

KESKIVIikko 25. MAALISKUUTA 2009

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.10)

2. Eurooppa-neuvoston tulokset (19. ja 20. maaliskuuta 2009) (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Arvoisat kollegat, olemme panneet merkille sisäpoliittisen tilanteen Tšekin tasavallassa. Haluaisin todeta kaikkien teidän puolesta, että tämän ei pitäisi vaikuttaa Tšekin puheenjohtajuuteen ja että meillä on oltava tahtoa, jotta työn jatkuminen voidaan taata. Tuemme Tšekin tasavallan pääministeriä, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa, hänen työssään tehdä Tšekin puheenjohtajakaudesta menestys.

Haluaisin rohkaista – ja luotan siihen, että voin sanoa tämän teidän kaikkien puolesta – Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa jatkamaan Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessia kotimaassaan ja muissa maissa, joissa asioita on vielä tehtävänä. Olemme tehneet työtä tämän Euroopan unionin uudistusta koskevan sopimuksen osalta kymmenen vuotta siitä lähtien, kun Nizzassa tehtiin päätöksiä, ja haluamme kyetä ottamaan ratkaisevat viimeiset askelet, jotta tämä sopimus voi toivottavasti tulla voimaan vuoden 2010 alussa. Tarvitsemme Lissabonin sopimusta laajemman demokratian takia, jotta Euroopan unionilla on enemmän toiminnan vapautta, sekä suuremman avoimuuden takia.

(Suosionosoituksia)

Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat 19. ja 20. maaliskuuta 2009 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen puheenjohtajan päätelmistä.

Mirek Topolánek, *neuvoston puheenjohtaja.* – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin toivottaa teidät kaikki tervetulleiksi kuulemaan Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan määräaikauskertomusta neuvoston kevään huippukokouksesta. Ensiksi minun on pyydetävä anteeksi, että en voi jäädä keskustelun loppuun asti tavalliseen tapaan. Varapääministeri Vondra edustaa minua toisessa osassa, joka seuraa ryhmien edustajien puheenvuoroja. Syynä siihen, että minun on palattava Prahaan, on, kuten Hans-Gert Pöttering jo totesi, sosialidemokraateista johtuva ennakoimaton este, joka meillä on ollut vastassa koko puheenjohtajakauden ajan ja josta olen puhunut sangen avoimesti. Jos hallitus kaatuu, se ei missään tapauksessa uhkaa puheenjohtajuutta, ja se, että sosialidemokraatit eivät välittäneet siitä, että Tšekin tasavalta oli Eurooppa-neuvoston puheenjohtajavaltio ja että he kieltäytyvät jopa perustavanlaatuisimmasta yhteistyöstä, haittaa pääasiassa sosiaalidemokratiaa. Puheenjohtajuuden ei pitäisi kärsiä tästä, koska olen varma, että se, mitä sanoin täällä Euroopan parlamentissa avauspuheenvuorossani siitä, miten yritäisimme välittää keskusteluja ja saavuttaa kompromissin, on jotakin, jonka olemme epäilemättä tehneet. Kevään neuvosto on siitä osoituksena. Minun kotimaassani on tapana, että kun joku puhuu, toiset eivät keskeytä, mutta näyttää siltä, että tavat ovat täällä hieman erilaiset.

Sallikaa minun jatkaa – ja pitäytyä tiukasti Eurooppa-neuvoston päätelmissä – siitä, miksi täällä itse asiassa olen tänään ja miksi ryhdyimme tiettyihin toimenpiteisiin Eurooppa-neuvostossa. Ennen sitä haluaisin kuitenkin kommentoida työmarkkinaosapuolten kanssa ennen neuvoston kokousta pidettyä kolmikantahuippukokousta. Osallistujia oli suhteellisen paljon. Itseni ja Euroopan komission puheenjohtajan José Manuel Barroson lisäksi siihen osallistuivat seuraavat kaksi pääministeriä, toisen sanoen Fredrik Reinfeldt Ruotsista ja José Luis Rodríguez Zapatero Espanjasta, ja kokouksen jälkeen olin hyvin ilahtunut ja hyvin yllätynyt työmarkkinaosapuolten yksimielisyydestä, ei pelkästään puheenjohtajakauden tavoitteista, vaan yleisesti ratkaisuisista maailmanlaajuisesta rahoituskriisistä johtuvaan kehittyvään työttömyysilanteeseen.

Jos ketään kiinnostaa, puhun enemmän kolmikantahuippukokouksesta, mutta sovimme kolmesta peruseriaatteesta, jotka ovat suuremman joustavuuden mahdollistaminen työmarkkinoilla sekä työvoiman liikkuvuus ja suurempi ponnistelu työvoiman koulutuksen ja taitojen edistämiseksi niin, että työntekijät pärjäävät työmarkkinoilla ja niin edelleen. Kevään Eurooppa-neuvosto oli itse asiassa toinen järjestämämme valtion- ja hallitusten päämiesten kokous, mutta kuitenkin ensimmäinen muodollisesti virallinen huippukokous. Eniten huomiota herättänyt aihe oli tietysti kysymys siitä, miten nykyinen talouskriisi

ratkaistaan. Torjun täysin väitteet siitä, että teemme liian vähän perusteellisempien toimenpiteiden osalta. Kerron yhden luvun: 400 miljardia euroa. Tämä 400 miljardia euroa on 3,3 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta ja se on ennakoimaton toimenpide ja yhdessä sen ja niiden automaattisten vakauttajien kanssa, joita EU:lla on ja esimerkiksi Yhdysvalloilla ei ole, uskon, että José Manuel Barroson tänään kertoma esimerkki sisältää erittäin paljon tietoa. Ruotsissa Saabilta irtisanottuun työntekijään sovelletaan sosiaalisia normeja, jotka ovat täysin erilaisia kuin jossakin Chicagossa General Motorsilta irtisanottuun työntekijään sovellettavat normit. Hallituksilla on näissä kahdessa tapauksessa täysin erilaiset lähestymistavat, koska automaattisten vakauttajien ansioista 400 miljardista eurosta tulee jotain huomattavasti korkeampaa ja saamme kiistämättömän edun Yhdysvaltoihin nähden. Kaikkien 27 jäsenvaltion perustavanlaatuinen tuki sopimukselle vahvistaa Lissabonin strategian pätevyys, koska se on yksi neljästä pilarista, joihin koko strategia itse asiassa perustuu.

Gordon Brown oli täällä eilen, ja hänellä oli tilaisuus selittää selkeästi 27 jäsenvaltion lähestymistapa, G20-huippukokouksen toimeksianto ja kolme muuta tämän strategian tosiasiallista pilaria. Sovimme, että kaikkien lyhyen aikavälin toimenpiteiden on oltava väliaikaisia, ja sellaisina me niitä käsittelemme. Keskipitkän ja pitkän aikavälin painopistealat ja Lissabonin strategian tavoitteet vahvistettiin, ja lyhyen aikavälin toimenpiteiden on oltava samansuuntaisia. Haluaisin sanoa avoimesti, että Eurooppa-neuvosto oli sangen kauhistunut siitä, mitä Yhdysvaltain valtiovarainministerillä oli sanottavana pysyvistä toimenpiteistä. Yhdysvallat ei pelkästään toista 1930-luvun virheitä valtavilla elvytyspaketeilla, protektionistisilla suuntauksilla ja kehotuksilla protektionismiin, "osta amerikkalaista" -kampanjalla ja muilla. Näiden toimenpiteiden yhdistelmä ja – mikä on vielä pahempaa – aloite niiden muuttamisesta pysyviksi toimenpiteiksi, ovat tie kadotukseen. Meidän pitäisi tarkastella historian kirjoja, jotka selvästikin ovat olleet keräämässä pölyä. Minun mielestäni kevään neuvoston keskustelujen suurin saavutus on tämän tien ja tämän lyhytnäköisen lähestymistavan selkeä hylkääminen. Torjun ehdottomasti Euroopan sosialidemokraattisen puolueen puheenjohtajan Poul Nyrup Rasmussenin väitteet siitä, että Eurooppa-neuvosto ei ole tehnyt paljonta torjuakseen kriisiä ja että odotamme Yhdysvaltojen pelastavan meidät. Historia on osoittanut itse Yhdysvaltojen omaksuman tien vääräksi, mutta sen lisäksi, kuten aiemmin sanoin, sosiaaliturvatasot ja yleinen tavallisten ihmisten sosiaalisista tarpeista huolehtiminen ovat silmiinpistävän erilaisia Yhdysvalloissa ja huomattavasti alemmalla tasolla. Yhdysvaltojen tie on vaarallinen, koska yhdysvaltalaiset tarvitsevat käteistä rahoittaakseen sosiaaliset elvytyspaketinsä, ja he saavat sitä helposti, koska joku on aina halukas hankkimaan Yhdysvaltain joukkovelkakirjoja. Sillä kuitenkin vaarannetaan markkinoiden maksuvalmius, koska siten vähennetään maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden maksuvalmiutta niin, että muiden joukkovelkakirjojen, mahdollisesti EU:n ja ehdottomasti Puolan, Tšekin ja ehkä muidenkin, myynti vaarantuu, koska järjestelmässä ei ole käteistä. Tämä lähestymistapa aiheuttaa huolta, ja minun mielestäni siitä keskustellaan G20-huippukokouksessa. G20-huippukokous on meille vain yksi tilaisuus tästä keskustelemiseen. Keskustelu voi jatkua myöhemmin 27 jäsenvaltion ja Yhdysvaltain hallinnon ja Barack Obaman epävirallisessa huippukokouksessa Prahassa. Uskon lujasti, että löydämme Yhdysvaltojen kanssa yhteisen lähestymistavan, koska emme missään tapauksessa halua vastakkainasettelua Yhdysvaltojen ja EU:n välille. Tämän päivän maailmassa – ja kriisi on osoittanut sen meille jälleen kerran – mikään talous ei ole eristyksissä. Kaikki taloudet ovat erittäin sidoksissa toisiinsa, mikä kriisin aikana tarkoittaa, että meillä on kaikilla sama ongelma ja että voimme ratkaista sen vain yhdessä toimimalla.

Sopimuksen toinen pilari nykyisen kriisin ratkaisun etsimisen osalta on G20-huippukokouksen valmistelu. Gordon Brownin ja hänen hallintonsa laatimat asiakirjat ovat erinomaisia, ja teillä oli tilaisuus tutustua niihin eilen. Kolmen pilarin lähestymistavassa on ratkaisu rahoitussektorin ongelmiin ja finanssipoliittisiin elvytystoimiin, koska sillä säännellään ja – haluaisin sanoa – korjataan järjestelmän puutteita ja elvytetään maailmankauppaa, mikä tarkoittaa pyrkimistä Dohan keskustelujen uudelleen aloittamiseen WTO:n puitteissa. Tämä lähestymistapa sopii tarkalleen yhteen Eurooppa-neuvoston esittämän ja yksimielisen hyväksynnän saaneen ratkaisun erityisen rakenteen kanssa. Haluaisin myös ylistää sopimusta sen takia, että lopulta tarjoamme konkreettisia lukuja lisäämällä Kansainvälisen valuuttarahaston käytettävissä olevia varoja. Tämän erityisen velvoitteen olemme asettaneet 75 miljardiin euroon. EU:n 27 jäsenvaltiolla on yhtenäinen kanta, yksi ääni ja yhteinen tavoite G20:ssä. Mielestäni se on tärkein saavutus, koska koko Eurooppa-neuvoston kokous oli koe EU:n yhtenäisyydelle, EU:n yhteenkuuluvuudelle, EU:n arvoille ja yhtenäisille EU:n sisämarkkinoille. Jos mikään näistä olisi tehty tyhjäksi, selviäisimme tästä kriisistä heikompiina. Uskon päinvastoin, että kunnioittamalla näitä perusominaisuuksia selviämme vahvempina. G20-keskustelujen edellä ei ole syytä pessimismiin, kuten Poul Nyrup Rasmussen pelkää. Mielestäni olemme kaikki ymmärtäneet, että on toimittava solidaarisesti ja tehtävä yhteistyötä, kuten Graham Watson Euroopan liberaalidemokraattien ryhmästä vahvistaa.

Kuten kaikki tiedämme, nykyinen kriisi on luottamuskriisi. Kolmas alue kriisin ratkaisemisessa on siksi luottamuksen palauttaminen. Ei riitä, että järjestelmään vain kaadetaan rahaa. Yritimme sitä, mutta pankit eivät edelleenkään anna lainaa. Pankkien on aloitettava rahan lainaaminen, mutta ne eivät tee niin, ellei niillä ole luottamusta. Niiden käytettävissä oleva maksuvalmius ei ole ratkaissut ongelmaa. Luottamuksesta ei voi säätää eikä sitä voi ostaa. Siksi olemme luottamuksen palauttamisen puitteissa ryhtyneet uusiin toimenpiteisiin luottamuksen vahvistamiseksi kaksinkertaistamalla euroalueen ulkopuolisten maiden takuupuitteet 50 miljardiin euroon, mikäli sitä tarvitaan. Olemme sopineet jopa tästä. Sovimme jopa, että oli välttämätöntä välttää kaikenkattavaa lähestymistapaa ja jatkaa tapauskohtaisesti kaikkien pankkien ja maiden osalta, ja katsoimme, että kaikkiin toimijoihin sovellettava lähestymistapa olisi vaarallista tällä hetkellä. Markkinat ovat hermostuneita, ne reagoivat välittömästi, kohtuuttomasti ja kielteisesti kaikkiin merkkeihin. Siksi tarvitsemme parempaa sääntelyä. Haluaisin korostaa, että "parempaa" voi tarkoittaa sääntelyn käyttöönottamista siellä, missä sitä ei aiemmin ole ollut. Tässä te tulette mukaan, hyvät Euroopan parlamentin jäsenet. Haluaisimme saada aikaan sopimuksen – ja on merkkejä siitä, että se voisi onnistua – säädöksistä, joilla varsinaisesti toteutettaisiin näkemyksemme ja ajatuksemme luokituslaitosten, vakuutusyhtiöiden vakavaraisuuden, pankkien pääomavaatimusten, rajatylittävien maksujen, sähköisen rahan ja niin edelleen sääntelystä. Olisin iloinen, jos voisitte hyväksyä nämä asetukset istuntonne aikana ja jos ne voisivat astua voimaan ja ne voitaisiin panna täytäntöön välittömästi. Pidän kaikkien muiden tavoin Jacques de Larosièren raporttia hyvin myönteisenä. Siinä on loistava analyttinen osa ja hyvin valaiseva täytäntöönpano-osa, ja tässä mielessä Eurooppa-neuvosto on saanut aikaan selkeät päätelmät. Kevään Eurooppa-neuvoston ehkä merkittävin tehtävä oli neuvoston joulukuussa esittämän elvytysuunnitelman täytäntöönpanon tähänastisen edistyksen arviointi. Juuri tähän suurin osa hälystä ja arvostelusta keskittyy – minun mielestäni suotta. Suunnitelman sanotaan olevan puutteellinen, hidas ja kunnianhimoton. Haluaisin selvittää asian. Olen jo maininnut 400 miljardia euroa eli 3,3 prosenttia BKT:stä, eivätkä siihen sisälly pankkien pääomapohjan vahvistaminen ja takuut, jotka ovat yli kymmenen prosenttia BKT:stä, ja se on kaikki, mihin EU:lla on tällä hetkellä varaa. Sillä on silti erittäin huomattava vaikutus vakaus- ja kasvusopimukseen ja erittäin huomattava vaikutus julkiseen velkaan ja siihen, miten asioita käsitellään "seuraavana päivänä", toisin sanoen sen jälkeen, kun kriisi on ohi, yksinkertaisesti sanottuna. Mielestäni sekin, että vain pienen osan 400 miljardin euron valtavasta määrästä muodostava viisi miljardia euroa hyväksyttiin lopulta, on tulos moniin maihin vaikuttavista hyvin vaikeista neuvotteluista. Tämä johtuu ensinnäkin siitä, että rahamäärä ei ole kriisinvastainen toimenpide, jos sitä ei ole laadittu vuosiksi 2009–2010. On myös totta, että hankkeiden arvioimiseen ei ole avointa järjestelmää, ei kunnollista luetteloa näistä hankkeista ja että joitakin asioita puuttuu ja joitakin meillä on liikaa. Pääsimme lopulta sopimukseen hyvin monimutkaisten neuvottelujen jälkeen, joissa puheenjohtajavaltio Tšekillä oli selkeästi johtava asema, koska se sai aikaan sopimuksen viiden miljardin euron hyväksymisestä ja rahan lähettämisestä teille Euroopan parlamentissa, jotta voisitte käsitellä sitä.

Elvytysuunnitelmassa on tietysti yhteisön näkökulma, jonka mukaisesti 30 miljardia euroa on saatavilla tänään, sekä kansallinen näkökulma, jonka mukaan kaikki jäsenvaltiot panevat suunnitelman puitteissa täytäntöön omat finanssipoliittiset elvytystoimensa. Minun mielestäni tärkein Eurooppa-neuvoston sopima asia on vakaus- ja kasvusopimuksen pätevyys. Jos haluamme selvittää kriisistä niin, että unioni on koskematon, vahingoittumaton ja elpynyt, meidän on noudatettava omia sääntöjämme. Mielestäni olisi suuri virhe luoda uusia paketteja varmistamatta, että kaikki kansalliset toimenpiteet ja yhteisön toimenpiteet on käynnistetty, että tiedämme, mikä niiden vaikutus on ja onko uusiin finanssipoliittisiin elvytystoimiin tarvetta, ja Eurooppa-neuvosto jopa sopi tästä. Jos on ehdottoman välttämätöntä, Eurooppa-neuvosto ryhtyy uusiin toimenpiteisiin, mutta tällä hetkellä emme tiedä, pitääkö meidän ryhtyä niihin, koska kukaan ei tiedä, milloin kriisi on pahimmillaan tai milloin se loppuu. Meidän olisi täysin järjetöntä ryhtyä uusiin toimenpiteisiin tietämättä tähän mennessä 400 miljardin euron finanssipoliittisen elvytystoimen avulla toteutettujen toimenpiteiden vaikutusta. Suunnitelma on kunnianhimoinen, monimuotoinen ja kattava, ja sillä ratkaistaan kasvuun ja työllisyyteen liittyvät ongelmat kunkin maan tilanteen mukaisesti sekä tietysti taloustilanteeseen liittyvät ongelmat.

Toinen Eurooppa-neuvoston käsittelemä tärkeä aihe oli ilmasto ja energiaa koskeva kysymys. Etenimme huomattavasti sekä energiavarmuuden että ilmastonsuojelun osalta. Ennen kaikkea energiavarmuus on yksi puheenjohtajakautemme ensisijaisista painopistealoista, ja sen tarpeellisuus todistettiin tammikuussa. Kaasukriisiä ei ole ratkaistu. Kaasukriisi voi puhjeta huomenna, ylihuomenna, kuukauden päästä, ensi vuonna, milloin tahansa. Todiste sanomastani on siinä, että viiden miljardin euron arvoinen kriisinvastainen paketti suunnataan pääasiassa, ellei yksinomaan, Euroopan maiden väliin liitäntäverkkoihin, ja se sisältää monia mekanismeja ja hankkeita, joilla pyritään vähentämään riippuvuutta yhdestä toimitusreitistä. Olemme sopineet, että toimitusten romahdusten käsittelemistä koskevan kriisinvastaisen mekanismin on oltava valmiina ensi talveen mennessä, jotta voimme vastata mihin tahansa ilmenneisiin ongelmiin. On enemmän

kuin selvää, että tarvitsemme sitä. Se kävi ilmi tammikuussa erityisesti Slovakiassa ja Bulgariassa, mutta myös monissa muissa maissa.

Ilmastokeskustelu: keskustelut ja valmistelut ovat jo alkanet Kööpenhaminan konferenssia varten. Sekä Tanska isäntämaana että Ruotsi puheenjohtajakautensa aikana käsittelevät tätä asiaa, ja puheenjohtajavaltio Tšekki työskentelee jo intensiivisesti sen osalta. Yritämme löytää yhteisen kannan EU:n tasolla. Alamme neuvotella niiden tärkeimpien toimijoiden kanssa, joita ilman Kööpenhaminan konferenssin menestystä ei voida taata. Näihin kuuluvat Yhdysvallat ja tietysti Japani, Kiina ja Intia sekä muut isot maat ja suuret saastuttajat. Suurin keskustelu – ja tätä haluaisin käsitellä vain lyhyesti – koskee sitä, pitäisikö meidän mekanismien lisäksi laatia myös osuudet yksittäisille EU:n jäsenvaltioille rahoituspaketissa, jonka laadimme auttaaksemme kehitysmaita – kolmansia maita – täyttämään velvoitteensa ilmastonsuojelun puitteissa. Tekemämme päätös oli oikea. Tilanteessa, jossa neuvottelemme niiden tärkeimpien toimijoiden kanssa, jotka tällä hetkellä puhuvat enemmän kuin tekevät, olisi erittäin huonoa taktiikkaa ja hyvin onnetonta, jos itse laatisimme esteitä ja rajoja, joita muut eivät noudata. Neuvotteluasema on paljon parempi, jos meillä on vapaat kädet, ja tähän myöntyvät monet maat, jotka itse asiassa esittivät viimeisen ehdotuksen, eli Ruotsi, Tanska, Alankomaat, Yhdistynyt kuningaskunta ja Puola. Puolan lähestymistavan osalta on sanottava, että me tietysti kunnioitimme niiden maiden etuja, jotka ovat sangen varuillaan tämän mekanismin osalta, sekä niiden maiden etuja, joilla on johtava asema ilmastomuutokseen liittyvissä asioissa. Kaikki maat, jopa ne, joiden mielestä tämä on ensisijainen painopisteala, olivat samaa mieltä siitä, että meidän on vielä löydettävä todellinen mekanismi, ratkaisu ja sen sanamuoto kauan ennen Kööpenhaminan konferenssia.

Kolmas alue koskee ulkosuhteita. Eurooppa-neuvosto hyväksyi virallisesti itäistä kumppanuutta koskevan aloitteen täydennyksenä ulkopoliitikallemme tai välittömälle naapuruuspolitiikalle. Koska pohjoisessa on jäävuoria ja lännessä on Atlantin valtameri, naapurimme elävät juuri etelässä ja idässä, ja juuri siellä sijaitsevat ne maat, jotka voivat mahdollisesti uhata sekä talouttamme että sosiaalista tilannettamme ja turvallisuustilannettamme. Itäinen kumppanuus oli puheenjohtajavaltio Tšekin tavoite, ja olen iloinen, että se on hyväksytty 600 miljoonan euron lujalla sitoumuksella. Haluaisin tehdä ennakolta tarpeettomiksi kysymykset Valko-Venäjän osallistumisesta. Harkitsimme sitä. Valko-Venäjä on edistynyt jonkin verran, ja järjestelmään kuuluvien jäsenten viisumien myöntämiskieltoa koskevaa lykkäystä on laajennettu. Tällä hetkellä pidämme Valko-Venäjälle ovea avoinna, mutta päätöksiä ei ole tehty. Jos jäsenvaltiot eivät ole tästä samaa mieltä ja jos kaikki 27 jäsenvaltiota eivät tee päätöstä, presidentti Lukashenko ei yksinkertaisesti kutsuta, vaikka sekä oppositio että naapurivaltiot suosittelevat, että todella kutsuisimme hänet. Mielestäni en voi vastata tähän kysymykseen, jos sitä kysytään nyt, ja siksi teen sen ennakolta turhaksi.

Kerroin Eurooppa-neuvostolle muista painopistealoista, erityisesti transatlanttisesta suhteesta, vastaamiseen liittyvästä kokouksesta ja epävirallisesta huippukokouksesta presidentti Obaman kanssa 5. huhtikuuta. Järjestelyyn liittyviä yksityiskohtia ei ole vielä viimeistelty, mutta teille kaikille tiedotetaan perusteellisesti. Huippukokouksessa käsitellään kolmea tärkeintä aihealuetta: keskustelut G20-huippukokouksesta, energiaa ja ilmastoa koskeva yhteistyö, jossa EU haluaa pysyä Yhdysvaltojen tavoin tärkeänä toimijana, ja ulkosuhteet ja Välimereltä Kaspianmerelle ulottuva geostrateginen alue, joka tarkoittaa Afganistania, Pakistania ja Iranin tilannetta ja tietysti Lähi-itää. Huippukokous Yhdysvaltojen kanssa on tärkeä, mutta meidän pitäisi selkeästi välttää paisuteltuja kuvitelmia, koska messias ei ole tulossa. Yhdysvalloilla on paljon kotimaisia ongelmia, jotka on ratkaistava, ja juuri siksi on hyvä asia, että Barack Obama puhuu Prahassa tätä vuotta koskevasta perusnäkemyksestään, jolloin hän tietysti haluaa lähettää EU:n kansalaisille viestin Yhdysvaltojen uuden hallinnon tärkeimmistä kannoista ja tärkeimmistä tavoitteista.

Eurooppa-neuvostossa käsiteltiin monia muita asioita, joita koskeviin kysymyksiin olen valmis vastaamaan. Jos olen jättänyt jotakin sanomatta, lisään sen ryhmien puheenjohtajien puheenvuoroja seuraavaan keskusteluun. Emme luultavasti tapaa uudelleen tällä tavalla, koska te olette lähdössä käynnistämään vaalikampanjaa, mutta olisin hyvin iloinen, jos voisitte pidättäytyä käynnistämästä sitä täällä ja nyt. Toivon, että taistelu Euroopan parlamentin paikoista on oikeudenmukainen ja että tapaatte jälleen vaalien jälkeen ja jatkatte työtänne.

Puhemies. – (DE) Kiitos, arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, päättäväisyydestänne jatkaa työtä puheenjohtajana maanne vaikeasta tilanteesta huolimatta.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoiset puhemies ja neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, viimeisin Eurooppa-neuvosto oli käytännön tulosten neuvosto.

Haluaisin ilmaista kunnioitukseni puheenjohtajavaltio Tšekille ja erityisesti pääministeri Topolánékille, joka hallitsi keskusteluja keskittymällä niissä konkreettisiin tavoitteisiin. Tulokset ovat nähtävissä: monia itsessään

merkittäviä päätöksiä, mutta myös päätöksiä, joista näkyy EU:n tämänhetkisen määrätietoisuuden laajuus. Päätöstemme todellisuus osoittaa yhtenäisyytemme todellisuuden ja saattaa häpeään pessimistiset odotukset, jotka, jälleen kerran, ovat osoittautuneet vääriksi. Aion keskittyä taloudellisiin näkökohtiin; pääministeri Topolánek on maininnut useimmat aiheista, joten ei ole tarvetta palata niihin kaikkiin.

Ensinnäkin, neuvosto on hyväksynyt komission ehdotuksen osoittaa viisi miljardia euroa strategiaan energiahankkeisiin ja internetin laajakaistayhteyksiin. Eurooppa-neuvostossa aikaansaadusta sopimuksesta käy selkeästi ilmi EU:n päättäväisyys käyttää kaikkia sen käytettävissä olevia välineitä ja tehdä parhaansa estääkseen kriisiä vaarantamasta pitkän aikavälin tavoitteitamme, erityisesti energiavarmuuden ja ilmastomuutoksen torjunnan osalta.

Toinen tärkeä päätös oli jäsenvaltioiden maksutaseille osoitetun tuen enimmäismäärän kaksinkertaistaminen: 50 miljardia euroa on hyvin vahva sitoumus. Se osoittaa, että vaikka ajat ovat kovia, yhteenkuuluvuus ei ole Euroopassa tyhjä sana.

Todellakin, paras tapa, jolla eurooppalaiset voivat hillitä kriisiä ja luoda uudelleen kasvun edellytyksiä, on kantojen koordinointi, yhdessä toimiminen ja toinen toisensa tukeminen.

Kolmas tärkeä päätös osoittaa, että unioni osallistuu täysimääräisesti ponnisteluihin, joilla kriisi pyritään voittamaan maailmanlaajuisesti. EU:n taloutta koskeva talousarvion elvytystoimenpide, jos sisällytämme siihen automaattiset vakauttajat, on nyt miltei neljä prosenttia BKT:stä. Tähän kuitenkin lisäsimme – Eurooppa-neuvoston aikana – sitoumuksen tukea IMF:ää enintään 57 miljardilla eurolla. Unioni tekee tehtävänsä täysimääräisesti sekä torjumalla voimakkaasti kriisiä että ottamalla käyttöön kunnianhimoisia ja eteenpäin suuntautuvia sääntelyuudistuksia koskevan ohjelman.

Euroopan unioni on todellakin antanut esimerkin yhtenäisyydestä ja johtajuudesta, jolla, jos sitä seurataan, edistetään laajemmalle ulottuvia ratkaisuja kansainvälisellä tasolla. Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin Gordon Brownin kanssa eilen käymämme keskustelu osoitti tämän selkeästi. Euroopan unioni menee kohti Lontoon huippukokousta vakaalla ja johdonmukaisella asialistalla, joka perustuu neljään pilariin: konkreettisella ja koordinoitulla talousarvion elvytystoimenpiteellä, kunnianhimoisella sääntelyä koskevalla asialistalla, vahvalla viestillä kaikkia protektionismin muotoja vastaan ja kestäväällä sitoutumisella vuosituhaten kehitystavoitteisiin, erityisesti niihin, jotka koskevat maailman heikoimmassa asemassa olevia.

Tämä on johtajuutta koskeva asialista, ja mielestäni on kuitenkin tärkeää huomauttaa – koska se ei ollut ilmiselvää alusta asti – että Lontoon huippukokoukseen osallistuvien jäsenvaltioiden ja neuvoston viesti on itse asiassa viesti koko 27 jäsenvaltion unionilta, joka haluaa säilyttää tämän johtoaseman, jotta kansainvälisellä tasolla voitaisiin ottaa käyttöön uusi lähestymistapa. Tämä ei ole teknokraattinen asialista. Haasteena on ottaa talousjärjestelmässä ja etenkin maailmanlaajuisessa rahoitusjärjestelmässä uudelleen käyttöön eettiset arvot, joita ilman markkinatalous ei voi toimia. Ihmiset on asetettava uudelleen maailmantalouden ytimeen. Me kannatamme avoimia ja kilpailukykyisiä talouksia, mutta sellaisia talouksia, joissa markkinat palvelevat kansalaisia. Myös tämän takia tuen kansleri Merkelin kunnianhimoista ehdotusta kestäväen talouden peruskirjan luomisesta. Sillä osoitetaan, että kannatamme sosiaalista markkinataloutta.

Eurooppa-neuvosto kuitenkin katsoi kriisiä pidemmälle. Ulkosuhteiden alalla pidän myönteisenä 27 jäsenvaltion antamaa tukea komission ehdotuksille kehittää itäinen kumppanuus, jota meillä on tilaisuus tutkia tarkemmin itäistä kumppanuutta koskevan huippukokouksen aikana 7. toukokuuta. Välimeren unionin kanssa työskentelyn ansiosta meillä on nyt johdonmukaiset puitteet naapuripolitiikallamme, joka on epäilemättä yksi unionin ulkosuhteiden tärkeimmistä painopistealoista.

(EN) Arvoisa puhemies, meidän on nyt pidettävä vauhtia yllä talouden elvyttämisessä; viittä miljardia euroa tarvitaan todella kiireellisesti. Tämä investointi on elintärkeä näinä vaikeina aikoina. Me kaikki tiedämme, että luottokriisi vaikuttaa välittömästi strategiaan hankkeisiin. Joitakin haasteita on, erityisesti mahdollisuus öljy- ja kaasuliittymien jäädyttämiseen. Se on vähentänyt investointeja uusiutuvaan energiaan. Se on myös lykännyt puhtaan teknologian tutkimusta. Siksi meillä on oltava selkeä eurooppalainen vastaus.

Tiedän, että tämä parlamentti on sitoutunut edistämään tätä asiakirjaa nopeasti, ja toivon, että ehdotuksia koskeva oman tarkastelunne ansiosta voitte aloittaa ripeät neuvottelut neuvoston kanssa, jotta lainsäädäntöä voidaan esittää toukokuuhun mennessä.

Sama pätee rahoitusjärjestelmän nykyisiä ja tulevia toimenpiteitä koskevaan pakettiin. Sillä, että parlamentti ja neuvosto varmistaisivat näistä toimenpiteistä sopimisen ensimmäisessä käsittelyssä ennen vaalitaukoa,

lähetettäisiin voimakas viesti, että EU tietää, mitä sen on tehtävä palauttaakseen järjestyksen rahoitusjärjestelmään.

Se on tärkein rakennuspalikka luottamuksen palauttamisessa, ja siksi komissio jatkaa 4. maaliskuuta 2009 vipurahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista antamansa tiedonannon mukaisesti ehdotusten antamista johtajien palkkioista ja siitä, miten noudatetaan ajatuksia, jotka on esitetty raportissa, jonka perustamani Jacques de Larosièren johdolla toiminut korkean tason työryhmä laati. Eurooppa-neuvosto piti itse asiassa tätä raporttia hyvin myönteisenä, ja sitä pidettiin yksimielisesti tulevan työn perustana. Olen hyvin iloinen tästä tuloksesta.

Meidän on myös jatkettava yhteistyön syventämistä. Koordinointi on avainsana – koordinointi ja täytäntöönpano. Arvoltaan alentuneista omaisuuseristä ja autoalan tuesta laatimiamme suuntaviivoja käytetään jo ohjaamaan jäsenvaltioiden toimintaa hyvin tehokkaasti.

Nyt olemme elvytys suunnitelman täytäntöönpanovaiheessa, ja komissio nopeuttaa työtään valvoakseen, miten kansalliset elvytystoimia koskevat ilmoitukset toteutetaan käytännössä. Meillä on joitakin välineitä. Meillä myös Lissabonin strategian välineitä, jotka ovat edelleen voimassa. Tarkastelemme tiiviisti myös erilaisia kansallisia toimenpiteitä, joihin on ryhdytty kriisin käsittelemiseksi ja kysynnän lisäämiseksi, nähdäksemme, mitä voidaan oppia ja miten voimme auttaa.

Saman hengen pitäisi inspiroida meitä työllisyys huippukokousta valmistellessamme. Olen sanonut sen aiemmin tämän parlamentin edessä: tämä kriisi aiheuttaa todellisia vaikeuksia, eikä se ole missään niin näkyvää kuin vaikutuksessa työmarkkinoihin.

Työttömyys kasvaa ja todennäköisesti jatkaa kasvuaan. Se on suurin huolenaiheeni, ja mielestäni sen pitäisi olla EU:n suurin huolenaihe. Työntekijöiden kaikkialla EU:ssa on tiedettävä, että EU:n johtajat välittävät. Tämän takia työllisyydelle omistettu erityinen huippukokous toukokuun alussa on niin merkittävä: siellä voidaan kartoittaa elvytystoimenpiteiden tähänastista vaikutusta, nähdä, mikä toimii ja mikä ei toimi ja vaihtaa parhaita käytäntöjä ja sopia tarvittavista lisätoimenpiteistä.

Meidän on varmistettava, että kaikki keinot saadaan käyttöön paikallisella, alueellisella, kansallisella ja eurooppalaisella tasolla, jotta kriisin vaikutusta voidaan lieventää ja jotta ihmisiä voidaan valmistella tulevaisuuden työpaikkoihin. Meidän on erityisesti tehtävä kaikkemme täydentääksemme jäsenvaltioiden toimintaa Euroopan sosiaalirahaston ja Euroopan globalisaatiorahaston avulla.

Kuten tiedätte, Eurooppa-neuvosto päätti, että huippukokous pitäisi toteuttaa troikan muodossa. Ollakseni avoin ja rehellinen kanssanne – kuten aina olen – olen pettynyt tähän päätökseen. Olisin pitänyt parempana, että kaikki 27 jäsenvaltiota omistavat tarvittavan ajan keskustellakseen yhdessä parhaasta tavasta edetä siinä, mikä on joka tapauksessa *tärkein* asia Euroopan kansalaisille tässä kriisissä: työllisyystilanne.

Tiedämme tietysti, että useimmat välineet ovat kansallisella tasolla, mutta sen ei pitäisi olla syy siihen, että EU:n johtajat eivät keskustele EU:n tasolla tavasta, jolla he voivat koordinoida toimintaansa. Tiedämme myös, että kun teemme päätöksiä rahoitusalan osalta tai kun hyväksymme elvytys suunnitelman, ne ovat myös työllisyyttä koskevia toimenpiteitä.

Mutta mielestäni työllisyys ansaitsee EU:n johtajilta huomiota itselleen omien ansioidensa takia. Olkoon miten on, komissio on täysimääräisesti työssä ja se on valmis välittämään vahvan viestin 7. toukokuuta 2009. Uskon henkilökohtaisesti, että tämä huippukokous, joka päätettiin pitää troikan muodossa, olisi pidettävä avoimena, jotta kaikki pääministerit, jotka haluavat osallistua, voisivat tehdä niin.

Haluaisin kertoa teille, kuten pääministeri Topolánek juuri kertoi, että juuri ennen Eurooppa-neuvostoa meillä oli yhdessä Ruotsin pääministerin Reinfeldtin ja Espanjan pääministerin Zapateron kanssa hyvin tärkeä keskustelu työmarkkinaosapuolten kanssa. Mielestäni huomasimme työmarkkinaosapuolten halun liittoutua kanssamme. On tärkeää lähettää kyseinen viesti kaikille eurooppalaisille ja erityisesti kaikille eurooppalaisille työntekijöille, että myös EU:n tasolla me välitämme työmarkkinaosapuolten vuoropuhelusta.

Olemme kutsuneet työmarkkinaosapuolet komissioon. Olemme järjestäneet kokouksen komission jäsenten kollegiossa, ja olen lujasti päättänyt jatkaa työtä työmarkkinaosapuolten, Euroopan parlamentin, EU:n hallitusten, tietysti puheenjohtajavaltion ja myös alueiden komitean ja sosiaali- ja talouskomitean kanssa, koska uskon todella, että tämän työllisyyttä koskevan ongelman edessä on välttämätöntä, että hallitusten ja EU:n toimielinten lisäksi myös työmarkkinaosapuolten ja yhteiskuntiemme voimat saadaan käyttöön.

Olen päättänyt, että meillä pitäisi olla nähtävissämme kaikki mahdolliset vaihtoehdot. Siksi komissio omistaa tulevien viikkojen aikana erityisiä ponnisteluja kaikkien kumppaneidemme kanssa työskentelyyn, ja pitäisin hyvin myönteisenä, jos Euroopan parlamentin jäsenet ja parlamentti toimielimenä osallistuisivat siihen täysimääräisesti. Teillä on valtavasti tietoa toiminnasta itse paikalla.

Lyhyesti, tämä oli Eurooppa-neuvosto, joka teki hyvin tärkeitä päätöksiä talous- ja rahoitusasioista – ne ovat hyvin konkreettisia tuloksia. Mutta se ei ollut missään nimessä prosessin loppu. Meidän on pidettävä prosessin vauhtia yllä. Meidän on oltava avoimia kaikelle, mitä meidän on tehtävä tässä kriisissä, jolla on enemmän vaikutusta erityisesti sosiaalisiin asioihin. On tärkeää, että säilytämme tämän päättäväisyyden ja että koordinoinnin ja täytäntöönpanon avulla EU pystyy vastaamaan haasteeseen sisäisesti mutta sen lisäksi myös antamaan merkittävän panoksen tämän hyvin laajalle ulottuvan kriisin maailmanlaajuisen vastaukseen.

(Suosionosoituksia)

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja Topolánek ja komission puheenjohtaja Barroso, hyvät kollegat, sen jälkeen, kun EU oli johtanut yhdysvaltalaiset kumppanimme ja muun maailman kriisin alusta kunnianhimoiseen mutta täysin välttämättömään rahoitusmarkkinoiden uudistukseen, se laati viime perjantaina etenemissuunnitelman huhtikuun 20. päivän G20-kokousta varten.

Eilissä G20-kokousta koskevassa keskustelussa jotkut jäsenet sanoivat, että se ei ollut tarpeeksi, toiset sanoivat, että se oli liikaa. Todellisuus on, että juuri kokemissamme toisiaan seuraavissa kriiseissä EU on ollut paikalla, se on koordinoinut itseään, se on työskennellyt tiiminä.

Toistan: kokemassamme kriisitalanteessa, kuten kaikissa maailmanlaajuisissa asioissa – energia, ilmastonmuutos, ulkoasiat, turvallisuus ja puolustus – kansalliset ratkaisut eivät enää riitä. Jos jopa Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri, jota kuulimme eilen, ylistää Euroopan unionin hyveitä ja ilmoittaa olevansa, siteeraan, ”ylpeä Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisuudestaan, ylpeä eurooppalaisuudestaan”, tunnen olevani varma vakaumuksestani.

Eurooppa-neuvoston viime viikolla tekemä päätös osoittaa 50 miljardin euron rahoitus euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden auttamiseen tänä vaikeana aikana on hyvä asia, sillä se, mikä vaikuttaa yhteen meistä, vaikuttaa kaikkiin meistä. Tätä tarkoittaa Euroopan yhdentyminen. Täydennyksenä Euroopan talouden elvytysuunnitelman 400 miljardiin euroon näillä määrärahoilla autetaan luomaan uudelleen kasvun edellytyksiä ja luomaan vaurautta sekä lopulta työpaikkoja. Sama pätee viiden miljardin euron pakettiin, jonka olemme päättäneet investoida tukeaksemme energia-alan hankkeita ja internetiin ja muihin asioihin liittyviä toimenpiteitä.

Kehotan neuvostoa tekemään kaikkensa varmistaakseen, että tämän vaalikauden loppuun mennessä saadaan aikaan sopimus kolmesta tärkeimmästä tällä hetkellä käsiteltävänä olevasta asiasta: luottoluokituslaitoksista, sääntelyä koskevista pääomavaatimuksista ja Solvenssi II -direktiivistä. Tämän viimeksi mainitun asiakirjan osalta neuvoston on edettävä nopeammin, jotta se voidaan hyväksyä ensimmäisessä käsittelyssä huhtikuussa.

Hyvät kollegat, emme tarvitse enempää sosialidemokraattisia taloustoimenpiteitä. Tarvitsemme enemmän töitä, ja tämän toimenpidepaketin avulla se on mahdollista. Panin lisäksi kiinnostuneena merkille, että yksikään EU:n johtaja vasemmalla tai oikealla ei tukenut viime viikolla Brysselissä sosialidemokraattisia toimenpiteitä. Myös tämä vahvistaa tunnettani siitä, että sen välillä, mitä Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän puheenjohtaja tällä hetkellä sanoo, ja sen välillä, mitä sosialidemokraattien johtamat hallitukset tekevät, ei ole kovin paljon johdonmukaisuutta, ja, arvoisa Martin Schulz, teillä on vielä paljon työtä saadakseenne poliittisen ystävänne, Peer Steinbrückin, sosialidemokraattisemmaksi.

Haluaisin myös mainita joulukuussa järjestettävän Kööpenhaminan konferenssin valmistelut ja pyytää puheenjohtajavaltiota Tšekkiä laatimaan joitakin ehdotuksia rahoitusmekanismeista kesäkuuhun mennessä. Energia- ja ilmastonmuutospaketin osalta EU on avannut pelin, eikä se saa menettää etuaan. Ilmastonmuutos ei odota kriisin loppumista. Siksi meidän vastuullamme on saada kumppanimme seuraamaan meitä ilmastonmuutoksen torjunnassa ja hyväksymään tavoite hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä 30 prosentilla.

Näyttää siltä, että Barack Obama on päättänyt hyväksyä auttavan käden, jota tarjosimme hänelle, päättämällä panna täytäntöön päästökiintiöiden vaihtojärjestelmän Yhdysvalloissa. Lopuksi haluaisin ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että EU ottaa lopultakin itäiset naapurimme vakavasti hyväksymällä strategisen kumppanuuden Armenian, Azerbaidžanin, Valko-Venäjän, Georgian, Moldovan tasavallan ja Ukrainan kanssa. Tämä kumppanuus on hyödyllinen lisä Euronest-edustajakokouksen työhön, aloite, joka tuli minun

ryhmästani ja joka tulee voimaan kaikkien parlamentin ryhmien sopimuksen myötä seuraavasta vaalikaudesta alkaen.

Toisaalta on korkea aika, että viime kesänä perustetun Välimeren unionin sihteeristö voisi muuttaa Barcelonaan ja työskennellä konkreettisten hankkeiden kanssa. EU:n 27 jäsenvaltiota pyysi sitä viime viikolla, odotamme saavamme etenemissuunnitelman kesäkuussa.

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri Topolánek, minusta on loistavaa, että olette täällä. Se todella tekee teille kunniaa vaikeissa olosuhteissanne. Se, että olette täällä tänä aamuna, osoittaa, että olette taistelija, mutta teidän on vielä ymmärrettävä Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajan toimivalta. Jos tulitte tänne tekemään Tšekin sisäpolitiikkaa, teidän ei pitäisi yllätyä, jos keskustelemme Tšekin sisäpolitiikasta. Minun mielestäni te olette täällä kuitenkin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana, minkä takia en pysty ymmärtämään kommenttejanne sosialidemokraattien muodostamista esteistä.

(Suosionosoituksia)

Joka tapauksessa teidät kaatoi kaksi Kansandemokraattisen puolueen ääntä ja kaksi Vihreän puolueen ääntä. Joten mitä sanotte omien ihmistenne muodostamasta esteestä?

Eilen kuulumme johtavan eurooppalaisen hallituksen päämiehen puheenvuoron, ja hän sanoi ensi viikon G20huippukokouksen isäntänä päinvastaista kuin mitä te sanoitte täällä neuvoston puheenjohtajana. Se, mitä Gordon Brown sanoi eilen, oli teidän täällä sanomanne vastakohta. Te sanoitte, että Yhdysvaltojen omaksuma tie on historiallisesti väärä tie. Näin te sanoitte täällä muutama minuutti sitten. Te sanoitte, että Timothy Geithnerin tie on väärä tie ja että se johtaa kadotukseen. Tämä ei ole se taso, jolla Euroopan unioni voi työskennellä Yhdysvaltojen kanssa. Te ette edusta Euroopan unionin neuvostoa, te edustatte itseänne. Se on se suuri virhe, jonka täällä teette.

(Suosionosoituksia)

Nyt myös ymmärrän, miksi ihmiset kertoivat meille alussa, että tämän miehen kanssa on vaikeaa ryhtyä vuoropuheluun. Ei, arvoisa puheenjohtaja, noin johdatte Euroopan unionin umpikujaan.

Komission puheenjohtaja sanoi tänään jotakin hyvin tärkeää. Hän sanoi, että olisi vakava virhe kieltää sosiaalinen huippukokous, työllisyyshuippukokous. Kun miljoonat ihmiset Euroopassa ovat huolissaan työpaikoistaan, kun konkurssiin menneitä pankkeja ja vakuutusyhtiöitä, myös Yhdysvalloissa, taataan julkisilla varoilla miljardeilla tai jopa biljoonilla, mitä te kuvailette tienä kadotukseen, tilanteessa, jossa ihmiset tietävät, että lopulta heidän on maksettava veroistaan, ovatpa ne euroina tai kruunuina, tällaisessa tilanteessa Eurooppa-neuvosto sanoo näille ihmisille: meitä eivät kiinnosta teidän työllisyysshuolenne. Meillä ei ole siihen aikaa. Se on kohtalokas viesti. Se on väärä viesti.

Siksi, arvoisa komission puheenjohtaja, sanon, että teidän neuvonne neuvoston puheenjohtajavaltiolle ei riitä. Emme halua troikkaa; haluamme kaikille avoimen keskustelun. Hänen pitäisi pyytää huippukokous uudelleen koolle, jotta valtion- ja hallitusten päämiehet voivat kantaa vastuunsa Euroopan työllisyysstilannetta koskevassa keskustelussa toukokuun alussa.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa pääministeri Topolánek, haluan antaa teille meidän näkökulmastamme kolme suositusta mietittäväksi muutaman seuraavan päivän aikana: jos pakotatte Euroopan unionin hallitukset antamaan käyttöön 1,5 prosenttia niiden vuoden 2009 bruttokansantuotteesta ja yhden prosentin vuoden 2010 bruttokansantuotteesta lyhyen aikavälin taloustilanteen käsittelemiseksi, ja tähän mennessä neljä maata, jos olen ymmärtänyt tämän oikein, täyttää nämä vaatimukset, silloin se ei riitä, ja on teidän tehtäväne neuvoston puheenjohtajana varmistaa, että valtiot kunnioittavat itse säätämiään sitoumuksia.

Toiseksi, olkaa hyvä ja kutsukaa sosiaalinen huippukokous uudelleen koolle. Näyttäkää Euroopan kansalaisille, että työllisyyspolitiikka ja työpaikkojen suojelemiseen tarkoitetut aloitteet ovat hallitusten toiminnan keskipisteessä.

Kolmanneksi, olkaa hyvä ja varmistakaa neuvostossa, että lopulta olisi selkeää, mitä institutionaalisille asioille tapahtuu vaalien jälkeen. Olen henkilökohtaisesti hyvin pahoillani puolestanne. Tiedän, että olette kannattanut Lissabonin sopimuksen ratifiointia, mutta tiedän myös, että presidentti aiheuttaa paljon ongelmia ja että siellä tehdään kaikki mahdollinen, jotta ette saisi sitä läpi senaatissa. Me olemme täällä auttaaksemme teitä.

Aina kun voimme, puhumme ODS-puolueen senaattoreille ja yritämme saada heidät sopimaan ratifiointiprosessista. Ei huolta, olemme puolellanne ja teemme kaiken voitavamme.

Vielä on kuitenkin yksi hyvin erillinen asia: teidän on ehdottomasti kerrottava meille, millä perustalla haluatte edetä. Nizzan sopimuksen, joka on voimassa, vai Lissabonin sopimuksen, joka ei ole voimassa? Mutta sen sanominen, että aloitamme Nizzalla ja sitten lisäämme vähän Lissabonia, se ei vain käy. Siksi sanon myös omasta puolestamme: kuuleminen Euroopan parlamentin vaalien jälkeen, ehdottomasti, mutta vasta, kun Euroopan parlamentti on kutsuttu koolle. En ole valmis tulemaan kuultavaksi kesäkuun 7. päivän jälkeen siihen asti, kunnes tämä parlamentti on virallisesti kutsuttu koolle ensimmäiseen istuntoonsa. Meidän on edelleen voitava vaatia pientä institutionaalista kunnioitusta. Siis, arvoisa puheenjohtaja Topolánek, nämä kolme kohtaa, ja sitten saatte jälleen hieman arvostusta meiltä.

(Suosionosoituksia)

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kaikesta todellisesta kärsimyksestä huolimatta taantumalle on hilpeä määritelmä: menet pankkiautomaatille nostamaan rahaa ja näyttöön ilmestyy teksti: "ei katetta" – etkä ole varma tarkoitetaanko sinua vai pankkia!

(Naurua)

Kaikista hajaannuksia ja erimielisyyksiä koskevista synkistä varoituksista huolimatta tämä Eurooppa-neuvosto on saanut aikaan myönteisen paketin, ja onnittelen puheenjohtajavaltio Tšekkiä tästä saavutuksesta.

Meillä on sitoumus lisärahasta IMF:ltä, lupaus suuremmasta tuesta EU:n vaikeimmassa tilanteessa oleville talouksille ja sopimus rahoitusjärjestelmän eurooppalaisen valvonnan edistämistä. Kaikki nämä ovat myönteisiä. Ja olin erityisen iloinen nähdessäni, että neuvosto on pelastanut José Manuel Barroson nahan siirtämällä viisi miljardia käyttämättömä euroa elvytysuunnitelmaan. Investoinnilla liikenteeseen, infrastruktuuriin ja laajakaistayhteyksiin luodaan työpaikkoja nyt ja valmistellaan EU:ta tulevaisuutta varten. Sillä välin, Nabucco-putkeen menevä raha helpottaa hankalaa energiariippuvuuttamme Venäjästä.

Tarvitsemme puheenjohtajalta selkeän vakuutuksen siitä, että viiden miljardin euron varat todella saavuttavat tuon hankkeen mutta myös että investoinneilla toimitusinfrastruktuuriin ei korvata uusiutuvan energian tutkimista. Vihreä kasvu on kansalaistemme turvallisuudelle olennaista edelleen nyt ja tulevaisuudessa, ja niin ovat myös Lissabonin strategiassa muotonsa saavat periaatteet: joustoturva, tietoon perustuva talous, tarkoituksenmukaiset työllisyyttä koskevat asetukset – ne ovat avain kilpailukykyiseen talouteen ja menestyksekkäisiin yhtenäismarkkinoihin. On neuvostolle suureksi ansioksi, että aiempi protektionistinen puhe ei enää heitä varjoa sen päätelmien ylle.

Mutta kaikesta näennäisestä sopimisesta huolimatta jäsenvaltioiden painopistealojen päällä lepää epäilyksen varjo. Toisaalta on niitä, jotka keskittyvät vankkaan sääntelyyn kansainvälisellä tasolla, ja toisaalta niitä, jotka korostavat vahvaa elvytyspakettia. Se on valheellinen valinta. Tietysti tarvitsemme valvontarakenteita, joissa on hieman sääntelyä, mutta niin tarvitsemme myös suhdannepoliittisia toimenpiteitä käsitelläksemme taantumien todellisuutta. Pitkällä aikavälillä ja lyhyellä aikavälillä: molempia on käsiteltävä.

Johtajiemme on oltava tämän osalta selkeitä G20-huippukokouksessa. Jos emme pääse sopimukseen yhteisestä asiastamme, emme voi luottaa yhteiseen painoarvoomme. Yhdysvallat tulee G20-kokoukseen oman asialistansa kanssa. Meidän on mentävä omamme kanssa ja yhdessä saatava aikaan sopimus, joka hyödyttää kaikkia.

Arvoisa puheenjohtaja, viime viikolla neuvostossa te tuskin keskustelitte oikeusperustasta, jolle seuraava komissio muodostetaan, mutta enää pelkästään Irlanti ei todennäköisesti ratifioi Lissabonin sopimusta. Siksi kehotan teitä kutsumaan neuvoston, komission ja parlamentin johtajat koolle ennen kuin tämä parlamentti hajooa toukokuussa, jotta voidaan sopia sellaisesta parlamentin ja komission kokoonpanosta, jolla on oikeusvarmuus.

Arvoisa puheenjohtaja, Smetanan tunnetussa sävelmässä *Má Vlast* on kohta, jossa sello ja basso voimistuvat crescendoon murheellisista syvyyksistä ja saavuttavat näennäisen mahdollottoman korkean sävelen. Tuo hetki on tapahtunut hallituksellenne. EU:n osalta se on vielä tulematta. Huolehtikaa siitä, että kotimaiset vaikeudet eivät häiritse sointianne.

(Suosionosoituksia)

Adam Bielan, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, aloitan onnittelemalla pääministeri Topolánekiä Eurooppa-neuvoston huippukokouksen erinomaisesta valmistelusta ja tähän mennessä erittäin hyvästä puheenjohtajakaudesta. Monta kuukautta sitten monet poliitikot epäilivät, pystyisikö pieni Keski- ja Itä-Euroopan maa kantamaan Euroopan unionin johtajuuden taakkaa. Pääministeri Topolánek ja hänen koko kabinettinsa ovat osoittaneet, että se on mahdollista. Onnittelen teitä jälleen kerran, ja tällä kotimaisten ongelmienne takia vaikealla hetkellä toivon, että pystytte ratkaisemaan nuo ongelmat ja että myös valmistelette seuraavaa huippukokousta kolmen kuukauden päästä.

Koska olemme ystävien kesken, meidän on kuitenkin puhuttava avoimesti. Haluaisin puhua monista asioista, jotka liittyvät huippukokoukseen, johon suhtaudun kriittisesti, vaikka arvosteluni ei kohdistukaan pääministeri Topolánekiin henkilökohtaisesti.

Aloitan tuesta itäiselle kumppanuudelle. Sitä varten on annettu viiden vuoden aikana käytettäväksi 600 miljoonaa euroa, mutta tiedämme, että tästä vain 350 miljoonaa euroa on uutta rahaa. Yhdessä se tarkoittaa tuskin 20 miljoonaa euroa vuodessa kullekin hankkeen osana olevalle maalle. Riittääkö se todella, jotta EU voi kehittää vaikutustaan alueella? Itäisistä kumppaneistamme puhuttaessa haluaisin kysyä, mitä on päätetty heidän viisumejaan koskevasta kysymyksestä? Minusta näyttää, että ei ole päätetty yhtään mitään. Itse asiassa on tehty päätös kieltäytyä kaikenlaista yhteistyöstä tällä alueella. Meidän on kysyttävä itseltämme, haluammeko pelotella itäisiä naapureitamme vai rohkaista heitä työskentelemään kanssamme. Näyttää siltä, että jotkin jäsenvaltiot yrittävät heikentää itäisen kumppanuuden ajatusta, jotta ne eivät joutuisi Venäjän epäsuosioon.

Esteeseen on sama syy, kun käsittelemme Nabucco-kaasuputken rakentamista. Se, että hankkeelle, jonka rakentamiskustannusten on arvioitu olevan kahdeksan miljardia euroa, on osoitettu 200 miljoonaa euroa, nostaa vain säälिन hymyn kumppaneidemme kasvoille. Meidän pitäisi muistaa, että oman energiavarmuutemme takia juuri meidän pitäisi olla kaikkein kiinnostuneimpia rakentamaan polttoaineen kuljetuskanava Kaspianmeren alueelta Eurooppaan ja että kyseisen kanavan ei pitäisi olla riippuvainen Kremlin tahdosta.

Huippukokouksessa myös osoitettiin viisi miljardia euroa kriisinvastaiselle paketille. Osa tästä rahasta menee laajoihin energiahankkeisiin, mukaan luettuna 330 miljoonaa euroa kotimaahani Puolaan. Valitettavasti hyväksyttiin hyvin vaikeasti täytettävissä oleva ehto, eli että rahat on käytettävä ensi vuoden loppuun mennessä. Tuosta määrästä on tullut virtuaalista rahaa, koska kun tiedetään vauhti, jolla Puolan hallitus vastaanottaa EU:n varoja, rahoja ei voida käyttää eivätkä ne sitten ole enää saatavilla. Siksi ehdotan, että näiden varojen saatavuusaikaa pidennetään.

Kun puhun huippukokouksesta, haluaisin myös tehdä yhteenvedon Brysselissä pidetystä aiemmasta epävirallisesta kriisinvastaisesta huippukokouksesta, joka oli pääministeri Topolánekin aloite. Tuon huippukokouksen osallistajat vastustivat yksimielisesti taloudellista protektionismia. Muutama päivä sitten meille kuitenkin annettiin osoitus siitä, että huippukokouksessa tehdyillä päätöksillä on vain vähän merkitystä, kun ranskalainen moottoriryhtiö Renault ilmoitti, että se siirtää tuotantonsa Sloveniasta takaisin Ranskaan. Tämä valitettavasti osoittaa, että talouskriisin aikana EU:n yhteenkuuluvuutta koskeva peruseriaate väistyy taloudellisen itsekkyyden tieltä. Kehotan pääministeri Topolánekiä lopettamaan tämän.

Claude Turmes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni vain historia voi antaa tuomionsa siitä, oliko viime viikon huippukokous loistava huippukokous. Tänä aamuna haluaisin herätyksen. Olemme järjestelmän kriisissä, ja tämä järjestelmän kriisi voi kehittyä nopeasti yhteiskunnalliseksi kriisiksi.

Roosevelt voitti 1930-luvulla poliittisen taistelun fasisteja vastaan, Eurooppa hävisi sen. No, miksi Roosevelt voitti? Hän voitti, koska häneen luottivat jopa ne Yhdysvaltojen kansalaiset, joille koitui suuria taloudellisia tappioita 1930-luvun talouskriisissä. Mitkä ovat ne neljä luottamuksen osaa, joilla Roosevelt voitti?

Ensimmäinen oli uudelleensääntely. Roosevelt hyökkäsi ankarasti oligopoleja, Yhdysvaltojen suuryhtiöitä vastaan, ja säänteli uudelleen taloutta. Juuri näin meidän on tehtävä G20-huippukokouksessa Lontoossa. Vaikka Gordon Brown olisikin sääntelyn purkamisen mestari, ehkä tämä osoittaa, että muutos on mahdollista.

Toiseksi, yhteiskuntarakenteen vahvistaminen. Rooseveltin ohjelma oli seuraava: ensiksi vaurauden jakaminen uudelleen sekä rikkaiden verottaminen ja rahojen antaminen köyhille ja toiseksi valtava nuoria ihmisiä koskeva ohjelma Yhdysvalloissa. Mitä me tarjoamme nuorille ihmisille EU:n tasolla, jotta he eivät antaisi Euroopan parlamentin vaaleissa ääntään fasisteille? Kolmanneksi – ja Martin on ottanut tämän esiin – huippukokouksenne suurin virhe oli toukokuun sosiaalisen huippukokouksen väheksyminen. Ainoa tapa, jolla yhteiskunta pysyy yhdessä, on se, että yhteiskunnan kertoimet toimivat, joten meidän nostettava

toukokuun kokouksen arvostusta ja meidän on laajennettava sitä. On myös kutsuttava koolle kaikki ympäristöön, kehitykseen ja yhteiskuntaan liittyvät kansalaisjärjestöt, jotka yhdessä yhteiskunnan ja kansalaisten kanssa valmistelevat yhteiskunnassa tarvitsemiamme muutoksia.

Rooseveltin neljäs kohta oli hänen taloudellinen investointinsa. Sen hän todellisuudessa hävisi, koska talous lähti Yhdysvalloissa käyntiin vasta toisen maailmansodan aikana. Meidän ei tarvitse lähteä sotaan. Sota, joka meidän on voitettava tänään – on sota planeettaa vastaan. Sotamme on vihreä investointi – siinä meidän on voitettava sota. Siksi meillä on kaksi asiaa.

Toinen on se, että tarvitsemme vihreitä euro-obligaatioita. Meidän on sijoitettava viidestä miljardista eurosta mahdollisimman paljon Euroopan investointipankkiin, jotta uusiutuvia energialähteitä ja tehokkuutta varten olisi voimakkaita keinoja. Toiseksi, meidän on saatava Euroopan suuret kaupungit peliin mukaan. Euroopan kansalaiset eivät elä Pohjanmerellä, hiilidioksidin dumpppausalueilla, siellä ei voiteta ääniä. Meidän on voitettava Euroopan suuret kaupungit – ja näiden kaupunkien kansalaiset – älykkään kaupunkiohjelman avulla. Se merkitsee talouden voittamista ja Euroopan kansalaisten sydänten voittamista.

Vladimír Remek, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Hyvät kollegat, on yleisesti ilmiselvää, että meidän on löydettävä keino ratkaista Eurooppaa ja muita maailman osia tällä hetkellä vaivaava kriisi. On kiistatonta, että ponnisteluihimme on kuuluttava luottamuksen rakentaminen ja rahoitusvakauden tukeminen, kuten Eurooppa-neuvosto on myös sanonut. Ongelma on kuitenkin siinä, kuka voi palauttaa luottamuksen ja miten se voidaan palauttaa. Jos jätämme sen enimmäkseen niille, jotka edistivät nykyistä kriisiä pohjattomalla ahneudellaan ja jos emme yritä tukea niitä, jotka luovat arvoja mutta jotka eivät pysty vaikuttamaan joko yritysten toimintaan tai kokonaiseen talouteen, näkymät ovat synkkiä. Neuvoston keskustelun kohdat, joissa puhutaan tarpeesta käsitellä kriisin sosiaalisia vaikutuksia, ovat siksi mielestäni erittäin tärkeitä. Työttömyyden jyrkkä kasvu on ongelma, ja toimenpiteet työllisyyden edistämiseksi ja työpaikkojen menetysten estämiseksi ovat erittäin tärkeitä työntekijöille. Jos tukea tarjotaan vain suurimmille yrityksille ja niiden johtajille, emme voi olla innostuneita suunnitelmasta. Ylistän ponnisteluja, joissa keskitytään edistämään energiavarmuutta ja yhdistämään Euroopan energiaverkot, sekä yleistä painotusta tämän alan infrastruktuurin kehittämiseen. Ennen kaikkea tämä on yksi tapa tukea työllisyyttä ja työpaikkoja ja varmistaa tulevaisuuden edut. Kriittisiä hetkiä tulee varmasti lisää, ja nykyinen kriisi antaa meille tilaisuuden valmistautua myös niihin. Mielestäni uudistettu tuki ydinenergian korvaamattomalle asemalle on hyvä asia huolimatta siitä, että jopa siinä poliittisessa ryhmässä, johon kuulun, on tästä energiamuodosta täysin vastakkaisia mielipiteitä.

Haluaisin kommentoida jälleen itäistä kumppanuutta. Yleisesti sanoen kannatan tietysti laajinta mahdollista kansainvälistä yhteistyötä, mutta tässä on nähtävissä selkeä pyrkimys – ja mikä lisäksi muotoillaan yksiselitteisesti sellaiseksi – vetää entisen Neuvostoliiton maat lähemmäksi EU:ta ja loitontaa niitä Venäjästä. Olemme siis perustamassa vaikutuspiiriä ja siten teemme itse jotakin sellaista, mistä arvostelemme ankarasti muita.

Hanne Dahl, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, viime viikolla EU Observer -julkaisussa todettiin, että Jacques Delors suhtautuu pessimistisesti euroalueen tulevaisuuteen. Niinpä, tässä meillä on yksi euron suurimmista puolustajista ilmaisemassa huolensa EU:sta ja eurosta äskettäisen huippukokouksen alla. Hän sanoi muun muassa olevansa huolissaan siitä, että rahoitusalan puhdistamiseen ja uusien sääntöjen käyttöönottoon sen sääntelemiseksi ei ole halua. Minulla ei ole aiemmin ollut syytä olla samaa mieltä Jacques Delorsin kanssa, mutta tässä tapauksessa minun on sanottava, että valitettavasti hän on oikeassa ollessaan huolissaan. Huippukokouksen päätelmät ovat tässä suhteessa hyvin hataria. Koko kriisin ajan olen toistuvasti kysynyt komissiolta sen halusta säännellä ja valvoa rahoitusala. Sillä ei ole mitään halua tehdä niin. Se viittaa jatkuvasti sisämarkkinoiden oikeuteen hallita, mitä tapahtuu.

Jacques Delors sanoi myös jotakin sellaista, joka antaa minun kaltaiselleni euroepäilijälle miltei déjà vu -tunteen suhteessa niihin väitteisiin, joita esitin aiemmin. Hän sanoi, että Euroopan taloudet ovat liian erilaisia eurolle. Bingo, hyvä Jacques Delors! Sitä ne juuri ovat. Yhteinen raha on osa ongelmaa, ei osa ratkaisua. Eurooppa tarvitsee rahoitusalan vahvaa yhteistä sääntelyä, mutta enemmän joustavuutta, kun kyseessä on se, miten talouspolitiikalla voidaan parhaiten käsitellä kriisiä yksittäisissä maissa.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, pidän myönteisenä sitä, että neuvosto lykkäsi viime viikolla epärealistisen Lissabonin strategian tarkistamista. Pidän myös myönteisenä ilmastoon liittyvien toimenpiteiden rahoitusta koskevan päätöksen lykkäämistä. Tässä yhteydessä haluaisin ylistää komission puheenjohtajan José Manuel Barroson lausuntoa, jonka mukaan EU:n ei pitäisi tehdä mitään sitoumuksia ilmastoasioissa, elleivät muut maat, erityisesti Yhdysvallat ja Kiina, tee samoin. Haluaisin korostaa, että 27 jäsenvaltion johtajat ja komissio pääsivät näihin täysin järkeviin päätelmiin tilanteessa, jossa EU:ta koettelee

työttömyyden jyrkkä kasvu ja talouden taantuma, eikä Lissabonin sopimusta ole hyväksytty. Kaikki tämä osoittaa selkeästi, että Lissabonin sopimus on täysin tarpeeton sellaisten perustavanlaatuisien päätösten hyväksymiselle, jotka ovat selkeästi hyviä jäsenvaltioiden kansalaisten kannalta. Se on täysin joutava, ja tästä ovat todisteena nykyiset järkevät toimenpiteet, joita Eurooppa-neuvosto toteuttaa nykyisten sopimusten puitteissa ja Tšekin johdolla.

Eilen Tšekin pääministerin ja EU:n neuvoston puheenjohtajan Mirek Topolánekkin hallitus hävisi luottamuslauseäänestyksen. Haluaisin korostaa kaikille teille, jotka ovat tässä parlamentissa ylimielisesti arvostelleet Tšekin hallituksen toimintaa vastuuttomaksi, että se oli itsenäisen jäsenvaltion demokraattisesti valitun parlamentin demokraattinen päätös. Tšekin hallitus ei toimi EU:n puheenjohtajana vaan itse Tšekin tasavalta, jonka kansalaisia minulla on kunnia edustaa täällä. Tiedän, että kotimaani hallinnolliset ja demokraattiset järjestelmät ovat tarpeeksi vahvoja, jotta se voi täyttää velvollisuutensa EU:n tasolla yksiselitteisesti.

Pääministeri Topolánekkin hallituksen kaatumisen jälkeen presidentti Václav Klausilla on vahvimmat poliittiset valtuudet Tšekin tasavallassa. Kuten olette jo tässä parlamentissa pystyneet vahvistamaan, hän on valtiomies, jolla on vahvat demokraattiset tunteet ja joka ymmärtää Euroopan yhdentymisen poliittis-byrokraattisen eliitin valvoman yksisuuntaisen tien sijasta monimuotoisena prosessina, joka onnistuu vain, jos se lähtee ihmisten tahdosta. Hyvät kollegat, muutama viikko sitten presidentti Klaus kertoi meille selkeästi, että hänen mielestään Tšekin tasavallan jäsenyydelle EU:ssa ei ole vaihtoehtoa. Ja mikä on vielä tärkeämpää, suurin osa Tšekin kansalaisista katsoo, että heidän maansa jäsenyys EU:ssa on hyödyksi. Kaikki huolet Tšekin tasavallan vastuuttomuudesta ovat siksi täysin tarpeettomia.

Lopuksi haluaisin huomauttaa sudeettisaksalaisten yhteisön johtajalle, Bernd Posseltille, joka on julkisesti valitellut ministeri Vondran ja ministeri Schwarzenbergerin kaatumista ja joka on kehottanut Tšekin tasavaltaa perustamaan vahvan EU:ta kannattavan hallituksen, että Tšekin tasavalta ei ole Böömin ja Määrin protektoraatti vaan itsenäinen valtio, jossa Tšekin tasavallan presidentti nimittää ministerit ja hallitus saa valtuutuksensa Tšekin kansalaisten valitsemalta parlamentilta.

Puhemies. – (DE) Arvoisa Jana Bobošíková, demokratia tarkoittaa myös sitä, että kaikki demokraatit voivat sanoa mielipiteensä menettelyistä kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja muualla. Myös se on demokratiaa.

Mirek Topolánek, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Vakavasti sanottuna oletan, että olemme jo hieman sortuneet vaaleja edeltävään retoriikkaan. Yritetään tarkastella näitä asioita vakavasti ja löytää yhtenäisyys 27 jäsenvaltion välillä, valtion, joilla jokaisella on oma historiansa ja joista jokaisella on erilaisia oireita meneillään olevasta rahoituskriisistä ja erilaisia vaikutuksia reaalityönteeseen. Jos emme voi sopia yhteisestä lähestymistavasta, ei ole mitään väliä, kenellä oli aloitusasema tämän ongelman alussa, koska me kaikki maksamme dominoivaikutuksen hinnan. Se on ensimmäinen kohta.

En arvostellut Yhdysvaltojen lähestymistapaa pelkästään sen itsensä vuoksi vaan pikemminkin siksi, että halusin korostaa etua, joka EU:lla on. Tämä etu koostuu kattavasta sosiaalisesta ohjelmasta, jonka ansiosta meidän ei tarvitse investoida sellaisia valtavia määriä vaikeuksiin joutuneita ihmisiä koskevaan sosiaaliseen vakauttamiseen. Järjestelmä sangen yksinkertaisesti toimii. Yksi tärkeimmistä tehtävistämme on pitää järjestelmä toiminnassa ja taata EU:n kansalaisille samat sosiaaliset normit, joita heillä oli ennen kriisiä. Mielestäni tämä ei ehdottomasti ole vähäarvoinen tehtävä ja se maksaa paljon. Olemme päättäneet joistakin hyvin konkreettisista toimenpiteistä, ja viiden, 50 tai 75 miljardin euron arvoiset luvut osoittavat mielestäni Eurooppa-neuvoston selkeän sitoumuksen vastata konkreettisesti käsillä olevaan tilanteeseen ei vain näihin tai noihin puitteisiin soveltuvien yleisten toimenpiteiden avulla vaan hyvin konkreettisilla toimenpiteillä.

Hienojen sanojen lausumisella kadunkulmassa ja niiden panemisella täytäntöön on suuri ero. Yhteinen tavoitteemme on nyt panna täytäntöön kaikki vaiheet, joista olemme puhuneet, toteuttaa ne käytännössä ja odottaa palautetta. Kenelläkään ei ole tarkkaa ajatusta – ja voin todeta täysin vakavasti, että edes makrotaloustieteilijöillä ei ole mitään ajatusta – miten nämä eri vaiheet saattavat vaikuttaa. Tiedämme kuitenkin varmasti, että jonkun on maksettava tästä pelastustoimesta ja juhlasta. Meiltä olisi erittäin vastuutonta olla ajattelematta seuraamuksia, vaikka emme tiedäkään, miten kauan tilanne jatkuu, ja olla ajattelematta, kuka maksaa kaikesta siitä ja minkälaisia vaikutuksia sillä on euroalueeseen ja vakaus- ja kasvusopimukseen ja minkälaisia mahdollisuuksia se antaa kotimaani kaltaisille maille liittyä euroalueeseen ja hyväksyä euro. En vastaa puoluejohtaja Martin Schulzin kommentteihin. Berlusconi teki sen ennen viime vaaleja, enkä halua toistaa hänen virhettään. Mielestäni ei ole tarpeen vastata joihinkin hyökkäyksiin. On kuitenkin mahdotonta, että ainoastaan setelinpainajat hyötyisivät tästä kriisistä. Se ei olisi hyvä asia.

Työhuippukokous. Ehdotimme tietysti täysimääräistä muotoa Eurooppa-neuvostolle. José Manuel Barrosolla ja minulla oli tämä sama ajatus, koska katsoimme teidän laillanne, että työmarkkinaosapuolet on saatava mukaan keskusteluun kolmikantaneuvotteluja korkeammalla tasolla ja niiden kanssa on keskusteltava ongelmista, jotka liittyvät työllisyyteen, erilaisten kansallisten pakettien täytäntöönpanoon, työllisyysvaikutuksiin ja seuraaviin toimenpiteisiin, joihin ryhdymme suojellaksemme EU:n kansalaisia kriisin vaikutuksilta. Me emme päättäneet, että tämä huippukokous olisi troikan kokous. Ymmärrän monien valtion- tai hallitusten päämiesten ilmaisemat pelot, ja minä itse kannatin täysin täysimääräistä muotoa. Toisaalta emme saisi unohtaa, että se on vain epävirallinen huippukokous, jonka päätelmät eivät ole sitovia. Tästä näkökulmasta pienennetty muoto voi olla etu, koska se tarkoittaa, että epävirallisen huippukokouksen suositukset voidaan esittää sääntömääräisessä kesäkuun neuvostossa, jossa ne ehkä voidaan yksiselitteisesti hyväksyä. Mielestäni tämä ei ole niin vakava virhe, eikä siitä kannata tehdä poliittista ongelmaa. Tärkeää on se, että löysimme rohkeutta kutsua koolle tämän huippukokouksen, että kutsuimme työmarkkinaosapuolet osallistumaan, että valmistelemme sitä niiden kanssa pitkän ajan – ennen työhuippukokousta järjestetään pyöreän pöydän keskustelut Tukholmassa, Madridissa ja Prahassa – ja että yritämme saada aikaan päätelmät, jotka ovat arvokkaita kesäkuun neuvostolle.

Lissabonin sopimus. Sallin itselleni tänään yhden vitsin. Puhelinnumero Lissabonin sopimuksen tulevaisuutta koskevia kysymyksiä varten ei taida enää olla hallituksen ja pääministeri Topolánekin puhelinnumero vaan pikemminkin parlamentin ja Jiří Paroubekin numero. Minun on sanottava, että vastuu tilanteen viemisestä eteenpäin on todella niillä, jotka loivat tilanteen. Teen tietysti kaikkeni taatakseni, että pidän sitoumukseni, jotta allekirjoitustani ei pyyhittäisi pois Lissabonin pyhän Hieronymuksen luostarin edessä olevasta kivestä.

Komissio. Neuvoston joulukuun huippukokouksessa tehtiin selkeä päätös, ja olemme tietoisia tilanteen monimutkaisuudesta. Minun on sanottava, että tavoitteenamme on saada aikaan poliittinen sopimus kesäkuun Eurooppa-neuvostossa. Kuulemme tietenkin teitä: on olennaista keskustella Euroopan parlamentin kanssa. Tässä yhteydessä mietimme jopa, että jos Euroopan parlamentissa on riittävästi kiinnostusta, voisimme lykätä kesäkuun neuvostoa viikolla pidettäksemme kymmenen päivän keskustelumme 17 päivään. Uskon, että 17 päivää riittäisi keskustelulle. Nämä kuulemiset ovat olennaisia, mutta ennen virallisen päätöksen tekemistä, on tietysti kuitenkin päätettävä, etenemmekö Nizzan sopimuksen nojalla vai Lissabonin sopimuksen nojalla, koska sen avulla voimme ennakoida, minkä muotoinen sopimus on, onko maiden lukumäärä sama, onko niillä kaikilla komission jäsen ja niin edelleen. Meidän on otettava Euroopan parlamentin vaalien tulokset huomioon, ja voin vain sanoa, että etenemme hyväksytyin, vakiomallisen menettelyn mukaisesti, koska olemme eräänlaisessa lainsäädännöllisessä tyhjiössä ja tilanteessa, jota on käsiteltävä poliittisesti ja käytännöllisesti.

Sitten keskustelusta, joka liittyy sääntelyn ja elvytystoimenpiteiden vastakkainasetteluun. Olen jo avauspuheenvuorossani sanonut, että mielestäni EU on omaksunut täysin oikean lähestymistavan, kun se ei ole valinnut yhtä tai toista vaan vain sanonut, että olemme pelastaneet pankkialan ja nyt se on vain puhdistettava. Komissio on laatinut suunnitelman arvoltaan alentuneiden omaisuuserien arvioinnista (vaikutustenarvioinnit) ja ongelman käsittelystä. Mielestäni ainoa tapa edistää luottamusta pankkialalla sekä pankkialan luottamusta on näiden pankkien puhdistaminen. Tšekin tasavalta ja Ruotsi tietävät, miten tämä tehdään, ja Yhdysvaltain valtiovarainministeri on antanut oman suunnitelmansa Yhdysvaltojen osalta. Mielestäni tämä on ainoa vaihtoehto tilanteen käsittelemiseksi. Olen jo maininnut elvytyspaketit. Tämän rakenteen toinen pilari on sääntely, joka on osittain teidän käsissä. Se on myös osittain mainittu Jacques de Larosièren raportissa, joka on hieno työ. Siihen kuuluu vipurahastojen ja yksityisten sijoitus pääomarahastojen sääntely, ja siinä tietysti selvitetään offshore-alaa. Näette varmasti tässä asiassa saavutetun huiman edistyksen, ja valmistelemme näitä asioita mahdollisen seuraavan kriisin varalta. Aika ei aiheuta päivittäin painetta uuden sääntelyn antamisesta. Aika aiheuttaa painetta siinä, että rajoitamme mahdollisia tulevia ongelmia.

Myös IMF:n asemasta keskusteltiin. Sovimme, että IMF:n pitäisi olla näiden tulevien ratkaisujen rahoittaja, mutta ongelma ei ole se, että meillä olisi muutamia laitoksia, jotka käyttävät vähän valtaa. Ongelma on siinä, kunnioittavatko maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden suurimmat toimijat näitä laitoksissa, koska niin ei ollut ennen. Tämä on kuitenkin perustavanlaatuinen keskustelu, ja se on aiheena myös G20-kokouksessa: IMF:n, Maailmanpankin ja OECD:n parannetun aseman hyväksyminen kansainvälisten maailmanlaajuisten rahoituslaitosten järjestelmässä ja näiden laitosten ja niiden tulosten kunnioittaminen.

Luulen, että olisi hyvä sanoa jotakin itäisestä kumppanuudesta. Tapasin eilen uudelleen presidentti Jushtshenkon ja pidän myönteisenä tätä sopimusta ja Euroopan komission ja Ukrainan välisen sopimuksen allekirjoittamista. Se on merkittävä askel kohti tilanteen vakauttamista. Olin äskettäin Azerbaidžanissa, jossa puhuin presidentti Alijevin kanssa. EU:n on oltava edelleen eräänlainen majakka näille maille. Siinä ei ole

kyse uusien muurien pystyttämisestä, siinä on kyse siitä, että EU:lla on tehtävä, ja sen tehtävä on laajentaa turvallisuuden aluetta, vapauden aluetta, vaurauden aluetta ja yhteenkuuluvuuden aluetta. Siinä ei ole rajoja, ja tällä emme tarkoita, että näistä valtioista pitäisi tulla EU:n jäseniä huomenna, ylihuomenna tai milloinkaan. Jos tästä majakasta sammuu valo, näiden maiden kehitys ei ole valvonnassamme. Meidän on otettava nämä maat mukaan keskusteluun, tarjottava niille rajoittamattomat matkustusmahdollisuudet, tarjottava niille taloudellista yhteistyötä, tarjottava vaihtoa opetuslaitosten ja koulujen välillä ja tarjottava parempaa hallintoa. Mielestäni se on meidän velvollisuutemme, ja tässä mielessä itäinen kumppanuus on selkeä osoitus siitä, että olemme menossa oikeaan suuntaan. Vastauksena Adam Bielanin sanoihin haluaisin sanoa, että 600 miljoonan euron hyväksyminen ylipäätään oli loistava menestys. Me kaikki emme olleet siitä samaa mieltä, sopimus ei ollut yksimielinen, vaan se oli pikemminkin suurin mahdollinen kompromissi, johon 27 jäsenvaltiota voi suostua.

Lopuksi haluaisin sanoa jotakin sosiaalisista vaikutuksista. Tässä minun on palattava kolmikantaneuvotteluihin ja ylistettävä molempien työmarkkinaosapuolten asemaa. Emme puhuneet siitä, miten paljon rahaa annamme ihmisille. Puhuimme siitä, miten ihmisiä valmistellaan tähän tilanteeseen tai mahdollisesti vastaaviin tuleviin tilanteisiin edistämällä taitoja, edistämällä koulutusta ja tukemalla pk-yrityksiä, jotka luovat huomattavasti työpaikkoja. Tällä hetkellä työvoiman hinta tietysti laskee, koska haluamme pitää ihmiset työssä mahdollisimman kauan, koska heidän saamisensa takaisin työllisyyden piiriin on monta kertaa kalliimpaa kuin heidän pitämisensä työssä.

Työvoiman liikkuvuus. Odotan todella keskusteluja eri kansallisissa parlamenteissa, ja erityisesti omassani, siitä, miten haluamme muuttaa työlainsäädäntöä saadaksemme aikaan joustavamman ja liikkuvamman työvoiman. Tämä on ratkaisun este. On välttämätöntä varmistaa työpaikkojen nopea kasvu ja nopea ratkaisu niiden ihmisten vaikeuksiin, jotka ovat joutuneet tähän tilanteeseen ilman omaa syytään.

Haluaisin lopuksi sanoa jotakin EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksesta. Olen suunnattoman kiitollinen siitä, että Lontoon G20-huippukokouksen ja Strasbourg-Kehlin huippukokouksen jälkeen Barack Obaman johtama Yhdysvaltain hallinto tulee Prahaan. Tällä on meille suunnaton symbolinen arvo, ja kutsumme myös Euroopan parlamentin puhemiehen, koska aistin tiettyä paheksuntaa sen johdosta, että Yhdysvaltain presidentti ei vieraile Euroopan parlamentissa. Keskusteluille ei ole paljon aikaa, mutta mielestäni meidän on tiedettävä, mitä Yhdysvallat haluaa, mitä me haluamme ja saatava aikaan sopimus. Emme ehdottomasti halua pystyttää uusia esteitä – se on kuitenkin euroatlanttisen sivilisaation päätavoite yleisesti.

Haluaisin lopuksi sanoa jotakin Jana Bobošíková'n huomioista. Tšekin hallinto on hallinnut tilanteen oikein hyvin tähän asti. En yksinkertaisesti ole samaa mieltä siitä, että saattaisimme tehdä jonkinlaisen organisatorisen kömmähdyksen, että voisimme epäonnistua yhdessä viime vuosien tärkeimmässä puheenjohtajuudessa, koska meitä ovat toistuvasti kohdanneet monet ongelmat, joita kenen tahansa olisi ollut vaikea ennakoita. Joustavuustasomme, luovuustasomme, kykymme reagoida, toimia ja pyrkiä kompromisseihin eivät varmastikaan ansaitse noin kovaa arvostelua. Vastaava tilanne, jossa Tšekin tasavalta on menettänyt luottamuslauseen, tapahtui myös Tanskassa ja Italiassa, kun taas Ranskassa hallitus vaihtui, vaikkakin vaalien tuloksena. En pidä tilannetta niin huonona ja voin vakuuttaa teille, että Tšekin puheenjohtajuus ei kärsi tästä millään lailla ja että kaikki meistä, joilla on vastuu EU:n asialistan hoitamisesta, epäilemättä kantavat vastuunsa.

Puhemies. – (DE) Kiitos, arvoisa neuvoston puheenjohtaja. Vieköö mukanaan hyvät toivotuksemme siitä, että pystytte täyttämään täysimääräisesti velvollisuutenne Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana ja tekemään kaikkenne saadaksenne myös kotimaassanne aikaan yhteisymmärryksen Lissabonin sopimuksesta. Näillä hyvillä toivotuksilla kiitämme teitä läsnäolostanne täällä tänä aamuna.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ilmaista tukeni vaikuttavalle tavalle, jolla puheenjohtajavaltio Tšekki on käsitellyt joitakin EU:ta kohdanneita ratkaisevia asioita. Talous- ja rahoituskriisistä energiavarmuuteen ja ilmastonmuutokseen puheenjohtajavaltio on ollut järkähtämätön ja selkeä tavoitteissaan ja se on tarjonnut EU:lle selkeää johtajuutta koettelemuksen aikoina.

Erityisesti pääministeri Topolánek on osoittanut selkeää johtajuutta ennen kaikkea varoittaessaan protektionismin vaaroista. Kun muut leikittelivät kauppaa vahingoittavien esteiden pystyttämällä, puheenjohtajavaltio Tšekki on puhunut selkeästi ja johdonmukaisesti avoimen kaupan puolesta ja erityisesti elintärkeästä tarpeesta säilyttää yhtenäismarkkinat. Aiemmin tässä kuussa pääministeri Topolánek sanoi, että protektionismi on aina haitallista ja EU:n tapauksessa se on epäloogista. Meidän täytyy oppia kriisistä ja sanoa ei eristäytymiselle, ei protektionismille ja kyllä yhteistyölle.

Hän oli niin oikeassa muistuttaessaan meitä kaikkia EU:n perustana olevasta perusperiaatteesta. Tämä rehellisyys on räikeässä ristiriidassa Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin eilen tässä parlamentissa

pitämän vilpillisen ja itsekkään puheenvuoron kanssa. Gordon Brownin puhe oli pitkä liioittelevaisuudessaan, mutta siinä jätettiin erityisesti mainitsematta se keskeinen tosiseikka, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa on hänen johdollaan kaikkien teollisuusmaiden pisin ja syvin taantuma. Hän jätti huomioimatta oman asemansa perustavanlaatuisesti puutteellisten rahoituksen sääntelypuitteiden käyttöönotossa ja toiminnassa. Hän jätti huomioimatta valtavan velkataakan, jonka hän on asettanut Yhdistyneen kuningaskunnan kansalle.

EU ei tarvitse luentoja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselta siitä, mitä pitää tehdä tästä kriisistä selviämiseksi. EU:n ja kansainvälisen yhteisön on nyt pyrittävä nopeasti palauttamaan luottamus rahoitusjärjestelmäämme, varmistamaan asianmukaisesti toimiva pankkijärjestelmä, johon yksittäiset ihmiset, arvoisa Martin Schulz, ja liikeyritykset voivat luottaa ja jossa pankit voivat taas antaa lainaa luottamuksen edistämiseksi. Meidän on pysyttävä uskollisina vapaan kaupan ja yhtenäismarkkinoiden periaatteille, ja luotan kaikin tavoin siihen, että puheenjohtajavaltio jatkaa kovaa työtään näiden elintärkeiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, vain viikko ennen Eurooppa-neuvostoa pyysimme täällä Euroopan parlamentissa neuvostoa sopimaan selkeistä suuntaviivoista ja konkreettisista toimenpiteistä työllisyyden turvaamiseksi ja uusien työmahdollisuuksien luomiseksi. Neuvosto on tänään täällä hiljaisuuden neuvosto ja kuvitelmien neuvosto. Olen pahoillani, mutta en ole nähnyt yhtään konkreettista toimenpidettä. Kyllä, viisi miljardia euroa, mutta mitä se on? Se on 0,04 prosenttia tämän unionin bruttokansantuotteesta. Laajakaistaan investoiminen on hienoa, mutta älkää sanoko minulle, että sillä olisi mitään todellista vaikutusta nyt kokemamme työpaikkojen vapaan pudotuksen lopettamiseen.

Ette ole ymmärtäneet, että tämä kriisi on hyvin syvä, vakava taantuma. Liike-elämä vaati, työntekijät vaativat, me vaadimme: tehkää enemmän! IMF ehdotti, että investoitte kaksi prosenttia Bkt:stä tänä ja ensi vuonna. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, te sanoitte, että meillä menee hyvin; investoimme 3,3 prosenttia. Niin te sanoitte kaksi viikkoa sitten, mutta nyt se on kasvanut neljään prosenttiin. Kysyn itseltäni: miten niin? No, laskeminen on yksinkertaista. Työttömyys kasvaa: kun työttömyysetuuksien kustannukset kasvavat, finanssipoliittiset elvytystoimet kasvavat. Luulenpa, että kun työttömien määrä Euroopassa on 25 miljoonaa, te seisotte täällä ylpeänä ja sanotte, että elvytyksemme on nyt viisi prosenttia BKT:stä. Olkaa kiltti, emme voi toimia näin. Te ette voi toimia näin. Me tarvitsemme todellisia investointeja.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, Paul Krugman on sanonut, että Eurooppa tarjoaa todellisia elvytystoimia alle puolet siitä, mitä yhdysvaltalaiset tekevät. Voinko vedota teihin: aina kun työttömyys kasvaa, olkaa hyvä, älkääkään kertoko ihmisille, että teette enemmän, koska jäsenvaltiot maksavat enemmän työttömyysetuuksia. Teidän on kerrottava ihmisille, että olette sitoutunut uuteen elvytysuunnitelmaan. Kiitän teitä siitä, mitä sanoitte tänään, kun toivoitte, että tämä toukokuun 7. päivän työllisyysneuvosto voisi olla todellinen työllisyysneuvosto. Olemme puolellamme ja tuemme teitä sen saavuttamisessa.

Meidän pitäisi katsoa Ranskan presidenttiin Sarkozyyn ja muistaa, että ylimääräisten huippukokousten lukumäärälle ei ollut rajoja, kun Ranskan oli puheenjohtajavaltio. Nyt ehdotetaan, että toukokuun 7. päivän huippukokous pienennetään troikaksi.

Tämä työttömyyskriisi ei katoa, koska kieltäydymme pitämästä enemmän kokouksia. Se on edelleen täällä. Siksi vetoan teihin: meillä on elvytysuunnitelma, se on hyvin dokumentoitu. Tiedän, että komission puheenjohtaja tietää sen, ja olen varma, että kun istumme alas yhdessä, voimme tehdä enemmän kuin olemme tähän mennessä tehneet. Tässä on kyse Euroopan unionin talouteen, valuuttaan ja yhteiskuntaan liittyvien ponnistelujen kohtalosta.

Joten, vielä kerran: arvoisa komission puheenjohtaja, pidetään vakava, laajapohjainen, hyvin suunniteltu työllisyyshuippukokous 7. toukokuuta. Jos voitte tehdä sen, olemme puolellanne.

(Suosionosoituksia)

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unioni on osoittautunut onnenpotkuksi rahoitus- ja talouskriisissä ja puheenjohtajavaltio Tšekki on myös tehnyt hyvää työtä tähän mennessä.

Maa- ja metsätalouden rahoitus- ja talouskriisin laajuus ja syvemmät syyt osoittavat, että rahoitusmarkkinoiden maailmanlaajuisesta makrotaloudellisesta hallinnasta ja siihen sovellettavista säännöksistä on tarkistettava – kansallisella tasolla, EU:ssa ja maailmanlaajuisesti. Valvontalainsäädäntöä on tarkistettava ja kriisinhallinnan varotoimenpiteitä parannettava. Rahoitusallalla sovellettavan lainsäädännön pitäisi pikemmin lieventää kuin

pahentaa suhdanteita. Enemmän sääntelyä ei kuitenkaan välttämättä tarkoita parempaa sääntelyä; me tarvitsemme oikeaa sääntelyä.

Kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden järkyttävä kriisi ja sen aiheuttamat muutokset ovat haaste liberaalille talousjärjestykselle. Hallitusten virheelliset päätökset talous- ja rahoituspolitiikassa ja hallitusten riittämätön rahoitusvalvonta ja monien pankkien näkyvä romahdus ovat syy kehotukselle uudistetusta rahoitusjärjestelmästä, ei uudesta talousjärjestelmästä. Euroopan keskuspankin riippumattomuus ja sen lähestymistapa valuuttavakauteen ovat oikein, ja ne ovat osoittaneet arvonsa.

Meillä on myös todisteita siitä, miten tärkeät yhteismarkkinat ovat Euroopan vauraudelle ja vakaudelle. Sisämarkkinoilla on keskeinen asema taantuman lyhentämisessä ja lieventämisessä Euroopassa. Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä nopeisiin, kohdennettuihin ja väliaikaisiin toimenpiteisiin tukeakseen reaalitytöitä, koska tiedämme, että EU voi luoda vaurautta, jos se jatkaa sisämarkkinoidensa kehittämistä, mutta ei, jos se jakaa tukia.

Euroopan unionin on siksi jatkettava johdonmukaista työtä saattaakseen sisämarkkinat päätökseen ja tarjotakseen toimivat kilpailuedellytykset. On kuitenkin myös selvää, että koetta ei ole vielä läpäisty. Euroopan unionin on pidettävä tiukasti kiinni periaatteistaan. Vanhentuneeseen ajatteluun, protektionismiin, markkinoiden eristämiseen tai kilpailuun tuista ei saa enää vajota. Puheenjohtajavaltio Tšekki puolustaa tätä, ja toivon, että voimme luottaa siihen edelleen.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät kollegat, haluaisin kiittää puheenjohtajavaltio Tšekkiä siitä, että sen johdolla neuvosto on ottanut merkittävän askelen kohti todellisten ongelmien ymmärtämistä sekä niiden ratkaisua. Haluaisin korostaa muutamaa aluetta, joilla työtä on jatkettava. Ensinnäkin työpaikkojen luominen ja säilyttäminen, missä ei keskitytä niinkään sosiaalitukea koskeviin kysymyksiin, vaan pääasiassa investointeihin infrastruktuuriin ja liike-elämän elpymiseen, jotta näitä työpaikkoja voidaan luoda. Toiseksi, pankit ovat vastaanottaneet avokätistä rahoitustukea palauttaakseen rahoitusjärjestelmän vakauden, mutta ne eivät kiirehdi toimenpiteisiin ryhtymistä lainausalalla. Tässä tarvitaan sekä EU:n suuntaviivoja että kansallisten hallitusten ennakoivia toimenpiteitä, jotta pankit saadaan tietoisiksi velvoitteistaan ja jotta voidaan varmistaa, että ne aloittavat uudelleen lainaamisen sekä yrityksille että yksityishenkilöille. Kolmanneksi, rakennerahastot ovat itse asiassa liikeyritysten ainoa varojen lähde, joiden avulla liiketoiminta voi elpyä, ja toisaalta meidän on lisättävä sekä niiden saatavuutta että toiminnan alaa ja toisaalta vähennettävä hallinnollisia esteitä ja lisättävä varojen saamiseen osoitettua aikaa. Kiitos huomiostanne.

Ian Hughton (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri Gordon Brown haluaa meidän uskovan, että hän on yhtäkkiä ylpeä Euroopan unionin yhtenäisyydestä ja että EU:n jäsenvaltiot ovat vahvempia yhdessä ja turvatumia yhdessä. Hän sanoo nyt, että pankkien sääntelyä on tiukennettava, veroparatiiseihin hyökättävä ja IMF uudistettava.

Pääministeri Brown ei ole nyt yhtään uskottava. Hänen oma historiansa Yhdistyneen kuningaskunnan talouden hallinnoinnissa on pelkkää laiminlyöntiä ja katastrofia. Hän on nykyisen talouskriisin arkkitehti, ei maailman vapahtaja. Hän kannatti kevyttä sääntelyä, joka on suora syy pankkialan ongelmiin.

Taantuman vaikutus tuntuu tietysti koko maailmassa. Valtuutettu Skotlannin hallitus tekee kaiken minkä rajatun toimivaltansa rajoissa voi välttääkseen sen pahimmat vaikutukset helpottamalla yritysten verotaakkaa tasohelpotuksilla, nopeuttamalla investointeja infrastruktuurihankkeisiin ja tekemällä koulutuksesta ja taitojen kehittämistä koskevista ohjelmista ensisijaisia auttaakseen ihmisiä löytämään työtä.

Skotlannilla on paljon energiavaroja ja valtavat mahdollisuudet kehittää merituuli-, aalto- ja vuorovesienergian kaltaisia uusiutuvia energialähteitä. EU:n tuki puhtaan energian tuottamisen ja jakelun kehittämiseksi ei auta vain Skotlannin taloutta vaan hyödyttää myös muita eurooppalaisia edistäessään energiavarmuutta ja ilmastomuutoksen lieventämistä. Toivon todella, että ei kestä kauan ennen kuin Skotlannilla voi olla vielä aktiivisempi ja rakentavampi asema maailmassa tavallisena, itsenäisenä Euroopan unionin jäsenvaltiona.

Gabriele Zimmer (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, minusta on yllättävää, että neuvoston puheenjohtaja, joka hävisi eilen parlamentissaan luottamuslauseäänestyksen, suhtautuu niin ankarasti aiempaan epäonnistuneeseen politiikkaan. Hän sanoo, että historia on osoittanut Yhdysvaltojen valitseman tien vääräksi. Hän tarkoittaa selvästi, että kriisin aikana ei pitäisi luottaa sosiaalisiin elvytystoimiin, ja hän on todennut julkisesti, että AIG-yhtiön johtajia ei pitäisi painostaa maksamaan takaisin bonuksiaan. Hän on kuitenkin myös todennut julkisesti, että vastuu rahoituskriisistä, talouskriisistä, voidaan rajata Yhdysvaltojen aiempaan toimintaan ja että hänen ei tarvitse ryhtyä arvostelemaan itseään ja kysyä, edistiko EU:n kaupallistamisen ja kilpailupaineen ja rajattoman globalisaation strategia itse sitä.

Minun mielestäni tämä käy selväksi huippukokouksen päätelmien asiaankuuluvista kohdista, joissa todetaan, että uudistettu Lissabonin strategia ja parhaillaan sovellettavat yhdenmetyt suuntaviivat ohjaavat tämänhetkisessä kriisissä edelleen tehokkaasti kestävästä kasvun ja työllisyyden edistämistä. Viiteasiakirjassa sitten todetaan kuitenkin myös hyvin selvästi, että tietysti on myös oltava yhteys kestävästä julkisesta taloudesta koskevan lähestymistavan ja, tässä tapauksessa, jatkuvien eläkeuudistusten välillä. Tämä on minusta yllättävää. Siten on päätelty, että jatkuvat eläkeuudistukset liittyvät eläkejärjestelmän jatkuvaan yksityistämiseen ja siihen, että pääoman kattaman osuus iäkkäistä kasvaa.

Tämä vahvistaa jälleen kahta nykyisen rahoitus- ja talouskriisin ratkaisevaa syytä, eli riippuvuutta rahoitusmarkkinoista, huolimatta siitä, että rahoitusmarkkinoiden myllerryksistä käynnistyi kriisin, ja erityisesti yhteiskunnallisten jakojen jatkuva terävöitymistä. Kuitenkin juuri maksuvalmiin pääoman räjähdys johti tähän sosiaaliseen jakoon, jakoon tulonjaon mukaan. Tähän pitäisi soveltaa korjauksia. Siksi en pysty ymmärtämään, miksi komissio ja neuvosto eivät hyväksyneet vastaavia korjauksia huippukokouksen keskustelujensa aikana.

Jos puhutaan Lissabonin strategiasta, on myös viitattava komission valkoiseen kirjaan rahoituspalvelupolitiikasta 2005–2010, jossa luotetaan Euroopan rahoituspalvelumarkkinoiden yhdistymiseen maailmanlaajuisiin rahoituspalvelumarkkinoihin, ja Nizzan sopimuksen ja Lissabonin sopimuksen vastaaviin artikloihin, joissa toisaalta kielletään kaikki pääoman virtaamisen rajoittamisen muodot ja toisaalta painostetaan rahoituslaitoksia ottamaan käyttöön esteetön rahoituspalvelujen virta. Tämä on jatkuvasti ristiriidassa kaikkien kriisin syiden torjuntamuotojen kanssa.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Arvoisa puhemies, Lissabonin strategialla takaamme, että EU pystyy edelleen kilpailemaan muun maailman kanssa taloudellisesti. Se on tietysti mahdollista vain, jos kaikki todella osallistuvat ja jos takaamme hyvän elinympäristön, myös kehitysmaissa.

Viime viikon EU:n huippukokouksessa aikaansaatu sopimus ei ole tarpeeksi vahva saamaan aikaan uutta, kestävästä taloutta. Talouskriisi, ilmastokriisi ja energiakriisi edellyttävät uutta lähestymistapaa, ja tuo lähestymistapa edellyttää tarvittavia investointeja. Euroopan unionin on otettava siinä suhteessa johtava asema. Olimme odottaneet sopimusta, joka perustuu Balin ja Poznańin ilmastositoumuksiin. On huolestuttavaa, että sellaista sopimusta ei saatu EU:n huippukokouksessa aikaan ympäristö- ja valtiovarainministerien venyneiden keskustelujen jälkeen. Missä on EU:n johtajuus, kun kyse on konkreettisesta rahoituksesta? Ilmastosuunnitelmien rahoituksen potkiminen piiloon kehitysmailhin on vakavaa ilmastositoumusten heikentämistä. Tällaista johtajuutta ei kaivata Kööpenhaminan lähestyessä.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, suuri eurooppalainen näkemys on valitettavasti kuurouttanut ja sokeuttanut Brysselin monille EU:n ei-toivotuille kehitysvaiheille. Kriisin kehittyessä kansalliset maksavat nyt hinnan siitä; viime vuosina toteutetuista uusliberaaleista käännöksistä tai kaikkea muuta kuin vakaasta itälaajentumisen valmisteluista, joiden panttivankeja he nyt näyttävät olevan. Eikä edes Turkin liittyminen, joka on selvästi jo päätetty asia, tuo vaadittua energiavarmuutta; päinvastoin se tuo vain poliittista epävakautta, islamismia ja miljardien aukkoja rahoitukseemme.

EU:n on tulevassa G20-rahoitushuippukokouksessa vapautettava itsensä vasallin roolista, jota se on tähän esittänyt Yhdysvaltojen politiikassa ja pantava täytäntöön tiukat säännöt ja ankara valvonta. Washingtonin pitkäaikainen kieltäytyminen osallistumasta minkäänlaiseen räjähdysherkän rahoitusasiakirjan sääntelyyn oli kulmakivenä nykyiselle rahoitusongelmalle.

Kriisin aikana on tehtävä leikkauksia. Säästömarginaali on riittävä, esimerkiksi EU:n virastojen valvomattomassa kasvussa. Kriisirahaston kasvattaminen voi olla vain ensimmäinen askel, tarvitsemme enemmän suunnitelmia, mikäli jokin maa menee vararikoon, ja tarvitsemme suunnitelmia niitä valtavia sosiaalisia ongelmia varten, joita tulee yhtä varmasti kuin rukouksen lopuksi aamen.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin onnitella puheenjohtajavaltio Tšekkiä. Huomattavista kotimaisista ongelmista huolimatta se on onnistunut edistämään EU:n asialistaa vuosikymmeniin pahimman talous- ja rahoituskriisin aikana. Näihin onnitteluihin liittyy pyyntö, että puheenjohtajavaltio Tšekki päättää toimikautensa yhtä hyvällä ja kohdennetulla tavalla kuin aiemmin.

Sosialidemokraattien ryhmän puheenjohtajaa kuunnellessani minusta tuntuu, että olen eri planeetalta. Hän ylistää Gordon Brownia, joka ennen pääministeriksi tuloaan oli valtiovarainministeri ja siten vastuussa Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan rahoituspolitiikasta ja puite-edellytyksistä. Täällä on sanottu monta kertaa, että vain Yhdistyneen kuningaskunnan asenteen muutoksen avulla voimme ottaa

käyttöön tarvittavat sääntelytoimenpiteet. Miten joku, joka on estänyt sitä vuosikymmenen, voi tänään julistautua vapahtajaksemme? En ymmärrä sitä.

Tšekin pääministerin Yhdysvaltojen rahavarannon lisäämispolitiikkaa koskeva arvostelu on oikeutettua kaikista näkökulmista. Näitä ongelmia ei voida ratkaista kriisin todella aiheuttaneilla keinoilla, nimittäin rahavarannon liiallisella lisäämisellä ja liiallisella velaksi elämisellä. Velaksi eläminen on ongelma.

Ensisijainen painopisteala on siksi saada rahoitusmarkkinoiden kriisi valvontaan, muuttaa maailmanlaajuisia epätasapainoa, käsitellä ilmastonsuojelun ja köyhyyden torjunnan osalta meille koituvia tehtäviä yhdessä ja panna maailmassa täytäntöön uusi sosiaaliseen markkinatalouteen perustuva moraali. Jos onnistumme tekemään tämän tässä kriisissä, puheenjohtajavaltio Tšekki on silloin vastannut kaikkiin odotuksiimme täysimääräisesti huolimatta siitä, mitä Lissabonin sopimuksen ja Tšekin tasavallan sisäisen tilanteen kanssa tapahtuu.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, Mirek Topolánek, aloitti puheenvuoronsa tänään Euroopan parlamentissa hyökkäämällä sosialidemokratiaa vastaan. Haluaisin kertoa, miten tyypillistä ja luonteenomaista se on tälle hallitukselle. Sen sijaan, että pääministeri Topolánek pyrki sopimukseen, yhteistyöhön ja kompromisseihin EU:n johtoa koskevissa asioissa, hän on pyrkinyt ja pyrkii edelleen epäsopuun ja konflikteihin. Nämä piirteet ja kyvyttömyys yhteistyöhön ovat todellinen syy hänen hallituksensa kaatumiseen. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että oppositio ei kaatanut hallitusta; sen tekivät parlamentin jäsenet hallituksen omasta puolueesta ja sen liittolaispuolueesta, vihreästä puolueesta.

En kuitenkaan halua keskittyä Tšekin sisäpolitiikkaan. Haluaisin vain muistuttaa Tšekin tasavaltaa sen velvollisuuksista unionia ja EU:n kansalaisia kohtaan puheenjohtajavaltiona. Meillä on edessämme monia tehtäviä. Talous- ja rahoituskriisi on tietysti jo mainittu. EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokous järjestetään Prahassa. Meillä on ihanteellinen historiallinen tilaisuus tehdä yhdysvaltalaisen kumppaneidemme kanssa yhteistyötä kaikissa asioissa tämän päivän globaalistuneessa maailmassa, taloudesta ja ympäristöstä Lähi-idän, Afganistanin ja muiden konfliktien ratkaisuuksi.

Lopuksi haluaisin kommentoida jälleen kerran Lissabonin sopimusta. Tšekin sosialidemokraatit ovat aina tukeneet EU:n perustuslakia ja he ovat aina tukeneet Lissabonin sopimuksen ratifiointia. Näin oli Tšekin parlamentissa ja näin tulee olemaan Tšekin senaatissa, kun äänestys järjestetään. Uskon lujasti, että Kansandemokraattinen puolue on edelleen, missä tahansa tilanteessa se on, yhtä rakentava ja yhtä EU:ta kannattava ja että se kannattaa tätä asiakirjaa.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Aina kun keskustelemme yhä uudesta valtion- ja hallitusten päämiesten huippukokouksesta talousongelmien ratkaisemiseksi, tunnustamme, että saavutetut tulokset ovat hyviä, mutta valitettavasti olemme tapahtumia jäljessä ja näiden päätösten täytäntöönpanomekanismi on epäselvä.

Mitä meidän on tehtävä välttääksemme näitä ongelmia?

Ensinnäkin maiden on arvioitava yhdentymisen vaikutus niiden omaan kansalliseen talouspolitiikkaan. Nyt päätöksiä tehdään usein menneen historian perusteella, miten käyttäydyimme kriisitilanteissa. Valitettavasti me elämme yhdentyneessä Euroopan unionissa, jossa on yhteiset markkinat, ja useimmiten millään noilla päätöksillä ei ole sitä vaikutusta kuin niillä aiemmin oli.

Toiseksi, on luotava jonkinlaiset institutionaaliset puitteet päätösten täytäntöönpanomekanismia varten. Odotetaanko, kunnes Lissabonin sopimus ratifioidaan? Ihmisten elämä ei odota, meidän on tehtävä päätökset tänään. On ilmiselvää, että euroalueeseen kuuluvien ja sen ulkopuolella olevien maiden välillä on oltava enemmän koordinoitua. Miten se saadaan aikaan? Mielestäni tiiviimmän yhteistyön mekanismi voisi perustua niin kutsuttuun valuuttakurssijärjestelmään tai englanniksi ERM II:een. Se auttaisi saamaan molemmat Euroopat, sekä uuden Euroopan että vanhan Euroopan, lähemmäksi toisiaan ja löytämään yhteisymmärryksen.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, äskettäisen Eurooppa-neuvoston huippukokouksen aikana nostettiin esiin monia aiheita. Yksi niistä oli kysymys itäisestä kumppanuudesta ja kaasutoimitusten vaihtoehtoisista reiteistä. Näihin tavoitteisiin päätettiin tällä hetkellä osoittaa pieniä määriä, mutta epäilemättä se on askel oikeaan suuntaan. EU on kohdannut valtavan talouskriisin, ja sen on etsittävä siitä tehokkaita ulospääsyteitä. Emme saa kuitenkaan luopua ohjaavasta yhteenkuuluvuuden periaatteestamme. Meidän pitäisi olla erityisen ymmärtäväisiä uusien jäsenvaltioiden ongelmien osalta.

Vaikka huippukokouksessa keskusteltiin ilmastomuutokseen liittyvistä asioista, käytännössä voidaan nähdä, että meihin iskenyt kriisi on jättämässä paitsioon tuon erittäin kalliin näennäistieteellisen hankkeen.

Sitä varten tarkoitetut varat pitäisi osoittaa kriisin vaikutusten tehokkaaseen, yhtenäiseen torjuntaan. Tšekin tasavallan sisäisen tilanteen ei pitäisi millään tavalla häiritä sitä.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, ilahduin nähdessäni ministeri Vondran täällä täysistunnossa tänä aamuna ja ilahduin puheenjohtajavaltion viestistä, että se jatkaa työtään. Mielestäni tekisimme EU:lle karhunpalveluksen, erityisesti näinä kriisin aikoina, jos emme kaikki tekisi yhteistyötä ja auttaisi puheenjohtajavaltio Tšekkiä toimimaan. Sen mukaan, mitä olen Tšekin tasavallasta kuullut, hallitus pysyy virassa ja peräsimessä, koska eilen yhteen liittoutunut ryhmä ei ole riittävä uuden hallituksen tueksi. Uskon, että kriisissä tällainen vakaus, jolla tarkoitan solidaarisuutta puheenjohtajavaltio Tšekille, on korvaamatonta. Kehotan myös monia länsieurooppalaisia, kuten ranskalaisia, hillitsemään kaunaansa itää kohti, koska Ranskassa järjestetystä kansanäänestyksestä EU:n kriisi todella alkoi.

Haluaisin nähdä rohkeampaa johtajuutta ilmastokysymyksen osalta ja osallisuutta siihen, mitä nyt tarvitaan. Meidän on uskallettava yrittää jotakin uutta, jos aiomme edetä tässä kriisissä. Kunnioitettu ystäväni oli oikeassa; elämme velaksi. Elämme kuitenkin velaksi myös ympäristön ja ilmaston osalta. Olemme tuhlanneet resursseja loputtomasti. Emme hoida taloutta kestävästi. YK, Ban Ki-Moon, Maailmanpankki, kaikki kertovat meille, että se mitä nyt tapahtuu Kiinassa, mitä tapahtuu Etelä-Koreassa, joissa yli puolet kansallisesta lyhyen aikavälin talousohjelmasta on omistettu ilmastonsuojeluun ja kestäväan kehitykseen, on oikein ja siinä on tulevaisuus. Eurooppa-neuvosto ei valitettavasti ole tällä hetkellä saanut kerätyksi yhtä paljon rohkeutta. En valitettavasti usko, että Tšekin tasavalta on ainoa syntipukki.

Puhemies. – (DE) Kiitos, arvoisa Rebecca Harms. Te olette aivan oikeassa. Olemme kaikki syntisiä – jotkut enemmän kuin toiset.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, keskellä tätä talouskriisiä, kriisiä, joka syntyi ja kehittyi jäsenvaltioiden ja EU:n tason epäonnistuneesta politiikasta, työpaikkojen suojelun ja uuden työllisyyden luomisen on oltava ehdoton painopisteala. Työpaikkojen vuoto on pysäytettävä. Tämä edellyttää ennakoivaa toimintaa jäsenvaltioiden hallituksilta.

Vapaiden markkinoiden teologia ei saa estää oikeuden tekemistä työntekijöille. Rahoitusmarkkinoiden kevyt sääntely oli aina tie huijaukseen ja korruptioon. Julkisten palvelujen pakkomielteinen sääntelyn purkaminen ja yksityistäminen päättyy samoin kyyneliin.

Onko siis yleinen hokema, että meidän on opittava tästä kriisistä, aito? Siinäpä kysymys. Jos se on, sitten EU:n politiikan ja todellakin EU:n perustamissopimusten perustavanlaatuinen muutos on nyt kiistämätön, ja sen pitäisi olla EU:n neuvoston keskustelujen aiheena. Lissabonin sopimus on vanhaa kauraa. Se on epäonnistuneen politiikan peruskirja. Tarvitsemme uuden sopimuksen uudelle ajalle.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Arvoisa puhemies, viimeisimmän neuvoston kokouksen puheenjohtajan päätelmät ovat huvittavaa luettavaa. Ne muistuttavat kaikkien marssivien armeijoiden voitonjulistuksia. Tällaisissa julistuksissa on sääliittävä sävynsä jopa siihen asti, että niissä vakuutetaan toistuvasti, että kun kriisi loppuu, EU rakentaa vahvemman talouden tulevaisuutta varten, ja toistetaan vakuutuksia Lissabonin strategiasta, vaikka itse asiassa se on täysin raiteiltaan.

Siitä seuraa, että kun he, kaikenlaiset eurokraatit, eurofiilit ja äärieurooppalaiset, sulkeutuvat lasitorneihinsa, heillä ei lopulta ole mitään tuntumaa asioihin. Kaikki tietävät aivan mainiosti, että euroalue joutui ensimmäisenä taantumaan, koska sen kasvuvauhti oli hitain maailmassa kahdeksaan vuoteen. Sillä oli kuitenkin myös suurimmat vaikeudet kilpailukyvyyn ja työllisyytilanteen osalta. Ennen kaikkea, euroalue on huonoimmin valmistautunut reagoimaan, koska mailta yleisesti poistetaan kaikki luonnolliset puolustuskeinot.

Todellisuudessa ainoa hyvä asia tässä kriisissä on se, että se herättää taloudellisten odotusten ja antikansallisen propagandan uneen tuudittamat ihmiset. Vain jäsenvaltioilla on mihinkään kauaskantoiseen toimeen tarvittavat lainsäädännölliset välineet, ja niiden on poistettava EU:n ja euron kahleet, jos sellaista toimintaa halutaan saada aikaan. Ainakin Ranskan kansalle on käymässä koko ajan selvemmäksi, että ilman Ranskaa ei ole turvallisuutta, ilman Ranskan politiikkaa ei ole Ranskaa, eikä Ranskan politiikkaa ole ilman kansallista ja kansan itsenäisyyttä.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minusta näyttää, että tämän keskustelun keskipisteessä on edelleen opinkappale, jonka mukaan pankkien pitäisi olla talouden keskipisteessä ja että globalisaatioprosessin pitäisi myös olla taloudellisen tulevaisuutemme perusosa.

Tuo opinkappale on täysin väärä. Meidän pitäisi palata yhteiskuntamme perinteiseen näkemykseen yhteiskunnallisesta oikeudenmukaisuudesta ja aidosta tuotannosta. Koska me kaikki syömme, menemme illalla nukkumaan ja käytämme vaatteita, meidän pitäisi keskittää toimmemme ja ponnistelumme maatalouden edistämiseen, talojen rakentamiseen ja tuotantoon ja käsiyöteollisuuteen.

Ilman tätä uutta näkemystä vajoamme loputtomiin kriiseihin, joissa pankkien koronkiskonnalla valvotaan edelleen ihmisiä ja joissa epäoikeudenmukaisuus on elämämme keskipiste.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, en edes tiedä, kenelle puhun, koska puheenjohtajavaltio Tšekki ei edes yritä osallistua. Onnitteluni huippukokouksen tuloksista. IMF:n varojen lisääminen, kriisirahaston kaksinkertaistaminen, itäinen kumppanuus, tuki strategiselle infrastruktuurille ja tuki Nabuccolle ovat kaikki puheenjohtajavaltio Tšekin ”kolmen E:n” tavoitteen täyttämistä. On sääli, että Kööpenhaminan valmistelut ovat jäljessä ja että puheenjohtajavaltio Tšekki ei ole hyödyntänyt energia- ja ilmastopakettia koskevaa työtämme.

Emme kuitenkaan käsittele mitään niistä tänään. Teidän puheenjohtajuutenne, aivan kuten hallituksenne, edustaa kaksinaismoralistista politiikkaa. Euroopassa esiinnytte sympaattisina eurooppalaisina ja suurina yhdistäjinä, mutta kotona puhutte siitä, miten aiotte kävellä kaikkien yli ja puhutte Lissabonin sopimuksesta aivan kuin se olisi vain paperinpala. Te ette ole onnistuneet yhdistämään omaa hallitustanne. Václav Klausin valinta presidentiksi kuuluu myös kaksinaismoralistiseen politiikkaan. Miljoonien tšekkien ja määriläisten tavoite on lujittaa siteitämme Länsi-Eurooppaan, mikä auttaisi meitä selviämään pahimmista kriiseistä. Tätä tavoitetta ei voida saavuttaa ratifioimatta Lissabonin sopimusta. Sopimus on nyt vakavan uhan alla, ja se on osittain teidän vastuullanne. Jos jatkatte hallinnoimista missään muodossa, teidän pitäisi antaa selkeä kanta ratifioinnin puolesta. Tšekin tasavallassa on yhteiskunnallisia ja poliittisia eliittejä, jotka haluavat ratifiointia ja jotka ovat valmiita tukemaan ketä tahansa, joka saa sen läpi. Oma puolueeni, Euroopan demokraattinen puolue, tekee kaikkensa ratifioinnin puolesta.

Toinen vakava laiminlyönti on euro. Voitte osallistua G20-huippukokoukseen ja edustaa EU:ta huippukokouksessa. On tärkeää, että EU puolustaa sääntelytoimenpiteitään Yhdysvaltoja vastaan eikä vain alistu liiallisia elvytyspaketteja koskevaan politiikkaan, joka voi aiheuttaa hyperinflaation. On tärkeää saada Euroopan arvopaperikomissio ja säilyttää vakaussopimus. Tämä koskee kuitenkin myös meitä kotona, ja juuri teidän puolueenne on pitänyt meidät euroalueen ulkopuolelle monia vuosia.

Arvoisa pääministeri Topolánek, ehdotetut toimenpiteet ovat erinomaisia. Tällä hetkellä ne ovat vain ehdotuksia. Kuten kansleri Merkel sanoi, tärkeää on täytöntöönpano. Tarvitaan poliittista tahtoa ja yhtenäisyyttä, joiden avulla tästä on mahdollista tehdä todellisuutta. Puhuitte luottamuskriisistä. Se meillä nyt on. Saattakaa Lissabonin sopimus päätökseen, muuttakaa kantanne eurosta ja edistäkää rakenteellisten resurssien nopeaa alentamista. Muuten huomaatte, että on vaikeaa edustaa 60–70 prosenttia tšekeistä ja määreistä, jotka eivät halua toimia Euroopan kanssa epätasa-arvoisin ehdoin vaan jotka haluavat elää Euroopassa normaalisti.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, yksi asia koskee tällä hetkellä suurta osaa EU:n kansalaisista. Se on lisääntynyt työttömyys ja sen sisältämät laajemmat erot. Heidän on täytynyt olla äärimmäisen pettynöitä viimeisimmän huippukokouksen tuloksiin. Kyseisessä huippukokouksessa ei laadittu kerta kaikkiaan mitään strategiaa kasvavan työttömyyden käsittelemiseksi. He sanovat tehneensä jo kaiken, mitä on tehtävä. He sanovat myös, että huippukokous, joka olisi pitänyt järjestää toukokuun alussa, ei ole enää huippukokous. Nyt se on troikan kokous. Tämä on kansalaisille selkeä viesti siitä, että EU:n johtajat eivät pidä työllisyyttä ja työttömyyden torjuntaa painopistealana.

Euroopan parlamentti ei ole ollenkaan mukana – kuukausi ennen Euroopan parlamentin vaaleja. Puheenjohtaja Barroso on tänään kehottanut keskusteluihin, mutta neuvoston päätelmissä ei edes mainita Euroopan parlamenttia.

Haluaisin sanoa lyhyesti jotakin automaattisista vakauttajista. General Motors, Yhdysvallat ja Ruotsi on mainittu tämän päivän keskustelussa. On totta, että meillä Ruotsissa on parempi sosiaalivakuutusjärjestelmä, mutta korvaustasot ovat pudonneet 80 prosentista. Työttömiksi jäävät autoalan työntekijät saavat tällä hetkellä maksun, joka on noin 50–60 prosenttia heidän palkastaan. Se ei siis enää ole aivan niin ihanaa.

Lopuksi haluaisin sanoa muutaman sanan liikkuvuudesta. Liikkuvuus on EU:ssa tärkeää ja niin on myös protektionismin torjunta. Komission ja neuvoston on kuitenkin otettava vastuu ja varmistettava, että sama palkka samasta työstä pätee koko EU:ssa. Sitten voimme tehdä työtä myös lisääntyneen liikkuvuuden edistämiseksi ja protektionismin torjumiseksi.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, paljon on sanottu siitä, miten paljon rahaa meidän on itse asiassa varattava tämän talouskriisin torjumiseksi. Voisimme keskustella siitä monia tunteja. Mielestäni on myös välttämätöntä ottaa huomioon tulevat sukupolvet eikä jättää kaikkia ongelmia heidän selvitettäväkseen. Sen ohella kuitenkin kysymys siitä, mihin käytämme tuon rahan, on ehkä vielä tärkeämpi. Minua todella huolestaa, kun näen refleksinomaisen reaktion rahan heittämisestä jälleen kerran vanhoille teollisuudenaloille ja vanhoille tekniikoille ja yrityksen pönkittää sairaita aloja.

On myös hätkähdyttävää, että neuvoston päätelmissä talouskriisiä ja energiaa ja kestävyyttä koskevia osia käsitellään aivan kuin kahtena erillisenä kysymyksenä, kun aika itse asiassa on kypsä näiden kahden kysymyksen sitomiselle yhteen. En tahtoisi olla niin pessimistinen kuin Claude Turmes oli aiemmin, mutta nyt on todella aika investoida uusiin teknologioihin ja tietoon. On sietämätöntä, että autoteollisuuteen kaadetaan miljardeja, kun koulutuksessa on löydettävä säästöjä. Siinä olemme todella tehneet asiat väärin.

Toinen kohta on Itä-Euroopan maita ja yhteiseen valuuttaan kuulumattomia maita koskeva ratkaisu. Nämä maat on jollakin tavoin petetty mainitsemalla 50 miljardin euron määrä. Haluaisin tietää, harkitsevatko neuvosto ja komissio myös vaihtoehtoa nopeammasta liittymisestä euroalueeseen niille maille, jotka eivät vielä ole jäseniä, koska kyseisten maiden vakaus ja vahvuus ovat koko Euroopan etu.

Lopuksi, olen hyvin huolissani nationalistisesta kielenkäytöstä ja kaikkien kansallisten johtajien taipumuksesta nojata "meidän maamme ensin" -ratkaisuihin. Meidän kaikkien on suhtauduttava äärioikeiston nousuun vakavasti ja meidän kaikkien on varmistettava, että puutummme siihen ennen vaaleja.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista tukeni ja onnitteluni viime viikolla tavanneelle EU:n johtajien ryhmälle.

Irlannin osalta on nyt hyvin selkeää, että perusajatus on se, että haluamme Irlannissa saada tukea Euroopan unionilta. Taloutemme oli vahva, mutta se on heikentynyt, kuten kaikki taloudet tällä hetkellä koko maailmassa. Meille on selvää, että selviämme tästä kriisistä työskentelemällä yhdessä ja että suurin EU:n tällä hetkellä kohtaama haaste on yhteistyön tekeminen ja nykyisen talousyksikkömme vahvistaminen, jotta voimme tukea toinen toistamme – eikä ehdotettu unionin heikentäminen. On myös selvää, että Lissabonin sopimuksella säädettyjä perussääntöjä tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan. Vanhan irlantilaisen sanonnan mukaan: "ilman yhtenäisyyttä ei ole vahvuutta".

Jean-Luc Dehaene (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, jokaisen Eurooppa-neuvoston huippukokouksen osalta voimme todella valittaa, että eurooppalainen ulottuvuus ei näy tarpeeksi vahvasti päätöksentekoprosessissa. Myös minä olin odottanut aidompaa eurooppalaista ulottuvuutta kriisiä koskevassa lähestymistavassa. Sen sanottuani on näinä aikoina kuitenkin tärkeämpää panna täytäntöön se, mitä olemme päättäneet, eikä jankuttaa täydentävistä suunnitelmista ja samalla onnistua unohtaa panna täytäntöön se, mitä olemme päättäneet. Siksi meidän, parlamentin yhdessä neuvoston ja komission kanssa, pitäisi mielestäni antaa etusija sille, että todella panemme täytäntöön sen, mitä olemme jo päättäneet. Tässä suhteessa tuen täysin komission lähestymistapaa.

Meidän on myös osoitettava, että kriisiä koskeva yleinen lähestymistapamme on todella yhtenäinen, ja toivon todella, että näin on, että sekä Kööpenhaminassa että G20-kokouksessa EU voi puhua tehokkaasti yhdellä äänellä. Jotta voimme puhua yhdellä äänellä, meidän on kuitenkin varmistettava, ettemme vaaranna saavutuksiamme sisäisesti, että sisämarkkinat todella pysyvät sisämarkkinoina ilman sisäistä protektionismia ja että vahvistamme yhteistä valuuttaa. Meidän on opittava menneistä ja lisättävä Euroopan keskuspankin rahoitusta sekä rahoituksen tarjoamista, jotta voimme todella toimia eurooppalaisen ulottuvuuden mukaisesti. Meidän on myös varmistettava, että laajentuminen todella tapahtuu ja että myös osoitamme yhteenkuuluvuutta uusille jäsenvaltioille näinä vaikeina aikoina. Siitä Euroopan unionissa on kyse. Yhteenkuuluvuuden vähemmän kehittyneiden maiden kanssa on myös oltava osa Euroopan unionin maailmanlaajuisia lähestymistapaa.

Päätän puheenvuoroni muutamalla sanalla Lissabonin sopimuksesta. Meidän, parlamentin, on ilmoitettava kantamme selkeästi. Meidän on tiedettävä varmasti, mitä tapahtuu heti Euroopan parlamentin vaalien jälkeen. Se kuitenkin edellyttää, että parlamentti todella hyväksyy yhteisen kannan, ja siksi en voikaan oikein ymmärtää puhemiehistön näkemystä, että meidän ei tarvitse keskustella parlamentin kantoja koskevista mietinnöistä. Kehotan, että tarkastelemme tätä uudelleen, jotta voisimme neuvotella neuvoston kanssa parlamentin ottaman kannan perusteella.

Riitta Myller (PSE). – (FI) Arvoisa puhemies, Euroopan energiavarmuutta kyetään parhaiten parantamaan lisäämällä energiatehokkuutta ja uusiutuvia energiavaroja. Näitä investointeja on tehtävä kaikissa

jäsenvaltioissa, ja investoinnit on aloitettava välittömästi, muuten me emme yllä itse hyväksymämme ilmastopakettien tavoitteisiin.

Kyseiset investoinnit sopivat myös erityisen hyvin tähän aikaan. Energiatohokkuuteen ja uusiutuviin energioihin investoimalla luodaan - kuten täällä on jo useamman kerran sanottu - uusia kestäviä työpaikkoja, mutta siten luodaan myös pohja vähähiiliselle taloudelle.

Nyt tarvitaan todellisia tekoja. Huippukokous ei valitettavasti kyennyt vakuuttamaan tässä asiassa. Kaiken kaikkiaan talouskriisin kaikkien lääkkeiden on tähdättävä siihen, ettei maapallo lämpene yli kriittisen rajan. Tämän on oltava myös G20-maiden kokouksen tulos. Kun Euroopasta puhutaan yhdellä äänellä, Yhdysvallat tulee silloin myös mukaan tähän tavoitteeseen.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, Berliinin muuri murtui miltei 20 vuotta sitten. Nykyisessä vaikeassa taloustilanteessa olemme jälleen kerran voineet huomata, että Eurooppaan rakennetaan uutta muuria, tällä kertaa taloudellista muuria. Sen ei saa antaa tapahtua!

Vaikka vaikeuksissa olevien maiden avuksi onkin osoitettu ylimääräisiä varoja, EU:n johtajien sitoutumisen taso näyttää olevan monenlaista. On huolestuttavaa, että Renault on siirtämässä tuotantoaan Sloveniasta Ranskaan. Emme saa antaa protektionismin haamun saada jälleen kerran aikaan hävitystä. Sen hinta, että epäonnistumme jälleen pitämään Euroopan koossa, on aivan liian korkea. Historia rankaisee niitä, jotka laiminlyövät velvollisuutensa. Siksi oli hyvä kuulla eilen Gordon Brownin selkeä viesti, kun hän julisti ”me emme lähde!”. Saman on koskettava presidentti Sarkozya.

Jacques de Larosièren työryhmän tekemien ehdotusten pitäminen myönteisinä on kaikin tavoin aiheellista. Se on tasapainoinen ehdotus, joka tarkoittaa, että EU välttää ylisääntelyä mutta että rahoitusmarkkinoiden valvontaa vahvistetaan huomattavasti. Euroopan keskuspankilla on vieläkin tärkeämpi asema. Kansallisille valvontaviranomaisille annetaan myös paremmat mahdollisuudet koordinoita itseään ja vaihtaa tietoja. Poliitiikan on oltava asianmukaista myös kriisin aikoina. Vaikeina aikoina vastauksemme ei saa olla sellaisten asetusten esittäminen, jotka estävät pikemmin kuin auttavat.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, neuvoston julkilausuma itäisestä kumppanuudesta on hyvin myönteinen. Euroopan naapuruuspolitiikan itäisen ulottuvuuden esittelijänä tuen tiiviimpiä suhteita kuuden idässä sijaitsevan maan kanssa. Ilmoitus 600 miljoonasta eurosta itäiselle kumppanuudelle on erinomainen, ja pidän myönteisenä ehdotettua Euroopan naapuruus- ja kumppanivälinettä, jota käytetään parantamaan EU:n energiavarmuutta öljyn ja kaasun parempien varastointilaitosten avulla ja rakentamalla uusia putkia.

Neuvosto myös aivan oikein tukee juuri perustettua Euronest-edustajakokousta, joka kannustaa Vuoristo-Karabahin ja Transnistrian kiistojen kaltaisten jäätynneiden konfliktien ratkaisuun. Itäistä kumppanuutta ei saa kuitenkaan käyttää estämään niiden maiden EU:n jäsenyyteen liittyviä toiveita, joilla selvästi on oikeus kyseisen aseman hakemiseen, nimittäin Ukrainan ja Moldovan.

Neuvosto on myös aivan oikein päättänyt kaksinkertaistaa tukipaketin itäisen Euroopan euroalueeseen kuulumattomille taloudellisissa vaikeuksissa oleville maille, 25 miljardista eurosta 50 miljardiin euroon. Tällä toimenpiteellä autetaan vakauttamaan Unkarin ja Latvian kaltaisia maita. Emme saa kuitenkaan unohtaa myöskään Ukrainaa, joka kärsii ankarasta taloudellisesta myllerryksestä. Ukrainan pankkialan romahtamisella voisi olla katastrofaaliset jatkoseuraukset muissa itäisen Euroopan maissa ja myös Italiassa ja Itävallassa, joiden pankit ovat alttiimpia Ukrainan markkinoille.

Lopuksi, vaikka hyväksynkin täysin Turkin ja Venäjän oikeuden olla tarkkailijana Euronestissä, kummankaan maan ei pitäisi käyttää tätä asemaa omia ulkopoliittisia etujaan varten. Euronestin jäsenet ovat itsenäisiä valtioita, joilla on oikeus päättää omista euroatlanttisista pyrkimyksistään. Venäjän ulkoministerin Sergei Lavrovin väite, että itäinen kumppanuus on EU:n keino laajentaa vaikutuspiiriään ulkomaille, on järjetön. Sellainen kielenkäyttö kuuluu kylmän sodan aikaiseen voimapolitiikkaan, ei nykyaikaiseen diplomatiaan. Jos joku tässä etsii vaikutuspiiriä, se on Venäjä, kuten voidaan huomata viime kesän sodasta Georgiaa vastaan ja Kremlin ajoittain harjoittamasta poliittisesta epävakauttamisesta Ukrainan ja Baltian maiden kaltaisissa maissa.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, onnitteluni sangen vaikean nimeni ääntämisestä!

Konservatiivit ovat täällä ja jäsenvaltioissa kuin tuhmia lapsia. Tömistelyään vuosia jalkojaan, vaatien pankkien sääntelyn purkamista ja varjopankkeja, he ovat nyt valmiita nielemään vahvan sääntelyn – mutta vain, jos teeskentelemme, että se oli koko ajan heidän ajatuksensa. He ovat kuitenkin lapsellisesti vaatimassa

työpaikan sääntelyn purkamista, joustavuutta – mikä tarkoittaa suojan puuttumista, turvan puuttumista ja sosiaalipalvelujen leikkauksia. Se, ystäväni, johtaa hallitsemattoman metsäpalon lietsomiseen.

Puheenjohtaja Topolánek valitsi Ruotsin Yhdysvaltojen vertailukohteeksi. Miksi ei Tšekin tasavaltaa? Miksi ei Irlantia? Yksinkertaisesti siksi, että Irlannin hallitus on tuhoamassa terveyspalvelut, opetuksen, lastenhoidon ja koulutuksen. Se syventää turvattomuuden tunnetta Irlannissa, luo enemmän työttömyyttä – kun sen olisi pidettävä ihmiset työssä – eikä tee mitään auttaakseen pieniä yrityksiä selviytymään. Mielestäni Irlannin hallitus on vaihdettava ja Eurooppa-neuvoston asennetta on muutettava. Pidetään 7. toukokuuta työllisyyshuippukokous kaikille jäsenvaltioille.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on kohtalonivaa, että tämä keskustelun vaihe käydään ilman neuvoston puheenjohtajaa, jonka olisi pitänyt olla kanssamme; pääministeri Topolánek ei ole täällä. Eilen meillä oli kuitenkin keskustelu EU:n strategiasta ja tulevaisuudesta G20-kokouksen osalta toisen puheenjohtajan kanssa, ja hänen piti päinvastoin pyytää kutsua ja hänelle se annettiin; ei ole selvää millä perusteella paitsi siitä ilmiselvistä syystä, että hänen kotimaallaan on tietty asema.

Miksi aloitan näillä ehkä epämiellyttävillä huomioilla? Koska Eurooppaa kohdannut talous- ja rahoituskriisi on myös institutionaalinen kriisi, mikä näkyy selkeästi siinä, että neuvoston puheenjohtajan on poistuttava keskustelun puolivälissä kotimaansa poliittisten ongelmien takia. Sama on nähtävissä talouskriisissä; eli vastaus on ollut vain kansallinen, EU:lta ei ole tullut vastausta, ei eurooppalaista vastausta, ei edes talousarvion osalta. On aivan mainiota mainita 400 miljardia euroa, mutta tiedämme, että melkein kaikki tämä raha otetaan kansallisista talousarvioista. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, mielestäni ette ole tehnyt viime vuosien aikana tarpeeksi saadakseen hallitukset ja kansallisvaltiot tietoisiksi siitä, että on olemassa toinen Eurooppa, joka tekee enemmän kuin vain koordinoi valtioita; että unionilla itsellään on poliittinen tehtävä.

Koska puheenjohtaja Topolánek on puhunut itäisen kumppanuuden laajentamisesta kattamaan Valko-Venäjä, päättän puheenvuoroni mainitsemalla nimen Yana Paliakova, jonka Valko-Venäjän viranomaiset pakottivat tekemään itsemurhan, korostaakseni, että näissä kumppanuuksissa pitäisi olla enemmän kiinnostunut laista, demokratiasta ja vapaudesta eikä vain liiketoiminnasta pahimpien diktaattoreiden kanssa.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Neuvoston laatimat päätelmät ovat johdonmukaisia jäsenvaltioiden kokeman kriisin kanssa.

Meidän on pidettävä erittäin myönteisenä tuloksena sopimusta energiahankkeista ja internetin laajakaistayhteyksistä. Sillä, että näihin hankkeisiin on sisällytetty Nabucco-kaasuputki ja jäsenvaltioiden väliset liitäntäverkot, kuten Romanian, Unkarin ja Bulgarian välillä, voidaan auttaa ehkäisemään tammikuussa 2009 puhjennut kriisin toistuminen.

Kaspianmeren alueen energialähteiden käyttäminen ja Mustanmeren strategisen sijainnin mahdollisimman suuri hyödyntäminen ovat olennaisia edellytyksiä Euroopan unionin energiavarmuuden takaamiselle. Itäisen kumppanuuden osana kehitettyyn politiikkaan on ehdottomasti kuuluttava näiden alueiden mahdollisimman laaja hyödyntäminen Euroopan unionin eduksi.

Olin yllättynyt siitä, että Ecofin-neuvoston tekemissä suosituksissa ei otettu huomioon toimenpiteitä, joista Romanian uusi hallitus ilmoitti hallitusohjelmassaan ja joita se on alkanut panna täytäntöön hyväksymällä vuoden 2009 talousarvion.

Paikallisen itsehallinnon vahvistamiseen tähtäävä hajauttaminen ja varojen ohjaaminen infrastruktuurin tai energian kaltaisten painopistealojen investointiin työpaikkojen säilyttämiseksi tai luomiseksi ovat kaksi toimenpidettä, jotka Romanian hallitus on jo käynnistänyt. Kulujen vähentäminen talousarviovarojen jakamisella ja opetusjärjestelmän uudistuksen käynnistäminen ensisijaisena hankkeena ovat muita toimenpiteitä, jotka voidaan lisätä tähän.

Neuvoston talouden elvytysuunnitelmaan sisältyvien ehdotusten täytäntöönpano, erityisesti varojen osoittamisen edistäminen osana eurooppalaisia ohjelmia, ja valtionavun hyväksyminen, erityisesti autoteollisuudessa, tarjoaisivat todellista tukea kriisin vaikutusten vähentämiseksi mahdollisimman vähäiseksi, ei vain Romaniassa, mutta myös hyvin monessa muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, käsittelemämme kriisi ei ole kriisi *järjestelmässä* vaan *järjestelmän* kriisi; talousjärjestelmän kriisi sekä demokratian kriisi. Rahoitusluoton lisäksi myös sosiaalinen luotto on vähentynyt. Voimme jo nähdä eurooppalaisten kaupunkiemme kaduilla merkkejä, jotka varoittavat meitä sosiaalisen tason epäluottamuksesta ja levottomuudesta, jotka voisivat johtaa poliittiseen ja sosiaaliseen kuohuntaan.

Siksi Euroopan työllisyys sopimukseen johtava Euroopan unionin sosiaalinen huippukokous on pakollinen. Sosiaalisessa huippukokouksessa pitäisi muun muassa sopia, että työntekijöitä irtisanovien yritysten ei pitäisi jakaa osinkoja, että rajatylittävien yritysten pitää neuvotella kansallisten ammattiyhdistysten lisäksi eurooppalaisten ammattiyhdistysten kanssa, että liikeyrityksen kannattavuutta ei voi olla ilman sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Tätä maailmanlaajuisia kriisiä on pahentanut Euroopan yhdentymisen kriisi. Joidenkin jäsenvaltioiden talous perustuu emoyhtiöihin ja joidenkin tytäryhtiöihin. Ensiksi mainitut ovat euroalueen jäseniä, viimeksi mainitut eivät. Viimeksi mainittujen vakauttamisen ja yhdentämisen edistämistä koskevat ohjelmat ovat elintärkeitä ensiksi mainittujen selviytymiselle. Euroopan unioni ei voi selviytyä uusilla rajalinjoilla.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, voimme puhua huippukokouksesta valikoivasti kahden aikaskaalan näkökulmasta. Pidempään aikaskaalaan kuuluvat strategiset toimenpiteet, joihin sisällytän itäisiä kumppaneitamme, myös Valko-Venäjää, koskevan kysymyksen. Mielestäni se on oikeutettua ja se on hyvä EU:lle, itäisille naapureillemme ja myös tuleville suhteille Venäjän kanssa. Taloudellinen tuki on olennaista, ja vaikka tämä saattaa saada kriisin aikana osakseen arvostelua, olen vakuuttunut, että itäisiin asioihin investoiminen kannattaa. Jos itäinen strategia onnistuu, EU osoittaa olevansa vakavasti otettava toimija politiikan maailmannäyttämöllä. En ajattele EU:ta järjestönä vaan pikemminkin sitä, että yhteisen toiminnan vaikutukset puhuvat sen puolesta, että Euroopan yhdentymisen jatkaminen on kannattavaa.

Toinen ulottuvuus rajoittuu nykyhetkeen ja siten kriisiin, jonka oireita ovat muun muassa työpaikkojen menetykset ja kansalaisten taloudellinen avuttomuus. Tähän ei ole yhtä patenttiratkaisua, mutta hallitusten ja EU:n laajaan strategiaan pitäisi kuulua pienten ja keskisuurten yritysten tarpeiden huomioon ottaminen. Tämä johtuu ensinnäkin siitä, että kun kriisissä työntekijät menettävät vain työpaikkansa, vaikeuksissa olevat yrittäjät voivat menettää työpaikkansa, työntekijänsä ja koko yrityksensä. Pienten yritysten omistajat ovat joustavimpia, ja heille käy luultavasti parhaiten nykyisessä vaikeassa tilanteessa, ja koska he muodostavat suurimman osan Euroopan taloudellisesta voimasta, he voivat vaikuttaa koko talouteen.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, jos talouden kaatuminen muuttuu psykologiseksi romahdukseksi, olemme keskellä todellista kriisiä. Niin kauan kuin ihmisillä on motivaatiota ja halua tehdä jotakin, niin kauan on aina mahdollisuus, että asiat alkavat parantua, ja tällä alalla EU:n toimenpiteillä on hyvin merkittävä tehtävä, josta me olemme vastuussa. Toivon kaikille menestystä tässä asiassa.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Huippukokouksen vastaus ei ollut tarpeeksi kunnianhimoinen. Missä on luja sitoumus lopettaa veroparatiisit ja offshore-rahoituskeskukset? Missä on päätös parantaa pankinjohtajien palkkoja koskevaa moraaliala? Arvoisa puheenjohtaja Barroso, on oikein sanoa, että rikkaiden on maksettava kriisistä, koska he aiheuttivat sen.

Työllisyys huippukokous ei voi olla minihuippukokous, koska työllisyys ei ole miniongelma, se on suuri ongelma, joka vaikuttaa yksittäisiin ihmisiin ja perheisiin. Tällä tavalla ei ihmisten luottamusta palauteta.

Lopuksi, kuulin jonkun sanovan, että he eivät tarvitse sosialistisia ehdotuksia. Se on ylimielinen lausunto. Jos uusliberaalin opinkappaleen puolustajat olisivat kuunnelleet sosialidemokraattien varoituksia, emme olisi nyt sotkeentuneina tähän kriisiin. Oppivatko he koskaan? Jos he eivät ole ymmärtäneet tämän kriisin vakavuutta ja syvyyttä ja jos he eivät ole ymmärtäneet, mikä sen aiheutti, sitten pelkään pahinta. Pelkään, että kriisi jatkuu monia vuosia, ja sitä emme halua.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni neuvoston aikaansaama rohkaiseva tulos on se, että 27 jäsenvaltiota voi nyt mennä G20-huippukokoukseen yhteisen kannan kanssa. Se on suuri saavutus, ja on vain oikeudenmukaista onnitella pääministeri Topolánekia hänen rakentavasta toiminnastaan neuvostossa. Voin jakaa hänen näkemyksensä siitä, että neuvoston onnistuminen oli se, että EU kieltäytyi valitsemasta valtaviin takauksiin ja kansallistamisen helppoa tietä.

Tšekin hallituksen valitettava kriisi jättää nyt komissiolle ja puheenjohtaja Barrosolle enemmän vastuuta johtaa yhteisö ulos kriisistä ja tarjota johdonmukaisuutta ja vakautta. Komission on samaan aikaan tarjottava joustavampia mekanismeja neuvoston päättämien lisärahojen oikea-aikaiseen käyttöön. Täytäntöönpanomenetelmät voivat olla liian kömpelöitä ja aikaa vieviä. On erityisen tärkeää antaa puite-edellytykset pienyrityksille ja innovaatiolle. Nyt on todella aika investoida enemmän tutkimukseen, opetukseen ja koulutukseen.

Talouden taantuma ei kuitenkaan ole oikea aika moraalille taantumalle. Kuten tavallista, kriisi antaa mahdollisuudet uudistukseen. Rahoituskriisin alkuperä itse asiassa on arvokriisissä, joten elpyminen on

aloitettava vahvistamalla yhteisiä arvojamme, aloittamalla uudistuneella sitoutumisella yhteenkuuluvuuteen. Ja, mikä tärkeintä, kriisi ei ole tekosyy protektionismille. Päinvastoin, meidän on toimittava yhdessä ja ymmärrettävä, että tukemalla toinen toistamme ja sitoutumalla uudistuksiin Lissabonin strategian hengessä kriisi vahvistaa EU:ta.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio ja neuvosto ovat vastakkaisista voimista huolimatta onnistuneet säilyttämään Euroopan unionin yhtenäisyyden. Tämä huippukokous oli sangen onnistunut: se suojeli yhtenäismarkkinoita, puhui uhkaavaa protektionismia vastaan ja viimeisenä vaan ei vähäisimpänä, tarjosi uutta tukea Keski- ja Itä-Euroopan jäsenvaltioille, jotka kamppailevat koko ajan lisääntyvien vaikeuksien kanssa.

Haluaisin ensin kiittää puheenjohtaja Barrosoa, koska taloudellinen tuki alueelle on kaksinkertaistettu ja nostettu 50 miljardiin euroon. Unkarin pääministeri ehdotti vuosi sitten rahoitusmarkkinoiden ja pankkien valvontajärjestelmän luomista, ja tässä huippukokouksessa siitä tehtiin viimein periaatteessa päätös

Jälleen kerran, huippukokouksessa käsiteltiin sitä, että emopankit ovat vastuussa sivuliikkeistään, kuten kollegani Adrian Severin on myös korostanut, ja energiavarmuuden osalta otettiin myös hyvin merkittävä askel eteenpäin.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Ensiksi haluaisin esittää kunnioitukseni ja kiitokseni pääministeri Mirek Topolánekille; me kaikki ymmärrämme oikein hyvin, mitä merkitsee olla Euroopan unionin puheenjohtajavaltio ja mitä merkitsee olla maailmanlaajuisen rahoituskriisin ja taloustaantumien kohdanneen Euroopan unionin puheenjohtajavaltio. Siksi toivon vilpittömästi Tšekin tasavallalle menestystä uusien haasteiden kohtaamisessa ja Euroopan unionin johtamisessa tämän vuoden puoliväliin asti.

Brysselin Eurooppa-neuvosto: tänään monet meistä ovat toistaneet Eurooppa-neuvoston aikaansaamia sopimuksia kuvastavia lukuja kuin mantraa. Strategiisiin energiahankkeisiin ja internetin laajakaistayhteyksiin viisi miljardia euroa. Euroalueeseen kuulumattomille Euroopan unionin jäsenvaltioille 50 miljardia euroa maksuihin ja maksutaseen tasapainottamiseen. Kansainväliselle valuuttarahastolle 75 miljardia euroa. Itäiselle kumppanuudelle 600 miljoonaa euroa. Mainitusta viidestä miljardista eurosta 175 miljoonaa euroa menisi energiasiltaan, joka yhdistää Ruotsin Baltian maihin, jotka ovat tähän mennessä olleet Euroopan unionin energiamarkkinoista eristetty saari. Onko tämä paljon vai liian vähän? Onko lasi puoliksi täysi vai puoliksi tyhjä? Tavallisissa oloissa sanoisin, että Eurooppa-neuvoston aikaansaamat tulokset ja sopimukset ovat tyydyttäviä. Toivoimme tietysti enemmän, toivoimme, että sovittaisiin paremmasta rahoitus suunnitelmasta Euroopan talouden elvyttämiseksi. Kaikki julistukset, kaikki nationalismin ja protektionismin esitykset huomioon ottaen katson kuitenkin, että saavutettu sopimus on epäilemättä hieno yhteenkuuluvuuden ilmaus, ja haluaisin, että tämä olisi lähtökohta, hyvä alku tulevalle työlle.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, vain yhtenäinen EU, joka pitää ensisijaisina tavoitteinaan maailmanlaajuisia kasvua ja työllisyyttä, voi johtaa kansainvälistä toimintaa talouden elpymiseksi, vahvistaa kriisinehkäisyyä ja kriisinhallintaa, parantaa rahoitusjärjestelmien sääntelyä ja tukea heikoimmassa asemassa olevia maita tässä ensimmäisessä maailmanlaajuisessa kriisissä.

G20 edustaa ihmisten enemmistöä (kaksi kolmesta ihmisestä) ja 90 prosenttia maailman taloudellisesta toiminnasta. Sen vastuulla on tarjota yhteinen, tehokas ja kestävä kolmiosainen vastaus kysynnän ja reaalityalouden edistämiseksi tulevilla investoinneilla, saada lainaaminen uudelleen käyntiin ja edistää vakaata kansainvälistä rahoituksen sääntelyä ja valvontaa, jolla taataan avoimuus, vakaus ja asianmukaiset kannustimet, joilla poistetaan järjestelmän riskit ja varmistetaan, että emme palaa takaisin lähtöpisteeseen.

Tarvitsemme 2000-luvulla uutta talousjärjestystä ja maailmanlaajuisia hallintojärjestelmää, jolla oikaistaan kriisin pohjalla olevat syyt ja epätasapainoisuudet ja jolla edistetään kestävä kehitystä yhteenkuuluvuuteen perustuvan avoimen talouden avulla.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Pidän myönteisenä neuvoston päätöstä G20-huippukokouksessa esitettävästä kannasta. Olen iloinen, että poliittiset johtajamme ovat tunnustaneet, että maailmanlaajuisia kriisiä ja ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevat toimenpiteet liittyvät tiiviisti toisiinsa.

Pääministeri Gordon Brownin ja presidentti Barack Obaman esittämän ”vihreä New Deal” -kehityssuunnitelman ydin on taloudellisten elvytystoimien yhteys ympäristöinvestointeihin ja tukeen lisääntyvälle energiatehokkuudelle ja ympäristöystävällisille tekniikoille.

En kuitenkaan ole neuvoston kanssa samaa mieltä siitä, että viime joulukuussa hyväksytyn Euroopan talouden elvytys suunnitelman täytäntöönpano on edistynyt tyydyttävästi. Vaikka kestää jonkin aikaa ennen kuin sen

myönteiset vaikutukset talouteen näkyvät, ei ole epäilystäkään, että laaja talousarviopaketti, joka on 3,3 prosenttia EU:n BKT:stä – eli yli 400 miljardia euroa – saa aikaan uusi investointeja ja luo työpaikkoja.

Ohjelmassa edistettiin kuitenkin vain hyvin vähän EU:n muuttumista vähähiiliseksi taloudeksi. Vaikka puhumme painokkaasti energiatehokkuuden ja energiasäästöjen parantamisesta, enemmän huomiota ja varoja osoitetaan kuitenkin energiantarjoajille, toimitusreittien monipuolistamiseen, EU:n energiaan liittyvien etujen edistämiseen kolmansissa maissa.

Meidän on epäilemättä kehitettävä energiainfrastruktuuria, mutta ei kulutuksen vähentämisen kustannuksella. Euroopan unioni on edelleen sitoutunut toimimaan johtavassa asemassa Kööpenhaminan maailmanlaajuisessa ilmastopöytäkirjassa. Sen toteuttamiseksi meidän on kuitenkin kiireellisesti sovittava maailmanlaajuisen hiilidioksidimarkkinoiden kehittämisestä, taloudellisista korvauksista kehitykselle, teknisestä tuesta ja valmiuksien vahvistamisesta sekä selvennettävä viimein jäsenvaltioiden välistä taakanjakoa koskevat periaatteet.

Dariusz Rosati (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä puheenjohtajavaltio Tšekkiä onnistuneesta huippukokouksesta. Mielestäni huippukokouksessa on tehty monia merkittäviä päätöksiä, mutta samalla olen sitä mieltä, että tarvitsemme enemmän ja meidän on liikuttava nopeammin.

Kun viikon päästä menemme Lontooseen G20-kokoukseen, minusta tuntuu, että olemme edelleen liian yhdyntyneitä toimimaan yksin ja liian jakautuneita toimimaan yhdessä. Mielestäni meidän pitäisi keskittyä kolmeen tärkeimpään painopisteeseen.

Ensiksi tietysti työpaikat. Miljoonat ihmiset Euroopassa pelkäävät menettävänsä työpaikkansa ja, suoraan sanottuna, en ymmärrä Ranskan presidentin huippukokousta vastustavaa kantaa: tarvitsemme tällä hetkellä täysin toimivaa huippukokousta.

Toiseksi, olen iloinen, että onnistuimme hävittämään – ainakin osittain – protektionistiset suuntaukset. Ne ovat kuitenkin edelleen elossa, ja mielestäni yhteenkuuluvuus on avainsana.

Kolmas kohta: markkinoiden luottamuksen palauttaminen on avainasia. En ole edes sitä mieltä, että markkinoilla on liian vähän rahaa; mielestäni rahaa on tarpeeksi. Ongelma on tämän rahan muuntaminen tehokkaaksi kysynnäksi, ja sen toteuttamiseksi meidän on palautettava kotitalouksien ja yritysten luottamus.

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Arvoisat puhemies ja puheenjohtaja Barroso, hyvät kollegat, tuki- ja elvytystoimenpiteiden ja sääntelytoimenpiteiden yhdistämistä koskeva kysymys on yksi kansainvälisen asialistan tärkeimmistä kysymyksistä. Olemassa olevista jännitteistä, jotka kuvastavat suurten talouksien kriisin käsittelemiseksi omaksumia eri strategioita, saadaan, toivottavasti, jonkinlainen ratkaisu G20-huippukokouksessa.

Ei ole itse asiassa mikään salaisuus, että Washington vaatii täydentävää yhteistä sitoumusta kysynnän kasvattamista ja talouden elvyttämistä koskevien kansallisten toimenpiteiden hyväksymisestä, kun taas komissiossa Brysselissä vallitseva vakaumus on, että kaikki tässä suhteessa hyödylliset ja tarpeelliset toimenpiteet on jo tehty ja että nyt on aika odottaa ja katsoa jäsenvaltioiden hallitusten toteuttamien taantuman vastaisten toimenpiteiden tulokset.

Samoin ei ole mikään salaisuus, että eurooppalaisten mielestä meidän on nyt keskityttävä rahoitusmarkkinoiden uskottavuuden, vakauden ja luotettavuuden palauttamista koskevaan tavoitteeseen hyväksymällä tiukempia sääntelyä koskevia sääntöjä ja tehokkaampia valvontajärjestelmiä pankki- ja luottoalalla, kun taas Washingtonissa suositetaan varovaisuutta, joka perustuu ajatukseen sääntelypuitteiden ja valvontamekanismien tarkasta uudistuksesta.

Ollakseni rehellinen en usko, että on hyödyllistä asettaa näitä ratkaisuja vastakkain. Sen sijaan meidän pitäisi löytää näiden kahden yhdistelmä, ja tässä suhteessa ennen kaikkea eurooppalaisen näkemyksen on oltava hallitseva, kuten myös eurooppalaisen menetelmän, jonka takaa, tai jopa profeetta, komissio on. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, olen varma, että te olette oikea mies antamaan toiveillemme muodon ja vetämään meidät ylös syvyyksistä.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Neuvostossa sovittiin monista tärkeistä aiheista. Energia- ja laajakaistahankkeet ja päätös kasvattaa Itä-Euroopan maiden tukirahastoa ovat hyvä merkki.

Minulle kuitenkin yksi merkki siitä, mitä Eurooppa-neuvosto sai aikaan tai ei saanut aikaan, on se, mitä pääministerimme sanoi palatessaan Viroon – nimittäin, että Eurooppa oli palaamassa perusarvoihinsa. Hän

viittasi siihen, että EU alkoi menettää mielenkiintoaan uusiin elvytyspaketteihin ja että palaamisesta konservatiiviseen talousarviopolitiikkaan on merkkejä. Ääri-liberaalin puolueen edustajana hänen näkemyksensä eivät ole yllättäviä, mutta se kertoo yleisemmästä ongelmasta, että tietystä ideologisesta taustasta tulevat hallituksen johtajat eivät ole valmiita ryhtymään rohkeisiin toimenpiteisiin, jotka edellyttävät näkemystä, ja panemaan täytäntöön toimenpiteitä, jotka ovat ristiriidassa heidän ideologisten vakaumustensa kanssa.

Muutama päivä ennen Eurooppa-neuvoston kokousta kuulin Nobelin palkinnon voittajalta Paul Krugmanilta, että Euroopan unionin elvytyspaketti ei ehkä riitä. Saatamme tarvita tänä vuonna 400 miljardin sijasta 500 miljardia, ja yhteensä saatetaan tarvita kolme biljoonaa. Tarvitsemme siten yhteistä toimintaa ja ennakoivaa lähestymistapaa, emme näkymätöntä kättä.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Arvoisat puhemies ja komission puheenjohtaja, aloitan ilmaisemalla huoleni siitä, että toukokuussa pidettävä työllisyyshuippukokous on korvattu troikan kokouksella, oli se sitten miten avoin tahansa. Mielestäni tämä päätös vie meidät takaisin vuoteen 1996, jolloin työllisyyspolitiikan katsottiin olevan pelkästään jäsenvaltioille kuuluvaa politiikkaa.

Toiseksi valuuttapolitiikasta. Minä kannatan koko ryhmäni tavoin keskuspankin radikaalia itsenäisyyttä, mutta itsenäisyys ei tarkoita immuniteettia arvostelulta.

Haluaisin tässä kohdassa sanoa, että olisin halunnut, että Euroopan keskuspankki olisi ollut rohkeampi laskiessaan ohjauksorkoja, ottaen huomioon niiden vaikutus Euroopan vientiin, ja että se olisi ollut avokätisempi asettaessaan määräaikoja myönnettyjen lainojen takaisinmaksulle: Yhdysvaltain keskuspankki antaa kolmen vuoden lainoja, kun taas Euroopan keskuspankin lainat ovat vain kuudeksi kuukaudeksi.

Jälleen kerran valuuttapolitiikan osalta, haluaisin tehdä yhden huomion: Toivon, että rahoitusyksiköiden pelastussuunnitelmat ja mahdolliset suunnitelmat arvoltaan alentuneiden tai huonojen omaisuuserien hankkimiseksi eivät muutu kilpailueduiksi niille pankeille, jotka saivat tukea, verrattuna niihin, jotka ovat toimineet varovaisemmin eivätkä tarvinneet apua.

Finanssipoliittisten elvytystoimien osalta meillä on aamun aikana ollut huomattava keskustelu. Onko se tarpeeksi? Onko se liian vähän? Tekeekö Yhdysvallat enemmän kuin me? Mikä tahansa tämän keskustelun lopputulos on, on selvää, että finanssipoliittiset elvytystoimemme ovat suuremmat kuin koskaan sukupolvemme aikana vuodesta 1929 alkaen.

Tämä pakottaa meidät koordinoimaan Atlantin molemmilla puolilla toteutettua toimintaa, ja tämän koordinoinnin on oltava huomattavasti lähempänä kahta asiaa: Dohan kierroksen saattaminen loppuun, millä lähetetään koko maailmalle protektionismin vastainen viesti, ja toiseksi, maailman epätasapainoisuuksien yhteinen tutkiminen, sillä ne ovat tämän kriisin syy.

Vakaussopimuksen osalta huomaan joitakin ristiriitaisuuksia komission kannassa. Tämän päivän velat ovat huomisen veroja, ja komission pitäisi varmistaa, että kansalliset toimenpiteet liittyvät Lissabonin strategiaan eikä niillä vaaranneta rahoituksen kestävyttä. Tämän toteuttamiseksi on valvottava suurella tarkkaavaisuudella suunnitelmia, joilla pyritään saavuttamaan uudelleen oikea asema niissä maissa – mukaan luettuna kotimaani, sillä olen espanjalainen – joiden tilanne on ajautunut liialliseen vajeeseen.

Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää teitä anteliaisuudestanne ajan kanssa, minkä olen ehdottomasti pannut merkille.

Puhemies. – (DE) Arvoisa kollega, vastustamme valuutan inflaatiota ja vastustamme myös puheajan inflaatiota.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, Eurooppa-neuvoston päätelmien 22 sivusta käsitellään vain yhdellä mitättömällä lauseella autoteollisuuden, Euroopan teollisuuspolitiikan, tulevaisuutta koskevaa ongelmaa. Onko tämä käytännön vastaus alan 12 miljoonan työntekijän odotuksiin ja Euroopan unionin työssäkäyvän väestön kuuden prosentin huoliin? Vastaako se sitä, mikä on vaakalaudalla? Eurooppalaisesta suunnitelmasta ei ole ehdotusta, ei tulevaisuudennäkymiä autoteollisuudelle eikä halua koordinoida kansallista politiikkaa.

Käytin 19. marraskuuta 2008 tässä parlamentissa puheenvuoron Ranskan sosiaalidemokraattien valtuuskunnan puolesta esittäkseni kysymyksen kaikille asiasta vastaaville eurooppalaisille sidosryhmille. Ilmaisin toiveeni uudesta autosopimuksesta ja yhteenkuuluvuuteen perustuvasta, jäsennellystä, ripeästä ja tehokkaasta lyhyen,

keskipitkän ja pitkän aikavälin teollisuuspolitiikasta, jolla tarjottaisiin koordinoitu vastaus jäsenvaltioilta ja unionilta.

Neljä päivää myöhemmin, monien ryhmien yhteisen päätöslauselman jälkeen, korostamme edelleen autoteollisuuden tulevaisuutta. Mikä estää teitä reagoimasta, toimimasta, vastaamasta tähän haasteeseen ennen kuin on liian myöhäistä? Tämä ei ole retoriikkaa, arvoisa pääministeri Topolánek, tämä on kehoitus toimintaan.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, on vaikeaa olla näyttämättä pettymystään tämän huippukokouksen lopuksi.

Jos itsetyytyväisyys ja kuvitelmat olisivat talouden elpymisen välineitä, voisimme kutsua sitä menestykseksi. Tiedän, että taloudessa on suurelta osin kyse psykologiasta ja että meidän on yritettävä palauttaa luottamus, mutta kuitenkin, kun kriisi pahenee siihen, että kaikki jäsenvaltiot sukeltavat syvemmälle taantumaa ja työttömyys kasvaa dramaattisesti, sen kuuleminen, että neuvosto ilmaisee luottamuksensa EU:n talouden keskipitkän ja pitkän aikavälin näkymiin ja aikoo päättäväisesti ryhtyä tarvittaviin toimiin työpaikkojen ja kasvun palauttamiseksi, on sängen hämmästyttävää.

Päättäväisesti tekemään mitä? Tämän neuvoston asialista on jo puhdistettu kaikista ehdotuksista, jotka olisivat saattaneet liittyä työllisyyteen. Sitä lykättiin toukokuuhun. Lopuksi, toukokuun työllisyyskokous on sekin muutettu tämän neuvoston aikana vain troikan kokoukseksi. Näyttää siltä, että presidentti Sarkozy onnistui vakuuttamaan muut jäsenvaltiot siitä, että ei ollut tarvetta laatia ehdotuksia, joiden nojalla työllisyydestä tehtäisiin Euroopan unionin toiminnan painopisteala. Tämä muistuttaa mieleimme osallistumattomuuden, jota muut hallitukset ovat jo aiemmin pyytäneet, Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus Euroopan unionin perustamissopimusten koko työllisyysosan osalta.

Joten nyt presidentti Sarkozy pyytää työllisyyspolitiikkaa koskevaa osallistumattomuutta. Huolestuttavaa olisi, jos tätä lähestymistapaa sovellettaisiin kaikissa jäsenvaltioissa. En ole kovinkaan yllätynyt siitä, että teidän komissionne, arvoisa puheenjohtaja Barroso, joka on jollain tavoin työntänyt toimikautensa aikana syrjään EU:n sosiaalipoliittisen asialistan, joka on luonut osallistumattomuuslausekkeen Euroopan unionin sosiaali- ja työllisyyspainopistealojen osalta, on nyt myötäillyt enemmistönnne, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäsenen antamaa käskyä, mutta se on mielestäni todella häpeällistä, ja sekä elvytyspolitiikan että työllisyyspolitiikan koordinoinnin osalta juuri työntekijät joutuvat lopulta maksamaan hinnan tästä ei-Euroopasta.

Kuvitelmaa ovat myös nämä 400 miljardia euroa, jotka lisäätte, sillä sen lisäksi, että ne ovat kansallisten elvytysuunnitelmien määrä, ne ovat ennen kaikkea rahaa politiikasta, joka ei ole edes kansallista elvytyspolitiikkaa, koska ne ovat vain pahamaineisia talouden vakauttajia, eli sosiaalisten menojen työttömyyden kasvusta johtuvaa kasvua. Te olette asettaneet pöydälle täydentävät viisi miljardia euroa, mutta sen tekeminen on tuottanut teille tuskaa.

Siksi tarvitsemme minun mielestäni päinvastoin todellisen elvytysuunnitelman, sellaisen kuin otettiin käyttöön Yhdysvalloissa, jossa annettiin käyttöön yli 780 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria, sekä sellaisten toimien koordinoitua, joilla tuetaan työntekijöitä selviämään kriisistä. Tarvitsemme myös kysyntää, joka on toinen tekijä, joka osoittautuu paljon tehokkaammaksi kuin itsetyytyväisyys, kun kyse on kasvun elvyttämisestä ja taloutemme luottamuksen ja dynamiikan palauttamisesta.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisat, puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission puheenjohtaja, huomaatte, että oli parempi, että istun täällä.

Ensiksi haluaisin toisin kuin Martin Schulz sanoa, että Tšekin puheenjohtajakausi on ollut pääministeri Topolánekin johdolla tähän mennessä erinomainen puheenjohtajakausi.

(Suosionosoituksia)

Olen ylpeä siitä, että se oli ja on ensimmäinen puheenjohtajavaltio entisestä Varsovan liitosta, ja se ansaitsee kaiken mahdollisen tuen siinä, että se symboloi Euroopan yhtenäisyyttä.

Toinen asia, jota haluaisin käsitellä on se, että olemme nyt vaikeassa tilanteessa Lissabonin sopimuksen osalta. Haluaisin esittää pyynnön, että pääministeri Topolánek ja oppositiojohtaja Paroubek tapaavat ja keskustelevat vastuuntuntoisesti, koska sisäiset ongelmat eivät saa vaikuttaa koko EU:n tulevaisuuteen.

Viimeinen kommenttini on Martin Schulzille: Gordon Brown esti rahoitusmarkkinoiden sääntelyn, ja Gordon Brown ja Saksan työllisyysministeri Scholz SPD-puolueesta estävät kompromissin työaikairektiivistä Euroopan parlamentin päätöslauselman mukaisesti. Martin Schulzin ei pitäisi yrittää kertoa meille, että hän yksin puolustaa sosiaalista Eurooppaa. Totuus on täysin päinvastainen.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Talouskriisi vaatii vakavia uhreja Euroopan yrityksiltä ja kansalaisilta. Jäsenvaltioiden taloudet ovat huomattavassa laskusuunnassa, pk-yrityksiä kaatuu ja työntekijät menettävät työpaikkansa.

Annoin muiden jäsenten mukana puheenjohtaja Barrosolle kirjeen työntekijöiden tilanteesta metallurgian alalla Romaniassa ja Ranskassa, sillä heistä on tullut teknisesti työttömiä, kun he saavat 70 prosenttia palkastaan. Olemme pyytäneet tarkistamaan Euroopan sosiaalirahaston ja Euroopan globalisaatorahaston saatavuusehdot tukeaksemme useampia työntekijöitä, joihin talouskriisi ja työpaikkojen menetykset vaikuttavat vakavasti.

Euroopan unioni tarvitsee taloudellista kehitystä ja Euroopan kansalaiset tarvitsevat työpaikkoja ja kunnollisia palkkoja. Marraskuussa 2008 esitetty Euroopan talouden elvytysuunnitelma on jäänyt vain sanoiksi. Valitettavasti energiatehokkuus, jolla voitaisiin luoda työpaikkoja, ei näy tammikuun asetuksessa.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minä myös haluaisin onnitella puheenjohtajavaltio Tšekkiä. Eilinen sopimus verkkovierailuista oli sensaatiomainen ja Euroopan kansalaiset hyötyvät siitä.

Mielestämme puheenjohtajavaltio Tšekki on selvittänyt energia- ja kaasupaketin ja neuvotellut monista muista kohdista poikkeuksellisen hyvin. Sama koskee Euroopan kansalaisten motivointia, erityisesti kriisin aikoina, niiden ylistämistä, jotka tekevät yli-inhimillisiä ponnisteluja. Siksi meidän pitäisi myös tukea komission jäsentä Kovácsia esittämään enemmän ehdotuksia asteittaisesta torjunnasta. Jos oletamme, että vuoteen 2030 mennessä investoidaan yli tuhat miljardia euroa uusien voimaloiden rakentamiseen, meidän on aloitettava tänään. Sillä luotaisiin työpaikkoja ja kasvua.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Ensin haluaisin esittää vilpittömät onnitteluni neuvoston puheenjohtajalle menestyksestä, jonka puheenjohtajavaltio Tšekki on saavuttanut erittäin vaativissa olosuhteissa.

Olemme tänään kuulleet joitakin ankaria sanoja, mutta uskon vahvasti, että Euroopan unionin kansalaiset eivät ole niin kiinnostuneita siitä, miten jyrkästi vasemmalle tai oikealle saattaisimme kääntyä kuin siitä, missä määrin aiomme toimia eurooppalaisessa hengessä eli mitä voimme saavuttaa työskentelemällä yhdessä tehokkaasti.

Meillä on edessämme kaksi tehtävää, erityisesti sosiaalisen ymmärryksen ja yhteenkuuluvuuden ilmaiseminen heikoimmassa asemassa oleville ja samalla investoiminen niihin välineisiin, jotka voivat parhaiten vetää meidät ylös kriisistä. Kriisiä pitäisi käyttää liikkeellepanevana voimana taloudellisessa rakenneuudistuksessa, eikä vain autoteollisuudessa. Talouskriisi on osoittanut, että tarvitsemme kipeästi parempaa talouspolitiikan koordinoitua ja vahvempia yhteisön toimielimiä Lissabonin sopimuksen mukaisesti.

Tässä hengessä pidän Jacques de Larosièren raportissa rahoituslaitoksista esitettyjä rakentavia ehdotuksia myönteisinä.

Christian Rovsing (PPE-DE). – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa jotakin suurista tuista, joita maksetaan yrityksille, jotka eivät saata selvitä. Ei ole mitään järkeä kysyä yritykseen jäävien työntekijöiden määrää tai maksaa heidän palkkojaan julkisilla varoilla, jos yritys päättää myöhemmin toimintansa. Heillä pitäisi olla mahdollisuus saada jatkokoulutusta tai uutta koulutusta tai siirtyä yrityksiin, joilla on selviytymisen mahdollisuudet. Olen sitä mieltä, että autoteollisuuden osalta olemme kiinnittäneet aivan liian vähän huomiota täysin uudenlaisten autojen kehittämiseen, vetyä käyttäviin autoihin, akkukäyttöisiin autoihin ja polttoainekennoja käyttäviin autoihin. Mielestäni suuri osa työvoimasta voitaisiin siirtää kyseisille aloille, joissa heillä voisi edelleen kymmenen vuoden päästä olla työpaikka.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin tehdä lyhyen yhteenvedon neuvoston ja puheenjohtajavaltio Tšekin näkökulmasta.

(CS) Mielestäni olemme nyt saavuttaneet teoreettisen puolivälin Tšekin puheenjohtajuudessa ja haluaisin kiittää kaikkia teitä – ja teitä ei ole vähän – jotka olette osoittaneet arvostusta tähän mennessä tekemäämme työtä kohtaan. On tietysti palkitsevaa saada osakseen kunnioitusta jatkuvasta työstä – seitsemän päivää viikossa ja 20 tuntia päivässä – ja siitä, mitä saavutimme viime viikolla Eurooppa-neuvostossa. Siellä

tekemämme päätökset ovat perustavanlaatuisia ja merkittäviä. Haluaisin sanoa yhden asia teille, joilla on erityisiä epäilyjä ja kysymyksiä. Antakaa noille toimenpiteille ja noille päätöksille aikaa toimia, antakaa niiden itse antaa todistus itsestään, kun ne toimivat, koska minä uskon vahvasti, että niillä on vahvuutensa, niillä on toimialansa ja ne jakavat osinkoa, kun painiskelemme pahimman EU:ta koskaan kohdanneen talouskriisin kanssa.

Nykyiset päätökset viiden miljardin euron osoittamisesta energiahankkeisiin ja internetin laajakaistayhteyksiin ovat merkittäviä. Ne ovat merkittäviä kaasukriisin puitteissa, koska osoitamme näin, että EU pystyy toimimaan nopeasti ja vastaamaan monen Euroopan maan tarpeisiin. Päätös 25 miljardin euron osoittamisesta rajan nostamiseen vaikeuksissa olevien EU:n jäsenvaltioiden auttamiseksi on myös erittäin merkittävä. Päätös 75 miljardista eurosta, jonka otamme mukaamme G20-kokoukseen Lontooseen antaa myös selkeän viestin siitä, että EU on valmis ottamaan osansa vastuusta, joka koskee maailmanlaajusten rahoituslaitosten uudistusta. Haluaisin myös korostaa jotakin, jonka jotkut teistä ovat maininneet Eurooppa-neuvoston kokoukseen liittyvien puitteiden ulkopuolella, ja se on intensiivinen työ, jota viime viikkojen aikana on tehty monien lainsäädäntöehdotusten osalta. Se ei tapahtunut sattumalta, vaan puheenjohtajavaltio Tšekin johtaman neuvoston jatkuvan työn ansiosta olemme onnistuneet saamaan kolmenvälisissä keskusteluissa aikaan sopimuksen sangen perustavanlaatuisista uudistusehdotuksista. Energiapaketti kaasun ja sähkön sisämarkkinoita varten, ilmailupaketti yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan tarkistamisesta, tiepaketti, jolla ajanmukaistetaan tieliikennemarkkinoita, mukaan luettuna kabotaasia koskeva arkaluontoinen kysymys, verkkovierailuasetus ja lopulta myös torjunta-ainepaketti voivat olla kahden tai kolmen viime kuukauden työn konkreettisia tuloksia. Haluaisin myös kiittää tässä Euroopan parlamenttia, koska tämä on ollut meidän, komission ja Euroopan parlamentin yhteinen ponnistus.

Toinen esimerkki: kymmenen vuoden ajan on neuvoteltu tuloksetta alv-kantojen laskemisesta joillakin aloilla, joihin kuuluu hyvin vaativaa käsityötä tai paljon käsityötä. Vasta Tšekin valtiovarainministerin johdolla saatiin Ecofin-neuvostossa aikaan sopimus, joka vahvistettiin Eurooppa-neuvostossa. Monet teistä kysyvät, miten käsittelemme työttömyyttä koskevaa ongelmaa. Haluaisin jälleen kerran korostaa sitä, mitä pääministerimme totesi täällä aiemmin: puheenjohtajavaltioilla ja komissiolla on sopimus, ja 7. toukokuuta järjestetään huippukokous Eurooppa-neuvostossa sovitun muodon mukaisesti. Huippukokous esittää konkreettisia toimenpiteitä kesäkuun Eurooppa-neuvostolle. Se merkitsee, että keskusteluja tulee lisää.

Monissa kommentteissanne olitte huolissanne EU:n avoimuudesta. Haluaisin korostaa, että meidän puheenjohtajakautemme aikana pidettiin Prahassa Euroopan komission kanssa yhteistyössä konferenssi nimeltä "Viisi vuotta myöhemmin", EU:n suuren laajentumisen viidennen vuosipäivän kunniaksi. Konferenssi osoitti selvästi talousasiantuntijoiden laatimien todellisten lukujen perusteella, että laajentuminen oli ehkä menestyksekkäin hanke EU:n koko nykyaikaisessa historiassa ja että nämä viisi vuotta osoittavat selvästi, että se on hyödyttänyt sekä vanhoja että uusia jäsenvaltioita.

Itäinen kumppanuus: olemme sopineet julkilausumasta, jonka mukaan perustava huippukokous pidetään 7. toukokuuta, ja teemme työtä sen tulevien jäsenten, kuten Ukrainan, kanssa tehdäksemme siitä todellisen menestyksen EU:lle. Lopuksi, uusi esimerkki menestyksekkästä työstä on maanantaina kaasuinfrastruktuurista järjestetty konferenssi, joka järjestettiin Euroopan komission ansiosta Brysselissä ja jonka tuloksena syntyi julkilausuma kaasuinfrastruktuurin ajanmukaistamisesta Ukrainassa, jotta voitaisiin estää tämän vuoden tammikuussa puhjenneen kriisin toistuminen.

Haluaisin vakuuttaa ne teistä, joilla on mitään epäilyä tietystä asiasta. Kyllä, meillä on sisäisiä ongelmia, ja tiedämme aivan hyvin, kuka oli luottamuslauseäänestyksen takana. Se oli Jiří Paroubek, Tšekin sosiaalidemokraattien johtaja. Me olemme kuitenkin vastuullinen hallitus, me hallitsemme tilanteen, eikä huoleen ole aihetta. Puheenjohtajavaltio Tšekki voi puolimatkassaan todeta varmuudella, että sen toinen puoliaika on aivan yhtä hyvä kuin ensimmäinenkin ja aivan yhtä vastuuntuntoinen ja että lopuksi juhlimme epäilemättä samoja menestysaskeleita, joita olette tänään täällä maininneet tammi-, helmi- ja maaliskuun työn arvioinnin osalta. Näin haluaisin vakuuttaa teidät, että meillä on vakava ja vastuuntuntoinen lähestymistapa, eikä huoleen ole missään tapauksessa aihetta.

Puhemies. – (EN) Arvoisa ministeri Vondra, monet kollegat ovat kiittäneet puheenjohtajavaltio Tšekkiä sen panoksesta. Minä tein niin alussa pääministeri Topolánekkin läsnä ollessa. Haluaisin kiittää teitä hyvin sitoutuneesta henkilökohtaisesta panoksestanne. Haluamme kannustaa teitä jatkamaan, kuten äsken sanoitte, jotta Tšekin puheenjohtajakausi olisi toisella puoliskollaan yhtä menestyksekkäs kuin ensimmäisellä puoliskolla. Paljon onnea työnne jatkamisessa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin jälleen kerran korostaa erinomaista yhteistyötä, joka meillä on ollut puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa. Puheenjohtajavaltio Tšekki tekee suuren ponnistuksen Euroopan puolesta hyvin vaikeassa tilanteessa, ja mielestäni he ansaitsevat täyden tukemme.

Lopuksi haluaisin sanoa. Aina kun lopetan, näen ihmisten kokoontuvan kuuntelemaan!

(Naurua)

Lopuksi haluaisin sanoa, että pidän myönteisenä laajaa tukea Eurooppa-neuvoston päätelmille. Yksimielisyyttä ei ollut, mutta mielestäni on oikeudenmukaista arvioida, että yleisesti tunnustettiin, että nämä olivat merkittäviä päätelmiä, ja minua kannustaa se, mitä pidän kaikkien kolmen toimielimen – parlamentin, neuvoston ja komission – yhteisenä sitoumuksena yhdistää voimat Euroopan saamiseksi ylös kriisistä.

Voimme olla ylpeitä siitä, mitä olemme päättäneet, mutta omahyväisyydelle ei saisi olla sijaa. On tehtävä enemmän, ja meidän on pysyttävä keskittyneinä, mutta me voitamme, me onnistumme näissä ponnisteluissa, jos osoitamme luottamuksemme.

Luottamuksen on oltava avainsana: luottamus valmiuteemme antaa se, mitä olemme luvanneet, luottamus toimintaan ja täytäntöönpanoon ja, kuten aiemmin sanoin, täytäntöönpanoon, ei elehtimiseen. Suoraan sanottuna en usko, että luottamus paranee, jos joka kuukausi tai joka viikko ilmoitetaan uudesta suunnitelmasta. Luottamus paranee, jos keskitymme panemaan täytäntöön sen, mistä on yhteisesti sovittu, ja myös koordinoimaan tehokkaasti näitä ponnisteluja.

Luottamusta tarvitaan kyvyssämme edistää sääntelyä koskevaa asialistaamme: ilman sääntelyä koskevaa muotoa emme luo luottamusta siihen, että muutoksen vaikutus olisi pysyvä.

Luottamusta tarvitaan euroalueen pätevyydessä ja vakaudessa ja valmiudessamme ottaa käyttöön tarvittava tuki kaikille niille euroalueeseen kuuluville ja sen ulkopuolisille jäsenvaltioille, jotka sitä tarvitsevat.

Luottamusta tarvitaan myös yhteisessä sitoumuksessamme säilyttää erityinen sosiaalisen markkinatalouden tunnuksemme ja pitkän aikavälin asialistassamme vähähiilisen talouden osalta. Uskon todella, että emme menesty tuhoisilla puheilla ja jonkinlaisella sisäisellä kompleksilla Amerikan yhdysvaltojen osalta.

Itse asiassa se, mitä nyt näen, on, että yhdysvaltalaiset lähenevät sitä, mikä on perinteisesti ollut Euroopan kanta. Yhdysvaltalaiset ovat lähenemässä kantaamme ilmastonmuutoksen torjunnassa, ja pidän sitä myönteisenä. Yhdysvaltalaiset lähenevät tarvetta vahvistaa sosiaalijärjestelmää.

Siksi en todella usko, että joskus kuulemani keskustelu – jossa väitetään, että yhdysvaltalaisilla ja eurooppalaisilla on kriisiin hyvin erilaiset lähestymistavat – on hyödyllinen keskustelu. Päinvastoin, se, mitä näemme, on Euroopan ja Yhdysvaltojen ja toivottavasti muiden – koska tässä ei ole kyse vain meistä ja yhdysvaltalaisista – läheneminen entisestään, ja siksi olen vakuuttunut siitä, että G20-huippukokouksen tulokset ovat myönteisiä.

Mielestäni on tärkeää uskoa, että juuri me, eivätkä muut, ratkaisevat tilanteen. On tärkeää luottaa siihen, että eurooppalaiset välineet, ja tämä laajentunut EU, yhdessä tämän taantuman torjuntaa koskevien yhteisten toimiemme kanssa, ovat vastauksia kansalaistemme suurimpiin huoliin, joihin tietysti kuuluu, minun suurin huoleni eli lisääntyvä työttömyys.

Lopuksi, tämän takia meidän pitäisi mielestäni jatkaa siitä, mitä on jo sovittu, ja keskittyä nyt täytäntöönpanoon sekä vahvaan koordinointiin ja vahvaan sitoutumiseen konkreettisiin tuloksiin.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluan ilmaista tukeni äskettäin Brysselissä järjestetyssä Euroopan unionin huippukokouksessa tehdyille päätöksille. Erityisen myönteistä on välttämätön päätös kasvattaa hätäapurahastoa 25 miljardista eurosta 50 miljardiin euroon. Tämä rahasto on luotu erityisesti niille Keski-Euroopan jäsenvaltioille, joita on kohdannut maksutasekriisi.

Tällä päätöksellä, joka perustuu euroalueen jäsenvaltioiden suojelusta maailmanlaajuisista kriisiä vastaan hyväksytyille toimenpiteille, annetaan konkreettinen todistus EU:n yhteenkuuluvuudesta ja sen kyvystä

auttaa euroalueen ulkopuolisia jäsenvaltioita selviämään talouskriisistä. Unkarin ja Latvian jälkeen Romaniasta on tullut kolmas hätäapurahastoon turvautuva EU:n jäsenvaltio, koska sillä on huomattava vaihtotaseen alijäämä eikä se voi saada uusia lainoja ulkomaisilta luotonantajilta.

EU:n toimielimillä on velvollisuus vastata odotuksiin, joita on Euroopan kansalaisilla, joihin kriisi vaikuttaa syvästi. Maailmanlaajuinen kriisi voidaan voittaa vain eurooppalaisella yhteenkuuluvuudella, transatlanttisella yhteistyöllä ja tehokkailla toimenpiteillä.

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Kotimaani Puola on erityisen kiinnostunut uuden EU:n itäisen kumppanuuden ohjelman hyvästä hallinnoinnista. Se koskee naapureitamme, ja siihen kuuluvat lähimmät naapurimme kuten Valko-Venäjä, Ukraina ja Moldova sekä kaukaisempia naapureita kuten Armenia, Azerbaidžan ja Georgia.

Mielestäni ohjelmalla vahvistetaan EU:n ulkopoliittikkaa, toteutetaan EU:n ja sen itäisten kumppaneiden todellinen taloudellinen yhdentyminen ja taataan yhteistyö, joka ei perustu pelkästään markkinatalouden periaatteisiin vaan myös demokratian, lain ja järjestyksen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen kaltaisten yhteisten arvojen kunnioittamiseen. Kaiken kaikkiaan meillä on erityisiä, yhteisiä tavoitteita: vapaakauppa-alueiden luominen, kumppanimaiden asukkaiden liikkuvuuden edistäminen, hallinnollisten valmiuksien parantaminen ja yhteistyö energiavarmuudessa ja erityisesti energian pitkän aikavälin toimituksessa ja siirrossa.

Meillä on siksi EU:n puolelta selkeä näkemys kumppanuudesta. Nyt odotamme vastausta kuudelta maalta, joilla on välttömiä etuja ohjelmasta. Haluaisin ilmaista toiveeni, että 7. toukokuuta tänä vuonna neuvosto käynnistää virallisesti tämän hankkeen, joka on yhtä tärkeä EU:lle kuin se on kaikkien osallistuvien maiden kansalaisille.

András Gyürk (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Se, että Euroopan unioni on varannut 3,5 miljardia euroa talouden elvytyspaketistaan tärkeimpiin energiainvestointeihin on myönteinen edistysaskel. Pidän tätä merkittävänä askelena yhteistä energiapolitiikkaa kohti. Rahoitettavien hankkeiden lopullinen luettelo osoittaa selvästi, että Euroopan komissio ja jäsenvaltiot ovat tammikuun kaasukriisin jälkeen ymmärtäneet viimein verkkojen yhdistämisestä koituvat edut. Yhteyksien vahvistaminen on tärkeää ennen kaikkea siksi, että sen avulla jäsenvaltiot voivat auttaa toisiaan nopeasti, mikäli toimituksissa on katkoksia.

Haluaisin samalla kiinnittää huomiota siihen, että rahoitusta saavien investointien lopullisessa luettelossa on ristiriitaisuuksia. Ennen kaikkea alueellisen tasapainon periaatteessa on ilmennyt särö. Sillä juuri ne jäsenvaltiot, jotka kärsivät eniten tammikuun kaasukriisistä, saavat vähiten rahoitusta. Toiseksi, koko talouden elvytyspaketin osuudesta osoitetaan suhteellisen vähän rahoitusta vaihtoehtoisten toimitusreittien vahvistamiseen. Mielestäni Nabucco-kysymystä koskevat keskustelut olivat sopimattomia. Kyseisellä kaasuputkella vahvistettaisiin koko Euroopan unionin energiavarmuutta, joten sen rakentaminen on yhteinen etu. Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä, energiatehokkuuteen liittyvät investoinnit eivät ole rahoitusta saavien investointien luettelossa. EU kiertää siten itse paketin alkuperäisen tavoitteen eli työpaikkojen luomisen.

Edellä mainituista syistä Euroopan parlamentin kannassa on annettava suurempi asema alueellisen tasapainon periaatteelle sekä vaihtoehtoisten toimitusreittien ja investoinneille energiatehokkuuteen.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Eurooppa-neuvoston päätös rahoituksen osoittamisesta Nabucco-putkelle ja sen määrittäminen ensisijaiseksi energiahankkeeksi ovat asianmukaisia ja oikea-aikaisia ratkaisuja tähän ongelmaan.

Ennen neuvoston kokousta annoimme päätöslauselmaesityksen kiinnittääksemme huomiota vaaraan, joka Nabucco-putken rahoituksen vähentämisestä voisi seurata. Meidän on oltava tietoisia siitä, että Nabucco-kaasuputkihankke on strategisesti merkittävä Euroopan kaasutoimitusten varmuudelle, koska se on ainoa hanke, jolla taataan sekä toimittajien että jakelureittien monipuolisuus.

Esko Seppänen (GUE/NGL), kirjallinen. – (FI) EU:n huippukokouspäätöksiin kuului sosiaaliseen vuoropuheluun tarkoitetun kevään ylimääräisen huippukokouksen luonteen muuttaminen niin, että siinä EU-maiden johtajia edustaa vain puheenjohtajatroikka kaikkien jäsenvaltioiden johtajien sijasta. Päätös osoittaa mielestäni välinpitämättömyyttä sosiaalisen Euroopan tulevaisuutta kohtaan tavalla, joka ei voi olla tyydyttävä kokoukseen valmistautuneiden työmarkkinajärjestöjen kannalta. Toivottavaa olisikin, että mahdollisimman moni valtionjohtaja osallistuisi kokoukseen.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Keskustelu Euroopan parlamentissa vahvistaa, että pääoman ja eurooppalaisen yksisuuntaisen tien poliittiset voimat kannattavat nopeampia kapitalistisia

rakennemuutoksia ja joustavampia työopimuksia Lissabonin strategian ja sisämarkkinoiden loppuunsaattamisen puitteissa. Ne edistävät pääoman ja EU:n strategista muutosta, jolla siirretään kriisin taakka työntekijöiden hartioille.

Maastrichtin sopimus ja vakaussopimus ovat ponnahduslauta kaikenkattavalle hyökkäykselle työhön liittyviä oikeuksia ja työväenluokan perheiden tuloja vastaan käyttämällä tekosyynä alijäämien vähentämistä. Komission viimeaikaisilla päätöksillä pysyvistä menojen leikkauksista on tuskalliset seuraukset julkiseen terveydenhuoltoon ja -hoitoon ja työntekijöiden vakuutusoikeuksiin ja eläkkeisiin, jotka samanaikaisesti korkeampia veroja koskevien vaatimusten kanssa alentavat dramaattisesti ruohonjuuritason luokkien elintasoja.

Ehdotettu ulospääsytie kriisistä vihreään talouteen, eli energia, laajakaistaverkot ja innovaatiot, tarkoittaa suurten liikeyritysten laajentamista uusille kannattaville aloille, ei ympäristönsuojelua ja ruohonjuuritason tarpeiden tyydyttämistä.

Työntekijöiden ei pitäisi hyväksyä minkäänlaista uhrausta rahavallan puolesta vaan heidän pitäisi ryhtyä vastaiskuun ja organisoida taistelunsa, tuomita puolueet, jotka tukevat Maastrichtia ja eurooppalaista yksisuuntaista tietä ja lähettää EU:lle tottelemattomuuden viesti tukemalla Euroopan parlamentin vaaleissa kesäkuussa Kreikan kommunistista puoluetta.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kollegamme, Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän puheenjohtaja Martin Schulz aikoo saada tämän parlamentin työjärjestyksen muutetuksi sillä tekosyillä, että minä voisin olla seuraavan parlamentin vanhin jäsen. Tukeakseen kuitenkin hänen...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Puhemies. – (EN) Tämä ei ole työjärjestyspuheenvuoro.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Martin Schulz on tässä yhteydessä tehnyt joitakin häpäiseviä huomautuksia ja on syyttänyt minua herjauksesta. Haluaisin sanoa, että hänen väitteensä on perusteeton ja että sanoin vain, että kaasukammiot olivat yksityiskohta maailmansodan historiassa, ja se on tosiasia.

(Erilaisia reaktioita)

Haluaisin huomauttaa, että tämän takia, arvoisa puhemies, minulle on annettu 200 000 euron vahingonkorvaussakot, mikä vain osoittaa, mikä on mielipiteenvapauden ja ilmaisunvapauden tila Euroopassa ja Ranskassa. Teidän huutonne eivät kätke vastuutanne kriisistä, kannattamanne euroglobalisaation kriisistä. Pyydän siksi, antakaa minun puhua.

Arvoisa puhemies, pyytäisin Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän puheenjohtajaa ystävällisesti pyytämään anteeksi väärän syytöksen esittämistä.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, se on täysin yksinkertaista. Kaikkien, jotka eivät halua, että tämä mies johtaa Euroopan parlamentin virallista avajaisistuntoa, pitäisi tukea minun esitystäni työjärjestyksen muuttamisesta.

(Suosionosoituksia)

3. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: katso pöytäkirja)

3.1. Yhteinen konsuliohjeisto: biometriset tunnistet ja viisumihakemukset (A6-0143/2009, Sarah Ludford) (äänestys)

3.2. Yhteisön takuu Euroopan investointipankille (A6-0109/2009, Esko Seppänen) (äänestys)

3.3. Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyysparantaminen (A6-0002/2009, Marian-Jean Marinescu) (äänestys)

- Ennen äänestystä:

Marian-Jean Marinescu, esittelijä. – (RO) Parlamentti sai neuvoston kanssa aikaan sopimuksen, ja viisi poliittista ryhmää tukee tätä sopimusta. Viitataan seuraaviin kahteen mietintöön.

Kahden kollegamme esittämämme tarkistusten ansiosta – näiden tarkistusten sisältö on muuten jo sisällytetty neuvoston kanssa sovittuun kompromissiin – meidän on äänestettävä tänään monista artikloista.

Epäasianmukaisina pitämäni säännöt tarkoittavat, että äänestysjärjestyksessä on joissakin artikloissa liikenne- ja matkailuvaliokunnan tekstiä ja sitten kompromissiteksti. Haluaisin pyytää teitä äänestämään kompromissitekstistä tänään, koska sitä todella tukee viisi poliittista ryhmää, jotta kaksi asetusta voisi tulla voimaan tämän vaalikauden loppuun mennessä.

Puhemies. – (EN) Kiitos huomioistanne. Itse asiassa pääsemme siihen, mihin pyritte, seuraamalla äänestysluetteloa ja äänestämällä tarkistuksista.

3.4. Lentopaikat, ilmaliikenteen hallinta ja lennonvarmistuspalvelut (A6-0515/2008, Marian-Jean Marinescu) (äänestys)

3.5. Uuselintarvikkeet (A6-0512/2008, Kartika Tamara Liotard) (äänestys)

3.6. Otsonikerrosta heikentävät aineet (uudelleenlaatiminen) (A6-0045/2009, Johannes Blokland) (äänestys)

3.7. Toimintoperusteinen budjetointi ja toimintojohtaminen talousarviomäärärahojen kohdentamisen hallintavälineenä (A6-0104/2009, Kyösti Virrankoski) (äänestys)

3.8. Vuosien 2007–2013 rahoituskehiksen väliarviointi (A6-0110/2009, Reimer Böge) (äänestys)

3.9. Cariforum-valtioiden ja EY:n talouskumppanuussopimus (äänestys)

- Ennen äänestystä tarkistuksesta 13:

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin, että 22 kohdan jälkeen lisättävää tarkistusta 13 pidettäisiin lisäyksenä eikä alkuperäisen tekstin korvauksena. Sillä ehdolla voisimme tukea sitä.

Itse asiassa, jos sallitte, tätä samaa tarkistusta ja aivan samaa ehdotusta ryhmältäni voitaisiin soveltaa yhteen tarkistukseen melkein kaikissa mietinnöissä, joista meidän on äänestettävä. En tiedä, voinko lukea luettelon noista tarkistuksista, vai haluatteko minun nousevan ylös joka kerran ja esittävän tarkalleen saman pyynnön. Se riippuu teistä.

Puhemies. – (EN) Hyvä Ignasi Guardans Cambó, me pidämme tätä koetapauksena. Minun on kysyttävä tarkistusta esittäneiltä, ovatko he samaa mieltä lisäyksestänne.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, vastaus on kyllä.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin)

- Ennen äänestystä tarkistuksesta 2:

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on suullinen tarkistus tarkistukseen 2, eli viimeisen lauseen poistaminen tarkkuuden takia, koska se ei enää ole tarkka. Poistaisimme lauseen ”katsoo, että tällaisen seurannan olisi käynnistytävä jokaisen väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen tekemisen jälkeen”. Tämä ei sovi tähän tapaukseen. Tämä on täysimääräinen talouskumppanuussopimus, ei väliaikainen talouskumppanuussopimus, joten tosisiekköjen takia haluaisimme poistaa tämän lauseen.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin)

3.10. EY:n ja Norsunluurannikon ensivaiheen talouskumppanuussopimus (äänestys)

3.11. EY:n ja Ghanan ensivaiheen talouskumppanuussopimus (äänestys)

3.12. Tyynenmeren valtioiden ja EY:n tilapäinen talouskumppanuussopimus (äänestys)

– Ennen äänestystä tarkistuksesta 8:

Glyn Ford (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, ajan säästämiseksi sosialidemokraatit ovat valmiita hyväksymään tarkistukset 8 ja 10 lisäyksinä, mutta äänestämme niitä vastaan, jos PPE-DE-ryhmä ei hyväksy niitä lisäyksinä.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Suostun tähän menettelyyn.

(Ehdotus hyväksyttiin.)

– Ennen äänestystä tarkistuksesta 19:

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, ryhmämme voisi hyväksyä 39 kohdassa kompromissitarkistuksen 19, jos voisimme lisätä valtiosta riippumattomien toimijoiden osalta ”osallistumisen”. Siten tarkistus olisi seuraava: ”39a. korostaa erityisesti, että AKT-maiden parlamentilla ja valtiosta riippumattomien toimijoiden osallistumisella on ratkaisevan tärkeä asema talouskumppanuussopimusten valvonnassa ja hallinnassa”, loppu pysyisi muuttumattomana.

Uskon, että esittelijä, Glyn Ford, suostuu.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin)

3.13. EY:n ja SADC:n talouskumppanuussopimusvaltioiden väliaikainen talouskumppanuussopimus (äänestys)

– Ennen äänestystä tarkistuksesta 13:

Kader Arif (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, jos tarkistus 4 olisi lisäys, tarkistusten 14 ja 8 ei pitäisi raueta, ja siten olisimme äänestäneet tarkistuksista 14 ja 8.

Puhemies. – (EN) Tunne on se, että tarkistus lisäyksineen kattaa koko tekstin. Jos todella haluatte äänestää alkuperäisestä tekstistä, voimme palata siihen, mutta yleinen mieliala näyttää mielestäni olevan jatkamisen kannalla.

Robert Sturdy (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, minä jatkaisin mielelläni. Mielestäni se on katettu.

Puhemies. – (EN) Jatkamme siis.

3.14. Itäisen ja eteläisen Afrikan valtioiden ja EY:n talouskumppanuussopimus (äänestys)

3.15. EY:n ja Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden talouskumppanuussopimus (äänestys)

3.16. EY:n ja Keski-Afrikan ensivaiheen talouskumppanuussopimus (äänestys)

3.17. EY:n ja CARIFORUM-valtioiden talouskumppanuussopimus (A6-0117/2009, David Martin) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

David Martin, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, tiedän, miten kiintyneitä kollegat ovat lounaaseensa – tai ehkä se on toisin päin, en tiedä – mutta haluaisin käyttää vain kaksi minuuttia.

Meillä oli maanantai-iltana hyvin tärkeä keskustelu siitä, voimmeko antaa hyväksynnän Cariforum-valtioista. Komissio ja neuvosto lupasivat – ja on tärkeää, että molemmat toimielimet tekivät nämä sitoumukset – että apulupausten osalta ne antaisivat laadukasta apua oikea-aikaisesti. Ne vakuuttivat, että talouskumppanuussopimuksessa mikään ei häiritse Karibian alueen maiden lääkkeiden saatavuutta. Ne vakuuttivat meille, että suosituimmuuskohtelulauseke ei mitenkään vaikuttaisi etelä-etelä-suuntaiseen kauppaan ja että viisivuotistarkastus tämän talouskumppanuussopimuksen ensimmäisen vaiheen lopuksi olisi todellinen tarkastus, jossa otettaisiin huomioon kehitystavoitteet.

Näiden lupausten perusteella – ja tietysti sillä ehdolla, että ne nyt kirjataan tässä parlamentissa ja että sekä neuvosto että komissio lupaavat kunnioittaa ja noudattaa näitä sitoumuksia – uskon, että tämä parlamentti voi tänään antaa valtavalla enemmistöllä hyväksynnän Karibian talouskumppanuussopimukselle.

Haluaisin kiittää komission jäsentä Ashtonia hänen suurenmoisesta yhteistyöstään tässä asiassa, joustavuudesta, jota hän on osoittanut, ja hänen sitoumuksestaan. Se, että hän on täällä tässä äänestyksessä, kertoo paljon hänestä. Tätä äänestystä suunniteltiin tiistaille. Tiedän, että hän luopui tärkeistä tapaamisista ollakseen täällä tänään ja että hän on tehnyt tärkeitä sitoumuksia tälle parlamentille. Haluan kiittää komissiota heidän yhteistyöstään ja pyytää jäseniä äänestämään hyväksynnän puolesta.

Helmuth Markov (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämä on työjärjestyspuheenvuoro. Haluaisin siteerata kirjettä, jonka puhemies Hans-Gert Pöttering lähetti minulle, koska olen kansainvälisen kaupan valiokunnan puheenjohtaja. Älkää pelätkö, en lue koko kirjettä.

AFCO-valiokunnan työjärjestyksen 47 artiklaa koskeva tulkinta, johon viittaatte ja joka vahvistettiin 18. helmikuuta 2009 pidetyssä täysistunnossa, katsottiin vastalauseiden puuttuessa hyväksytyksi. [...] Kahta talouskumppanuussopimusta koskevat ehdotukset (eli David Martinin ja Erika Mannin mietinnöt) vahvistettiin virallisesti ja annettiin Teidän valiokunnallanne (eli kansainvälisen kaupan valiokunnalle) vasta 19. helmikuuta 2009 pidetyssä täysistunnossa. Edellä mainitun tulkinnan perusteella 47 artiklaa ei voida enää soveltaa kyseisiin kahteen menettelyyn eikä tuleviin menettelyihin.”

(DE) Kaikki virallisten asiakirjojen viittaukset 47 artiklaan on siis poistettava. Tämä koskee sekä asiakirjan kansilehteä että sisällysluetteloa, lausuntosivua ja menettelysivua, kansainvälisen kaupan valiokunnan viimeistä sivua. Haluaisin, että tämä kirjataan pöytäkirjaan.

Puhemies. – (EN) Kiitos, hyvä Helmuth Markov. Olen itse asiassa tiedottanut parlamentille, että tämän mietinnön kaikissa kieliversioissa on korjaus, jolla poistetaan viittaukset 47 artiklaan. Kertomanne asia siis käsitellään. Koska näytämme olevan samaa mieltä, voimme jatkaa.

3.18. Norsunluurannikon ja EY:n ensivaiheen talouskumppanuussopimus (A6-0144/2009, Erika Mann) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Erika Mann, esittelijä. – – (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti. Haluaisin vain kiittää kollegoitani ja suositella, että hyväksyntämenettelyn puolesta äänestetään. Haluaisin kuitenkin mielelläni saada jälleen komission jäsenen Ashtonin vahvistuksen asioille, jotka otimme esiin maanantaina käymässämme keskustelussa – erityisesti, arvoisa komission jäsen, kun sitouduitte antamaan Norsunluurannikolle saman suosituimmuuskohtelun, jonka olitte jo hyväksynyt SADC:n osalta. Te nyökkäätte – loistavaa! Kiitos paljon.

Puhemies. – (EN) Olemme samaa mieltä, joten jatkamme äänestystä.

3.19. EIP:n ja EBRD:n vuosikertomukset 2007 (A6-0135/2009, Gay Mitchell) (äänestys)

3.20. Autoteollisuuden tulevaisuus (äänestys)

– Ennen lopullista äänestystä:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, viittaan työjärjestyksemme 146 artiklaan ja kiitän teitä puheenvuoron antamisesta. Pyydän erityisesti kollegoiltani Saksan liittotasavallasta suopeutta sille, että pyysin saada puhua nyt.

Jean-Marie Le Pen käytti tämän äänestyksen aluksi puheenvuoron. Jean-Marie Le Pen toisti itse ottamassaan puheenvuorossa, että Auschwitzin kaasukammioiden olemassaolo oli maailmanhistorian yksityiskohta. Viittaan työjärjestyksemme 146 artiklaan, jossa kuvaillaan, miten tämän parlamentin jäsenten on täällä käytädyttävä, ja pyydän parlamentin puhemiehistöä tarkastamaan, onko kyseinen lausunto sallittu edustajainhuoneessa, jota sitoo sovinnon ja uhrien, erityisesti Hitlerin fasismin uhrien, ymmärtämisen ja kunnioittamisen henki. Olisin kiitollinen, jos parlamentin puhemiehistö voisi tiedottaa tarvittavista toimenpiteistä.

(Suosionosoituksia)

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Olkaa hyvä ja osoittakaa hieman kunnioitusta Auschwitzissa ja muualla kuolleille uhreille. Meillä on vielä kaksi minuuttia jäljellä. Osoittakaa hieman kunnioitusta.

Haluan vain sanoa, että olen täysin samaa mieltä Martin Schulzin kanssa ja että se, mitä olemme tänään täällä parlamentissa kuulleet, on sopimatonta.

(Suosionosoituksia)

– Lopullisen äänestyksen jälkeen:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies Wallis, minusta on erittäin valitettavaa, että annotte puheenvuoron Joseph Daulille ja Martin Schulzille mutta ette minulle. On totta, että todistitte raportissa, että olette asiantuntija tulkitsemaan työjärjestystä tapauskohtaisesti.

Siksi, seuraten sitä, mitä Martin Schulz sanoi, haluaisin ehdottaa, että nimeämme uudelleen Winston Churchill -rakennuksen, koska toisen maailmansodan historialle omistamiensa muistelmien 12 osassa Winston Churchill ei kirjoittanut yhtään riviä kaasukammioista.

4. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

- Mietintö: Sarah Ludford (A6-0143/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, määritetyt ulkorajat ovat kansakunnan olennainen piirre. Kaikenlaiset muut tehtävät voidaan jakaa paikallishallinnolle tai todellakin delegoida kansainvälisille järjestöille, mutta valtio, joka ei enää määrittele, kuka voi ylittää sen rajat ja asettua sen alueelle, ei ole enää valtio.

Eurofederalistit – mukaan luettuna tämän mietinnön laatija, hyvä paronitar Sarah Ludford – ymmärtävät hyvin tämän seikan, minkä takia heidän pääpyrkimyksensä on viiden viime vuoden ajan ollut oikeus- ja sisäasioiden yhdenmukaistaminen. Loistavan orwellilaisen, totuusministeriön tyyllisen otsakkeen ”vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue” nojalla he ovat yhdenmukaistaneet maahanmuuton ja turvapaikanhaun, he ovat luoneet Euroopan yleisen syyttäjän, yleiseurooppalaisen esivallan, yhden järjestelmän rikosoikeudelle ja jopa, Europolissa, yhteiset poliisivoimat. Heidän näkökulmastaan – niiden, jotka haluavat yhden Euroopan valtion – kaikki on tietysti tähän mennessä hyvin loogista, mutta toivon, että heillä olisi rohkeutta ja kohteliaisuutta kysyä ensin ihmisiltä ja järjestää Lissabonin sopimuksesta äänestys. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

*

* *

Alexander Alvaro (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin pyytää parlamentin puhemiestä Martin Schulzin puheista huolimatta harkitsemaan, että meidän pitäisi seurata Voltairea, erityisesti, koska tulen liberaaliryhmästä: vaikka en ole hitustakaan samaa mieltä siitä, mitä tällä ihmisellä oli sanottavanaan, katson,

että hänellä on oikeus ilmaista mielipiteensä – kuten noilla kahdella oli. Uskon yhdenvertaiseen kohteluun, ja me selviämme mielipiteistä. Meidän ei pitäisi tässä asiassa ottaa pois oikeutta vapaaseen puheeseen, vaikka en olekaan lainkaan samaa mieltä siitä, mitä hänellä on sanottavanaan.

Puhemies. – (EN) Kiitos, hyvä Alexander Alvaro. Tein selväksi, että minulla oli aikomus antaa Bruno Gollnischille puheenvuoro, mutta halusin saattaa äänestyksen loppuun.

- Mietintö: Esko Seppänen (A6-0109/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme juuri äänestäneet Euroopan investointipankin pääoman kaksinkertaistamisesta. Kannattaa nojata taaksepäin ja kysyä: "Mitä varten Euroopan investointipankki on?" Teoriassa se on sitä varten, että vaikeuksissa oleville liikeyrityksille annetaan edullisia lainoja, mutta keitä vastaanottajat todellisuudessa ovat?

EIP:n suurin yksittäinen edunsaaja 1990-luvulla Yhdistyneessä kuningaskunnassa oli British Airways, joka tuskin on pienillä voittomarginaaleilla toimiva pienyritys. En voi myöskään olla sivumennen panematta merkille, että tänä aikana British Airways oli myös tärkein tukija kampanjassa, jonka tarkoituksena oli saada Yhdistynyt kuningaskunta euroalueeseen.

Nojaan taaksepäin ja kysyn jälleen: mikä on Euroopan investointipankin tarkoitus? Mielestäni vastaus tähän kysymykseen on, että EIP:n tarkoitus on työllistää omat työntekijänsä. Siitä on tullut osa Brysselin bisnestä, tätä valtavaa mekanismia, jolla otetaan rahaa veronmaksajalta ja jaetaan sitä niille, jotka ovat tarpeeksi onnekkaita työskennelläkseen järjestelmässä. EU on joskus saattanut olla idealistinen – tai ainakin ideologinen – hanke, mutta siitä on kauan sitten tullut kätevä tapa ansaita elantonsa, minkä takia sitä on tietysti niin kirotnun hankala liikuttaa.

- Mietintö: Marian-Jean Marinescu (A6-0002/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa Daniel Hannanille, että Euroopan investointipankki on myös hyvä asia, koska meidän valuuttamme arvo ei laskenut, kuten valitettavasti kävi Englannin punnalle viime kuukausien aikana. Se on ehkä merkki, että hänen pitäisi miettiä uudelleen kantaansa.

Marian-Jean Marinescun mietinnöstä haluan sanoa, että äänestin harkitusti sen puolesta. Mielestäni toiminnalliset ilmatilan lohkot ovat oikea vastaus tämän päivän haasteisiin. Ne ovat tulossa myöhään, mutta ainakin ne ovat tulossa. Ne antavat tärkeän edun vähentäessään laskeutumisluvan odottamista ja ruuhkautuneita käytäviä, ja ne hyödyttävät ympäristöä ja pitävät lentomatkustuksen hinnat matalina. Sen takia uskon, että lennonvarmistuspalveluilla tehdään tässä hyvä työ.

- Mietintö: Marian-Jean Marinescu (A6-0515/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää tämän tilaisuuden en pelkästään selittääkseni, että äänestin puolesta, vaan myös ottaakseni esiin kysymyksen, joka huolestuttaa minua kovasti, nimittäin lentopolttoaineen verotusta koskeva ongelma. Sitä säännellään edelleen vuoden 1944 Chicagon yleissopimuksella. En pysty käsittämään, miksi meidän on edelleen alistuttava tähän sääntelyyn ja miksi Yhdysvallat pakottaa meidät tässä johonkin tai ei anna meidän muuttaa jotakin, mikä olisi pitänyt muuttaa kauan sitten, koska on epäoikeudenmukaista, että polttoainetta autoille, liikennejärjestelmille ja niin edelleen pitäisi verottaa, mutta lentopolttoainetta ei. Se on kilpailun vääristämistä, ja meidän pitäisi ottaa käyttöön lentopolttoaineen verotus ja saada aikaan parempi kilpailu 27 jäsenvaltion unionissa, ainakin siirtymävaiheessa.

- Mietintö: Kartika Tamara Liotard (A6-0512/2009)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, uuselintarvikkeita koskevalla asetuksella otetaan Euroopan unionissa käyttöön näiden uuselintarvikkeiden ja elintarvikkeiden uusien ainesosien hyväksynnän ja käytön yhdenmukaistaminen. Se on merkittävä vaihe elintarviketurvallisuuden kattavassa takaamisessa. Ilman tätä asetusta meillä ei olisi valvontaa tai rajoituksia hyväksynnöille. Olemme tällä asetuksella varmistaneet, että on olemassa tiukat perusteet kuluttajansuojan takaamiseksi. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen päättää lopulta lupia myöntäessään uuselintarvikkeiden turvallisuudesta, minkä avulla sovelletaan yhdenmukaistamista koko EU:ssa.

Turvallisuushuolien lisäksi myös uuselintarvikkeisiin liittyvät eettiset kysymykset ovat erittäin tärkeitä. Siihen kuuluu kysymys eläinkokeiden välttämisestä tai kloonattujen elintarvikkeiden käytön kieltämisestä. Siksi

pidän myönteisenä sitä, että nämä eettiset näkökohdat otetaan huomioon hyväksynnän aikana. Halusimme, että luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän lausunto otetaan huomioon, mikäli eettisiä varauksia on.

Olen kiitollinen, että se otettiin mukaan, ja siksi pystyin äänestämään koko mietinnön puolesta.

- Mietintö: Reimer Böge (A6-0110/2009)

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, koska puhumme talousarviosta, olen sitä mieltä, että meidän pitäisi valmistautua neuvottelemaan hiilelle annettavan tuen jatkamisesta ensi vuonna; se on olennainen kotimainen energianlähteemme.

Yhdistän sanomaani asianmukaisen määrän ennakkovaroitusta, koska eräs korkea virkamies salli itsensä ilmaista epäasianmukaisesti vastakkaisen mielipiteen ja vuosi sen talousjulkaisuun; tämä on hämmäntänyt yleistä mielipidettä.

Näin asia ei tietenkään ole. Meidän on jatkettava maastani tulevan hiilen tukemista vuoden 2012 jälkeen, ja haluaisin, että parlamentin menettelyjä koskevassa mietinnössä todetaan se. Virkamiehet, olkaa hyvää ja pitäytykää voimassa olevan suunnitelman täytäntöönpanossa ja sitten, vuodesta 2012 alkaen, sen välineen täytäntöönpanossa, josta aloitamme alan kanssa neuvottelut ensi vuonna.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan parlamentin on budjettivallan käyttäjänä tehtävä arviointi, jolla edistetään vuosien 2007–2013 rahoituskehityksen väliarviointia.

Tätä arviointia varten haluaisin pyytää esittelijää mutta myös, mikä on vielä tärkeämpää, puheenjohtajavaltiota, valaisemaan kasvavaa huolta Euroopan parlamentin jäsenten vapaaehtoisen täydentävän eläkerahaston täysimääräisestä tai osittaisesta, en tiedä, laiminlyönnistä.

Onko totta, että varoja puuttuu, että investointeja on tehty luxemburgilaisiin rahastoihin, luoja tietää mihin? Onko totta, että rahastosta vastaavat elimet, joita Euroopan parlamentin pitäisi valvoa, investoivat rahastoihin, jotka ovat samassa rahoituskeskustuksessa, jota yritämme selvittää?

Toivottavasti ei, mutta en ole huolissani omasta eläkkeestäni tai muiden jäsenten eläkkeestä, olen huolissani siitä, että eurooppalaiset veronmaksajat pakotetaan tulevaisuudessa Euroopan parlamentin avulla pyytämään lisävaroja Euroopan unionilta, jotta voidaan täyttää aukko, josta pitäisi maksaa niiden, jotka sen tekivät ja joiden on siitä vastattava. Me olemme valvontaelin; järjestetään ensin omat asiamme ja käsitellään Euroopan parlamentin ja sen jäsenten maksamia varoja.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, on aina ilo olla täällä kanssanne äänestysselektioissa. Ihmiset alkavat pian puhua.

Nykyinen rahoituskriisi on tuonut esille ongelmat, jotka johtuvat tällaisesta pitkästä rahoituskehityksen jaksosta. Kuka olisi pari vuotta sitten voinut ennustaa luottokriisin aiheuttaman vahingon ja sen seuraukset? Mielestäni tämä väliarviointi antaa tälle parlamentille suuren mahdollisuuden ja paljastaa ongelman. Paljastunut ongelma on itse asiassa itse luomamme.

Brysseliin on nyt perustettu uutta teollisuutta. Se ei ole valmistusteollisuutta, vaikka se luokin joitakin työpaikkoja. Se on lobbaajien ja erityisesti kansalaisjärjestöjen johtamaa teollisuutta. Se on sangen salakavala ala. Se on pohjimmiltaan itseään ruokkiva. Komissio kuulee kansalaisjärjestöjä tietystä aiheesta, kansalaisjärjestöt kehottavat toimintaan, ne lobbaavat Euroopan parlamentin jäseniä antamaan poliittista tukea tälle kehotukselle, komissio lopulta toteuttaa ohjelman kyseisellä alalla ja – kyllä, te arvasitte! – kansalaisjärjestöt, jotka kertoivat komissiolle, että tämä ohjelma tarvitaan, pyytävät, että ne voisivat toteuttaa sen itse. Tämä oli tuhlattu tilaisuus, koska olisimme voineet sanoa, että emme aio toimia näin tulevaisuudessa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, Reimer Bögen mietintö on yksi suuri kehoitus antaa enemmän rahoitusta Euroopan unionille, mikä ei tietenkään tule yllätyksenä. Minua kuitenkin häiritsee erityisesti se, että käsittelemme jälleen kerran täällä mietintöä, jossa viitataan yksiselitteisesti Lissabonin sopimukseen, sopimukseen, joka tehtiin tyhjäksi Irlannin kansanäänestyksellä. Joten, koska irlantilaiset selvästikin erehtyivät ensimmäisellä kerralla, he äänestävät uudessa kansanäänestyksessä syksyllä. No, saattaisi ajatella, että Euroopan parlamentilla olisi edes sen verran säädylisyyttä, että se odottaisi äänestäjien tuomiota ennen kuin se hyväksyy tekstejä, joissa viitataan Lissabonin sopimukseen. Eilen hyväksyimme yhden mietinnön Euroopan kansalaisten kanssa käytävästä vuoropuhelusta. No, jos todella haluamme, että vuoropuhelu toimii, meidän on vähintään osoitettava kunnioitusta äänestäjien tuomiolle.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tätä mietintöä vastaan kahdesta syystä. Ensinnäkin, koska siinä vaaditaan harkitsemattomasti ja vastuuttomasti vielä lisää varoja EU:n tuhlaileviin menoihin, mikä tietysti merkitsee Yhdistyneelle kuningaskunnalle pyyntöjä vielä suuremmasta vuotuisesta nettomaksusta, mikä lisää alijäämäämme.

Toinen syy siihen, että äänestin tätä mietintöä vastaan, on oletus, joka siinä tehdään Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanosta ottamatta lainkaan huomioon, että sopimus ei pystynyt läpäisemään sille asetettua ratifiointitestä. Lissabon hivuttaisi lisäksi tietysti itse menoja ylöspäin pyrkimällä uusiin kilpailuihin ja uusiin seikkailuihin, kuten tuhlaavainen kulutus avaruuspolitiikkaan, joka kuuluisi sen alueeseen, ja ilmastonmuutokseen liittyviin politiikanaloihin. Näistä syistä siis äänestin tätä mietintöä vastaan.

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän myönteisenä tätä rahoituskehityksen väliarviointia, vaikka olinkin pettynyt siihen, että yhteisen maatalouspolitiikan radikaaliin uudistukseen kehottava tarkistus torjuttiin tämän päivän äänestyksessä. Mielestäni EU:n rahoitusjärjestelmää on uudistettava kiireellisesti, ja on valitettavaa, että monet rahoitusryhmät ovat vanhoja ja historiallisia sitoumuksia, joilla on vähän lisäarvoa.

Me emme aseta ensisijaisiksi uusia aiheita, joilla ei ole tarpeeksi varoja. Meidän on rahoitettava kiireellisesti energia- ja ilmastonmuutosohjelmia ja investoitava huomattavasti vihreisiin teknologioihin. Suurin huoleni on kuitenkin otsake 4, jota on monien vuosien ajan alirahoitettu kroonisesti. Vaikka Euroopan unioni haluaa olla merkittävä maailmanlaajuinen toimija, tätä heikennetään täydellisesti, koska kyseisten tavoitteiden saavuttamiseen ei ole varoja. Olen myös huolestunut siitä, että on olemassa kaikkien ulkoisten rahoitusohjelmien ulkoistamispolitiikka. Siitä on tuloksena tuhoava vaikutus EU:n asemaan maailmanlaajuisena toimijana kehityksessa. Tuin kuitenkin tätä väliarviointia.

– Päätöslauselmaesitys: B6-0141/2009 (Talouskumppanuussopimus - Cariforum-valtiot)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kommentoida tarkistusta 9 Cariforum-valtioita koskevassa päätöslauselmassa ja todellakin tarkistusta 4 Norsunluurannikkoa koskevassa päätöslauselmassa. Se näkyi seuraavissa kuudessa päätöslauselmassa.

Tarkistuksessa kehoitetaan poistamaan vientituet asteittain viipymättä. En voinut tukea kyseistä tarkistusta, koska tarkoituksemme on EU:ssa poistaa ne asteittain vuoteen 2013 mennessä. Tällä hetkellä komissio lisää vientitukia maito- ja maitotuotealalla, koska maidon maailmanmarkkinahinta on laskenut alle tuotantokustannusten.

Tarkistuksessa myös todetaan, että EU:n vientituet ovat vakava este AKT-maiden tuottajille maatalouden karja-alalla ja maito- ja maitotuotealalla.

Me kaikki tiedämme, että se on suurta asian liioittelua. Itse asiassa, jos poistaisimme viipymättä asteittain kaikenlaiset vientituet, tuhoaisimme oman maito- ja maitotuotealamme ja tämän alan elintarviketurvallisuuden, ja kysyn vakavasti, haluaako parlamentti todella tehdä niin.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin aloitan, haluaisin osoittaa kunnioitusta edelliselle puhujalle, Jim Allisterille. En ehkä ole aina samaa mieltä hänen näkemyksistään, kun ne esitetään voimakkaasti, mutta minun on sanottava, että jos olisin äänestäjä Pohjois-Irlannissa, sanoisin luultavasti, että Pohjois-Irlannilla ei tässä parlamentissa ole Jim Allisteria aidompaa ystävää.

Tästä äänestyksestä ja EU:n ja Cariforum-valtioiden sopimuksesta meidän on mielestäni tunnustettava, että vaikka sopimuksesta oli monia huolia muun muassa sen osalta, että EU yrittää aggressiivisesti avata markkinansa, samalla siinä todella asetetaan määräaika vapauttamiselle ja sillä saadaan monet Karibian alueen valtiot tunnustamaan, että niiden on pyrittävä monipuolisuuteen. Sillä ne ovat luottaneet aivan liian kauan siihen, että Yhdistyneen kuningaskunnan ja muiden entisten siirtomaaherrojen syyllisyydentunnon takia niiden banaaneille ja sokerille annetaan suosituimmuuskohtelu.

Jos aikoo kilpailla globalisoituneessa digitaalisessa maailmassa, ei voi edelleen olla niin kutsuttu jälkiruokatalous, ja tätä talouskumppanuussopimuksen näkökohtaa pidän myönteisenä.

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin talouskumppanuussopimuksia koskevan päätöslauselman puolesta, koska vain yhdenvertaisen kumppanuuden avulla voimme auttaa toisia maita kokemaan taloudellisen edistyksen hyödyt. Pidän myönteisenä uudelta komission jäseneltämme, Cathy Ashtonilta, saatuja vakuutuksia, sillä ne lieventävät huolia, joita monilla oli talouskumppanuussopimuksista. Hän ansaitsee kiitokset yhteisymmärryksen saavuttamisesta tässä asiassa.

niiden toiminta ei ole päällekkäistä. Mutta erityisesti pidän myönteisenä 50 prosentin lisäystä pk-yrityksille lainauksessa. Alun perin ilmoitettu viiden miljardin euron määrä on nyt nostettu 7,5 miljardiin euroon vuosittain neljän vuoden ajaksi. EIP on viestittänyt, että on saatavilla enemmän rahaa.

Nämä ovat erittäin hyviä uutisia pk-yrityksille Irlannissa, koska voimme seuraavien viikkojen aikana odottaa 300 miljoonan euron investointeja pk-yrityksiin. On olennaista, että rahat löytävät tiensä pk-yrityksiin – aiempi puhuja mainitsi sen – ja mahdollisimman pian, koska ne ovat vaikeuksissa ja monet niistä eivät voi odottaa.

– Päätöslauselmaesitys: RC-B6-0152/2009 (Autoteollisuuden tulevaisuus)

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tein paljon työtä autoteollisuuden kanssa, kun olin tarpeeksi onnekas päästäkseni varjoesittelijäksi Guido Sacconin mietintöön autojen hiilidioksidipäästöistä, ja se vakuutti minut enemmän kuin mikään muu siitä valtavasta strategisesta ja kaupallisesta arvosta, jonka autoteollisuus tarjoaa meille Euroopassa. Sanon tämän erityisesti, koska edustan Koillis-Englantia, jossa meillä on valtava Nissanin tehdas Washingtonissa, Tyne ja Wearissa, tuottoisin ja tehokkain autotehdas Euroopassa.

Mutta viime vuosikymmenen aikana autoteollisuutta on ahdistettu hyvin monilla uusilla säännöillä, asetuksilla ja taakoilla, jotka tulevat täältä. On enemmän kuin vähän ironista, että nyt komissio valittaa hirvittävää taloudellista ahdinkoa, jossa ala nyt on. En voi kuitenkaan uskoa, että protektionismi on vastaus, ei vähiten siksi, että veronmaksajien taloudellista tukea olisi jonottamassa monia muita teollisuudenaloja.

Haluan erityisesti mainita Ranskan presidentin Sarkozyn sangen häpeällisen toiminnan hänen antaessaan valtionapua omille valmistajilleen, jos ne antavat yksiselitteisen vakuutuksen vetävänsä tuotantonsa pois muista jäsenvaltioista. Tämä on hirvittävä tie protektionismiin, ja lopuksi se ei auta ketään Euroopassa.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten näette, kollegani ovat mustasukkaisia suhteestamme, ja siksi he ovat toimineet tänä iltapäivänä täällä esiliinoinamme. Toivon, että sanani saavat hyväksyntänne.

Me kaikki tiedämme, että autoteollisuudella on joitakin vakavia taloudellisia ongelmia. Niistä kerrotaan päivittäin kaikissa kansallisissa lehdistä. Edustamallani alueella on suuri Toyotan tehdas Burnastonissa Derbyssä, jossa on jo toteutettu erilaisia kustannusten leikkaamista koskevia toimenpiteitä uuteen rahoitustilanteeseen sopeutumiseksi. Yhdistyneen kuningaskunnan erinomaisessa uudessa parlamentin vaalipiirissä Daventryssä sijaitsee McLarenin erityinen Formula 1 -moottoritehdas, joka työllistää 600 ihmistä.

Joten kaikki meistä täällä tietävät jonkin osan autoteollisuudesta tai edustavat sitä, ja me kaikki tiedämme sen taloudelliset ongelmat. Mutta me olemme itse asiassa jo onnistuneet yhdistämään ne täällä antamalla asetuksen jälkeen ja edelleen asetuksen hyvinä aikoina ajattelemaan aikoja, jotka saattaisivat olla hieman laihempia. Autoteollisuus ei pysty selviämään täytäntöön panemistamme asetuksista.

Kiitos minulle myönnetystä ylimääräisestä ajasta. Tiedän, että hetki alussa maksoi minulle ehkä muutamia sekunteja.

Puhemies. – (EN) Ja te onnistuitte saamaan Daventryn mukaan. Sanoisin, että mielestäni te ja kaksi kollegaanne olette minulle luultavasti velkaa lounaan tämän jälkeen.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, minä ja kaksi kollegaani tarjoamme teille mielellämme lounaan, ja teidän kahdelle kollegallenne molemmilla puolilla, vaikka en olekaan varma, nauttisitteko seurastanne yhtään enemmän kuin nautitte puheistamme.

Me kaikki tiedämme, minkälainen vaikea tilanne on kohdannut monia teollisuudenaloja nyt, kun ne yrittävät saada luottoa. On monia elinkelpoisia liikeyrityksiä, jotka olisivat ennen luottokriisiä saaneet suurenmoiset voitot. Kyseessä on todella pikemmin luoton saatavuus kuin mikään vakava ongelma niiden liiketoimintamallin kanssa. Toisaalta on monia yhtiöitä, jotka ovat monien vuosien ajan olleet lähellä sulkemista, joita on pönkitetty valtionavulla tai jotka tekevät tappiota.

Tarkastellaanpa esimerkkinä Yhdysvaltoja, jossa annetaan tukea joillekin tehottomimmista tuottajista, tuottajille, jotka eivät ole ottaneet aikaa huomioon. Varmistakaamme, että me emme toista noita virheitä ja anna valtiontukea tai mitään tukea yhtiöille, jotka eivät ole pitkällä aikavälillä elinkelpoisia. Meidän on tietysti varmistettava, että meillä on pitkäaikaisia elinkelpoisia työpaikkoja, mutta varmistetaan, että emme pönkitä kaatuvia yhtiöitä.

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, teille ei tule yllätyksenä, että tuin autoteollisuuden tulevaisuudesta laadittua mietintöä, teollisuudenalan, jota jotkut parhaavat, mutta minulle se on olennainen valmistusala sellaisilla alueilla kuin minun, eli Länsi-Midlandsissa.

Koko Euroopassa se on yli 20 prosenttia valmistuksesta. Teollisuudenala on mielestäni malli tavalle, jolla ala voi muuttaa itseään, kuten itse näin äskettäisellä vierailullani Jaguar Land Rover -tehtaaseen Castle Bromwichissä, jossa vaikutuin todella ammattiliittojen eteenpäin suuntautuvasta ajattelusta ja niiden kumppanuudesta johdon kanssa, jotta voidaan varmistaa vihreitä ajoneuvoja koskeva jatkuva tutkimus ja kehitys.

Olen myös kehottanut komissiota hyväksymään Yhdistyneen kuningaskunnan tuen autoteollisuudelle, ja pidän myönteisenä, että näin on tapahtunut. Mutta tarvitsemme myös parempaa sääntelyä ja periaatteita tulevaa EU:n lainsäädäntöä varten moottoriajoneuvojen osalta.

Teollisuutta koskevan lähestymistapamme on tässä taloudellisessa taantumassa oltava kokonaisvaltainen. Auton osat ovat aivan yhtä tärkeitä kuin autoteollisuus itse, joten toimitusketjun tulevaisuus on myös taattava. Vierailin viime viikolla Michelin rengastehtaassa Stokessa ja vaikutuin taas tutkimus- ja kehitysrahastosta ja ponnisteluista renkaiden tehokkuuden parantamiseksi, millä parannetaan ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvää kestävyyttä. Ei ole paljon järkeä tukea suurimpia teollisuudenaloja varmistamatta asianmukaista tukea pienille liikeyrityksille toimitusketjun alkupäässä.

Kirjalliset äänestyselitykset

- Mietintö: Sarah Ludford (A6-0143/2009)

Guy Bono (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän suosituksen puolesta, jonka on biometrinen tunnistaminen ja viisumihakemusten yhteisestä konsuliohjeistosta laatinut Euroopan liberaalidemokraattien ryhmän Yhdistyneen kuningaskunnan jäsen Sarah Ludford.

Tämän toisessa käsittelyssä aikaansaadun sopimuksen avulla voimme vahvistaa halumme ottaa biometriset tiedot käyttöön EU:n viisumitietojärjestelmässä. Yhteisen konsuliohjeiston ansiosta voimme lopultakin taata, että kaikki jäsenvaltiot myöntävät viisumeita miltei sadasta maasta peräisin oleville kansalaisilleen samanlaisten perusteiden ja piirteiden pohjalta.

Tämän tekstin ansiosta voidaan ottaa käyttöön perustavanlaatuiset toimenpiteet Euroopan kansalaisten suojelemiseksi sekä säännökset, joilla taataan kolmansien maiden kansalaisten yksityiselämän ja henkilökohtaisten tietojen kunnioittaminen.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Biometrinen tietojen takia passeja ja matkustusasiakirjoja voi olla vaikeampi väärentää, ja siten ne auttavat torjumaan järjestäytyneitä rikollisuutta ja laitonta maahanmuuttoa. Se on kuitenkin mahdollista vain, jos biometriset tiedot rekisteröidään asianmukaisesti. Siinä on edelleen ongelmia. Kun hakkerit tällä hetkellä kerskuvat internetissä, miten helposti saksalaisissa rekisteröintilomakkeissa voidaan väärentää sormenjälkiä ja huomauttavat, että jos henkilökortit pienennetään luottokorttimuotoon, valokuvia voidaan käsitellä digitaalisesti, jolloin biometrinen tietojen luettavuus vaikeutuu, tästä tekniikasta voi helposti herätä epäilyksiä. Kaikissa tapauksissa biometrinen tietojen käytön aikana on taattava tavallisten ihmisten tietosuoja. Tässä mielessä olen samaa mieltä mietinnön kanssa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Tutkittuani huolellisesti biometrinen tietojen ja viisumihakemusten yhteisestä konsuliohjeistosta laadittua suositusta toiseen käsittelyyn olen päättänyt äänestää sen puolesta. Minun mielestäni Sarah Ludfordin mietinnön tavoitteet – viisumihakemusten järjestämisen, vastaanoton ja käsittelyn helpottaminen – ovat todella kiitettäviä.

- Mietintö: Esko Seppänen (A6-0109/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) En tunne voivani tukea täysimääräisesti Esko Seppäsen mietintöä yhteisön takuusta Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta, mutta en myöskään aio äänestää sitä vastaan. Siksi olen päättänyt äänestää tyhjää.

- Mietintö: Marian-Jean Marinescu (A6-0002/2009)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Vaikka Malta ja Gozo ovat alueeltaan pienin EU:n jäsenvaltio, ne valvovat laajaa ilmatilaa. Mielestäni on tärkeää käsitellä Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskykyä ja

kestävyyttä. Ajatus on, kuten liikenne- ja matkailuvaliokunta on huomauttanut, että yhteinen eurooppalainen ilmatila voidaan tehokkaimmin toteuttaa soveltamalla ylhäältä alaspäin suuntautuvaa lähestymistapaa. Koska tällaiselle lähestymistavalle ei kuitenkaan ole koskaan saatu poliittista hyväksyntää, tavoitteeksi on nyt otettava olemassa olevien prosessien nopeuttaminen soveltamalla alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa.

Meidän on varmistettava, että Eurocontrolin suunniteltu uudistus toteutetaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa. Lisäksi on toteutettava ponnisteluja yhteisen ilmatilan luomiseksi uuden sukupolven eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintajärjestelmän (SESAR) kehitysvaiheen mukaisesti.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Tuin Marian-Jean Marinescun mietintöä, koska EU:n laajentumispolitiikka ja aktiivinen naapuruuspolitiikka ovat laajentaneet Euroopan ilmailumarkkinat 37 maahan.

Ilmailun laajenevat sisämarkkinat muuttavat EU:ta maailmanlaajuiseksi toimijaksi. Yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskeva aloite käynnistettiin vuonna 2000, ja sillä saatettiin ilmaliikenteen hallinta yhteisen liikennepolitiikan alaisuuteen. Euroopan ilmaliikennealan kilpailukyky edellyttää järjestelmää koskevaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa: yhteistä näkemystä sekä yhteisiä tavoitteita ja tekniikoita, jotka perustuvat vankkaan sääntelykehykseen.

Komissio on tätä varten esittänyt ehdotuspakettia, jonka tiettyjä osia voitaisiin kuitenkin parantaa esimerkiksi takaamalla toiminnallinen riippumattomuus kansallisille valvontaviranomaisille ja edistämällä kaikkien osapuolten osallistumista. Yhteistyö poliittisella, sosiaalisella ja teknisellä tasolla on tärkeää yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan tavoitteen saavuttamiseksi.

Esittelijän tavoin katson, että komission olisi keskitettävä huomionsa ensisijaisesti mitattavissa ja saavutettavissa olevien yhteisön laajuisten tavoitteiden määrittelyyn. Tavoitteissa olisi keskityttävä käsittelemään kaikkia arkaluonteisia osa-alueita, kuten turvallisuutta, ympäristöä, kapasiteettia ja kustannustehokkuutta.

Guy Bono (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin romanialaisen kollegani Marian-Jean Marinescun Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvystä ja kestävyyydestä laatiman mietinnön puolesta.

Tämä teksti on osa *Yhteinen ilmatila II -pakettia*, ja sillä pyritään parantamaan Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskykyä.

Sen avulla on mahdollista vastata moniin huoliin: ympäristöä koskeviin huoliin panemalla täytäntöön hiilidioksidipäästöjen vähentämisen mahdollistavat toimenpiteet, toimintaan liittyviin huoliin, koska sillä pyritään järjeistämään ilmaliikennettä suuremman kapasiteetin ja lentoreittien optimaalisen suunnittelun avulla, ja lisäksi Euroopan kansalaisten turvallisuutta koskeviin huoliin kehottamalla eri toimijoita yhteistyöhön ja koordinointiin.

Yhteinen ilmatila I -paketin jälkeen tämän mietinnön avuna on dynaamisen näkemyksen esittäminen nykyisistä haasteista ehdottamalla pitkän aikavälin ratkaisuja ilmailualan tehokkaalle muuttamiselle.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin kollegani Marian-Jean Marinescun laatiman mietinnön puolesta, koska tällä lainsäädäntöpaketilla pyritään parantamaan Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskykyä ja kestävyyttä. Tehokkaampi sääntely tarkoittaa lyhyempiä lentoja, lyhyempiä viivästyksiä ja pienempää polttoainekulutusta.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja tehokkuuden puolesta. Ilmaliikenteen hallinta on ollut yhteisen liikennepolitiikan alaisuudessa vuodesta 2004 yhteistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan asetuksen perusteella. Laajentumisen jälkeen Euroopan ilmailumarkkinat ovat laajentuneet 37 maahan ja tehneet EU:sta maailmanlaajuisen toimijan. Tähän reagoimiseksi tarvittiin siksi kiireellisesti päivitystä.

Yksi yhteisen eurooppalaisen ilmatilan keskeisistä osista on pikemmin liikennevirtoihin kuin kansallisiin rajoihin perustuvien toiminnallisten ilmatilan lohkojen luominen. Olisi mahdollista vähentää nykyiset 60 lohkoa ja valvontakeskusta 15–20:een.

Tällä ei vain vastata yhteisen Euroopan ajatukseen, vaan sillä myös säästetään aikaa, rahaa ja polttoainetta. Aiemmin kaikki lennot ovat olleet noin 49 kilometriä pidempiä kuin olisi tarpeellista ilmatilan pirstaloitumisen takia. Komissio odottaa, että hiilidioksidipäästöt vähenevät 7–12 prosenttia. Toiminnalliset ilmatilan lohkot

ovat olennaisia, koska niiden avulla useiden jäsenvaltioiden lennonjohtojärjestelmät voidaan yhdentää yhteen eurooppalaiseen liikennejärjestelmään. Toiminnallisten ilmatilan lohkojen koordinaattori pitäisi myös perustaa Euroopan laajuisten verkkojen koordinaattoria koskevien suuntaviivojen mukaisesti.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen tässä mietinnössä esitettyä tunnustusta, että lentojen tehokkuutta on parannettava ja ilmaliikenteen viivästyksiä vähennettävä mahdollisimman paljon. Pidän myönteisenä, että ilmaliikenteen hallintaa varten otetaan käyttöön suorituskykytavoitteet, joiden avulla pitäisi saada aikaan tehokkaampi ilmailuverkko, jolla turvataan ympäristöön ja talouteen liittyvä edistys.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin kollegani Marian-Jean Marinescun laatiman mietinnön puolesta, koska sillä pyritään parantamaan Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskykyä ja kestävyyttä.

Yhteistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan aloitteen ansiosta ilmailun sisämarkkinat ovat kasvaneet ja kehittyneet viime vuosien aikana. Euroopan reittirakenteen suunnittelun ja käytön yleisessä tehokkuudessa on kuitenkin havaittu vain vähän edistystä, ja siten ilmatilan käyttäjät ja matkustajat maksavat tarpeettomia kustannuksia.

Pidän myönteisenä komission ehdotuksia, joilla pyritään asettamaan sitovat suorituskykytavoitteet lennonvarmistuspalvelujen tarjoajille, eurooppalainen verkonhallintatehtävä kansallisten verkkojen lähtymisen varmistamiseksi ja määrääjät jäsenvaltioille suorituskyvyn parantamiseksi.

Onnittelen Marian-Jean Marinescua tämän mietinnön laatimisesta.

Pidän myönteisenä esittelijän ehdotuksia järjestelmää koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan kehittämisestä turvallisuuden alalla, jotta ilmaliikenne pidetään turvallisena ja kestäväenä.

Tuen esittelijän aloitetta maksujen täysimääräisestä avoimuudesta. Määritettyjen kustannusten olisi oltava yhteensopivia suorituskyvyn kehittämisjärjestelmään perustuvien lähtymisperusteiden kanssa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Marian-Jean Marinescun Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvystä ja kestävydestä laatiman mietinnön puolesta.

Olen samaa mieltä esittelijän näkemyksestä, että yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan aloitteen lainsäädäntöpuutteita on tarkistettava, koska sen vuonna 2000 tapahtuneen käynnistämisen jälkeen siitä ei ole näyttänyt koituvan odotettuja tuloksia; viitataan erityisesti siihen, että sillä ei ole onnistuttu parantamaan lentojen tehokkuutta eikä vähentämään kustannuksia ja sirpaloitumista, ja ilmaliikennejärjestelmässä on edelleen yleistä tehottomuutta. Tämä tehottomuus aiheuttaa valitettavasti suuria kustannuksia rahassa, ajassa ja polttoaineena mitattuna yhteisen eurooppalaisen ilmatilan käyttäjille.

Olen myös sitä mieltä, että meidän on pyrittävä tarkistamaan lainsäädäntöä komission ehdotusten mukaisesti, sillä niillä pyritään kansallisten valvontaviranomaisten riippumattomuuteen, yhdenmukaistettuihin turvallisuusvaatimuksiin, yhtenäiseen eurooppalaiseen lentotiedotusalueeseen ja viimeisenä vaan ei vähäisimpänä työmarkkinaosapuolten entistä suurempaan osallistumiseen järjestelmää koskevaan lähestymistapaan. Sanon tämän siksi, että mielestäni vain laajan perusyksimielisyyden saavuttamalla voidaan voittaa nykyiset tekniset ja poliittiset esteet ja saavuttaa tämän aloitteen kunnianhimoiset tavoitteet.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) Mietinnössä korostetaan, että yhdenmukaisella järjestelmällä tarjotaan enemmän turvallisuutta ja tehokkaampaa ilmatilan käyttöä ja vähennetään siten jonotusaikoja. Samalla järjestelmä perustuu oletukseen jatkuvasti lisääntyvästä ilmaliikenteestä, mutta äänestän kuitenkin mietinnön puolesta, koska myönteiset näkökohdat ovat suurempia kuin kielteiset. Me Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä toimimme pontevasti ilmaliikennettä vastaan muilla keinoilla, esimerkiksi ehdottamalla erilaisia ympäristö- ja liikennetulleja.

- Mietintö: Marian-Jean Marinescu (A6-0515/2008)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Yhteinen eurooppalainen ilmatila on eurooppalaisten valtioiden yritys parantaa ilmatilan kuljetuskapasiteettia siviili-ilmailun osalta. Vuonna 2000 tehtiin ensimmäinen yritys luoda Euroopan ylle yksittäiset toiminnalliset ilmatilan lohkot, joita valvottaisiin yhteisesti. Tšekin tasavalta liittyi yleissopimukseen keskikorkean lentoliikenteen hallinnasta Keski-Euroopan yllä, ja siihen aikaan olin yleissopimuksen esittelijä Tšekin parlamentissa. Kuten esittelijä Marian-Jean Marinescu toteaa yhdessä mietinnöistään, nämä sopimukset eivät täyttäneet tarkoitustaan. Sopimus, jossa olin esittelijänä, hylättiin eri puolueiden sopimuksella, koska se oli vanhentunut. Kuudennen puiteohjelman puitteissa

aloitettiin SESAR-nimisenä kattava ohjelma koko Euroopan lennonjohdon kehittämistä, ja hankkeen tulokset otetaan käyttöön asteittain vuodesta 2014 alkaen. Yhteistä eurooppalaista ilmatilaa koskevaa aloitetta käsittelevät mietinnöt seuraavat siten samaa aikataulua. GUE/NGL-ryhmä suhtautuu erityisen kriittisesti kyseisen alan (lentoliikenne) palvelujen vapauttamista koskevan paineen lisäksi siihen, että mietinnössä suositetaan toiminnan kannattavuutta turvallisuuden sijasta.

Emme ole myöskään samaa mieltä yksinomaisesta keskittymisestä lennonjohtajiin, koska muutokset vaikuttavat kaikkiin lennonjohdossa työskenteleviin. Lopuksi, on välttämätöntä, että ennen muutoksia järjestetään laajat kuulemiset työntekijöiden edustajien kanssa.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän lentopaikoista, ilmaliikenteen hallinnasta ja lennonvarmistuspalveluista laaditun mietinnön puolesta.

Ilmaliikenteen hallinta on ollut yhteisen liikennepolitiikan alaisuudessa vuodesta 2004 yhteistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan asetuksen perusteella. Laajentumisen jälkeen Euroopan ilmailumarkkinat ovat laajentuneet 37 maahan ja tehneet EU:sta maailmanlaajuisen toimijan. Tähän reagoimiseksi tarvittiin siksi kiireellisesti päivitystä.

Paketin toisessa mietinnössä toimialaa laajennetaan lentopaikkojen ja niiden toimijoiden valvonnan yhdenmukaistamiseen. Itävaltalaisiin lentopaikkoihin sovelletaan myös tätä uutta sääntöä.

Erityisesti talouskriisin aikoina on myönteistä, että monien parlamentin esittämien tarkistusten avulla mahdollistetaan ennakkomaksut infrastruktuuri-investointeihin, kun käyttäjämaksujen lisäksi on saatavilla muita investointilähteitä, ja tiukkojen ehtojen nojalla. Tämä auttaa huomattavasti meitä selviämään tästä talouskriisistä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatan Marian-Jean Marinescun lentopaikoista, ilmaliikenteen hallinnasta ja lennonvarmistuspalveluista laatimaa mietintöä, koska se sopii yhteistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan aloitteen laajempiin puitteisiin, ja sille olen jo antanut tukeni.

Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että ilmailumarkkinoiden tuleviin haasteisiin vastaamiseksi ennen kaikkea lentoturvallisuuden alalla on EU:n tasolla otettava käyttöön yhdenmukaistetut säännöt. Tällä hetkellä valtion turvallisuusmenettelyjen välillä on monia eroja, joiden poistaminen olisi toivottavaa, ottaen huomioon komission ehdotukset, erityisesti ne, jotka koskevat Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) vastuualueita, sillä se on selkeästi merkittävä väline Euroopan ilmaliikenteen turvallisuuden parantamiseksi.

Haluan kuitenkin liittyä Marian-Jean Marinescuun, kun hän korostaa tarvetta varmistaa näiden toimenpiteiden oikeasuhtaisuus suojaamalla paikallisen tiedon ja asiantuntemuksen käyttö ja myös taata yhteistyö EASAn ja Eurocontrolin välillä, jotta voidaan välttää liiallista byrokratiaa ja tehotonta tehtävien ja vastuualueiden päällekkäisyyttä.

- Mietintö: Kartika Tamara Liotard (A6-0512/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kannatan komission ehdotusta uuselinvarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista annetun asetuksen (EY) N:o 258/97 muuttamisesta, koska sillä pyritään yksinkertaistamaan ja keskittämään uuselinvarvikkeiden hyväksymismenettelyä ja niiden markkinoille saattamista.

Uuden asetuksen käyttöönotolla suojellaan kuluttajia varmistamalla elintarviketurvallisuuden, ympäristönsuojelun ja eläinten terveyden suojelun korkea taso ja otetaan aina huomioon ennalta varautumisen periaate, sellaisena kuin se on vahvistettu elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002.

Komission ehdotuksella pyritään tekemään hyväksyntämenettelystä tehokkaampi ja avoimempi ja parantamaan sen täytäntöönpanoa. Tällä edistetään asetuksen parempaa täytäntöönpanoa ja annetaan kuluttajille enemmän valtaa ja enemmän vaihtoehtoja, koska heillä on käytettävissään enemmän tietoa.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi uuselinvarvikkeista laaditun Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta, koska sillä yksinkertaistetaan uuselinvarvikkeiden hyväksymismenettelyä ja niiden markkinoille saattamista. Sillä myös

tehdään hyväksyntämenettelystä tehokkaampi ja avoimempi ja annetaan siten kuluttajille enemmän mahdollisuuksia tehdä tietoon perustuvia valintoja.

On korostettava, että uuselintarvikkeet on saatettava markkinoille vain, jos ne ovat turvallisia kuluttajille eivätkä johda heitä harhaan. Mikäli uuselintarvikkeilla on tarkoitus korvata jokin muu elintarvike, ne eivät saa olla ravitsemuksellisesti huonompia.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme tämän mietinnön puolesta, koska siinä suhtaudutaan myönteisesti uuselintarvikkeita koskevaan kysymykseen eikä esitetä oikeiston huonoimpia ehdotuksia, joissa yritettiin pitää kiinni muuntogeenisistä organismeista.

Kuten sanoimme maatalouden ja maaseudun kehityksen valiokunnassa, muuntogeeniset organismit on jätettävä pois, ja uuselintarvikkeet eivät saa aiheuttaa vaaraa kuluttajille tai johtaa heitä harhaan. Mikäli uuselintarvikkeita käytetään korvaamaan elintarvikkeita, ne eivät saa olla ravitsemuksellisesti huonompia kuluttajan kannalta.

Esittelijän mielestä uudella uuselintarvikkeita koskevalla asetuksella pyritään saavuttamaan elintarviketurvallisuuden, kuluttajansuojan, ympäristönsuojelun ja eläinten terveyden suojelun korkea taso ottaen kaiken aikaa huomioon ennalta varautumisen periaate, sellaisena kuin se on vahvistettu elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä annetussa asetuksessa (EY) N:o 178/2002. Kaikki muut tavoitteet ovat toissijaisia.

Uuselintarvikkeet eivät myöskään saa aiheuttaa vaaraa kuluttajille tai johtaa heitä harhaan. Mikäli uuselintarvikkeilla on tarkoitus korvata jokin muu elintarvike, ne eivät saa olla ravitsemuksellisesti huonompia kuluttajan kannalta.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän Kartika Tamara Liotardin uuselintarvikkeiden paremmasta turvallisuudesta laatiman mietinnön puolesta.

Tarvitsemme tiukempia vaatimuksia uuselintarvikkeiden hyväksynnälle, kuten kloonatusta lihasta tehdyille tuotteille ja nanoteknologioiden käytölle.

Käsitteeseen ”uuselintarvikkeet” kuuluu nyt monia uusia menetelmiä käyttäen valmistettuja elintarvikkeita, jotka ovat tällä hetkellä vain rajallisesti, jos ollenkaan, esillä Euroopan markkinoilla sekä elintarvikkeita, jotka ovat täysin tuntemattomia eurooppalaisille kuluttajille. Niihin kuuluu kuitenkin myös kloonatuista eläimistä peräisin olevia tuotteita, joiden pitkäaikaisia vaikutuksia on tuskin tutkittu tähän mennessä. Vuoden 1997 jälkeen on tehty yli sata uuselintarvikkeita koskevaa hakemusta ja yli 20 on hyväksytty.

Kannatan erillistä asetusta kloonatusta lihasta valmistetuille tuotteille ja sitä, että uudet hyväksynnit lykätään siihen asti, kunnes se tulee voimaan. Nanomateriaaleja sisältävät elintarvikkeet pitäisi kieltää, kunnes on löydetty eläinystävällinen ja turvallinen arviointimenetelmä. Jos kyseisiä tuotteita saatetaan markkinoille, ne on merkittävä niin, että kaikki niiden alkuperää koskeva tieto on välittömästi kuluttajan nähtävillä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Kaikille pitäisi nyt olla selvää, että hyväksymismenettelyissä annettuja asiakirjoja kaunistellaan usein eikä niissä ole pitkäaikaisia löytöjä. Ainakin silloin, kun kuulemme, miten ankarasti ja tunnollisesti ilmeisesti yritetään perustaa geenimonopoli muuntogeeniselle siemenelle, hälytyskellojen pitäisi soida, kun puhutaan kloonatusta lihasta.

Joka tapauksessa, kloonatusta lihasta koituvia seurauksia, mukaan luettuna vuorovaikutus muuntogeenisen rehun tai torjunta-aineiden ja ydinsäteilyn kanssa, ei voida ennakoita. Sen lisäksi kloonit näyttäisivät olevan yhteensopimattomia EU:n eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön kanssa. Yleisesti eläinten kloonaus elintarviketuotantoa varten pitäisi kieltää, mutta jos sitä käytetään, merkintöjen on oltava asianmukaisia, jotta kansalaiset voivat valita vapaasti. Näistä syistä äänestin Kartika Tamara Liotardin mietinnön puolesta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen äänestänyt Kartika Tamara Liotardin uuselintarvikkeista laatiman mietinnön puolesta. Olen samaa mieltä hänen toteamuksestaan, jonka mukaan elintarviketurvallisuuden, kuluttajansuojan, ympäristönsuojelun ja eläinten terveyden suojelun korkea taso on taattava ja samalla otettava kaiken aikaa huomioon ennalta varautumisen periaate. Sanoisin myös, että on olennaista, että uuselintarvikkeet eivät saa vaarantaa kuluttajien henkeä tai johtaa heitä harhaan, koska kansalaisten terveys ja suojelu olisi vaarallisesti uhattuna.

- Mietintö: Johannes Blokland (A6-0045/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Jos 20 vuotta sitten voimaantulleessa ja 193 maan allekirjoittamassa Montrealin pöytäkirjassa ei olisi kielletty otsonikerroksen heikentymistä edistäviä tuotteita, maapalloa olisi kohdannut katastrofaalinen tulevaisuus.

Tärkeimmät aineet, joiden katsotaan heikentävän ilmakehän otsonikerrosta ovat halogenoidut hiilivedyt, vuonna 1928 jäähdytysaineiksi kehitetyt kemikaalit. Kun vuonna 1980 löydettiin aukko otsonikerroksessa, tutkijat huomasivat, että nämä maanpinnalla käytännöllisesti katsoen passiiviset kemikaaliyhdisteet pystyivät toimimaan yhdessä otsonimolekyylien kanssa ilmakehässä ja tuhoamaan kerroksen, joka toimii suojana vaarallisia UV-säteitä vastaan. Tilanteen korjaamiseksi vuonna 1987 allekirjoitettiin Montrealin pöytäkirja, ja se tuli voimaan kaksi vuotta myöhemmin.

Yksi asia on varma, teimme kaikkemme tehdäksemme ilmastamme hengityskelvotonta. Edistyksellä oli merkittävä asema tuossa vaiheessa, kun se antoi meille monia tavaroita ja palveluja, jotka muutaman viime vuosikymmenen aikana ovat edistäneet ilmastojärjestelmämme olojen asteittaista huononemista. Kasvihuoneilmiö, aukko otsonikerroksessa ja ilmaston lämpeneminen ovat vain muutamia ilmiöitä, joista on tultava huomiomme keskipisteitä mahdollisimman pian, koska ne koskevat kansalaisiamme ja tulevia lapsiamme Euroopassa. Siksi äänestän puolesta.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Koska tämän tarkistuksen päätavoitteita ovat asetuksen yksinkertaistaminen ja sen uudelleen laatiminen ja samalla tarpeettoman hallinnollisen räsituksen karsiminen lainsäädännön parantamista koskevan komission sitoumuksen mukaisesti, sekä sen varmistaminen, että Montrealin pöytäkirjaa, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2007, noudatetaan ja sen varmistaminen, että tulevat haasteet ratkaistaan, jotta otsonikerros toipuisi mahdollisimman nopeasti ja jotta vältettäisiin ihmisten terveyden ja ekosysteemien vahingoittuminen, äänestin tämän lainsäädäntötoimen puolesta.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi otsonikerrosta heikentävistä aineista laaditun Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta. Tämä uudelleenlaadittu toisinto on yhteisön tärkein väline otsonikerrosta heikentävistä aineista tehdyn Montrealin pöytäkirjan noudattamisen varmistamisessa. Sillä varmistetaan suurempi suoja UV-säteilyn tuhoisilta vaikutuksilta ja lisäksi vähennetään kasvihuoneilmiötä. Euroopan unionin pitäisi säilyttää johtava asema maailmassa, kuten se on aiemmin tällä alalla tehnyt.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän otsonikerrosta heikentävistä aineista laaditun mietinnön puolesta.

Tämä on uudelleenlaadittu toisinto otsonikerrosta heikentävistä aineista annetusta asetuksesta, joka on EU:n tärkein väline pantaessa täytäntöön Montrealin pöytäkirjaa, jossa edellytetään otsonia heikentävien aineiden asteittaista poistamista. Päätavoitteena on noudattaa vuoden 2007 pöytäkirjan säännöksiä ja siten varmistaa, että otsonikerros voi toipua ja että voidaan välttää haitalliset vaikutukset ihmisten terveydelle ja ekosysteemeille.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen äänestänyt Johannes Bloklandin otsonikerrosta heikentävistä aineista laatiman mietinnön puolesta. Olen samaa mieltä luonnoksen tavoitteista, joilla pyritään suojelemaan stratosfääriä otsonia ja estämään ilmastomuutosta, koska kielletyillä aineilla on paitsi huomattava otsonia heikentävä vaikutus myös lämmitysvaikutus.

Olen myös samaa mieltä esitetyistä tarkistuksista, joilla pyritään edelleen parantamaan asetusta eri kysymysten osalta, jotta EU voi asettaa itselleen kunnianhimoisempia tavoitteita ja ottaa maailmassa johtavan aseman.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi otsonikerrosta heikentävistä aineista (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)) laaditun Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselmaluonnoksen puolesta, koska mielestäni otsonia heikentävien aineiden päästöjä on leikattava tai ne on jopa poistettava kokonaan, jotta elämä maapallolla voisi kehittyä normaaleissa oloissa. Ryhtymällä tällaiseen toimintaan täytämme velvollisuutemme sekä nykyisen sukupolven että tulevien sukupolvien osalta.

- Mietintö: Kyösti Virrankoski (A6-0104/2009)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kyseenalaistamatta tarvetta varmistaa, että yhteisön varoja käytetään asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti (mitä ei suinkaan tapahdu), mietinnössä esitetään muutamia virheellisiä ja liian monitulkintaisia kohtia.

Esimerkiksi pitäisi selvittää, että EU määrittelee ”niukat” määrärahat. Tarkemmin sanottuna niistä säädetään niin kutsutulla kuuden maan kirjeellä, jolla asetettiin yhteisön talousarvio noin yhteen prosenttiin BKT:stä.

Pitäisi myös selvittää, miten ”negatiiviset painopistealueet” ja ”positiiviset painopistealueet” pitäisi ymmärtää, sillä ilman sitä on mahdotonta hyväksyä periaatetta, jolla kannatetaan sitä, että nämä ”negatiiviset painopistealueet” on ”karsittava olennaisimpien painopistealueiden tieltä”.

Jos ”negatiivisilla painopistealueilla” tarkoitetaan esimerkiksi niin kutsuttuja uusia painopistealueita, kuten Lissabonin strategian uusliberaalin politiikan toteuttamista, ”Eurooppa-linnakkeen” turvallisuuspolitiikkaa tai EU:n sotilaallistamista, sanoisimme, ettemme voi olla enemmän samaa mieltä. Jos kuitenkin nämä ovat niin kutsuttuja positiivisia painopistealueita ja ”monivuotisia ja strategisia kokonaistavoitteita” (kuten ne epäilemättä ovat), olemme päättäväisesti vastaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen päättänyt äänestää tyhjää Kyösti Virrankosken toimintoperusteisesta budjetoinnista ja toimintojohtamisesta talousarviomäärärahojen kohdentamisen hallinnointivälineenä laatimasta mietinnöstä.

Olen täysin samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että tarvitaan ehdottomasti selkeää tietoa saavutetuista tuloksista ja niiden saavuttamiseen tarvittavista resursseista ja siitä, että kansalaisille on tiedotettava täysimääräisesti Euroopan unionin kustannuksista. En kuitenkaan ole varma, että kyseisellä järjestelmällä voidaan ratkaista tämä asia, ja siksi en äänestä sen puolesta enkä sitä vastaan.

- Mietintö: Reimer Böge (A6-0110/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit tukevat Reimer Bögen mietintöä, ja pidämme erityisen myönteisenä esittelijän ehdotuksia talousarvion tekemisestä joustavammaksi ja sen varustamisesta paremmin vastaamaan muuttuviin olosuhteisiin. Mielestämme hänen ehdotuksensa viisivuotisesta rahoituskehyksestä on myönteistä kehitystä. Pidämme myös myönteisenä sitä, että hän tunnustaa rajat ”yhdeksi prosentille BKT:stä” ja korostaa, että jos tämä menettely näkyy BKT:n laskuna jäsenvaltioissa, sen on näyttävä ehdottomasti EU:n talousarviossa.

Toistamme kuitenkin varauksemme vastustamamme Lissabonin sopimuksen ja YUTP:n rahoituksen suunniteltujen lisäysten osalta. Pidämme valitettavana, että esittelijä ei käyttänyt hyväkseen tätä tilaisuutta muistuttaa neuvostolle ja komissiolle niiden vuonna 2006 tekemän toimielinten välisen sopimuksen mukaisista velvollisuuksista antaa oikea-aikainen ja tyydyttävä todistus yhteisten hallintosopimusten nojalla käytetyistä EU:n rahoista.

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Vuosien 2007–2013 rahoituskehiksen väliarviointi ei ole käytännöllinen eikä realistinen, koska seuraaviin asioihin liittyy epävarmuustekijöitä: Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessi, parlamentin nykyisen toimikauden loppuminen, Euroopan parlamentin vaalien lopputulos ja uuden komission muodostaminen nykyisessä taloudellisessa tilanteessa.

Voin olla täysin samaa mieltä siitä, että talousarvion kunnianhimoisen uudelleenarvioinnin pitäisi olla uuden parlamentin ja komission kiireellinen painopiste.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestän puolesta.

Eurooppa-neuvosto käynnisti uudelleen Euroopan unionin institutionaalisen tulevaisuuden kesäkuussa 2007, kun 27 jäsenvaltiota päätti kehottaa hallitustenvälistä konferenssia laatimaan uuden sopimuksen perustuslakiluonnoksen pohjalta. Jos ratifiointimenettelyt sujuvat suunnitelmien mukaan, uusi sopimus voisi tulla voimaan vuoden 2009 puolivälissä, suunnilleen samaan aikaan Euroopan parlamentin vaalien kanssa. Jos ratifiointiprosessi pysähtyy, sillä on ennennäkemättömät seuraukset eurooppalaiselle hankkeelle. Arviointiprosessissa on siksi otettava huomioon nämä uudet puitteet.

Jos Eurooppa-neuvoston päätelmissä asetettu aikataulu toteutuu, uuden sopimuksen voimaantulon, uuden parlamentin valinnan (kesäkuu 2009) ja uuden komission nimittämisen pitäisi tapahtua vuoden 2009 toisella puoliskolla, jolloin toimielinten välistä keskustelua arvioinnista voitaisiin lykätä hämmennyksen välttämiseksi.

Mielestäni tämä parlamentti on tehnyt huomattavan investoinnin politiikan haasteita ja rahoitusmahdollisuuksia laajentuneessa unionissa vuosina 2007–2013 käsittelevän väliaikaisen valiokunnan työn sekä vuotuisten talousarvioiden ja siitä seuraavan lainsäädäntötyön avulla. Siksi valiokunta-aloitteisessa mietinnössä, lopettavan parlamentin perinnössä, pitäisi näkyä tähän mennessä saavutettu menestys mutta myös korostaa edelleen olemassa olevia puutteita.

Katerina Batzeli (PSE), kirjallinen. – (EL) Vuosien 2007–2013 rahoituskehyksen väliarvointia on pidetty kompromissina vuoden 2005 päätöksestä ja sitä voidaan pitää välttämättömänä nykyisessä tilanteessa talouskriisin takia. Sitä ei voida kuitenkaan missään oloissa pitää tekosyynä varojen uudelleenjakamiselle jäsenvaltioiden ja rakennerahastopolitiikan ja yhteisen maatalouspolitiikan kaltaisten politiikanalojen välillä, politiikanalojen, joilla muun muassa turvataan yhteenkuuluvuus, työllisyys, alueiden lähentyminen ja julkisen ja yksityisen sektorin kulutuksen aktivointi.

Ensisijaisen tavoitteemme on oltava nykyisten toimien, kuten rakennerahastoja koskevien toimien, syventäminen ja parantaminen, mikä on myös viivästynyt varojen puutteen takia, ja ehdottomasti vihreää kasvua koskevien investointien edistäminen, koska sillä annetaan nykyisille yhteisön toimille uusi kehitysulottuvuus.

Se, mitä kuitenkin on vältettävä ja mitä ei voida hyväksyä, on uusien ympäristö- ja ilmastonsuojelua koskevien toimien käyttöönotto ja talouskriisiä käsittelevien toimien käyttöönotto lisäämättä yhteisön talousarvion varoja, jotka ovat pysyneet vakaina jopa EU:n viimeisimpien laajentumisten jälkeen. EU:n on rohjettava lisätä varojaan yhtä yhteisön politiikkaa varten eikä se saa rajoittua jakamaan varoja uudelleen vanhojen ja uusien toimien välillä.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Olemme äänestäneet vuosien 2007–2013 rahoituskehyksen väliarviointista laaditun mietinnön puolesta, koska siinä kehoitetaan selkeästi suurempaan avoimuuteen ja selkeämpään yhteyteen asettamiemme painopistealojen ja tulosten välillä.

Toisin kuin mietinnössä todetaan, meidän mielestämme yhden prosentin malli on hyvä. Mielestämme talousarvion rajoittavuuden on oltava ehdottomasti tärkeintä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä on merkittävä parlamentin valiokunta-aloitteinen mietintö, jolla pyritään aloittamaan keskustelu nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen lisäksi myös seuraavasta. Siinä esitetään monia kysymyksiä, joita ei voi käsitellä tässä äänestysselelyksessä.

Kuten olemme sanoneet, vaikkakin hyvin maltillisesti, mietinnössä esitetään joitakin hyvin merkityksellisiä kohtia, jotka ovat yhdenmukaisia sen kanssa, mitä olemme sanoneet jo kauan aikaa: nykyinen yhteisön talousarvio on pienempi kuin mitä tarvitaan, ja joka vuosi talousarviosta jää pois huomattavia määriä (noin 29 miljardia euroa vuosien 2007 ja 2009 välillä). Tästä tilanteesta vastaavat elimet, eli Euroopan komissio, parlamentti ja neuvosto budjettivallan käyttäjinä, kattavat kuitenkin sen. Siksi parlamentti ei nyt voi kieltäytyä ottamasta vastuuta.

Parlamentti myös korostaa, että ”täydentävillä politiikan aloilla ei pitäisi muuttaa nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen pääluokkien tasapainoa eikä vaarantaa nykyisiä ensisijaisia tavoitteita”, vaikka se on poistanut – vastaan antamamme äänen takia – viittauksen ”otsakkeiden 1 b ja 2 politiikan pääaloihin” eli lähentymiseen ja maatalouteen ja kalatalouteen. Toisaalta se on korostanut ”uusia ensisijaisia tavoitteita”: toisin sanoen Lissabonin strategian uusliberaaleja tavoitteita (mukaan luettuna niin kutsutut julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet), ilmastonmuutosta ja EU:n militarisointia.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen äänestänyt Reimer Bögen vuosien 2007–2013 rahoituskehyksen väliarviointista laatimaa mietintöä vastaan.

Olen pettynyt siihen, että kaikkia vuosien 2007–2013 monivuotiseen rahoituskehukseen liittyviä uuden sukupolven ohjelmia ei hyväksytty, erityisesti merkittävän Galileo-ohjelman osalta, koska sille ei osoitettu riittävästi varoja, ja perusoikeuksien ja oikeuden puiteohjelman osalta. Niiden hyväksymiseksi annetussa ajassa olisi todella vaadittu suurempaa sitoutumista.

Mielestäni parlamentin pitäisi myös valvoa tiukemmin Euroopan unionin talousarviota säännöllisempien ja ankarampien tarkastusten avulla varmistaakseen, että julkista rahaa hallinnoidaan asianmukaisesti.

– Päätöslauselmaesitys: B6-0141/2009 (Talouskumppanuussopimus - Cariforum-valtiot)

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, emme äänestäneet minkään näistä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden, maailman köyhimpien maiden kanssa tehtävistä uusista kumppanuussopimuksista laadittujen tekstien puolesta.

Äänemme ei ole suunnattu näitä maita vastaan, sillä ne ansaitsevat asianmukaisen yhteistyö- ja kehityspolitiikan, jolla autetaan niitä saamaan väestönsä pois köyhyydestä, alueensa pois alkeellisuudesta

tilasta ja taloutensa pois vaikeuksista. Ne ansaitsevat myös kauppasuhteet, joissa otetaan huomioon niiden yksilölliset tilanteet, mutta myös meidän omat etumme, ja etenkin syrjäisimpien alueiden edut, sillä niitä ylenkatsotaan tässä politiikassa.

Niille ehdotetaan nyt sopimuksia, jotka vastaavat Maailman kauppajärjestön loukkaamattomia sääntöjä, joiden tavoitteena on tehdä niistä osa ääri-liberaalia globalisaatiota. Ne tuomitaan viemään satonsa, mikä näännyttää ne nälkään, ja siihen, että niiden vaurautta käyttävät hyväkseen monikansalliset yhtiöt, jotka eivät enää pitkään aikaan ole olleet minkään yksittäisen valtion palveluksessa, vaan ne ovat valtiottomia, nimettömiä ja niitä kiinnostavat vain niiden omat taloudelliset edut.

Näillä mailla on oikeus valita taso, jonka mukaan niiden rajat avataan ja taloudet vapautetaan. Miksi ei valittaisi toista tapaa: järkevää protektionismia ja suhteita, jotka hyödyttävät molempia osapuolia, koska ne perustuvat vastavuoroisuuteen. Tätä tapaa vaadimme Ranskalle ja myös EU:lle.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Äänestin EY:n ja Cariforum-valtioiden välisestä talouskumppanuussopimuksesta laaditun päätöslauselman puolesta. Väitteet, joiden mukaan Karibian alueen valtioita painostettiin ja pakotettiin allekirjoittamaan sopimus, ovat valheellisia. Näin sen, kun osallistuin AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen ensimmäiseen alueelliseen kokoukseen Karibian alueen maiden kanssa.

Karibian alueen maiden neuvottelijoiden ja viranomaisten edustajat totesivat yksiselitteisesti, että he allekirjoittivat sopimuksen omasta vapaasta tahdostaan siinä vakaumuksessa, että se on hyödyllinen kaikille osapuolille. He tunsivat tiettyä painetta, mutta se oli ajan painetta, ja se vaikutti kaikkiin sopimuksen osapuoliin. Lisäksi talouskumppanuutta koskevien uusien sopimusten allekirjoittamisen välttämättömyys oli tulos Euroopan unionin itsenäisesti tekemistä päätöksistä. Sitä paitsi, tämä on ollut yleisesti tiedossa monen vuoden ajan.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Pidän myönteisenä komission antamaa lupausta joustavuudesta siirryttäessä väliaikaisista täysimääräisiin talouskumppanuussopimuksiin ja lupausta siitä, että kehitystä koskevat huolet ohjaavat neuvotteluja.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen äänestänyt Cariforumin jäsenvaltioiden sekä Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden välisestä talouskumppanuussopimuksesta laadittua päätöslauselmaesitystä vastaan.

Mielestäni talouskumppanuussopimuksilla pitäisi tukea Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden kestävä kehitystä ja kannustaa niitä osallistumaan kansainväliseen kauppaan ja monipuolistamaan talouksiaan. En kuitenkaan usko, että kyseinen sopimus on oikeilla linjoilla, koska sillä ei auteta kyseisiä maita luomaan omavaraisia talouksia, jotka pystyvät ylläpitämään itseään olematta riippuvaisia ulkoisesta avusta.

Lisäksi, sopimuksella esitetyillä välineillä ei minun mielestäni auteta viranomaisia eikä paikallista yksityistä sektoria osallistumaan, mikä tarkoittaa, että ne eivät osallistu riittävästi alueidensa kehittämisprosessiin.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) On äärimmäisen tärkeää, että kunkin AKT-maan ainoalaatuiset tarpeet otetaan huomioon talouskumppanuussopimuksissa. Siksi olen äänestänyt tätä sopimusta vastaan. Cariforumin talouskumppanuussopimuksesta on keskusteltu täällä, kun taas Cariforum-maiden parlamenttien ei ole annettu keskustella siitä. Mielestäni meidän on kunnioituksesta näitä parlamentteja kohtaan pidättäydyttävä antamasta tätä päätöslauselmaa.

On myös tärkeää panna merkke, että Euroopan komissio painosti monia AKT-maiden hallituksia allekirjoittamaan väliaikaisia sopimuksia ennen poikkeuslupan päättymistä.

On todella tärkeää, että näitä kysymyksiä harkitaan huolellisesti ja että niistä keskustellaan kaikissa AKT-maissa ennen kuin EU hyväksyy ne.

Margie Sudre (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Talouskumppanuussopimusten mukaan AKT-maista peräisin olevat banaanit ja sokeri eivät voi päästä Ranskan syrjäisimpien alueiden markkinoille kymmeneen vuoteen, mitä voidaan jatkaa, ja siten säilytetään näiden kahden merentakaisen maatalouden pilarin tuotanto.

Erityistä suojalauseketta, jonka nojalla tuonti voidaan keskeyttää, jos se haittaa tai vääristää syrjäisimpien alueiden markkinoita, pitäisi selvittää edelleen sen täytäntöönpanojakson lyhentämiseksi.

Parlamentin tekemien kehotusten ansiosta on siten voitu ottaa syrjäisimpien alueiden vaatimukset huomioon neuvottelujen aikana.

Syrjäisimpien alueiden yhteiskunnalliset ja ammatilliset toimijat katsovat, että alueita rangaistaan tuotantorajoituksilla, jotka vastaavat eurooppalaisia normeja ja joiden takia niiden kilpailukyky laskee enemmän kuin niiden välittömien kilpailijoiden. Ymmärrän niitä, mutta kannustan niitä kuitenkin sitoutumaan täysimääräisesti yhteistyöprosessiin AKT-naapureidensa kanssa, jotta yhteisten tavoitteiden pohjalta voitaisiin rakentaa toisiaan täydentäviä ja tukevia suhteita.

Sen sijaan, että syrjäisimmät alueet lukittuisivat tiukasti puolustusasentoon, niillä on kaikki voitettavanaan, kun ne toimivat yhdenvertaisesti kilpailijoidensa kanssa. Tämä edellyttää sitä, että Euroopan unioni todella takaa, että kaikenlaisen epäoikeudenmukaisen kilpailun estämiseksi sovelletaan asianmukaisia valvonta- ja välitysmenetelmiä.

– Päätöslauselmaesitys: B6-0148/2009 (Talouskumppanuussopimus - Norsunluurannikko)

Philip Claeys (NI), kirjallinen. – (NL) Tämä parlamentti haluaa ottaa esiin kysymyksen vähintään 24 kuukautta voimassa olevien työviisumien myöntämisestä Norsunluurannikon kansalaisille neuvotteluissa ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä Norsunluurannikon kanssa. Kyseiset kansalaiset voisivat sitten työskennellä hoitotehtävissä ja muissa vastaavissa ammateissa. Katsotaanpa sitä miten päin tahansa, se on jälleen kerran uusi kanava siirtolaisuudelle, ja siinä on minun mielestäni jo itsessään enemmän kuin tarpeeksi syytä äänestää tätä päätöslauselmaa vastaan. Euroopassa on jo miljoonia työttömiä ihmisiä, ja uusi työvoiman tuonti unionin ulkopuolelta vain pahentaa jo olemassa olevaa ongelmaa. Omat työntekijämme voivat aivan hyvin täyttää kyseessä olevat työpaikat.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Meidän mielestämme ensisijaisen panoksemme maailman köyhimpien maiden jatkuvan kehityksen edistämiseen pitäisi olla EU:n markkinoiden avaaminen noista maailman osista peräisin olevalle tuonnille. Kun avun katsotaan vastaavan halua lisätä vapaakauppaa, yksittäisten jäsenvaltioiden, ei EU:n, on käynnistettävä se ja päätettävä siitä. Jos EU kuitenkin itsepintaisesti jatkaa avun jakamista ja valvomista, siitä ei saa missään olosuhteissa tehdä ehdollista kaupalle vastaanottajamaiden kanssa. Kehitysmaiden aran teollisuuden suojelemiseksi siirtymäajaksi tarkoitetut säännökset voidaan kuitenkin hyväksyä. Periaatteessa meidän pitäisi kuitenkin välttää kaikkia protektionistisia asetuksia, jotka saattavat heikentää vapaata pääsyä markkinoille.

Nämä näkemykset ovat ohjanneet meitä muotoillessamme kantaa nykyisiin päätöslauselmaesityksiin, joiden yhteydessä komissio valmistelee parhaillaan kauppasopimuksia.

Vastustamme epäonnistuneita sanamuotoja, joilla pyritään ainoastaan lisäämään Euroopan parlamentin vaikutusvaltaa kauppapolitiikassa. Olemme kuitenkin päättäneet äänestää kaikkien päätöslauselmien puolesta, sillä ne osoittavat vapaakaupan jatkamisen merkityksen aikana, jolloin protektionismin ankarat tuulet ovat voimistumassa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen äänestänyt Norsunluurannikon sekä Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden välisestä ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta laaditun päätöslauselmaesityksen puolesta.

Olen samaa mieltä siitä, että Länsi-Afrikan maiden välinen tulliliitto voisi hyödyttää suuresti Norsunluurannikkoa, joka on johtaja kyseisen alueen taloudessa ja kaupassa: lisäksi, koska alueiden välinen kauppa muodostaa vain pienen osan Norsunluurannikon kaupasta, olisi toivottavaa lisätä alueellisia kauppayhteyksiä pitkän aikavälin pysyvän ja kestävän kasvun kehittämiseksi.

On myös toivottavaa, että Euroopan unioni tarjoaa Norsunluurannikolle enemmän ja parempaa teknistä ja hallinnollista apua sen varmistamiseksi, että maan talous mukautuu saamaan mahdollisimman suuren hyödyn ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta.

– Päätöslauselmaesitys: B6-0142/2009 (Talouskumppanuussopimus - Ghana)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen äänestänyt Christofer Fjellnerin Ghanan sekä Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden välisestä ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta laatimaa mietintöä vastaan.

Se johtuu siitä, että minun mielestäni tällainen sopimus Ghanan kanssa voisi uhata Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön yhteenkuuluvuutta ja heikentää alueellista yhdentymistä, mitä meidän pitäisi tukea, koska sillä pystytään parhaiten saamaan aikaan myönteisiä vaikutuksia paikallistaloudelle keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, koska paikallisilla elimillä on paremmat osallistumismahdollisuudet.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) On äärimmäisen tärkeää, että kunkin AKT-maan ainoalaatuiset tarpeet otetaan huomioon talouskumppanuussopimuksissa. Siksi olen äänestänyt tätä sopimusta vastaan. Kaikilla AKT-mailla on erilaiset tarpeet, ja monet olisivat mieluummin neuvottelematta teollis- ja tekijänoikeuksista ja Singaporen kysymyksistä. Monet näistä maista myös haluavat vahvistaa elintarviketurvallisuutta ja kehityksessä olevaa teollisuutta koskevia säännöksiä. Lopuksi, nämä sopimukset tarvitsevat tarkistulausekkeen, jossa edellytettäisiin kestävä kehityksen vaikutuksen arviointia ja mahdollisuutta tarkistaa sopimusta tämän arvioinnin tulosten perusteella. Meidän on tehtävä työtä varmistaaksemme, että näillä sopimuksilla pannaan täytäntöön se, mikä on parasta kunkin maan tarpeiden osalta, ja meidän pitäisi välttää painostamista niitä allekirjoittamaan sopimuksia, joilla ei panna täytäntöön sitä, mikä on parasta niille.

– Päätöslauselmaesitys: B6-0144/2009 (Talouskumppanuussopimus - SADC)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen äänestänyt SADC:n talouskumppanuussopimusvaltioiden sekä Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden välisen väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä laadittua päätöslauselmaesitystä vastaan.

En usko, että talouskumppanuussopimuksesta on koitunut suurta hyötyä niille, jotka vievät AKT-maista Euroopan unioniin, koska Cotonoun kauppasopimukset raukesivat vuoden 2008 alussa, vaikka AKT-maiden tavarat voivat saapua EU:n markkinoille ilman, että niihin sovelletaan tullitariffeja tai kiintiöitä.

Sopimuksella ei erityisesti auteta edistämään kyseisten valtioiden riippumatonta kehitystä, luomaan niitä valmiuksia, joiden avulla maat voivat tulevaisuudessa jatkaa kehittymistä ilman ulkopuolista apua. Mikä tärkeämpää, minusta tuntuu, että ne eivät täytä hyvää hallintoa, poliittisten kantojen avoimuutta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevia ehtoja, mitä ilman on olemassa vaara, että kyseisten valtioiden väestölle koituvat vahinko olisi suurempi kuin niiden saama apu.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) EU pyrkii kapitalismin kriisin aikana ja sisäisen imperialistisen valtataistelun laajetessa vahvistamaan eurooppalaisten monopolien asemaa ja hankkimaan uusia mahdollisuuksia maailmanlaajuisilla markkinoilla. Se käyttää koko maailmassa joko sotilaallisin tai ei-sotilaallisin keinoin toteutettujen avointen imperialististen toimien ja monopolien kansainvälisessä kaupassa ja taloudellisessa toiminnassa toteuttamien taloustoimien yhdistelmää.

Väliaikaiset talouskumppanuussopimukset ovat julmin muoto sopimuksista, joita EU on tähän mennessä kehityksiltä vaatinut. Niiden tarkoituksena on pääoman mahdin ja maiden työvoiman ja vaurautta tuottavien resurssien hyväksikäytön pakottaminen. Sortavat ehdot edellyttävät markkinoiden vapauttamista ja kaikkien palvelujen, erityisesti energian, vedenjakelun, terveyden, opetuksen ja kulttuurin, yksityistämistä.

Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön (SADC) ja itäisen ja eteläisen Afrikan yhteismarkkinoiden (COMESA) tapaukset ovat tyypillisiä. Hajota ja hallitse. EU painostaa ja pakottaa hyväksymään sopimusten aikataulut ja sisällön ja kunkin maan osalta erilliset sopimukset ja erilaiset ehdot.

Äänestämme väliaikaisia talouskumppanuussopimuksia vastaan, koska ne on allekirjoitettu pääoman voittojen eduksi ja ihmisten tappioksi. Ne ovat jälleen kerran osoitus siitä, että imperialismin ja monopolien hallitsemaa maailmankauppaa ei voida käydä keskinäisen hyödyn pohjalta.

- Päätöslauselmaesitys: B6-0145/2009 (Talouskumppanuussopimus - Itäisen ja eteläisen Afrikan valtiot)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen äänestänyt itäisen ja eteläisen Afrikan valtioiden sekä Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden välisen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä laadittua päätöslauselmaesitystä vastaan.

Olen vakuuttunut siitä, että tämä talouskumppanuussopimus ei sovi osallistuvien maiden kehityksen edistämiseen, koska vielä on käsittelemättä ja ratkaisematta ristiriitaisia kysymyksiä, kuten suosituimmuuskohtelulauseke ja vientitariffit, joilla ei kannusteta luomaan todellisia markkinoita, jotka voisivat hyödyttää kaikkia kyseessä olevia väestönosia.

- Päättöslauselmaesitys: B6-0146/2009 (Talouskumppanuussopimus - Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltiot)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen äänestänyt Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden sekä Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden välisen väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä laadittua päätöslauselmaesitystä vastaan.

Mielestäni todellisten alueellisten ja alueiden välisten markkinoiden kehittäminen näissä maissa on tärkeää, jotta voidaan luoda sellaisen kestävä kasvun edellytykset, joka ei ole täysin riippuvainen ulkoisesta avusta: tällä sopimuksella ei kuitenkaan luoda tarvittavia ennakoedellytyksiä tämän toteutumiselle, koska monissa tapauksissa suunniteltuihin toimenpiteisiin kuuluu hyvin vähän viranomaisten ja paikallisen yksityisen sektorin osallistumista.

Lisäksi, valvontamekanismien olemassaolosta huolimatta en usko, että nämä maat useinkaan täyttävät hyvää hallintoa, poliittisten kantojen avoimuutta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevia ehtoja, mitä ilman on olemassa suurempi vaara, että kyseisten valtioiden väestölle koituva vahinko olisi suurempi kuin niiden saama apu.

- Päättöslauselmaesitys: B6-0147/2009 (Talouskumppanuussopimus - Keski-Afrikka)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen äänestänyt Keski-Afrikan sekä Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden välisestä ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta laaditun päätöslauselmaesityksen puolesta.

Uskon lujasti, että ensivaiheen talouskumppanuussopimuksella on luotu suuria etuja Keski-Afrikan maiden viejille ennen kaikkea siksi, että Cotonoun sopimukset raukesivat tammikuussa 2008, lisäämällä niiden mahdollisuuksia Euroopan unioniin suuntautuvaan vientiin. Yleisiä talouskumppanuussopimuksia olisi kaikissa tapauksissa pidettävänä pikemmin täydentävinä kuin vaihtoehtoisina sopimuksille, jotka perustuvat Dohan kehitysohjelmaan, jonka osalta kehotamme aloittamaan neuvottelut uudelleen mahdollisimman pian.

Olen myös samaa mieltä siirtymäkausien perustamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille, jotta niille voidaan antaa aikaa sopeutua sopimuksesta johtuviin muutoksiin ja yleisemmin pidän myönteisenä kyseisten valtioiden pk-yrityksille annettavaa tukea.

- Mietintö: David Martin (A6-0117/2009)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), kirjallinen. – (FR) Jo vuosien ajan me sosialidemokraatit olemme yhdistäneet afrikkalaisten kollegojemme kanssa voimamme tehdäksemme talouskumppanuussopimuksista todellisia kehitysvälineitä.

Olemme neuvotelleet ankarasti ja päättäväisesti komission kanssa saadaksemme aikaan oikeudenmukaiset sopimukset, joilla edistetään vuosituhannen kehitystavoitteita.

Olemme tehneet niin valitsemalla itse AKT-valtioiden johtaman valikoivan aluejakosuunnitelman.

Olemme tehneet niin täyttämällä sitouksemme vuonna 2005 luvatus kauppaan liittyvän avun osalta emmekä niinkään ”ryöstämällä” EKR:a

Tänään taistelumme on kantanut suuresti hedelmää, koska kaupasta vastaava komission jäsen on tehnyt Euroopan komission puolesta sitoumuksen

- sopimusten kehittämistä koskevasta olennaisesta tavoitteesta,
- sopimusten kiistanalaisten kohtien uudelleenneuvottelusta avoimen ja joustavan lähestymistavan perusteella,
- AKT-maiden elintarviketurvallisuudesta ja niiden arkojen teollisuudenalojen suojelusta.

Tietysti olisimme halunneet enemmän takuita siitä, miten kansalliset parlamentit ja AKT:n ja EU:n yhteinen parlamentaarinen edustajakokous osallistuvat sopimusten täytäntöönpanon valvomiseen.

Pelkästään muutamassa viikossa saavutettu edistys on kuitenkin huomattavaa.

Tunnustan sen täten.

Aion kuitenkin seurata sen täytäntöönpanoa erittäin tarkasti.

Joten "avointa valtakirjaa" ei tule: äänestin tyhjää.

Richard Corbett (PSE), kirjallinen. – (EN) Tänään saatoin äänestää sen puolesta, että parlamentti antaa hyväksyntänsä talouskumppanuussopimukselle ja väliaikaisille talouskumppanuussopimuksille vain uuden komission jäsenen, Cathy Ashtonin, antamien takuiden ja sitoumusten takia, ja koska kyseisten maiden hallitukset pitävät tätä laajalti askelena eteenpäin, vaikkakin riittämättömänä.

Talouskumppanuussopimuksista pitäisi tulla välineitä köyhyiden vähentämiseen ja poistamiseen ja samalla niihin pitäisi sisällyttää kestävä kehityksen tavoitteet ja AKT-maiden asteittainen yhdentäminen maailmantalouteen.

Meidän on varmistettava, että AKT-maiden kanssa tekemämme kauppasopimukset edistävät niiden etuja ja, etenkin, että niitä käytetään kehityksen välineinä.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Äänestin muun muassa niitä mietintöjä vastaan, jotka on laadittu talouskumppanuussopimuksesta Karibian saarten kanssa ja väliaikaisesta sopimuksesta Norsunluurannikon kanssa. Parlamentti on esimerkiksi äänestänyt Norsunluurannikon kanssa tehtävän väliaikaisen sopimuksen puolesta; se on sisäisten konfliktien riivaama maa, jolla ei ole lainmukaista hallitusta.

Näissä olosuhteissa minusta yksinkertaisesti tuntuu siltä, että tämä ei ole paras aika ottaa käyttöön kansainvälistä sopimusta, jolla on pitkäaikaiset seuraukset. Euroopan unioni on Maailman kauppajärjestön painostamana peruuttanut yhteistyösopimukset AKT-maiden kanssa ja on korvannut ne yksittäisten maiden kanssa tehtävillä talouskumppanuussopimuksilla vahingoittaen monissa tapauksissa alueiden valtaa.

Kansalaisjärjestöt ja tutkijat kyseisissä maissa ovat arvostelleet voimakkaasti EU:n pakottamia ensimmäisiä sopimuksia, ja tänään parlamentti on tarkastellut niitä uudelleen.

Glenys Kinnock (PSE), kirjallinen. – (EN) Annoin hyväksynnän Cariforumin talouskumppanuussopimukselle ja Norsunluurannikon väliaikaiselle talouskumppanuussopimukselle vastauksena komission jäsenen Ashtonin meille tällä viikolla antamiin takuisiin.

Tyyli ja sävy ovat muuttuneet sen jälkeen, kun komission jäsen Ashton korvasi komission jäsenen Mandelsonin, ja nyt saamme selkeitä viestejä siitä, että myös sisältö on muuttunut.

Cariforumin talouskumppanuussopimuksen osalta komission jäsen antoi esittelijä David Martinille selkeät vakuutukset hänen huoliinsa rinnakkaisvalmisteiden saatavuudesta, tarkistuslausekkeesta, suosituimmuuskohtelulausekkeen toiminnan joustavuudesta.

Ennen kuin annoimme hyväksynnän Norsunluurannikon sopimukselle, meille annettiin selkä ja yksiselitteinen vakuutus, että Norsunluurannikko voisi vapaasti ottaa sen, mitä se haluaa, jälleen uudesta talouskumppanuussopimuksesta. On merkittävää, että SADC:n talouskumppanuussopimuksen tapauksessa sovittiin monista kiistanalaisista lausekkeista. Se sisältää kehityksessä olevien teollisuudenalojen suojelun, mahdollisuuden ottaa käyttöön uusia vientitulleja teollisuuskehityksen auttamiseksi ja vientikiintiöt.

En tehnyt päätöksiäni kevyesti vaan harkittuani huolellisesti sitoumusta, jolla varmistetaan, että talouskumppanuussopimukset voisivat olla kehityksen väline ja kuvastaa kumppanuuttamme ja keskinäistä kunnioitustamme AKT:n kanssa.

Bernard Lehideux (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kantamme talouskumppanuussopimukseen on edelleen kriittinen. Mielestämme neuvottelut saivat erittäin huonon alun, sillä niissä ei osoitettu mitään kunnioitusta kumppaneidemme erityisoloja kohtaan. Olemme myös edelleen vakuuttuneita siitä, että meidän ei pitäisi ryynnätä neuvotteluihin niiden kanssa ja, ennen kaikkea, meidän ei pitäisi pakottaa niille äkillisiä uudistuksia, jotka voivat osoittautua tuhoisiksi niiden sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle ja niiden talouksille.

Otamme äänestyskäyttäytymisessämme kuitenkin huomioon komission jäsenen Ashtonin maanantaina 23. maaliskuuta täysistunnossa omaksumat hyvin rohkaisevat kannat. Siksi me äänestimme tyhjää emmekä äänestäneet vastaan, kuten olisimme varmasti tehneet vain muutama viikko sitten.

Tyhjän äänestämisen on kuitenkin varoitus: aiomme arvostella komission toimintaa todellisten näyttöjen perusteella, emmekä halua antaa sille avointa valtakirjaa tulevaisuutta varten.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Rinnakkaisvalmisteista, tarkistuslausukeesta ja suosituimmuuskohdelausekkeen toiminnan joustavuudesta saamani vakuutukset tarkoittivat, että voin tukea tätä mietintöä, jossa olin esittelijänä. Mietinnöllä pitäisi saada aikaan tasapaino oikeudenmukaisen sopimuksen takaamisessa EU:n osalta mutta myös sen varmistamisessa, että kehitys sisällytetään sopimukseen niin, että Cariforum-valtiot voivat kukoistaa ja korjata EU:n kanssa käytävän oikeudenmukaisen kaupan edut.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska uskon, että kun Euroopan parlamentti antaa hyväksynnän Cariforum-valtioiden ja Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden väliselle talouskumppanuussopimukselle, sillä taataan, että

- sitoumusten täytäntöönpanoa niillä aihealueilla, joita ei ole vielä ratkaistu Caricomin yhtenäismarkkinoilla ja taloudessa (CSME) tai pantu kokonaan täytäntöön, kuten rahoituspalvelut, muut palvelut, investoinnit, kilpailu, julkiset hankinnat, sähköinen kaupankäynti, teollis- ja tekijänoikeudet, tavaroiden vapaa liikkuvuus ja ympäristö, siirretään kunnes Caricomin yhtenäismarkkinoita ja taloutta saadaan täydennettyä näiden aihealueiden osalta,

- Cariforum-valtioihin perustetaan riippumaton seurantamekanismi, jolla on tarvittavat resurssit tehdä analyysi sen määrittelemiseksi, missä määrin talouskumppanuussopimuksella on saavutettu siinä asetetut tavoitteet,

- kohtuudenmukainen osa kauppaa tukevan avun varoista määritellään ja varataan varhaisessa vaiheessa. Nämä varat ovat täydentäviä varoja eivätkä pelkästään EKR:n rahoitukseen uudelleenjärjestelyä.

- ne vastaavat Cariforumin painopistealoja ja että niiden jakaminen on oikea-aikaista, ennakoitavaa ja yhdenmukaista kansallisten ja alueellisten strategisten kehityssuunnitelmien täytäntöönpanoaikataulujen kanssa. Kyseisiä varoja pitäisi käyttää tehokkaasti tullitulojen menetysten korvaamiseksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen äänestänyt David Martinin EY:n ja Cariforumin talouskumppanuussopimuksesta laatiman ehdotuksen puolesta. Euroopan parlamentilla on todellakin velvollisuus tehdä tämä sopimus edellyttäen, että komissio ja neuvosto sopivat tarkistavansa kyseiset sopimukset viiden vuoden välein, Euroopan unionilta poistetaan suosituimmuuskohdeltu ja, mikä tärkeintä, kauppaa tukevan avun resurssien eri määrät jaetaan ja osoitetaan ripeästi.

- Mietintö: Erika Mann (A6-0144/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Olen päättänyt äänestää tyhjää Erika Mannin EY:n ja Norsunluurannikon välisen ensivaiheen talouskumppanuussopimusta koskevasta suosituksesta laatimasta ehdotuksesta. Ehdotuksessa on itse asiassa monia kohtia, joista olen eri mieltä. Toisaalta, päämäärät ja tavoitteet, joihin siinä pyritään, ovat kiitettäviä, sen tähden en halua äänestää tätä suositusta vastaan.

- Mietintö: Gay Mitchell (A6-0135/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta.

Tämä on ensimmäinen kerta, kun parlamentti on laatinut yhden mietinnön Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) työstä. Kaksi pankkia rahoittaa yhä useammin toimia samoilla maantieteellisillä alueilla Euroopan unionin ulkopuolella, esimerkiksi Itä-Euroopassa, Etelä-Kaukasiassa, Venäjällä, Länsi-Balkanilla ja Turkissa.

Kahden pankin yhteistyö on kehittynyt alueelliselta pohjalta, ja siksi sen toteuttamistavat ovat erilaisia kyseessä olevan alueen mukaisesti. Yhteisissä toimintamaissa EIP:llä ja EBRD:llä on kolme yhteistoimintamenetelmää: Itä-Eurooppaa varten yhteisymmärryspöytäkirja, Länsi-Balkania varten sovellettava menetelmä ja joustavat yhteistyömenetelmät.

Tämä ei ole tyydyttävää kehitystä. Sen sijaan olisi hyödyllisempää järjestää kattava tarkastus, miettiä, miten yhteistyötä näiden kahden pankin ja muiden asiaankuuluvien osapuolten välillä voitaisiin parantaa ottaen huomioon EU:n ja edunsaajamaiden edut. Kahden toimielimen toimien jakamista ja yhteistyötä ei voida myöskään yksinkertaisesti hallinnoida alueellisella tasolla tai erottamalla julkisen ja yksityisen sektorin lainaustoiminta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Gay Mitchellin Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin vuosikertomuksista 2007 laatimaa mietintöä vastaan. Sen sijaan, että

puhutaan pankkien ja muiden asianosaisten yhteistyöstä, mielestäni olisi asianmukaista ensin varmistaa, että tarkistuksia tehdään ennen rahoituksen myöntämistä, sen aikana ja sen jälkeen, sillä molemmat pankit ovat lainanneet huomattavia määriä vuonna 2007. Taloudellisen tuen tarjoaminen ottamatta kansalaisyhteiskuntaa mukaan kyseisissä maissa voi vain huonontaa noiden maiden tilannetta eikä suinkaan parantaa sitä.

Tässä mielessä pidän myönteisenä Gay Mitchellin ehdotusta siitä, että komission on raportoitava vuosittain parlamentille ja neuvostolle rahoitustoiminnan vaikutusten arvioinnista. Tämä osa ei kuitenkaan riitä, että äänestäisin mietinnön puolesta.

- Päättöslauselmaesitys: RC-B6-0152/2009 (Autoteollisuuden tulevaisuus)

Guy Bono (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän autoteollisuuden tulevaisuutta koskevan yhteisen päättöslauselmaesityksen puolesta.

Tekstissä korostetaan, että EU:n tasolla on määriteltävä selkeä ja johdonmukainen politiikka, jotta kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin vaikuttavaa kriisiä voidaan käsitellä. On itse asiassa arvioitu, että autoteollisuus vaikuttaa Euroopassa välittömästi tai välillisesti 12 miljoonaan työpaikkaan. Myynti laskee, varastot kasvavat ja irtisanomisilmoitukset lisääntyvät. Kehittymässä olevaan sosiaaliseen katastrofiin ei ole ihmelääkkeitä, ala voidaan pelastaa vain koordinoituilla toimenpiteillä.

Siksi äänestin tämän yhteisen päättöslauselman puolesta, sillä siinä kehoitetaan EU:n viranomaisia työskentelemään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa, jotta ne ottaisivat käyttöön toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa Euroopan autoteollisuuden tuleva kilpailukyky ja alan jatkuva työllisyys.

Päättöslauselma on kuitenkin tullut hieman myöhään eikä se ole täyttänyt kaikkia odotuksia. Siksi keskustelu ei suinkaan ole ohi, ja se näyttää osoittautuvan vilkkaaksi erityisesti, jos tarkastellaan vaakalaudalla olevia sosiaalisia kysymyksiä ja sitä, että on vahvistettu uudelleen, että sosiaalisen Euroopan on suojeltava kansalaisiaan.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän autoteollisuuden tulevaisuudesta laaditun päättöslauselman puolesta, koska siinä kehoitetaan, että EU:n jäsenvaltiot tekevät johdonmukaisia ja yhdenmukaisia aloitteita Euroopan autoteollisuuden puolesta ja että luodaan asianmukainen eurooppalainen toimintakehys.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin autoteollisuuden tulevaisuudesta laaditun yhteisen päättöslauselmaesityksen puolesta. Koska EU on maailman suurin moottoriajoneuvojen tuottaja ja koska autoteollisuus on yksi suurimmista yksityisistä työnantajista, tämän alan tuki on elintärkeää nykyiseen rahoitus- ja talouskriisiin vastattaessa.

Siksi tuen EU:n tason koordinoitua poliittista toimintaa, jolla rohkaistaan hyväksymään toimenpiteitä teollisuuden tueksi, esimerkiksi autonvalmistajien ja -toimittajien luoton saatavuuden varmistaminen, uusien ajoneuvojen kysynnän edistäminen, mukaan luettuna kannustimet vanhojen autojen romuttamiselle ja "vihreiden" autojen ostamiselle, ammattitaitoisten työntekijöiden taloudellinen tukeminen käyttämällä globalisaattorahastoa ja Euroopan erityisrahastoa ja tutkimuksen ja investoinnin edistäminen.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Äänestimme autoteollisuutta koskevan päättöslauselman puolesta, mutta emme ole unohtaneet, että ne, jotka tänään teeskentelevät haluavansa pelastaa sen, ovat todellisuudessa niitä, jotka ovat vastuussa tästä katastrofista.

He ovat vastuussa siitä, että he ovat laajentaneet todellisuudesta irrallaan olevaa rahoituksen ohjaamaa globaalia taloutta, jossa takuu osakkeenomistajien suurista voitoista ottaa teollisuuden strategian paikan ja jossa osakkeet nousevat sosiaalisten suunnitelmien esittämisen jälkeen ja jossa johtajat, jotka eivät ole aina kyvykkäitä, myöntävät itselleen bonuksia ja kultaisia kädenpuristuksia. He ovat luoneet tämän järjestelmän, jossa työntekijöiden työpaikoista ja palkoista on tullut vain tasapainottavia muuttujia. He ovat vastuussa kotitalouksien köyhtymisestä, joka vaikuttaa vakavasti kysyntään ja pitää noidankehän pyörimässä.

Nytkin, kun sadattuhannet työpaikat ovat vaarassa, komissio paasaa kilpailun opinkappalettaan estäen työpaikkojen menettämisen estämiseen tarkoitettut kansalliset toimenpiteet ja pyytää selityksiä Renault'ltä varmistuakseen, että tuotannon kasvu tehtaassa ei johdu toiminnan uudelleensijoittamisesta.

Jos vain olisitte osoittaneet yhtä paljon närkästystä silloin, kun eurooppalaisia liikeyrityksiä sijoitettiin uudelleen ympäri maailmaa etsittäessä alhaisimpia kustannuksia ja mitättömintä sosiaalilainsäädäntöä.

On aika muuttaa politiikkaa – Euroopan ja ennen kaikkea eurooppalaisten eduksi.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Autoteollisuus on joutunut poikkeuksellisen vaikeaan tilanteeseen nykyisen taluskriisin takia. Tämän vuoden ennustukset eivät nekään ole optimistisia. Niissä ennakoitaan uusien autojen myynnin jatkuvaa laskua.

Euroopan komissiossa ja Euroopan parlamentissa ajatellaan, että alan pitäisi suurelta osin selvitä itse kriisistä. Se on erityisesti ala, jonka on löydettävä vastaus rakenteelliseen ongelmaan, joka liittyy tuotannon tehokkuuteen ja tuotantovoiman käyttöön, jotta kilpailukykyä ja vakautta voidaan parantaa pitkällä aikavälillä.

EU:n ja jäsenvaltioiden toiminnalla voidaan vain tukea itse valmistajien toimia. Tämä koskee erityisesti toimenpiteitä, joilla pyritään palauttamaan rahoituksen saatavuus kohtuullisilla ehdoilla, edistämään uusien ajoneuvojen kysyntää, pitämään yllä kelpoisuusnormeja ja suojelemaan työpaikkoja ja pitämään sosiaaliset kustannukset mahdollisimman alhaisina.

Monet maat ovat hyväksyneet suunnitelmia autoteollisuuden auttamiseksi, mutta kuten komissio on huomauttanut, näiden suunnitelmien on oltava EU:n lainsäädännön ja kilpailua koskevien periaatteiden sekä erityisesti valtiontuen myöntämistä koskevien periaatteiden mukaisia, jotta Euroopan sisämarkkinoiden toimintaa ei häiritä. Kaikilla rahoitukseen, verotukseen ja romuttamiseen liittyvillä toimenpiteillä on lisäksi tuettava ja nopeutettava alalle olennaista teknistä muutosta erityisesti moottoreiden polttoainetehokkuuden ja päästöjen vähentämisen osalta.

Marine Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti aikoo hyväksyä Euroopan komission diktatoriset määräykset, joilla vastustetaan raivokkaasti kaikkia jäsenvaltioiden ponnisteluja kansallisen autoteollisuutensa suojelemiseksi.

Kaikkien ihmisten on ymmärrettävä, että komission ja parlamentin ääri-liberaali politiikka on fantastinen keino nopeuttaa ranskalaisten liikeyritysten uudelleensijoittamista taloudellisesti "elinkelpoisempiin" valtioihin.

Kun tuhannet työpaikat ovat suoraan uhattuina autoteollisuudessa ja alihankinta-aloilla, tällainen antikansallinen päätös on moraalisesti säädytön ja taloudellinen itsemurha.

Niiden jäsenten, jotka antavat tukensa tällaiselle teollisuuden ja yhteiskunnan tuhoamiselle, on vastattava siitä työntekijöille ja heidän perheilleen, jotka ovat heidän ideologisen sokeutensa välittömiä uhreja.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Kun otetaan huomioon autoteollisuuden merkityksen Euroopan taloudelle, EU:n hallitusten ja Euroopan unionin sitoumus sellaisenaan vastata nykyiseen tilanteeseen on ymmärrettävä. Ne yrittävät estää tätä kriisiä, jonka ne toivovat olevan ja jonka ne yrittävät saada olemaan väliaikainen, tekemästä alasta toipumiskelvotonta. Tällä huolella on tukemme. Joitakin suojalausekkeita on kuitenkin oltava. Vaikka ensisijaisena tavoitteena on työpaikkojen pelastaminen, siinä on kunnioitettava lopullista tavoitetta, joka on elinkelpoisten teollisuudenalojen selviäminen. Se tarkoittaa, että tällä alalla on käytettävä ylimääräisiä investointeja sen ajanmukaistamiseksi, nykyaikaistamiseksi ja valmistamiseksi lisääntyvään kilpailuun. Ajatus siitä, että olisi mahdollista tai toivottavaa eristää ja suojella talousalaa kilpailulta, kun tämä kilpailu on tervettä ja oikeudenmukaista, on taloudellinen virhe ja poliittinen harhakuva.

Kaikista epäonnistumisistaan huolimatta autoteollisuuden kriisistä sekä yleisestä kriisistä selviäminen ja valmistautuminen seuraavaan vaiheeseen ovat Lissabonin strategian ytimessä: enemmän kilpailukykyä, enemmän innovaatioita, enemmän työpaikkoja. Meidän pitäisi auttaa autoteollisuutta elpymään, mutta meidän ei pitäisi yrittää keksiä pyörää uudelleen.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) Autonvalmistus EU:ssa riippuu siitä, saavutetaanko normit, joilla voidaan edistää vahvempia ympäristöön liittyviä sääntöjä. Tämä ei ole vastakkaista kilpailukykyisen teollisuuden ajatukselle, vaan sillä pikemminkin edistetään teollisuuden selviämistä. Monia eurooppalaisia välineitä voidaan käyttää autoteollisuuden ja erityisesti sen työntekijöiden tukena. Niiden joukossa ovat elinikäistä oppimista tukevat rahastot.

On olennaista, että yrityksellä on oikeanlaista työvoimaa, joka voi uskoa kestäväan valmistukseen. Tiedän, että Kaakkois-Englannin autonvalmistajilla on nyt mahdollisuus hyötyä rahoitusvälineistä, joilla edistetään tulevaisuuden autonvalmistusta. Sitä on tasapainotettava ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvillä ehdoilla.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Vihreät poliitikot ovat vakuuttuneet siitä, että emme voi tarkastella taluskriisiä ja ympäristökriisiä erikseen. Talouden jaloilleen saamiseksi tarvitsemme vihreää New Dealia.

Autoteollisuudella on valtavat mahdollisuudet kehittyä vihreään suuntaan. Noiden mahdollisuuksien hyödyntämiseksi hallitusten on kuitenkin pakotettava autonvalmistajat investoimaan innovaatioihin ja tuettava niitä näissä investoinneissa. Tämän parlamentin enemmistö päätti, että Euroopan unionin on pumpattava huomattava määrä rahaa autoteollisuuteensa. Avoimen valtakirjan antaminen ei tietenkään ole ratkaisu. Emme saa tukea poistumassa olevia vanhoja teknologioita. Sen sijaan meidän on ryhdyttävä välittömiin toimiin, jotta autonvalmistajat investoivat innovaatioihin. Niin tekemällä varmistetaan alan tulevaisuus ja tehdään miljoonille autoteollisuudelle työskenteleville eurooppalaisille hyvä palvelus.

Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä ehdotti, että rahaa pitäisi antaa vain sillä ehdolla, että autoteollisuus todella parantaa huomattavasti ympäristöön liittyvää suoritustasoaan. Liikenne on vastuussa noin kolmanneksesta kaikista EU:n hiilidioksidipäästöistä. Äänestin enemmistön päätöslauselmaa vastaan, koska siinä ei säädetty ympäristöön liittyvän suorituskyvyn parantamisesta ehtona julkisen rahan saamiselle.

5. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 14.15, ja sitä jatkettiin klo 15.05.)

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

6. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

7. Transatlanttisten suhteiden tila Yhdysvaltojen vaalien jälkeen (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Francisco José Millán Monin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0114/2009) transatlanttisten suhteiden tilasta Yhdysvaltojen vaalien jälkeen (2008/2199(INI)).

Francisco José Millán Mon, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin kiittää varjoesittelijöitä, etenkin Adrian Severiniä, Alexander Graf Lambsdorffia ja Joost Lagendijkia, sekä ulkoasiainvaliokuntaa ja lausuntojen valmistelijoina José Manuel García-Margalloa ja Godelieve Quisthoudt-Rowohlia. Kiitän heitä kaikkia heidän yhteistyöstään tämän Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisiä suhteita koskevan mietinnön laatimisessa.

Tällä tavoin olemme onnistuneet saamaan aikaan tärkeää aihetta käsittelevän mietinnön, josta vallitsee laaja yksimielisyys. Näin ollen mietintö, josta huomenna äänestämme, lähettää Euroopan parlamentilta vahvan ja vakuuttavan viestin hyvin otolliseen aikaan. Syy siihen, että pidän tätä aihetta tärkeänä, on se, että Euroopan unioni ja Yhdysvallat ovat selvästi kaksi hyvin merkittävää maailmanlaajuista toimijaa, joiden on syytä tehdä tiivistä yhteistyötä, kuten samat periaatteet ja arvot ja monia yhteisiä etuja jakavien toimijoiden kuuluu.

Mietinnön keskeinen viesti on, että nyt on hyvin otollinen aika vahvistaa transatlanttisia suhteita. Tähän on kolme perustavanlaatuisia syytä. Ensimmäinen niistä on Yhdysvaltojen uusi hallinto, joka on pragmaattinen ja tietää, että mikään valtio ei voi voittaa globaaleja haasteita yksin, ja joka on herättänyt suuria odotuksia suuren yleisön keskuudessa Euroopassa ja koko maailmassa. Toinen syy on entistä vahvempi Euroopan unioni, jolla on paremmat valmiudet ulkoisiin toimiin kuin vuonna 1995, jolloin uudesta transatlanttisesta toimintaohjelmasta sovittiin; lisäksi sillä on pian tukenaan Lissabonin sopimuksen ulko- ja puolustuspoliittiset välineet. Kolmas syy on uusi toimintaympäristö, jossa on talouskriisin ja ilmastonmuutoksen kaltaisia maailmanlaajuisia haasteita eikä enää pelkästään sotilaallisia haasteita, kuten ennen oli.

Uusien haasteiden kohtaamisessa Yhdysvalloille on paljon hyötyä Euroopan unionin kanssa tehtävästä yhteistyöstä. Tätä transatlanttista suhdetta olisi vahvistettava kahden ulottuvuuden suhteen: institutionaalisen ulottuvuuden sekä fyysisen ulottuvuuden, johon sisältyy käytännön yhteistyö. Meidän olisi hyödynnettävä Lissabonin sopimusta vahvistaaksemme institutionaalisia rakenteita: yhden sijasta kaksi vuosittaista huippukokousta, joihin Eurooppa-neuvoston uusi pysyvä puheenjohtaja osallistuu; uusi transatlanttinen poliittinen neuvosto, jossa joka kolmas kuukausi kokoontuvat korkea edustaja – ja komission varapuheenjohtaja – sekä Yhdysvaltojen ulkoministeri; lainsäätäjien vuoropuhelun päivittäminen transatlanttiseksi edustajakokoukseksi; sekä transatlanttisen talousneuvoston kehittäminen. Kaikilla näillä parannuksilla koordinoinnista saadaan intensiivisempää ja tehokkaampaa; ne tulisi yhdistää uudeksi

transatlanttiseksi assosiaatiosopimukseksi, ja neuvottelut olisi aloitettava Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan.

Mietinnön toisena tavoitteena on tehostaa käytännön yhteistyötä. Tämä edellyttää sellaisen ohjelman laatimista, jolla käydään yhteistoimin käsiksi moniin haasteisiin ja konflikteihin sekä kahdenvälisiin kysymyksiin. Tällaisen yhteisen ohjelman aikaansaamiseksi neuvoston ja komission olisi lähikuukausina lisättävä yhteydenpitoaan Washingtonin uuteen hallintoon. Kuten ryhmäni jättämässä tarkistuksessa todetaan, olen tästä syystä tyytyväinen Prahassa 5. huhtikuuta järjestettävään huippukokoukseen, johon presidentti Obama osallistuu.

Mietinnössä luetellaan useita globaaleja haasteita, joihin Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin olisi pyrittävä saamaan aikaan yhteinen lähestymistapa. Näitä ovat esimerkiksi talouskriisi, käytännön monenvälisyys, johon osallistuu kehittyviä maita, kehityksen vuosituhattavoitteet, ilmastonmuutos, ihmisoikeuksien edistäminen ja niin edelleen. Siinä mainitaan myös useita alueellisia kysymyksiä, joissa meidän olisi toimittava koordinoitusti; näitä ovat Lähi-idän kaltaiset konfliktit sekä Iranin ja Afganistanin ydinaseohjelmat. Myös suhteet Venäjään ja Latinalaiseen Amerikkaan mainitaan. Aseriisunta ja turvallisuus ovat myös aloja, joilla koordinoitua on syytä parantaa, ja niihin sisältyy terrorismin vakavan uhan torjunta, jonka yhteydessä on noudatettava tiukasti kansainvälistä oikeutta ja ihmisoikeuksia.

Hyvät parlamentin jäsenet, mietinnössä viitataan myös tiettyihin oikeus- ja sisäasioiden alaan kuuluviin kahdenvälisiin kysymyksiin, kuten viisumeita koskevaan ongelmaan. Siinä painotetaan myös, että transatlanttisella kumppanuudella on oltava kansalaisyhteiskunnan ja etenkin nuorten laaja tuki. Mietinnössä käsitellään myös talous- ja kauppasuhteita, ja siinä painotetaan, että meidän on edistytävä transatlanttisten markkinoiden yhdistämisessä. Olen luonnollisesti sisällyttänyt mietintöön monia näitä kysymyksiä koskevia talous- ja raha-asioiden valiokunnan ja ulkoasiainvaliokunnan ehdotuksia.

Hyvät parlamentin jäsenet, uskon, että hyväksymällä mietinnön huomenna parlamentti lähettää selkeän viestin. Me vaadimme Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen suhteiden vahvistamista myös institutionaalisella tasolla. Uskon, että suhteiden vahvistaminen hyödyttää molempia osapuolia sekä koko kansainvälistä yhteisöä.

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi, että olen hieman myöhässä täällä pidetyn valiokuntien puheenjohtajakokouksen vuoksi. Itse asiassa tulin vasta tänä aamuna Washingtonista. Kiitän teitä kutsusta osallistumaan tähän tärkeään ja ajankohtaiseen keskusteluun transatlanttisista suhteista ja erityisesti esittelijä Francisco José Millán Monia arvokkaasta ja laajasta mietinnöstä, jonka luin matkallani hyvin kiinnostuneena. Mietinnössä on paljon asioita, joihin puheenjohtajavaltio ja neuvosto voivat yhtyä.

Poliittisesta taustastamme riippumatta me kaikki tiedämme, että transatlanttiset suhteet ovat Euroopan tulevaisuuden kannalta elintärkeitä. Kuuden vuosikymmenen ajan luja transatlanttinen kumppanuus on ollut Euroopan ja Pohjois-Amerikan sekä koko maailman rauhan, vakauden ja vaurauden johtava voima. Väitän, että tämä ei ole vain historiaa. Tämä on paras mahdollinen toimintaohjelma myös 2000-luvulla. Transatlanttisten suhteiden avulla voimme yhdessä saavuttaa tuloksia, joihin kumpikaan kumppaneista ei yksin pääsisi. Linaan tässä yhteydessä varapresidentti Joe Bideniä, joka ensimmäisellä vierailullaan Münchenissä totesi selvästi, että Amerikka tarvitsee Eurooppaa ja Eurooppa tarvitsee Amerikkaa. Uskon, että me voimme ymmärtää täysin tällaisen lausunnon. Kun olemme samaa mieltä, voimme määrätä globaalin asialistan. Jos olemme eri mieltä, mitään asioita on vaikea viedä eteenpäin, joten transatlanttisten suhteiden avulla voimme saada yhdessä aikaan tuloksia, joihin emme voi päästä yksin.

Yhdysvaltojen viime marraskuussa pidetyt presidentinvaalit herättivät täällä Euroopassa ennennäkemättömästi innostusta, odotuksia ja mielenkiintoa. Tämä johtuu siitä, että Yhdysvaltojen presidentin valinta on eurooppalaisille tärkeä asia. Presidentti Obama on ilmoittanut uudesta lähestymistavasta edessämme oleviin ongelmiin. Monet Euroopassa pitivät tätä muutosta ja muutoksen henkeä houkuttelevana. Molemmiin puolin Atlanttia syntyi suuria odotuksia. Nämä odotukset muodostavat mahdollisuuden keskinäiselle yhteistyöllemme hetkenä, jolloin sitä kipeimmin tarvitsemme. Niiden kanssa on kuitenkin oltava varovainen, sillä mikään ei voi vahingoittaa suhteitamme enemmän kuin täyttymättömät toiveet – ja mitä suurempia toiveet ovat, sitä vaikeampi niitä on täyttää.

Uusi hallinto on aloittanut tarmokkaasti. Presidentin toimintaohjelma on odotetusti painottunut paljolti talous- ja rahoituskriisiin. Nopeat päätökset Guantánamosta – keskustelimme asiasta täällä vain muutama viikko sitten –, Lähi-itää koskevan sitoumuksen vahvistaminen sekä 31. toukokuuta Haagissa pidettävän

Afganistania käsittelevän konferenssin koollekutsuminen ovat olleet rohkaisevia merkkejä. Kaikki nämä aloitteet ovat sitä, mitä monet Euroopassa ovat vaatineet.

Yhdysvaltojen kanssa käytävä vuoropuhelu on saanut uutta elinvoimaa. Uuteen hallintoon pitämistäni yhteyksistä, muun muassa tapaamisistani varapresidentti Joe Bidenin ja ulkoministeri Hillary Clintonin kanssa täällä Brysselissä, on käynyt selväksi, että Yhdysvallat haluaa muuttaa EU:n ja meidän kumppanimme kanssa käymänsä vuoropuhelun sävyä. Olen tyytyväinen näitä ensimmäisiä yhteyksiä leimanneeseen käytännönläheiseen lähestymistapaan.

Vaikka äänensävyyn muuttaminen on tärkeää, se ei tietenkään sinänsä tuota konkreettisia tuloksia. Jos aiomme tehdä rakentavaa yhteistyötä, meidän on yhdessä tarkistettava poliittiset prioriteettimme ja arvioitava uudelleen transatlanttisen kumppanuuden toimintatapa. Mietintöni on arvokas panos tähän prosessiin. Prosessi alkoi EU:n puolelta viime vuonna, kun ulkoministerit keskustelivat transatlanttisista suhteista kahdessa epävirallisessa kokouksessa Avignonissa ja Marseillessa. Mielestäni puheenjohtajavaltio Ranska, joka oli asiassa aloitteellinen, sekä Portugali, jonka panos myös oli merkittävä, ansaitsevat tässä yhteydessä kiitoksen. Tätä prosessia on jatkettava tulevana kuukausina. Tähän tarjoutuu ensi viikolla erinomainen tilaisuus valtioiden ja hallitusten päämiesten epävirallisessa tapaamisessa Yhdysvaltojen presidentin kanssa Prahassa. Transatlanttinen suhde on rikas ja monimuotoinen ja kattaa monia politiikanaloja. En voi käsitellä niitä kaikkia, mutta korostan tässä niitä, joista erityisesti haluaisimme keskustella tulevassa kokouksessa Prahassa.

Ensinnäkin energiavarmuus ja ilmastonmuutos. Nämä toisiinsa liittyvät kysymykset aiheuttavat huolta hyvin monille eurooppalaisille. Energiavarmuus on keskeinen ensisijainen tavoite, johon on pyrittävä laaja-alaisella strategialla, joka kattaa energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden käytön edistämisen sekä energiatoimitusten, energianlähteiden ja jakelureittien monipuolistamisen. EU:n ja Yhdysvaltojen olisi aina kun mahdollista ja tarpeen tehtävä yhteistyötä näillä aloilla ja edistettävä yhteistä ohjelmaa. Ilmaston osalta tämä vuosi on ratkaiseva. Kööpenhaminassa joulukuun lopulla pidettävä Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastonmuutoskonferenssi tarjoaa historiallisen tilaisuuden tarkistaa ja laajentaa sitovien kansainvälisten tavoitteiden soveltamista ilmastonmuutoksen torjumiseksi.

EU on laatinut kunnianhimoisia energia-alaa ja ilmastonmuutosta koskevia sitoumuksia konferenssia silmällä pitäen. Presidentti Obaman ilmastonmuutokseen liittyvät lausunnot ja nimitykset näyttäisivät viittaavan huomattavaan politiikan muutokseen, mutta tässä on vielä paljon kovaa työtä jäljellä. Yhdysvaltojen tuki tässä asiassa on luonnollisesti erittäin tärkeä, mutta se ei riitä. Meidän on varmistettava myös Kiinan kaltaisten edistyneiden kehitysmaiden tuki.

Toiseksi, talous- ja rahoituskriisi. Nykyinen kriisi on vakava ja maailmanlaajuinen, ja se edellyttää vahvaa poliittista vastausta kaikilla tasoilla koko maailmassa. EU:lla ja Yhdysvalloilla on tässä yhteydessä erityinen vastuu sekä niiden toteuttamien sisäisten toimien että kansainvälisen yhteistyön suhteen. Meidän on tehtävä yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa varmistaaksemme, että saamme aikaan koordinoituja vastatoimia nykyiseen maailmanlaajuiseen kriisiin ja talousongelmiin. Meidän on tehtävä yhteistyötä rahoitusjärjestelmän valvontaa ja kansainvälisten rahoituslaitosten uudistusta koskevien kysymysten ratkaisemiseksi. Meidän on myös koordinoitava kasvun ja työllisyyden lisäämistä koskevat toimet. Meidän on varmistettava, että valitsemamme toimintatavat sopivat yhteen eivätkä vääristä kilpailua transatlanttisilla markkinoilla. Suuri osa tästä tapahtuu G8:n ja G20:n kaltaisissa ryhmissä, etenkin G20-huippukokouksessa Lontoossa, josta presidentti Obama aloittaa Euroopan-vierailunsa. On kuitenkin selvää, että transatlanttinen suhde on ratkaisevassa asemassa laajemman globaalin toimintasuunnitelman laatimisessa.

Kolmanneksi, Afganistan on hyvin tärkeä kysymys niin Euroopalle kuin Yhdysvalloille. Tämä on yhteinen ongelma – sekä Yhdysvalloissa että Euroopassa tehtyjen terrori-iskujen juuret ovat täällä alueella. Euroopan poliittisilla johtajilla on tärkeä – ja vaikea – tehtävä selittää kansalaisilleen, että näiden omaa turvallisuutta on varjeltava Kabulissa. Afganistan oli myös pääaihe EU:n troikan epävirallisessa tapaamisessa varapresidentti Bidenin kanssa Brysselissä 10. maaliskuuta. Varapresidentti toivoi, että Afganistan pysyy EU:n asialistan kärjessä. Hän ilmaisi selvästi, että Yhdysvallat ei kaipaakaan vain tukeamme yleiselle Afganistania koskevalle strategialle vaan myös sitoumusta antaa tätä tukea vastaavia konkreettisia resursseja. Koska tiedämme, että Afganistanin kansalaisten turvallisuus on hyvin tärkeä kysymys, olemme sitoutuneet lisäämään poliisioperaatiomme kokoa Afganistanissa. EUPOL-siviilioperaation lisäksi tarvitaan sotilaspoliisia, ”santarmeja”, joista käymme keskusteluja. Santarmien kouluttajien lähettäminen kentälle EU:n panoksena Naton operaatioon on vaihtoehto, josta puheenjohtajavaltio on keskustellut vastanimitetyn EU:n jäsenvaltioiden Pakistanin ja Afganistanin alueen erityislähettilään kanssa. Olen tavannut esimerkiksi Ranskan Pierre Lellouchen, ja keskustelemme tästä myös Dick Holbrooken kanssa. Meidän on myös saatava aikaan

olot, joissa Afganistanin presidentinvaalit voidaan toimittaa onnistuneesti, ja meidän on pidettävä mielessä alueellinen näkökohta erityisesti antamalla edelleen tukea kestävän siviilihallinnon kehittämiseksi Pakistanissa. Tämä alueellinen ulottuvuus on hyvin tärkeä, ja otamme sen huomioon kansallisen sekä globaalin ulottuvuuden lisäksi.

Neljänneksi, monenväliset vastatoimet ovat äärimmäisen tärkeitä joukkotuhoaseiden leviämisen riskin torjumiseksi. EU ja Yhdysvallat ovat ilmaisseet olevansa yhä huolestuneempia erityisesti Iranin toimista ydinenergia-alalla sekä siitä, että se ei noudata tämän alan kansainvälisiä velvoitteitaan. EU:n ja Yhdysvaltojen olisi yhdessä varmistettava, että ydinteknologian kehittäminen rajoitetaan laillisiin siviilitarkoituksiin. Paras tapa tämän saavuttamiseksi on luoda vahvat, kansainvälisesti sitovat säännöt, joiden tukena on uskottavia tarkastusmekanismeja. Samalla EU ja Yhdysvallat ovat valmiita käynnistämään Iranin kanssa rakentavia toimintatapoja tämän ja alueen muiden ongelmien ratkaisemiseksi.

Toinen edessämme oleva haaste on se, miten voimme yhdessä vahvistaa yhteisiin arvoihimme pohjautuvan sääntöperusteisen monenvälisyyden käytännön soveltamista. Tällä alalla on paljon asioita, joita voimme yhdessä tehdä. Yhdyn ulkoministeri Clintonin ja varapresidentti Bidenin korostamaan presidentti Obaman näkemykseen, jonka mukaan turvallisuus ja ihanteet eivät sulje toisiaan pois. Tässä suhteessa olen tyytyväinen presidentti Obaman aikeeseen sulkea Guantánamo.

Suhtaudumme myönteisesti myös presidentti Obaman nopeaan sitoutumiseen arabimaiden ja Israelin välisen konfliktin ratkaisemiseen sekä George Mitchellin nimittämiseen alueen erityislähettilääksi. Kestävä rauha, joka tyydyttää sekä israelilaisten että palestiinalaisten odotukset, on alueen ihmisten kannalta erittäin tärkeä, ja se on edelleen sekä EU:n että Yhdysvaltojen keskeinen tavoite. Rauhansopimus voi tuottaa myös laajempia hyötyjä, joista vähäisin ei olisi parempi ymmärrys lännen ja laajemman islamilaisen maailman välillä.

Olen lukenut kiinnostuneena mietintönne sisältämät monet suositukset transatlanttisten suhteiden institutionaalisesta rakenteesta. Olen pitkälti samaa mieltä siitä, että suhteiden merkityksen olisi näytävä EU:n ja Yhdysvaltojen välisissä institutionaalisissa yhteyksissä. Puheenjohtajavaltio Tšekin tekemät aloitteet korostavat tätä seikkaa. Me olemme olleet yhteydessä Yhdysvaltoihin ja uuteen hallintoon kaikilla tasoilla aivan alusta lähtien. Ja kymmenen päivän päästä puheenjohtajavaltio toivottaa presidentti Obaman tervetulleeksi Prahaan epäviralliseen huippukokoukseen EU:n valtioiden ja hallitusten päämiesten kanssa. Kuten sanoin, tämä tarjoaa tilaisuuden arvioida monia transatlanttisten suhteiden ulottuvuuksia ja vahvistaa halumme tehdä yhteistyötä. Nämä keskustelut jatkuvat esimerkiksi EU:n ja Yhdysvaltojen ulkoministerien säännöllisillä epävirallisilla tapaamisilla. Uskon myös, että säännöllisemmät ja läheisemmät yhteydet Euroopan parlamentin ja Yhdysvaltojen kongressin välillä olisivat hyödyksi.

Olen kiitollinen Euroopan parlamentille sen jatkuvasta tuesta transatlanttisten suhteiden kehittämisessä ja erityisesti mietinnöstänne. Meillä on tänä vuonna uusi mahdollisuus kehittää näitä suhteita edelleen. Tämä puheenjohtajavaltio ja neuvosto ovat aina pitäneet transatlanttisia suhteita koko Euroopan kannalta strategisesti tärkeinä.

Vakuutan teille, että puheenjohtajavaltio Tšekki on sitoutunut varmistamaan, että ne säilyvät laajemman ulkoisen strategiamme ytimessä ja ovat keskeisessä asemassa puuttuttaessa niihin moniin maailmanlaajuisiin haasteisiin ja ongelmiin, joita meillä on tänä päivänä edessämme.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n ja Yhdysvaltojen suhteet ovat saaneet uuden ja tuoreen alun presidentti Obaman hallinnon aikana. Komissiossa me kaikki työskentelemme ankarasti antaaksemme oman panoksemme yhteiseen elvytettyyn toimintasuunnitelmaamme. Tästä syystä arvostan tätä ajankohtaista keskustelua. Olen tyytyväinen siitä, että parlamentti ja komissio vaikuttavat olevan tässä asiassa yhtä mieltä monista ensisijaisista tavoitteista.

Odotamme innokkaasti täyttävä EU:n ja Yhdysvaltojen välisen toiminnan kalenteria. Keskityn avaushuomioissani välittömään tehtävälistaamme, mutta haluan korostaa aluksi myös kahta EU:n ja Yhdysvaltojen väliin institutionaalsiin rakenteisiin liittyvää seikkaa. Ensinnäkin katson, että EU:n ja Yhdysvaltojen lainsäätäjien välisten yhteyksien vahvistaminen on tärkeää transatlanttisen kumppanuuden onnistumisen kannalta. Toiseksi aion noudattaa mietinnön suosituksia vuodelta 1995 olevan uuden transatlanttisen toimintaohjelman korvaamisesta.

Monien muiden tavoin olen jo tavannut ulkoministeri Clintonin useaan otteeseen, ja keskustelin myös varapresidentti Bidenin kanssa hänen ollessaan äskettäin Brysselissä. Selvää on, että tämä Yhdysvaltojen hallinto etsii luotettavia kumppaneita, joiden kanssa se voi tarttua globaaleihin ja alueellisiin haasteisiin, ja se pitää Eurooppaa luotettavimpana kumppaninaan. Meidän on hyödynnettävä tämä mahdollisuus.

Samalla se kuitenkin odottaa Euroopan unionin tuovan pöytään konkreettisia "tuloksia" – varsinkin Afganistanin ja Guantanamon sulkemisen kaltaisissa vaikeissa kysymyksissä. Sen vuoksi meidän on luotava omiin yhteisiin etuihimme perustuvat selkeät kannat ja puhuttava yhdellä äänellä. Selvyyden vuoksi totean, että tämä elintärkeä transatlanttinen ystävyys ei ole yksisuuntainen katu. Euroopan ja Euroopan unionin on tehtävä osansa.

Vahva EU on siis tärkeä Yhdysvaltojen kumppani globaalien haasteiden voittamisessa. Mielestäni meidän olisi aluksi keskityttävä muutamii ensisijaisiin tavoitteisiin.

Maailmantalouden erittäin vaikea tilanne on luonnollisesti taustalla kaikessa, mitä teemme. Ensisijaisena tavoitteena on lisätä Euroopan unionin, Yhdysvaltojen ja muiden tärkeiden toimijoiden välistä yhteistyötä makrotalouspolitiikassa ja rahoitusalan sääntelyn uudistamisessa. Meidän on koordinoitava toimintamme paremmin kysynnän ja työllisyyden elvyttämiseksi sekä varmistettava, että toimmme tukevat toisiaan eivätkä vääristä kauppaa. Protektionistisia elementtejä Atlantin molemmin puolin on vastustettava. Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen olisi tehtävä läheistä yhteistyötä pannaakseen toimeen ensi viikon G20-huippukokouksen tulokset, muun muassa luotava yhteensopivia toimintatapoja rahoitusalan sääntelyn uudistamiseksi. Eurooppa-neuvoston viime kokouksessa Brysselissä otettiin suuri harppaus tähän suuntaan.

Meidän on myös huolehdittava transatlanttisesta taloudesta, joka muodostaa puolet maailman tuotoksesta ja kaupasta. Mietinnössänne tätä kysymystä painotetaan aivan perustellusti voimakkaasti. Meidän olisi vahvistettava transatlanttista talousneuvostoa (TTN), jotta saisimme siitä tehokkaamman sääntelyesteiden poistajan ja kasvun edistäjän ja tekisimme samalla sen toiminnasta nykyistä strategisemmin suuntautuvaa. TTN:n olisi kyettävä keskustelemaan esimerkiksi siitä, miten kansallisissa elvytysuunnitelmissa voidaan välttää muiden hyväksikäyttämiseen perustuva politiikka.

Ilmastonmuutoksesta totean, että ensimmäistä kertaa kymmeneen vuoteen EU:n ja Yhdysvaltojen politiikat alkavat lähentyä. Meidän olisi syytä keskittyä siihen, että Kööpenhaminassa joulukuussa saadaan aikaan sopimus. Meidän on johdettava yhdessä esimerkin voimalla, saatava Kiina ja Intia mukaan monenväliseen sopimukseen ja käynnistettävä yhdennetyt hiilimarkkinat osana tulevia maailmanlaajuisia markkinoita. Sekä EU:n että Yhdysvaltojen on levitettävä viestiä siitä, että puhtaat ja tehokkaat teknologiat ja "vihreät työpaikat" voivat osaltaan auttaa talouden elpymistä. Presidentti Obama on jo aivan oikein painottanut tätä seikkaa. Tämä merkitsee myös energia-alan tutkimusohjelmiamme välisen yhteistyön tiivistämistä ja energiavarmuutta koskevan vuoropuhelun tehostamista – kuten presidentti Obama on myös sanonut.

Sekä presidentti Obama että ulkoministeri Clinton ovat korostaneet ulkoisen avun ja kehitysyhteistyöpolitiikan merkitystä osana täysimittaista ulkopoliittikkaa. Tämä puhuu selvästi EU:n vahvuuksien puolesta maailman suurimpana avunantajana. Meidän olisi pyrittävä saamaan Yhdysvallat sitoutumaan uudelleen kehityksen vuosituhattavoitteisiin ja käynnistettävä uudelleen EU:n ja Yhdysvaltojen kehitysyhteistyötä koskeva vuoropuhelu keskittyen avun tehokkuuden ja politiikan johdonmukaisuuden kaltaisiin kysymyksiin.

Talous on presidentti Obaman toimintaohjelman kärjessä, mutta Yhdysvallat on ripeästi tarkistanut myös tärkeimpiä ulkopoliittisia kysymyksiä.

Afganistanin ja Pakistanin osalta uusi hallinto on samaa mieltä kattavamman politiikan tarkeydestä – siitä, että sotilaallisen operaation rinnalle on lisättävä siviilioperaatio. Yhdysvaltojen uusi siviilivalmiuksien kehittämisen painottaminen ja Pakistaniin keskittyvä alueellinen lähestymistapa noudattelevat EU:n pitkäaikaisia toimintalinjoja. Komission toimiin Afganistanissa sisältyvät poliisikoulutuksen tukeminen, oikeuslaitoksen uudistaminen ja vaihtoehtoisten elinkeinojen edistäminen maaseudulla esimerkiksi huumekasvien viljelyn torjumiseksi. Olen myös saanut Yhdysvalloilta – myös itse varapresidentti Bideniltä – selviä viestejä siitä, että se tukee aktiivista valmistelutyötämme mahdollisen EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan lähettämiseksi Afganistaniin, mikäli turvallisuusvaatimukset täyttyvät. Tutkin aktiivisesti, voimmeko myöntää lisärahoitusta kaikille näille aloille. Muutama päivä sitten keskustelimme tästä myös Afganistanin ja Pakistanin erityislähettilään Richard Holbrooken kanssa. Odotamme innokkaasti osallistumista alueelliseen konferenssiin Haagissa ja myös Pakistania käsittelevään konferenssiin Tokiossa.

Myös Lähi-idässä olemme toivoneet heti alusta lähtien Yhdysvaltojen tiiviimpää osallistumista. Ulkoministeri Clintonin läsnäolo Sharm el-Sheikin konferenssissa sekä hänen aktiivinen osallistumisensa kvartettiryhmässä olivat rohkaisevia merkkejä. Meidän olisi keskusteltava siitä, miten parhaiten saadaan mukaan sekä Israelin uusi hallitus ja toivon mukaan myös Palestiinan kansallisen yhtenäisyyden hallitus kahden valtion ratkaisun aikaansaamiseksi. On rohkaisevaa, että presidentti Obaman hallinto haluaa keskustella alueen muidenkin maiden, myös Syyrian, kanssa. Meidän olisi tehtävä Yhdysvaltojen kanssa yhteistyötä myös Iranin suhteen

– kuten jo todettiin – osana ydinaseiden leviämisen estämistä alueella ja tehostettava työtämme sekä kannusteiden että pakotteiden saralla.

EU:lla on merkittävä rooli myös itäisissä naapurimaissamme. Pidämme Yhdysvaltojen kanssa tiivistä yhteyttä edistäessämme tällä alueella demokraattisia ja markkinasuuntautuneita uudistuksia muun muassa uudella itäisellä kumppanuudella, jolla pyritään poliittiseen assosiaatioon ja taloudelliseen yhdentymiseen kuuden itänaapurimme kanssa.

Keskustelemme Yhdysvaltojen kanssa aiempaa enemmän siitä, miten Venäjän ja Kiinan sekä Latinalaisen Amerikan kaltaisten strategisten kumppanien kanssa toimitaan. Aivan ensiksi haluan varmistaa, että EU:n ja presidentti Obaman tapaaminen Prahassa 5. huhtikuuta vie suhdettamme konkreettisesti eteenpäin ja että siellä keskitytään jo kouriintuntuviin tuloksiin. Tämä luo perustan menestyksekkäälle EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokoukselle, joka pidetään Washingtonissa luultavasti kesäkuussa.

Kesäkuussa on myös tilaisuus laatia uudistettu transatlanttinen toimintaohjelma sekä EU:n ja Yhdysvaltojen käytännön yhteistyön kestävä ohjelma.

Albert Deß, kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoiset neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan kiittää esittelijä Francisco José Millán Monia erinomaisesta mietinnöstä, jossa käsitellään kaikkia oikeudenmukaisten transatlanttisten suhteiden edellyttämiä seikkoja. Tämä päätöslauselmaesitys transatlanttisten suhteiden tilasta Yhdysvaltojen vaalien jälkeen osoittaa, kuinka tärkeät nämä suhteet ovat.

Komission esittämien lukujen mukaan lähes 14 miljoonaa työpaikkaa Euroopan unionissa ja Yhdysvalloissa on riippuvaisia näistä transatlanttisista talous- ja investointisuhteista. Toivon, että Yhdysvaltojen uusi presidentti pitää näitä suhteita suuressa arvossa, kuten hän sanoi Berliinissä heinäkuussa 2008 pitämässään vaalipuheessa. Kuten hän tuolloin totesi, Amerikalla ei ole Eurooppaa parempaa kumppania.

Huomautamme päätöslauselmaesityksessä, että tämä kumppanuus on myös Euroopan tärkein strateginen kumppanuus. Varsinkin nykyisessä maailmanlaajuisessa rahoitus- ja talouskriisissä tämä kumppanuus on globaalien haasteiden voittamisen suorainen edellytys. Toimiva transatlanttinen kumppanuus edellyttää kuitenkin myös sitä, että Yhdysvallat tunnustavat Euroopan oikeutetut huolenaiheet transatlanttisessa kaupassa.

Meillä Euroopan unionissa on erityisen tiukat kuluttajansuojaa, eläinten hyvinvointia ja ympäristönsuojelua koskevat normit. Haluamme, että myös Yhdysvalloista Eurooppaan tuotavat tuotteet täyttävät nämä normit. Toivon, että uusi presidentti ja hänen uusi hallintonsa työskentelevät sen puolesta, että nämä normit otetaan käyttöön Yhdysvalloissa. Silloin meilläkään ei ole asian suhteen ongelmia.

Olen vakuuttunut siitä, että päätöslauselmaesitys hyväksytään huomenna, sillä katson, että se sisältää kaiken, mitä hyviin suhteisiin tarvitaan.

José Manuel García-Margallo y Marfil, talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän aluksi esittelijää hänen tekemästään työstä, jonka ansiosta hän voi tänään esitellä parlamentille kattavan, perusteellisen ja erittäin ajankohtaisen mietinnön.

Puheenjohtajavaltio ja komission jäsen viittasivat seuraaviin tapaamisiimme, ensin Lontoossa ja sitten Prahassa, joissa Euroopan unioni ja Yhdysvallat aloittavat uuden suhteen presidentti Obaman valinnan jälkeen.

Keskityn puheenvuorossani talous- ja raha-asioiden valiokunnan varsin hyvään lausuntoon, joka hyväksyttiin yksimielisesti ja jolla pyritään seuraaviin tavoitteisiin.

Ensimmäinen tavoite on toipua kriisistä. Toivomme siitä yhdessä tai emme toivu ollenkaan. Tällä hetkellä myönnetään suurimpia finanssipoliittisia elvytyspaketteja, mitä sukupolvemme on nähnyt vuoden 1929 jälkeen. Niiden vaikutus on tehokkaampi ja kustannukset veronmaksajille alhaisemmat, jos pystymme koordinoimaan ponnistuksemme.

Toinen tavoite on uudistaa rahoitusalan institutionaalinen rakenne – joka on nykyisessä kriisissä osoittautunut epäonnistuneeksi – ja palauttaa tuotteiden, toimijoiden ja markkinoiden avoimuus. Jos emme tee tätä yhdessä, emme pysty tekemään sitä lainkaan. Kuten komission jäsen muistutti, me muodostamme maailman suurimman taloudellisen ryhmittymän, ja meillä on – kuten esittelijä totesi – yhteisiä arvoja, joiden avulla tämä lähentyminen on mahdollista.

Kolmas tavoite on rahoitusmarkkinoiden yhdentyminen, jotta ne voivat selviytyä kilpailusta kehittyvien markkinoiden kanssa. Tätä varten on tarpeen lähentää markkinoiden sääntelykehyksiä, joiden avulla viranomaiset voivat Atlantin molemmilla puolilla soveltaa käytäntöön vastavuoroisen tunnustamisen ja paremman valvonnan periaatetta.

Komission jäsen viittasi neljanteen tavoitteeseen ja ilmaisi sen paremmin kuin itse osaan: meidän on yhdessä vastustettava protektionismin houkutusta, ja olisi hyvä ajatus hyväksyä yhteinen kanta Dohan neuvottelukierrokselle.

Arvoisa komission jäsen, yhtä tärkeää on myös se, että ratkaisemme yhdessä maailmanlaajuiset epätasapainot, jotka ovat pitkälti aiheuttaneet tämän kriisin.

Meidän on luotava uusi kansainvälinen valuuttajärjestelmä, ja olisi sääli, jos äänemme hukkuisi globaalissa keskustelussa siksi, että emme ole päässeet yhteisymmärrykseen tärkeimmän liittolaisemme kanssa.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välinen kumppanuus perustuu ensisijaisesti arvoihin ja valtaavaan taloudelliseen potentiaaliin.

Näiden kahden alueen yhteinen kansantuote on 23 miljardia euroa, mikä vastaa 60:tä prosenttia koko maailman bruttokansantuotteesta. Ne vastaavat 60 prosentista maailmankaupasta ja ovat pystyneet tekemään 75 prosenttia maailman nettoinvestoinneista.

Esittelijä Francisco José Millán Monin perusteellinen ja tasapainoinen mietintö ei olisi voinut osua parempaan aikaan, kun se annetaan samanaikaisesti – kuten hän juuri totesi – Yhdysvaltojen äskettäin valitun presidentin ensimmäisen Euroopan-vierailun kanssa, jolla tämä osallistuu G20-kokoukseen, Naton 60-vuotisjuhlallisuuksiin sekä Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen ylimääräiseen huippukokoukseen.

Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen on pystyttävä lujittamaan johtajuutta, jota mielestäni on uudistettava kolmen seikan suhteen.

Ensinnäkin meidän olisi turvattava tätä transatlanttista liittoutumaa vahvistavat periaatteet ja arvot.

Toiseksi transatlanttisessa vuoropuhelussa on suhtauduttava kunnianhimoisemmin sekä esittelijän että komission jäsenen mainitsemiin aiheisiin, Iraniin, Irakiin, Lähi-itään, Afganistaniin ja niin edelleen.

Kolmanneksi meidän olisi yritettävä käynnistää uusi vuoropuhelu esimerkiksi köyhyyden torjunnan, elintarviketurvan ja energiavarmuuden sekä ilmastonmuutoksen torjunnan kaltaisten maailmanlaajuisien kysymysten strategisista näkökohdista.

Arvoisa puhemies, on aivan selvää, että Eurooppa, jonka me haluamme esiintyvän ”valtana”, ei voi pitää puoliaan Yhdysvaltoja vastaan vaan Yhdysvaltojen rinnalla, kumppaneina, joilla on sama näkemys maailmasta, yhteisiä arvoja ja keskinäinen kunnioitus toisiaan kohtaan.

Tämä ei tarkoita sitä, että Euroopan unionin pitäisi antaa avoin valtakirja: sen on tarvittaessa puolustettava kantojaan esimerkiksi kuolemanrangaistusta, kansainvälistä rikostuomioistuinta, Kioton pöytäkirjaa, Guantánamo ja eksteritoriaalisesti vaikuttavia lakeja koskevista kysymyksistä, ja Yhdysvaltojen on kunnioitettava Euroopan unionia maailman vakautta ja tasapainoa edistävänä tekijänä.

Uusi ulkoministeri Hillary Clinton tiivisti asian hyvin – lopetan puheenvuoroni aivan pian – sanoessaan Yhdysvaltojen senaatin ulkoasiainvaliokunnalle: ”Yhdysvallat ei voi ratkaista polttavimpia ongelmia yksin, eikä maailma voi ratkaista niitä ilman Yhdysvaltoja.”

Adrian Severin, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Amerikan Yhdysvallat tarvitsee vahvoja Euroopan Yhdysvaltoja. Euroopan unioni tarvitsee vahvaa Amerikan unionia. Yhdessä Yhdysvallat ja Euroopan unioni voisivat taata maailman turvallisuuden ja vakauden ja tarjota kansainvälisen järjestyksen mallin.

Tämä mietintö ei koske vain transatlanttisten suhteiden parantamista vaan myös niiden tasapainottamista. Atlantin rantojen välillä on epäsymmetriaa, joka haittaa transatlanttista yhteistyötä. Sen vuoksi poliittisen Euroopan unionin vahvistaminen on erittäin tärkeää Yhdysvaltojen kanssa tehtävän tulevan yhteistyön kannalta. Se mahdollistaa taakan paremman jakamisen molempien osapuolien kansainväliset vastuut huomioon ottaen.

Näiden kahden strategisen kumppanin välille tarvitaan syvempiä ja paremmin jäsenneltyjä suhteita sekä näiden suhteiden institutionalisointia. Tänään käsittelemässämme mietinnössä suositellaan nykyistä parempaa strategista kumppanuutta ja siihen johtavaa prosessia. Tämän suuntaisesti meidän olisi pyrittävä luomaan EU:n ja Amerikan Yhdysvaltojen välinen konfederatiivinen transatlanttinen elin.

Strategisen transatlanttisen kumppanuuden lujittaminen tarjoaa samalla uuden mahdollisuuden edistää yhteistyötä pohjoisen pallonpuoliskon kolmannen tärkeän toimijan, Venäjän, kanssa. Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin suhteita ei pitäisi nähdä transatlanttisena liittoutumana Venäjää vastaan, vaan lähtökohtana kolmikantayhteistyön mallin luomiselle turvallisuuden ja vakauden ylläpitämiseksi maailmassa.

Tärkein tavoitteemme ei ole ilmaista odotuksiamme itseämme pettään vaan perustaa toimintamme realistiin arvioihin siitä, mitä Euroopan unioni ja Yhdysvallat voisivat saada aikaan, sekä lisätä valmiuksiamme tulosten aikaansaamiseksi. Tätä taustaa vasten tarkasteltuna me kannatamme mietinnön suositusta. Haluan myös kiittää Francisco José Millán Monia henkilökohtaisesti siitä suurenmoisesta ja ystävällisestä yhteistyöstä, jota hän teki kanssamme näiden suositusten muotoilemisessa.

Sarah Ludford, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua mietinnössä käsitellyistä oikeus- ja turvallisuusasioista, en siksi että taloudelliset näkökohdat eivät kiinnosta minua vaan siksi, että minulla on vain kolme minuuttia puheaikaa.

On selvää, että transatlanttisella yhteistyöllä on ehdottomasti torjuttava terrorismia ja laajamittaista rikollisuutta, mutta tässä on noudatettava tiukasti lakeja – niin kansallisia kuin kansainvälisiä – sekä perusoikeuksia. Tietojen vaihtoa varten on kuitenkin oltava vankka ja sitova tietosuojaa koskeva oikeuskehys.

Selvin presidentti Obaman antama merkki toimintatavan muutoksesta on aikomus sulkea Guantánamo Bayn pidätykskeskus. Tämä on hyvin myönteinen asia, ja parlamentti on kehottanut jäsenvaltioita vastaamaan myönteisesti Yhdysvaltojen viralliseen pyyntöön sijoittaa noin 60 vähäriskistä tai riskitöntä entistä vankia, joita ei aseteta syytteeseen. Pyyntö esitettiin virallisesti komission varapuheenjohtaja Jacques Barrot'n ja ministeri Ivan Langerin vierailun yhteydessä, ja toivon, että saamme pian nähdä tuloksia. Asiaa auttaa ymmärtääkseni Yhdysvaltojen valmius sijoittaa myös itse joitakin vankeja, esimerkiksi 17 uiguurivankia.

Olisi myös hyvä, jos presidentti Obama voisi mennä tammikuussa antamiaan asetuksia pidemmälle ja ilmoittaa kaikkien CIA:n pidätykskeskusten sulkemisesta ja vankien poikkeuksellisten luovutusten täydellisestä lopettamisesta. Täysi avoimuus siitä, mitä seitsemän ja puolen viime vuoden aikana on tapahtunut, ulkoistetun kidutuksen häpeällinen käyttö mukaan lukien, on tarpeen sen varmistamiseksi, että tämä ja varsinkin Euroopan yhteistyö siinä eivät toistu.

Tähän mietintöön hyväksytyssä tarkistuksessani kehoitetaan Yhdysvaltojen uutta hallintoa ratifioimaan kansainvälistä rikostuomioistuinta koskeva peruskirja ja liittymään siihen. On selvää, että tämä tekisi tuomioistuimesta vahvemman. Myös lakkauttamalla kuolemantuomion Yhdysvallat osoittaisi maailmanlaajuisesta johtajuutta.

EU:n ja Yhdysvaltojen luovutus- ja oikeusapusopimusten välitön voimaansaattaminen tehostaisi yhteistyötä rikosoikeuden alalla ja poistaisi harmaan alueen, joka mahdollisti poikkeukselliset luovutuslennot. Tällainen yhteistyö ansaitsee kuitenkin tuen vain, jos siinä taataan oikeudenmukainen kohtelu. Erästä äänestäjäni uhkaa luovutus ja kymmenien vuosien tuomio erityisvankilassa, koska hän tunkeutui hakkerioimalla Pentagonin tietokoneeseen. On hälyttävää, että hän onnistui, mutta hän on tietokonenörtti, ei terroristi, ja hän kärsii Aspergerin oireyhtymästä. Yhdysvaltojen tulisi peruuttaa luovutuspyyntönsä ja sallia, että mikäli hänet ylipäätään asetetaan syytteeseen, se tapahtuu Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Lopuksi haluan käsitellä ALDE-ryhmän tarkistuksia, jotka koskevat online-rahapelejä. On tärkeää saada nopea ratkaisu tähän kiistaan, joka koskee Yhdysvaltojen vain eurooppalaisiin online-rahapeliin tarjoajiin kohdistamia sääntöjenvastaisesti valikoivia kieltoja ja syytetoimia. Yhdysvallat väittää WTO:ssa, että kaikki online-vedonlyönti on kiellettyä sen alueella, mutta tämä ei ole totta. Yhdysvaltalainen hevoskilpailuja koskeva online-vedonlyönti ja jopa viralliset valtiolliset arpajaiset sallitaan, mutta vain ulkomaalaisia palveluntarjoajia asetetaan syytteeseen.

En ole erityisen ihastunut online-rahapeleihin – ne itse asiassa huolestuttavat minua – mutta räikeässä ristiriidassa WTO:n päätösten kanssa olevalla syrjivällä kohtelulla ei ole sijaa terveissä transatlanttisissa suhteissa. Sivumennen sanoen niissä ei ole sijaa viisumeillekaan, joten toivon, että kaikille EU:n kansalaisille myönnetään viisumivapaus hyvin pian.

Konrad Szymański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, ei ole luultavasti olemassa yhtäkään merkittävää kansainvälistä ongelmaa, jonka me pystyisimme ratkaisemaan yksin. En tarkoita vain Irania, Irakia tai Afganistania. Kansainvälinen terrorismi horjuttaa kansainvälisen järjestyksen perusperiaatteita. Geneven yleissopimukset on uudistettava, jotta voidaan vastata nykyistä paremmin uhkiin, jotka eivät liity mihinkään yksittäiseen valtioon.

Optimistisista julkilausumista huolimatta tänään on kyse Naton tulevaisuudesta. Jos liittoutuman halutaan säilyvän turvallisuutemme takaajana, Euroopan maiden on elvytettävä poliittinen ja sotilaallinen sitoutumisensa. Yhteistyömme olisi kuitenkin oltava käytännöllistä – meidän olisi myönnettävä, että Yhdysvallat edustaa erilaista mutta yhtä pätevää demokratian mallia, ja noudatettava malttia antaessamme neuvoja kansainvälisestä oikeudesta, kansainvälisestä rikostuomioistuimesta tai kuolemantuomiosta.

Joost Legendijk, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, olemme Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisten uusien suhteiden kynnyksellä. Me kaikki tiedämme, millaista vahinkoa George W. Bushin kahdeksan vuotta valkoisessa talossa näille suhteille aiheuttivat. Tästä syystä niin monet eurooppalaiset iloitsivat Barack Obaman valinnasta ja hänen lupauksestaan lähestyä monia aloja täysin eri tavalla. Francisco José Millán Monin mietinnössä mainitaan kaikki nämä tärkeät kysymykset. Sellaisia ovat muun muassa yhteinen lähestymistapa ilmastomuutokseen sekä rahoitus- ja talouskriisiin. Muita esimerkkejä ovat tarve noudattaa uutta strategiaa Afganistanissa ja Pakistanissa sekä Guantánamo Bayn pidätyskeskuksen sulkeminen. Viimeksi mainittu kysymys, Guantánamo Bay, oli yksi niistä vääryyksistä, jotka vahingoittivat pahoin Yhdysvaltojen moraalista arvovaltaa koko maailmassa. Sama pätee kidutuksen ja luovutusten kaltaisiin seikkoihin. Presidentti Obama aikoo lopettaa tällaiset käytännöt, ja myös minun ryhmäni suhtautuu tähän erittäin myönteisesti.

On myös eräs toinen, ehkä vähemmän silmiinpistävä, mutta minusta yhtä häpeällinen päätös, joka olisi kumottava mahdollisimman pian. Viitataan Yhdysvaltojen kieltäytymiseen tekemästä yhteistyötä Haagin kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa. Asiaa pahentaa se, että Yhdysvaltojen kongressi kosti säätämällä Yhdysvaltojen asevoimien henkilöstön suojelua koskevan lain vain kuukausi sen jälkeen, kun kansainvälinen rikostuomioistuin oli perustettu heinäkuussa 2002.

Mitä tässä laissa tarkalleen sanotaan? Siinä kielletään Yhdysvaltojen toimielimiä ja kansalaisia tekemästä yhteistyötä kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa tai antamasta sille tietoja. Sillä veloitetaan Yhdysvaltojen kansalaiset hankkimaan takeet kansainvälisestä immuniteetista ennen kuin he osallistuvat Yhdistyneiden Kansakuntien operaatioihin. Toisin sanoen se tekee mahdottomaksi asettaa Yhdysvaltojen kansalaisia syytteeseen. Kansainväliseen rikostuomioistuimeen liittyneet maat voivat saada liittymisestään rangaistuksen ja Yhdysvallat todella rankaisee niitä. Seikka, joka herätti eniten närkästystä kotimaassani Alankomaissa, oli se, että tällä lailla annetaan Yhdysvaltojen presidentille oikeus käyttää kaikkia tarvittavia keinoja kansainvälisen rikostuomioistuimen pidättämien Yhdysvaltojen asevoimien henkilöstön jäsenten vapauttamiseksi. Tästä syystä me Alankomaissa kutsumme lakia ”Haagin hyökkäyslaiksi”.

Tästä voisi vitsailla paljonkin, ja niin me olemme myös tehneet, syystäkin. Vitsailu voi kuitenkin saada meidät aliarvioimaan kaiken tämän merkitystä. Tämä laki oli presidentti Bushilta äärimmäisen vihamielinen ja hyvin symbolinen reaktio kansainvälisen rikostuomioistuimen perustamiseen. Nyt me tarvitsemme yhtä symbolista mutta toivoakseni hyvin ystävällismielistä reaktiota presidentti Obamalta. Kehotan häntä kumoamaan tämän lain ja tekemään yhteistyötä kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa, ja kehotan komissiota ja neuvostoa kiinnittämään presidentin huomiota tähän kysymykseen, kun ne ensi viikolla tapaavat hänet.

Jiří Maštálka, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, luin mietinnön hyvin kiinnostuneena ja sanon suoraan, että se sai minut jokseenkin hämmentyneeksi. Mietintö koostuu 61 kohdasta, ja se on tyhjentävä, mutta mielestäni hyvin hämärä. Se kadottaa tai ei edes sisällä kysymyksiä, jotka vaikuttavat eniten tavallisten ihmisten elämään Tšekissä ja Euroopassa. En löydä siitä selvää kantaa nykyiseen maailmanlaajuiseen talouskriisiin tai EU:n ja Yhdysvaltojen toimintatapaan. En löydä siitä kantaa sotaan, jota eräät EU:n jäsenvaltiot hyvin huonolla menestyksellä käyvät Yhdysvaltojen rinnalla Afganistanissa. Mietinnössä otettu kanta on vastuuttoman ylimalkainen. Mitä tarkoitetaan kehotuksella ”esittää uusi strategiakonsepti”? Lausuma, jonka mukaan parlamentti ”pitää myönteisenä Richard Holbrooken nimitystä Pakistanin ja Afganistanin alueen erityislähettilääksi”, on täysin asiaton tämän tyyppisessä mietinnössä, ja se on vain sen pienen poliittikkoryhmän keskinäistä mielistelyä, joka kymmenen vuotta sitten teki päätöksen Jugoslavian pommittamisesta. Mietinnöstä puuttuu myös täysin selvä kannanotto Yhdysvaltojen kansallisen ohjuspuolustusjärjestelmän osien rakentamista Keski-Eurooppaan koskevaan suunnitelmaan, josta sivumennen sanoen on tullut kiistakysymys kansainvälisissä suhteissa ja joka on käynnistämässä avaruuden militarisointiohjelman.

Vaikka mietintö sisältää merkittävän irtioton kaksinaismoralistisesta politiikasta Itä-Euroopan valtioiden suhteen ja vaikka siinä painotetaan aiempaa enemmän kansainvälistä oikeutta, kokonaisuutena se vaikuttaa lähinnä EU:n korkeaa edustajaa Javier Solanaa puolustelevalta asiakirjalta. Tehtävä tuli hoidettua hyvin, eikä suurempiin muutoksiin ole aihetta. Mietintö sisältää kehotukset perustaa kaksi uutta EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistä elintä sekä tätä koskevan ehdotuksen. Minun mielestäni tällaisia kaunokirjallisia luomuksia ei pitäisi esitellä Euroopan parlamentille. Sen sijaan me tarvitsemme päätöslauselman siitä, miten toimimme maailmaa nykyisin koettelevien perustavanlaatuisen kysymysten suhteen.

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, yhdyn pitkälti siihen näkemykseen lujien transatlanttisten suhteiden suuresta merkityksestä Euroopan unionille, joka Francisco José Millán Monin mietinnöstä huokuu. Hän on oikeassa viitatessaan todella yhteisiin poliittisiin ja sosiaalisiin arvoihin.

Näiden kiitosten lisäksi esitän myös eräitä kriittisiä huomioita. Mielestäni on sääli, että esittelijä suosittaa vain ohimennen mietinnön 35 kohdassa yhteistä transatlanttista lähestymistapaa Kiinaan. Mitään tätä koskevia ehdotuksia ei kuitenkaan tehdä huolimatta maailmanlaajuisesta kriisistä ja lähestyvistä Lontoon G20-kokouksesta, jossa kaikkien katseet kääntyvät Pekingin rahoitusvaroihin ja -voimaan. Mietinnön 47 kohdassa esittelijä tosin painottaa yhteisiä transatlanttisia kauppaintressejä, kuten teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoa. Entä yhteinen huolenaihe Kiina, arvoisa esittelijä?

Toinen kommenttini koskee monenvälisyyden asettamista oikeisiin mittasuhteisiin, mikä on täällä parlamentissa usein esitetty ajatus. Vain Yhdysvallat on poliittisen tahtonsa ja sotilaallisen kykynsä perusteella valmis ja kykenevä varmistamaan maailmanlaajuisen vakauden ja turvallisuuden. Tehdäänkö nopea vertailu Eurooppaan. Euroopan tehtävänä on yksinkertaisesti tukea Washingtonia vastuullisesti ja luotettavasti. Minusta juuri tämä on todellista transatlanttista yhteistyötä, sillä vaikka Yhdysvallat tarvitsee Eurooppaa, meidän on oltava tietoisia siitä, että Eurooppa tarvitsee Yhdysvaltoja paljon enemmän. Tämä seikka on syytä pitää mielessä.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, onnittelen Francisco José Millán Monia hyödyllisestä ja innostavasta mietinnöstä transatlanttisten suhteiden tilasta. Koska aika ei riitä yksityiskohtaiseen analyysiin, esitän vain muutamia kommentteja. Ensinnäkin päätöslauselmatekstin B kohdassa ei pitäisi todeta näin varmasti, että Lissabonin sopimus tulee voimaan. Me emme vielä tiedä sitä. Toiseksi niistä kohdista, joissa aivan oikein puhutaan tarpeesta uudistaa kansainvälinen rahoitusjärjestelmä, Maailmanpankki ja kansainvälinen valuuttarahasto IMF, puuttuu vaatimus luottoluokituslaitosten uudistamisesta ja tiukasta valvonnasta. Nämä laitokset antoivat pankeille ja vakuutusyhtiöille parhaan mahdollisen AAA-luokituksen jopa silloin, kun ne olivat täynnä ns. myrkyllisiä omaisuuseriä ja tosiasiallisesti maksukyvyttömiä ja maksoivat johtajilleen miljardisummia. Kolmanneksi, mietinnön 24 kohdassa viitataan 16 yhdysvaltalaisen uutistoimiston muodostaman paneelin raporttiin globaaleista kehityssuunnitelmista vuoteen 2025 asti. Huomautan, että vastaavia analyyseja on tehty myös Venäjällä ja Kiinassa, mutta mietinnössä ei oteta näitä raportteja riittävästi huomioon. Kiinaan olisi muutenkin kiinnitettävä enemmän huomiota. Huomautan, että viime viikon Financial Timesin mukaan kolme maailman suurinta pankkia markkina-arvolla mitattuna ovat kiinalaisia. Kiinan BKT on saavuttamassa Yhdysvaltojen BKT:tä. EU:n olisi mukautettava toimintaansa tätä vastaavasti. Neljänneksi, mietinnön 31 ja 32 kohdassa esitetään useita Venäjää koskevia tarkkoja suunnitelmia. Niissä puhutaan rakentavan yhteistyön tarpeesta, mutta jo 33 kohdassa EU:ta ja Yhdysvaltoja kehoitetaan kehittämään yhteinen strategia kuudelle entiseen Neuvostoliittoon kuuluneelle valtiolle, joissa puhutaan yleisesti venäjää ja joissa on myös venäläinen väestönosa. Hyvät kollegat, mietinnön mukaan tämä strategia on määrä toteuttaa ilman Venäjän federaatiota. Jos näin tehdään, pelkään, että emme valitettavasti puhu rakentavasta yhteistyöstä vaan konfliktien siementen kylvämisestä, ja toivon, että emme halua sitä.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot sekä Yhdysvallat ovat vapauden ja demokratian voimia. Ne pitävät arvoja tärkeämpinä kuin lähes mikään muu maapallon valtio.

Viime vaaleissa Yhdysvallat osoitti jälleen kerran kykynsä uudistua ja nuorentua tässä arvoin ja demokratiaan perustuvassa prosessissa. Rahoituskriisi on taas osoittanut, että tässä maailmanjärjestyksessä meidän eurooppalaisten on ehdottoman tärkeää tehdä tiivistä yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa ja kytkeä etumme yhteen, koska vain siten voimme asettaa normeja ja syventää valtioidemme välisiä suhteita.

Tästä syystä pidän Francisco José Millán Monin mietintöä juuri nyt erittäin tärkeänä. Meidän on pyrittävä viemään transatlanttista talousneuvostoa eteenpäin ja harjoittamaan politiikkaa, jolla poistetaan tullien ulkopuoliset kaupan esteet, jotta voimme kytkeä etumme yhteen, saada aikaa transatlanttiset markkinat ja syventää siten myös pysyvästi poliittisia suhteita.

Tässä yhteydessä on tunnustettava, että tämä onnistuu vain, jos parlamentit osallistuvat siihen, sillä suurin osa säännöksistä voidaan mukauttaa asianmukaisesti vain parlamenttien avulla, ja että tämä prosessi sekä transatlanttista lainsäätäjien vuoropuhelua ja transatlanttista edustajakokousta koskevat ehdotukset ovat erittäin tärkeitä.

Lisäksi on ratkaisevan tärkeää, että kehitämme nyt pitkän aikavälin strategioita, että pystymme tekemään yhteisiä suunnitelmia ja että molemmat osapuolet tietävät, mitkä yhteiset etumme ovat 10 tai 20 vuoden kuluttua, niin että voimme laatia käytännön politiikkamme niiden pohjalta. Uskon myös, että tämä antaa puheenjohtajavaltio Tšekille lähtökohdan korostaa tätä seikkaa 5. huhtikuuta pidettävässä kokouksessa Yhdysvaltojen edustajien kanssa, jotta voimme kytkeä yhteiset etumme vahvemmin yhteen.

Lopuksi: kaikki tämä onnistuu vain, jos Euroopan unioni on vahva ja luotettava kumppani, jos sillä on jotakin Lissabonin sopimuksen kaltaista, joka antaa sille ulkopoliittista toimintavapautta. Tästä syystä pyydän, että puolustamme nyt etujamme ja muistamme, että meidän on otettava nämä edistysaskeleet, jotta voimme aloittaa todellisen kumppanuuden Amerikan Yhdysvaltojen kanssa samalla tasolla.

Erika Mann (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa muutaman sanan taloussuhteistamme. Haluan myös kiittää kollega Francisco José Millán Monia hänen erinomaisesta mietinnöstään.

Meidän on pidettävä mielessä, mitä haluamme saavuttaa. Tarkoitan sitä, että juuri Euroopan parlamentti esitti tämän ajatuksen vahvemmista taloussuhteista ja transatlanttisten markkinoiden luomisesta, ja neuvosto ja komissio antoivat sille tukensa paljon myöhemmin. Ajatusta transatlanttisista markkinoista seurasi transatlanttinen talousneuvosto (TTN). Kukin näistä aloitteista voi onnistua vain, jos ne saavat voimakasta tukea molemmilta puolilta. Hallinnon vaihtuminen Yhdysvalloissa ei merkitse automaattisesti sitä, että saamme talousneuvostolle vankan tuen, koska meidän on hoidettava valtavaa talous- ja rahoituskriisiä.

Tästä syystä kehotan sekä komissiota että neuvostoa varmistamaan, että transatlanttinen talousneuvosto saa kaiken tarvitsemansa tuen, sillä tämä ei ole itsestään selvää.

Muistutan teitä kolmesta asialistalla olevasta kysymyksestä, jotka ovat erittäin tärkeitä ja jotka meidän on jollain tavalla ratkaistava. Yksi niistä koskee kauppakiistoja. Tähän liittyviä asioita on hyvin paljon, mutta haluaisin keskittyä yhteen tärkeään kysymykseen, Airbus-Boeing-tapaukseen, joka on viety WTO:hon ja jota jatkuvasti lykätään. Kehotan teitä löytämään siihen ratkaisun. Se ei ole TTN:n asialistalla, mutta meidän on päästävä pikaisesti ratkaisuun, sillä muutoin tällä tärkeällä alalla syntyy ongelmia.

Toiseksi pyydän teitä huolehtimaan siitä, että saamme vihdoin etenemissuunnitelman ja että TTN:ssä käsiteltävistä kysymyksistä vallitsee avoimuus. Me olemme pyytäneet tätä useaan otteeseen. Tiedän, että neuvosto työskentelee asian parissa, mutta siinä ei vielä ole edistytty tarpeeksi. Haluaisimme, että molempia osapuolia kuultaisiin konttiturvallisuudesta varsin pian. Tästä sovittiin TTN:n viime kokouksessa, mutta jatkotoimia tarvitaan.

Lopuksi: huolehtikaa siitä, että esitätte TTN:lle ajatuksen yksilöidä yhdessä energiaintensiivisiä teollisuudenaloja koskevan viitearvon. Tämä on ainoa tapa ratkaista energiaintensiivisten teollisuudenalojen ongelmat.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António dos SANTOS**

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, ensi viikolla Yhdysvaltojen presidentti Obama matkustaa ensimmäiselle vierailulleen Eurooppaan osoittaakseen sitoutumisensa transatlanttiseen liittoutumaan ja vuoropuheluun.

Hänen valintansa presidentiksi antoi toivoa ja käynnisti muutoksen paitsi Yhdysvalloissa myös koko maailmassa ja myös Euroopassa. On välttämätöntä, että EU perustaa viestintäverkostoja käydäkseen tehokasta vuoropuhelua Yhdysvaltojen kanssa monista tärkeistä aiheista, kuten Lähi-idän konfliktista, talouskriisistä ja ilmastomuutoksesta. Nämä kysymykset ovat maailmanlaajuisia ongelmia, ja siksi niistä on keskusteltava kansainvälisessä yhteistyössä Yhdysvaltojen, Euroopan unionin, Euroopan valtioiden, Kiinan, Intian ja kaikkien maailman valtioiden kanssa.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Yhdysvaltojen presidentinvaalit käynnistivät uuden aikakauden valtion suhteiden historiassa ja myös itse Yhdysvalloissa. Toivon, että tämä on Yhdysvalloille kehitykseen perustuva eikä vallankumouksellinen muutos.

Minua kuitenkin huolestuttavat Yhdysvaltojen ja Venäjän väliset oudot suhteet, jotka vahvistuvat eräiden Euroopan maiden kuten Puolan ja Tšekin kanssa tehtyjen sopimusten kustannuksella. Esimerkki tästä on kysymys ohjuspuolustusjärjestelmän rakentamisesta, jossa Yhdysvallat on peräytynyt aiemmista näille maille antamistaan sitoumuksista. Älkäämme myöskään unohtako viisumeita, joita Yhdysvallat edelleen vaatii eräiden jäsenvaltioiden kansalaisilta. Näin ei saisi olla EU:n ja Yhdysvaltojen välisissä transatlanttisissa suhteissa.

Transatlanttisen yhteistyön tehostaminen on erityisen tärkeää terrorismin torjumisessa, jonka on ennen kaikkea perustuttava kansainvälisen oikeuden noudattamiseen. Kuten Barack Obama on sanonut, ”mikään valtio, oli se kuinka suuri ja mahtava tahansa, ei selviä tällaisista haasteista yksin”. Myös Euroopan parlamentin on syytä muistaa tämä, sillä minusta tuntuu usein siltä, että luulemme Euroopan unionin voivan selviytyä tästä maailmanlaajuisesta haasteesta yksin.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, kollegamme Francisco José Millán Mon on mietinnössään komission jäsenen ja ministerin tavoin esittänyt mahdollisia ratkaisuja, strategioita ja tavoitteita, joiden olisi ohjattava meitä yhteistyössämme Yhdysvaltojen kanssa. Haluaisin puhua teille eräästä toisesta ajatuksesta.

Mielestäni Barack Obaman vaalilause – ”muutos jota tarvitsemme” – koskee myös meitä eurooppalaisia. Tarkoitin muutosta asenteessamme Yhdysvaltoja kohtaan. Yhtäältä me ihailemme tämä historiallisesti nuoren yhteiskunnan vaurautta, taloutta, tiedettä, elokuvia, musiikkia ja vapautta. Toisaalta monet etenkin vasemmistoa edustavat jäsenet suhtautuvat vastahakoisesti ja jopa vihamielisesti Yhdysvaltojen politiikkaan, uskonnollisuuteen ja kapitalismiin. Ristiriitaista kyllä, Venäjä on aina ystävä, teki se mitä tahansa, jopa journalistien murhien kaltaisia pahimmanlaatuisia hyökkäyksiä, ja Yhdysvallat on kumppani vihollisen vaatteissa, vihollinen, joka tosin auttoi vapauttamaan Euroopan natseista ja teki sen omasta vapaasta tahdostaan, vaikka sillä ei ollut siihen velvollisuutta. Sitä pidetään vihollisena, joka auttoi jälleenrakentamaan Euroopan, mutta tästä huolimatta se ei ole ansainnut pysyvän liittoutumakumppanin asemaa.

Puhun siis terveeseen järkeen perustuvista asianmukaisista normeista ja päätöksistä enkä ainoasta oikeasta ja oikeudenmukaisesta ideologiasta, ikään kuin olisimme kaiku Moskovasta. Se, mikä Yhdysvalloissa on huonoa ja virheellistä, on arvioitava tämän mukaisesti, mutta sitä, mikä on hyvää ja saattaa auttaa meitä saavuttamaan EU:n tavoitteet, olisi arvostettava. Yhteistyön on perustuttava tosiasioihin ja samalla vakaaseen tahtoon ratkaista ongelmat yhdessä. Vasemmiston neljän viime vuoden aikana esittämät lukuisat lausumat, suosionosoitukset, tarkistukset ja kokonaiset päätöslauselmat, joita olen todistanut, ovat usein perustuneet kielteiseen ja yleistävään asenteeseen, eivät välttämättä tosiasioihin. Sallikaa minun vielä sanoa, arvoisa puhemies, että Barack Obamasta tuli presidentti vain Yhdysvaltojen kansan tahdosta, kansakunnan, jonka kanssa kannattaa tehdä yhteistyötä ja joka puolustaa myös meille tärkeitä arvoja.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, Euroopalla ja Yhdysvalloilla on ratkaistavanaan koko joukko maailmanlaajuisia ongelmia ja haasteita. Rahoitus- ja talouskriisi, ilmastonmuutos, terrorismi, ydinaseiden leviäminen, Lähi-idän ratkaisemattomat ongelmat ja konfliktit, Irak ja Afganistan ovat vain eräitä näistä ongelmista. Sen paremmin EU kuin Yhdysvallatkaan ei voi ratkaista mitään näistä ongelmista ilman tarvittavaa yhteistyötä, esimerkiksi täällä jo käsitellyn kaltaista strategista yhteistyötä ja strategista kumppanuutta. Kumppanuus perustuu yhteisiin vapauden, ihmis- ja kansalaisoikeuksien sekä demokratian arvoihin, jotka ovat osoittaneet hyödyllisyytensä 60 viime vuoden aikana.

Yhdysvaltojen uuden hallinnon myötä on syntynyt suuri halu yhteistyöhön. Muutama viikko sitten eräillä meistä oli mahdollisuus käydä Washingtonissa ja keskustella ulkoministeriön alivaltiosihteerien sekä kongressin, senaatin ja useiden tieteellisten laitosten edustajien kanssa. Tahtoa yhteistyöhön, asioiden tekemiseen ja ongelmien ratkaisemiseen yhdessä löytyy. Niinpä minäkin kehotan parlamentin jäseniä tiivistämään ja tehostamaan yhteistyötä yhdysvaltalaisen virkaveljemme kanssa.

Euroopan ja Yhdysvaltojen strategista yhteistyötä ei saa kuitenkaan kääntää kolmansia maita, kuten Venäjän tai Kiinan kaltaisia kumppaneita, vastaan. Esimerkiksi aseriisuntaan tai ydinaseiden valvontaan liittyviä ongelmia ei voida ratkaista ilman Venäjän kanssa tehtävää yhteistyötä. Sen vuoksi olen tyytyväinen esimerkiksi Start-sopimusta koskevien neuvottelujen käynnistämiseen uudelleen, ja suhtaudun myös myönteisesti keskusteluihin venäläisten kumppaniemme kanssa Eurooppaan sijoitettavasta Yhdysvaltojen ohjuspuolustusjärjestelmästä. Tämä kaikki on tärkeää. Lopuksi toivotan puheenjohtajavaltio Tšekille menestystä Prahan huippukokouksessa ja kiitän Francisco José Millán Monia hänen mietinnöstään.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, Gordon Brown sanoi äskettäin Washingtonissa pitämässään puheessa – hän oli ensimmäinen Yhdysvaltojen pääkaupungissa puhunut eurooppalainen

johtaja – että poliittisessa muistissa ei ole aikaa, jolloin Eurooppa olisi ollut yhtä myönteinen Yhdysvaltoja kohtaan kuin nyt. Se on varmasti totta. Yhteiskuntamme ja luonnollisesti myös poliittiset, kulttuuriset ja sosiaaliset eliittimme eivät ole koskaan olleet yhtä amerikkalaismyönteisiä, suorastaan amerikkalaismielisiä, kuin nyt.

Meidän olisi hyödynnettävä tätä tosiseikkaa. Se on yhteinen tunne, joka ulottuu uutta hallintoa kohtaan tunnettua henkilökohtaista sympatiaa pidemmälle ja johon yhdistyy laaja yhteinen toimintaohjelma, jonka pohjalta voimme työskennellä. Tämä ohjelma on täällä, ja se selitetään oikein hyvin mietinnössä, josta huomenna äänestämme.

On kuitenkin myös erittäin tärkeää pitää tiukasti mielessä se, että vaikka meillä on paljon yhteistä, etumme eivät aina ole yhteneväiset, ja sen vuoksi on aloja, joista olemme jatkossakin eri mieltä ystävinä, jotka nyt keskustelevat kasvokkain ja pystyvät tekemään yhteistyötä. Tämä on totta erityisesti siksi, että meidän palvelemamme yhteiskunnat ovat erilaisia, ja tarkoitan erityisesti talouden ja kaupan aloja; niillä on avoimia kysymyksiä, jotka on ratkaistava parhaalla mahdollisella yhteistyöllä mutta unohtamatta kummankaan puolen kantoja.

Tässä suhteessa Euroopan unionin on oltava itsekriittinen sen suhteen, mitä sen pitäisi tehdä ja mitä sen pitäisi kehittää ollakseen uskottava. Tiedämme, että kun Lissabonin sopimus hyväksytään, saamme selkeämmät välineet ja pystymme käyttämään niitä. Jo nyt meidän on kuitenkin ymmärrettävä, että jos haluamme saada Yhdysvaltojen kunnioituksen ja huomion, meidän on myös uudistettava toimintatapamme.

James Elles (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, meillä on edessämme mielestäni erittäin tärkeä mietintö, sillä esittelijä Francisco Millán Mon on onnistunut saamaan mietinnölleen ulkoasiainvaliokunnan lähes yksimielisen hyväksynnän. Tällaista en ole ennen nähnyt: kaikki ryhmät yhdessä osoittivat, että ne kannattavat nykyistä vahvempaa transatlanttista kumppanuutta. Olenkin huomannut, että tässä mietinnössä me nyt kutsumme sitä ensi kerran strategisimmaksi kumppanuudeksemme. Meillä on paljon muitakin kumppanuuksia, mutta tämä on Euroopan unionin kannalta tärkein.

Kuten aiemmin mainittiin, uusi äänensävy on kuultavissa, mutta minusta tuntuu, että se kuuluu Yhdysvalloista, joka katsoo, mitä Eurooppa voi tehdä toimiakseen kumppanina globaalissa järjestelmässä, ja että meidän on nyt pohdittava, miten me voimme antaa panoksemme tähän prosessiin.

Tämän keskustelun kohokohta oli mielestäni se, että te, arvoisa komission jäsen, sanoitte meidän pyrkivän strategisempaan vuoropuheluun ja tarkastelemaan pitkän aikavälin kehityssuuntauksia, kuten NIC:n vuoteen 2025 ulottuvassa raportissa tehdään; katsomaan pidemmälle eteenpäin nähdäksemme, että voimme käyttää yhteistä analyysia, ja yhdessä päättämään yhteisiin toimiin tämän tuloksena. Epäilen, että tämä edellyttää jonkin verran kehittämistä Euroopan unionissa, ehkäpä vuoden 2010 talousarviosta myönnettävää tukea, jotta voimme muodostaa oman pitkän aikavälin ajattelumme – sillä komissiossa ja parlamentissakin harjoitetaan varsin vähän NIC:n raportin kaltaista pitkän aikavälin pohdintaa pitkän aikavälin suuntauksista.

Näin tehdessämme meidän on löydettävä keino luoda nykyistä tasavertaisemmat edellytykset eurooppalaisten ja yhdysvaltalaisen osallistumiselle näihin keskusteluihin. Viiden viime vuoden aikana Brysseliin on virrannut valtavasti yhdysvaltalaisia ajatushautomoita, jotka kertovat meille, mitä meidän olisi tiettyjen poliittisten seikkojen suhteen tehtävä, mutta Washingtonissa on hyvin vähän eurooppalaisia, jotka kykenevät kertomaan yhdysvaltalaisille meidän ajatuksistamme Euroopan politiikan laatisesta. Meidän on keskityttävä tähän ja tarjottava riittävät budjettivarat tällaisen vaikutuksen aikaansaamiseksi, jotta voimme antaa tasavertaisen panoksen transatlanttisissa keskusteluissa.

Ana Maria Gomes (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, presidentti Obaman valinnan Bushin hallinnon jättämistä raunioista pelastama transatlanttinen kumppanuus ei enää riitä ratkaisemaan ihmiskunnan suurimpia haasteita, mutta sitä tarvitaan yhä.

Euroopan on käytettävä tämä tilaisuus hyväksi ja muotoiltava Yhdysvaltojen kanssa strategia nykyisestä maailmanlaajuisesta kriisistä pääsemiseksi inhimillinen turvallisuus säilyttäen – ja tämä merkitsee kansainvälisen rahoitusjärjestelmän uudistamisen lisäksi myös koko globalisaatioprosessin sääntelyä ja investoimista kestäväan talouteen maailmanlaajuisessa mitassa.

Me tarvitsemme enemmän Eurooppaa ja vahvemman Euroopan auttaaksemme presidentti Obamaa sulkemaan Guantánamon ja salaiset vankilat, laatimaan Afganistanin, Pakistanin, Iranin ja Sudanin turvallisuushaasteita koskevan vaihtoehtoisen strategian sekä saamaan aikaan oikeudenmukaisuuden ja rauhan israelilaisille ja arabeille.

Me tarvitsemme vahvemman Euroopan ja aidon kumppanuuden Yhdysvaltojen kanssa saavuttaaksemme kehityksen vuosituhattavoitteet. Vain, jos EU kantaa osansa taakasta, hoitaa maailmanlaajuiset vastuunsa ja on enemmän kuin osiensa summa, se voi odottaa, että Washington suhtautuu siihen vakavasti ja että pystymme vaikuttamaan Obaman hallinnon politiikkaan sekä luomaan aidon transatlanttisen kumppanuuden, jota maailma yhä tarvitsee.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Berliinissä viime vuonna pitämässään puheessa Barack Obama totesi, että Yhdysvalloilla ei ole koko maailmassa Eurooppaa parempaa kumppania. Myös meidän on korkea aika todeta, ettei meillä ole maailmassa parempaa tai tärkeämpää kumppania kuin Amerikan Yhdysvallat. Meidän on etsittävä liittolaisia niiden keskuudesta, joiden kanssa meillä on yhteisiä arvoja ja etuja, ei niiden, jotka ovat hyvin kaukana meistä.

Euroopalla ei ole vaihtoehtoa transatlanttisille suhteille. Koko läntinen maailma on kansainvälisen terrorismin, ydinaseiden leviämisen, ilmastonmuutoksen ja talouskriisin kaltaisten suurten haasteiden edessä. Onnistumme voittamaan ne vain, jos teemme yhteistyötä.

Talouskriisistä voidaan todeta, että protektionismin houkutus tuntuu kaikissa maissa. Tämä pätee myös Yhdysvaltoihin, sillä kuten tiedämme, siellä on käynnistetty ”Osta amerikkalaista” -ohjelma. Meidän on yhdessä torjuttava protektionismia, sillä viime kädessä protektionismi ei suojele meitä vaan on vahingollista kaikille.

Presidentti Obaman ensimmäiseen vierailuun Euroopassa kohdistuu suuria odotuksia. Odotamme, että G20-huippukokouksessa luodaan perusta yhteiselle institutionaaliselle vastaukselle ja laaditaan yhteiset säännöt, joiden avulla voimme voittaa maailmanlaajuisen talouskriisin.

Euroopan tavoitteena on olla merkittävä kansainvälinen toimija. Lissabonin sopimuksella luodaan tälle institutionaaliset edellytykset, mutta mikään ei voi korvata poliittista tahtoa. Meidän on otettava suurempi rooli kansainvälisellä näyttämöllä, sillä vain siten voimme saavuttaa tavoitteemme.

Călin Căţalin Chiriţă (PPE-DE). – (RO) Haluan kiittää Francisco José Millán Monia hänen erinomaisesta mietinnöstään transatlanttisista suhteista.

Euroopan parlamentin jäsenenä meidän on vaadittava painokkaasti, että Euroopan unioni ja Amerikan Yhdysvallat kehittävät yhteisen strategian kuudelle Euroopan naapuruspolitiikan piiriin kuuluvalla Itä-Euroopan valtiolla, Moldovalle, Ukrainalle, Georgialle, Armenialle, Azerbaidžanille ja Valko-Venäjälle, jotta saadaan tuntuja ja kestäviä tuloksia uuden itäisen kumppanuuden ja Mustanmeren synergian täytäntöönpanossa. Olen tyytyväinen tätä koskevan tarkistukseni sisällyttämisestä mietintöön, ja kiitan kollegoitani tämän ajatuksen tukemisesta.

Toinen erityisen kiinnostava seikka on esittelijän ehdotus poistaa viisumipakko kaikilta EU:n kansalaisilta, jotka haluavat matkustaa Yhdysvaltoihin. Kaikkia EU:n kansalaisia on kohdeltava yhdenvertaisesti. Ei voida hyväksyä sitä, että joitakin Euroopan unionin kansalaisia kohdellaan toisen luokan kansalaisina.

Korostan sitä konkreettista ja merkittävää edistystä, jota viisumivapauden saamiseksi on saavutettu. Romaniassa otettiin esimerkiksi käyttöön tammikuussa 2009 uudet biometriset passit, joissa on kansalaisten henkilötiedot sisältävä siru ja 50 turvatekijää, mikä on 18 enemmän kuin nykyisissä passeissa. Katson kuitenkin, että biometristen passien ei tarvitse olla viisumivapausohjelman piiriin kuulumisen ehto.

Kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden sisällyttämisen viisumivapausohjelmaan on oltava ensisijainen tavoite Euroopan komission ja Yhdysvaltojen välisessä vuoropuhelussa.

József Pinior (PSE). – (PL) (*mikrofoni oli aluksi pois päältä*) (...) kuten presidentti Barack Obama otsikoi viestinsä Lontoossa pidettävässä G20-huippukokouksessa. Talouskriisistä on tullut koko maailman haaste, mutta se on myös tilaisuus syventää ja muotoilla uudelleen transatlanttisia suhteita. Francisco José Millán Monin mietinnössä osoitetaan Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisen kumppanuuden strategiset aspektit. Se on selvä todistus siitä, kuinka tärkeinä Euroopan parlamentti pitää transatlanttisia suhteita.

Tätä uutta lukua EU:n ja Yhdysvaltojen suhteissa olisi käytettävä myös EU:n toimielinten toiminnan lisäämiseen Yhdysvalloissa. Tarkoitan EU:n toimielimiä, eurooppalaisia yliopistoja ja eurooppalaisia säätiöitä. Nyt on oikea aika muotoilla uudelleen kumppanuutemme ja Euroopan osoittaa Washingtonissa ja Yhdysvalloissa tämän päivän Euroopan unionin mahdollisuudet, eurooppalaisen tieteen, kulttuurin ja sivistyksen potentiaali. Meidän olisi hyödynnettävä sitä, että Yhdysvalloilla on uusi presidentti, joka edustaa Yhdysvaltoja sellaisena kuin Eurooppa on sitä aina pitänyt, demokratian ja vapauden symbolina.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, presidentti Obama sanoi: ”Yhdysvalloilla ei ole parempaa kumppania kuin Eurooppa.” Uskon puhuvani monien parlamentin jäsenten puolesta sanoessani, että tämä näkemys on molemminpuolinen. Presidentti Obaman valinta aloitti uuden luvun transatlanttisissa suhteissa, jotka ovat kärsineet vakavia takaiskuja. Suhteista Kanadaan vastaavan valtuuskunnan varapuheenjohtajana jouduin jopa kerran todistamaan tilannetta, jossa Kanada toimi Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisenä sovittelijana.

Olen myös tyytyväinen presidentti Obaman sitoutumiseen diplomaattisten keinojen käyttöön Iranin islamilaisen tasavallan suhteen. ”Vapaan Iranin ystävien” kannattajana toivon kuitenkin, että myös Iranin demokraattinen oppositio saa mahdollisuuden osallistua tähän. Iranin kanssa käytävien neuvotteluiden on oltava kaikin puolin avoimia. EU:n ja Yhdysvaltojen suhteiden uusi aikakausi ulottuu toivottavasti myös Yhdysvaltojen suhteisiin kolmansien maiden kanssa. Euroopan suuria odotuksia presidentti Obamaa kohtaan on nyt lunastettava toiminnalla.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Uusi transatlanttinen toimintaohjelma oli uusi vuonna 1995. Moni asia on muuttunut sen jälkeen, ja siksi me tarvitsemme uuden kumppanuussopimuksen.

Berliinin muurin murtumisesta on kulunut kaksikymmentä vuotta, ja tuota tapahtumaa seurasi Euroopan unionin historiallinen laajentuminen. Tänä aikana olemme todistaneet terrorismin traagista nousua ja uusien uhkien muodostumista alueen rauhalle. Lisäksi olemme tulleet tietoisiksi ilmastomuutoksesta ja kohdanneet rahoitus-, talous- ja energiakriisejä. Meidän olisi hyödyllistä tehdä tilannekatsaus kommunismin romahduksen jälkeisestä ajasta ja tarkastella maailman tilannetta ottaen paremmin huomioon globaalien toimijoiden riippuvuus toisistaan. Läheisempää kumppanuuttamme Yhdysvaltojen kanssa olisi kehitettävä uusien haasteiden ja uuden ymmärryksen viitekehyksessä.

Emme kamppaile vain rahoitus- ja talouskriisin, vaan myös maailmanlaajuisen johtajuuskriisin kanssa. Meidän on edettävä useilla rintamilla samanaikaisesti. Emme onnistu kansainvälisen rahoitusjärjestelmän uudistamisessa, ellei Dohan prosessissa tapahdu edistystä ja ellemme pysty nykyistä paremmin luomaan rauhaa ja poistamaan köyhyyttä.

Tehokasta monenvälisyyttä on kehitettävä niin, että kaikki voittavat. ”Yes, we can”.

Tämän hengen mukaisesti kannatan säännöllisiä poliittisia neuvotteluja molempien kumppaneiden välillä ja etenkin yhteistyön parlamentaarisen ulottuvuuden vahvistamista perustamalla transatlanttinen edustajakokous. Mietinnössä minua ilahduttaa erityisesti se, että siinä painotetaan sijoituksia ja transatlanttisten rahoituspalvelujen tarjoamisen rajoitusten poistamista.

Suhtaudun myös myönteisesti mietinnössä ilmaistuun haluun tiivistää yhteistyötä avaruusohjelmissa, erityisesti Euroopan avaruusjärjestön ja NASA:n välillä. Tämä ei tarkoita, että haluaisin astronautiksi, vaan pikemmin sitä, että olen kiinnostunut uudesta teknologiasta.

Helmut Kuhne (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, valtaosa Euroopan unionin kansalaisista, luultavasti useimmat Euroopan unionin hallituksista ja lähes varmasti enemmistö Euroopan parlamentin jäsenistä toivoi marraskuussa, että Barack Obama valittaisiin presidentiksi. Se on hienoa, vaikka eräistä tämän keskustelun puheenvuoroista on saattanut kuulua hienoinen epäily siitä, oliko tämä kaikki sittenkään niin hyvä asia.

Euroopan on luonnollisesti myös tulevaisuudessa edustettava päättäväisesti omia kantojaan, mutta Yhdysvalloista esitettävien pahansuopien huomautusten aika on ohi, sillä emme voi enää syyttää kaikkea niin mukavasti George Bushia, ja tämä asettaa meille tehtävän. Euroopan unionin ja parlamentin harjoittama transatlanttisia suhteita koskeva politiikka ei voi enää muodostua pelkästä vaatimusten esittämisestä Yhdysvalloille, vaan meidän on myös vastattava kysymykseen siitä, minkä panoksen me olemme valmiit antamaan, jotta tästä kumppanuudesta saadaan tehokas.

Tarkastellaan esimerkiksi Afganistania, jonka useat jäsenet ovat maininneet. Mitä me olemme Euroopan unionina valmiit tekemään poliisioperaatioiden kehittämiseksi ja vahvistamiseksi sekä siviilialan tuen ja jälleenrakentamisen edistämiseksi tässä maassa? Tämä olisi EU:n tehtävä; Nato pystyy hoitamaan sotilaallisen puolen. Tämä on asia, josta meidän on keskusteltava hyvin konkreettisesti. Mitä meillä on tarjottavanamme?

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, 50 vuoden ajan sodan jälkeen Länsi-Euroopan turvallisuusajattelu perustui läheiseen liittolaisuuteen Yhdysvaltojen kanssa sekä siihen periaatteeseen, että turvallisuus on jakamatonta, että Yhdysvaltojen turvallisuus on suorasti yhteydessä Euroopan turvallisuuteen. Vaikuttaa siltä, että kylmän sodan loppuminen ja mahdollisen suuren eurooppalaisen konfliktin estäminen

toivottavasti ikuisiksi ajoiksi edellyttävät kuitenkin yhä, että tätä periaatetta ei hylätä. Se tulisi päinvastoin säilyttää ja sen olisi oltava yhteistä turvallisuutta koskevan ajattelumme perusta.

Toiseksi viitataan siihen, mitä Helmut Kuhne sanoi hetki sitten. Yhdysvallat on päättänyt yksipuolisen poliittisen toiminnan aikakauden, ja se on valmis vuoropuheluun Euroopan kanssa sekä tekemään yhteisiä päätöksiä Euroopan kumppanina. Kysymys kuuluu nyt, olemmeko valmiit tähän ja olemmeko valmiit panemaan luotettavasti täytäntöön yhdessä tehdyt päätökset.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Francisco José Millán Mon on laatinut tärkeän ja erinomaisen mietinnön. Kyse on nyt siitä, miten se pannaan täytäntöön aikaa hukkaamatta.

Maailmanlaajuinen talouskriisi muodostaa kahdelle maailman suurimmalle demokratialle käytännön kannusteen yhdistää voimansa yhteisten arvojen ja samanlaisten talousjärjestelmien pohjalta, sillä Yhdysvallat ja EU tuottavat yhdessä yli puolet maailman BKT:stä. Adrian Severin huomautti osuvasti strategisesta vastavuoroisuudesta, jonka mukaan Eurooppa tarvitsee vahvoja Yhdysvaltoja ja Yhdysvallat vahvaa Eurooppaa. Jos nämä kaksi kumppania voivat sovittaa toimintansa paremmin ja tehokkaammin yhteen, tällä olisi erittäin myönteinen vaikutus maailman vakauteen sekä hyvin moniin alueellisiin erityisongelmiin.

Yhdysvaltojen uuden hallinnon lisääntynyt kiinnostus Eurooppaa kohtaan ja sen kasvanut joustavuus ja avoimuus ovat tervetullut mahdollisuus, jota on hyödynnettävä. On kuitenkin pidettävä aina mielessä, että suhteet Yhdysvaltoihin ovat edelleen EU:n tärkein strateginen kumppanuus. Mutta nyt ei ole julkilausumien aika; on täytäntöönpanon aika, ja mietinnössä korostetaan kolmea konkreettista ensisijaista tavoitetta. Kehotamme sopimaan yhteisestä toimintasuunnitelmasta, joka koskee lyhyen ja pitkän aikavälin tavoitteita sekä maailmanlaajuisissa että alueellisissa asioissa. Kehotamme korvaamaan 14 vuotta vanhan suhteen uudella transatlanttisella kumppanuussopimuksella, johon olisi sisällyttävä myös talousneuvosto, ja kehotamme myös perustamaan transatlantisen poliittisen neuvoston ja päivittämään parlamentaariset suhteet transatlanttisella edustajakokouksella.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, presidentti Obaman valinta on aloittanut Yhdysvalloissa historiallisen aikakauden, jonka erityinen merkitys tunnetaan ja hyväksytään laajalti Euroopassa.

Presidentti Obama on nyt Euroopan kanssa täysin samalla aaltopituudella ”jälleenrakennuksen” ja ”elpymisen” avainsanoihin perustuvasta poliittisesta toiminnasta.

Pääministeri Gordon Brownin eilen täällä parlamentissa pitämä puhe on selvä osoitus keskinäisen ymmärryksen olemassaolosta. ”Jälleenrakennus” ja ”elpyminen” ansaitsevat epäilemättä kaiken mahdollisen ennakoivan johtamisen nykyisessä kriisissä, jonka voittamiseksi suunnittelemme kehittävämmä vihreää taloutta, jossa kasvu ja ympäristönsuojelu eivät ole ristiriidassa keskenään vaan täydentävät toisiaan täydellisesti.

Todistamme myös Euroopan ja Yhdysvaltojen välisten, kymmenen viime vuoden aikana vahingoittuneiden siltojen ”jälleenrakennusta” ja ”elpymistä”.

Yhdysvaltojen paluu monenvälisyyteen on Euroopan kannalta erittäin hyvä merkki ja tekee maailmanrauhaa, oikeutta ja vaurautta koskevista tavoitteistamme toteuttamiskelpoisempia. Viime vuosina on kuitenkin myös syntynyt kuilu kansalaisyhteiskuntien välille Atlantin molemmin puolin.

Meidän olisi EU:n toimieliminä edistettävä kaikentyyppistä vuorovaikutusta organisaatioiden, akateemisen maailman, tiedotusvälineiden ja sosiaalipolitiikan alan toimijoiden välillä, jotta tämä repeämä saadaan korjattua.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Toisin kuin Ana Maria Gomes, joka hetki sitten sanoi transatlantisen suhteen syntyneen uudelleen presidentti Obaman valinnan myötä, minä katson, että uutiset tämän suhteen lopusta olivat selvästi liioiteltuja. Tämä mietintö osoittaa sen jälleen kerran, ja kiitän esittelijää siitä.

Eurooppa ja Yhdysvallat ovat olleet jo kauan vaurauden, kehityksen ja globalisaation kannalta tärkeitä liittolaisia. Euroopalla ja Yhdysvalloilla on kauan ollut yhteisiä haasteita ja jopa yhteisiä vihollisia, vaikka eräät varsinkin Atlantin tällä puolen eivät tätä tahdo myöntää. Eurooppalaiset ja yhdysvaltalaiset ovat jo kauan tienneet, mitä on tehtävä yhä edelleen epäoikeudenmukaisen, epätasa-arvoisen ja vaarallisen ja nyt myös globaalissa kriisissä olevan maailman tarpeiden tyydyttämiseksi.

Emme saisi kuitenkaan tämän kriisin vuoksi perääntyä emmekä antaa sen horjuttaa diplomaattista päättäväisyyttämme tai poliittista ja sotilaallista sitoutumistamme, joka perustuu velvollisuuksiimme

liittolaisina. Emme myöskään saa kääntää selkäämme kollektiiviselle taloudelle tai sallia protektionismin paluuta, mikä olisi kohtalokasta talouksiemme elpymiselle.

Eurooppa ja Yhdysvallat ovat maailmanlaajuisesti avautuneen talouden armoilla, ja niillä on nyt lujat liittolaiset Japanissa, Intiassa, Brasiliassa ja useissa Aasian maissa.

Tämänhetkisestä kriisistä huolimatta monet maailman valtiot toivovat yhä voivansa jonain päivänä elää samalla lailla kuin me. Euroopasta ja Yhdysvalloista on näiden valtioiden silmissä tultava taas se liittoutuma, joka johtaa, jakaa ja globalisoi vaurauden taloutta.

Juuri tästä syystä seuraava G20-huippukokous on niin tärkeä, ei siksi, että se on tilaisuus selvittää, kuka on lähinnä Barack Obamaa, vaan koska se tarjoaa mahdollisuuden osoittaa, että me voimme tarjota vastauksia ja johtajuutta: teemme yhteistyötä uusien talousmahtien kanssa tarvittavissa uudistuksissa, mutta meidän on muistettava, että vaurautta – ja tarkoitan vaurautta, en ahneutta – työpaikkoja ja kehitystä voidaan luoda ja kriisi voidaan voittaa vain ihmiskunnan luovaan voimaan perustuvan talousmallin avulla.

Muuta keinoa ei ole, jos haluamme kestävän ratkaisun, luoda uusia työpaikkoja ja olla solidaarisia hädänalaisimpia kohtaan näinä vaikeina aikoina.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Arvoisa komission jäsen, haluan kiittää esittelijä Francisco José Millán Monia hänen kattavasta lausunnostaan ja siinä ilmaistusta selvästä kannasta viisumijärjestelmän poistamisesta.

Neljä vuotta sen jälkeen, kun neuvottelut viisumivaatimusten poistamisesta Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välillä käynnistyivät, 80 miljoonan jäsenvaltioiden kansalaisen on yhä jonotettava ja anottava Yhdysvaltojen viisumia passeihinsa. Vaikka merkittäviä tuloksia on jo saatu aikaan, Yhdysvaltojen hallinto kieltäytyy ottamasta viimeistä askelta ja soveltamasta vastavuoroisuuden periaatetta jäljellä oleviin viiteen jäsenvaltioon ja sisällyttämästä niitä viisumivapausohjelmaan.

22. toukokuuta 2008 antamassamme päätöslauselmassa kehoitimme saattamaan neuvottelut kaikkien jäsenvaltioiden sisällyttämisestä viisumivapausohjelmaan päätökseen ennen kesäkuussa pidettäviä Euroopan parlamentin vaaleja. Se, että tässä asiassa ei toistaiseksi ole edistytty, sekä lehdistössä näkyneet monet viitteet siitä, että Yhdysvaltojen politiikassa ei tapahdu todellista muutosta, ovat huolestuttavia seikkoja.

Korostan myös komission jäsen Jacques Barrot'n viimeviikkoista vierailua Washingtoniin, jossa neuvottelut viisumivaatimusten poistamisesta jatkuivat. Ei ole vielä selvää, mitä konkreettisia tuloksia tämä vierailu tuottaa. Pelkään, että komission ponnisteluista huolimatta asettamiemme tavoitteita ei saavuteta ennen parlamentin tämän toimikauden loppua.

Haluan kuitenkin mainita, että valitettavasti eräät yksittäisten jäsenvaltioiden toteuttamat toimet edesauttavat sitä, että yhdysvaltalaiset kumppanimme eivät pidä Euroopan unionia yhtenäisenä kokonaisuutena. Tästä syystä käytän tilaisuutta hyväkseni ja kehotan kaikkia Euroopan hallituksia muuttamaan politiikkaansa ja toteuttamaan konkreettisia toimia antaakseen todellista tukea Euroopan komission edustajille.

Tämän lisäksi kehotan kaikkia parlamentin jäseniä tukemaan eräiden kollegojen, myös minun, ehdottamaa kannanottoa sen puolesta, että Yhdysvallat poistaa viisumivaatimukset kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisilta.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, presidentti Obaman valinta otettiin innostuneesti vastaan sekä Yhdysvalloissa että Euroopassa, mutta Yhdysvaltojen 44. presidentiltä odotetaan varsin paljon. Hänellä on edessään joukko sellaisia haasteita, jollaisia yhdenkään Yhdysvaltojen rauhanajan johtajan ei miesmuistiin ole edellytetty voittavan. Hänellä on kotimaassaan rahoitus- ja talouskriisi, joka on lähes romahduttanut rahoitusmarkkinat ja haitannut vakavasti maailmantaloutta ja jota ei ole vielä läheskään ratkaistu. Hän on sitoutunut löytämään ratkaisun sodan repimään Afganistaniin ja sen tilanteen heijastusvaikutuksiin Pakistanissa. Hänen on puututtava Iranin ydinasekehittelyn muodostamaan vaaraan.

Me uskomme vahvoihin transatlanttisiin suhteisiin, jotka perustuvat yhteisiin demokraattisiin arvoihimme ja vapaaseen markkinatalouteen. Me kunnioitamme presidentti Obaman ja hänen uuden hallintonsa itselleen asettamia ensisijaisia tavoitteita. Emme pahastu, jos Yhdysvallat katsoo, että jotkin näistä tavoitteista voidaan saavuttaa vain Yhdysvaltojen ja Venäjän välisellä yhteistyöllä. Eurooppa ojentaa kätensä Yhdysvalloille. Vain muutama viikko sitten julistimme täällä parlamentissa olevamme valmiita tekemään yhteistyötä Guantánamo Bayn sulkemiseksi ja sijoittamaan sen entisiä vankeja.

Entiseen itäblokkiin kuuluneet jäsenvaltiot ovat erityisessä kiitollisuudenvelassa Yhdysvaltoja kohtaan. Meidät päästettiin transatlanttiseen yhteisöön useita vuosia ennen EU:n jäseniksi liittymistä. Puola on osaltaan osoittanut tätä kiitollisuutta valmiudellaan tukea Yhdysvaltoja aina tarvittaessa, myös sotilaallisella toiminnalla Irakissa ja Afganistanissa. Vetoan uuteen hallintoon, ettei se pitäisi tätä tukea täysin itsestään selvänä. Demokratiassa varttunut Puolan nuorempi sukupolvi on unohtanut nopeasti tämän kiitollisuudenvelan. Pyrkiessään laajempiin tavoitteisiinsa Yhdysvallat ei saisi unohtaa, että näillä uskollisilla liittolaisilla on arat kohtansa, varsinkin jos se painaa Yhdysvaltojen ja Venäjän suhteiden palautusnappia.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan lausua joitain varoituksen sanoja etenkin presidentti Obaman uudelle hallinnolle. 60 viime vuoden aikana Yhdysvalloilla on ollut monia erilaisia suhtautumistapoja Euroopan yhdyntymistä kohtaan. Se katsoo sitä luonnollisesti ulkopuolisen näkökulmasta ja saattaa jopa kuvitella – minun nähdäkseni virheellisesti – että tämä prosessi on samanlainen kuin Yhdysvaltojen oma historiallinen tausta. EU:n toimielimissä vallitseva federalistinen suuntaus tukee tätä näkemystä. Vaarana on, että yhdysvaltalaiset keskustelukumppanit pitävät EU:n omaa kertomusta tosiasiana pikemmin kuin totena esitettynä mutta paljon harhaanjohtavaa ja kuvitteellista aineistoa sisältävänä tarinana.

Yhdysvaltojen olisi ymmärrettävä, että monet meistä katsovat EU:n olevan menossa väärään suuntaan ja että sen pyrkimys luoda Eurooppa-niminen valtio ei vastaa kansalaisten toiveita, sillä he ovat perustellusti kiintyneitä valtioidemme itsemääräämisoikeuteen ja siihen, että he voivat valita ja erottaa hallituksia.

Ei ole myöskään Yhdysvaltojen etujen mukaista, että monien Euroopan valtioiden vapaaehtoinen sitoutuminen liittolaisuhteeseen korvataan niiden kanssa eri mieltä olevan Euroopan unionin sitoumuksella.

Minun on sanottava, että kunnioitan suuresti Francisco José Millán Monia ja yhdyin moniin hänen mietinnössään esitettyihin näkemyksiin, mutta en sen pääpyrkimykseen, joka on tehdä EU:sta instituutiona ainut edustajamme kanssakäymisessä Yhdysvaltojen kanssa.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka lännen yhtenäisyys auttoi meitä saavuttamaan itsenäisyytemme ja lopettamaan kylmän sodan, maidemme liittyessä Natoon ja EU:hun transatlanttiset suhteet eivät enää olleet parhaimmassa terässään.

Nykyinen kriisi ja sen yhteiset haasteet – turvallisuusympäristön heikentyminen, energian, ilmastomuutoksen, ydinaseiden leviämisen ja uusien valtakeskusten kaltaiset maailmanlaajuiset kysymykset sekä Lähi-Idän, Afganistanin, Pakistanin ja Afrikan kaltaiset alueelliset kysymykset – edellyttävät transatlanttisen yhteistyön mahdollisimman suurta tehostamista.

Tässä yhteydessä mietinnöllä annetaan myönteinen panos ehdottamalla tapoja näiden suhteiden virallistamiseksi, yhteisen lähestymistavan luomiseksi Venäjän ja kuuden Itä-Euroopan maan suhteen, yhdennettyjen transatlanttisten markkinoiden aikaansaamiseksi, rahoitusmarkkinoidemme asteittaiseksi yhdyntämiseksi ja Yhdysvaltojen viisumivapausohjelman laajentamiseksi koskemaan kaikkia EU:n jäsenvaltioita.

Emme saa epäonnistua. Sen hinta olisi, että länsimaat menettäisivät aloitteen maailmanpolitiikassa mahdollisesti hyvin pitkäksi aikaa.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Kun otetaan huomioon viime vuosina tapahtunut kehitys Euroopan unionissa, Yhdysvaltojen hallinnossa ja koko maailmassa, meidän on mielestäni nyt aika tarkastella uudelleen transatlanttista kumppanuutta ja mukauttaa se uuteen todellisuuteen.

Tässä suhteessa suhtaudun myönteisesti kollegani Francisco José Millán Monin mietintöön ja kiitän häntä hyvästä työstä. Mietinnössä kootaan hyvin hyödylliseksi asiakirjaksi Euroopan tärkeimmät tavoitteet sen suhteissa Yhdysvaltoihin. Olen myös tyytyväinen siihen, että ehdottamani tarkistukset on sisällytetty mietintöön.

Haluaisin esittää muutamia huomioita.

Ensinnäkin turvallisuusalan yhteistyön on jatkuttava. Euroopan on tullut aika antaa suurempi panos Afganistanin sotanäyttämöllä, jossa käydään ratkaisevaa sotaa alueen tulevaisuudesta. Mainitsen myös, että kotimaani Romania on tukenut Yhdysvaltojen ponnistuksia sekä Irakissa että Afganistanissa.

Energiakysymysten suhteen katson, että tarvitaan yhteisiä toimia tutkimustoiminnan koordinoimiseksi ja uusien puhtaiden energialähteiden löytämiseksi.

Mitä tulee suhteisiin Venäjän kanssa, nyt olisi mielestäni sopiva hetki omaksua johdonmukainen lähestymistapa Yhdysvaltojen suhteissa yhtäältä Eurooppaan ja toisaalta Venäjään.

Lopuksi ilmaisen tyytyväisyyteni erityisen rakentavaan ehdotukseen perustaa transatlanttisia neuvotteluista huolehtivia elimiä myös ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa varten.

Luis Yáñez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, meidän pitäisi huutaa: "Hyviä uutisia! Hyviä uutisia!" Presidentti Obama on saanut taas aikaan ihmeen onnistumalla monien vuosien jälkeen yhdistämään parlamentin ja Euroopan unionin yhteisen tavoitteen, transatlanttisten suhteiden vahvistamisen, taakse.

Menneisyydessä oli samanlainen hetki, kun Bill Clinton ja Felipe González allekirjoittivat transatlanttisen toimintaohjelman vuonna 1995; tuolloin oltiin hyvin optimistisia tulevaisuuden suhteen. Sitten tulivat George Bushin presidenttikauden kahdeksan mustaa vuotta. Hän käytännöllisesti katsoen jakoi Euroopan hallitukset, joskaan ei samassa määrin yleistä mielipidettä. Hänen hallintonsa hylkäsi jatkuvasti Euroopan unionille perustavanlaatuisia periaatteita, kuten monenvälisyyden, Yhdistyneiden Kansakuntien tukemisen ja kansainvälisen oikeuden.

Kaikkea tätä rakennetaan nyt uudelleen, ja meillä on perusteltua toivoa Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisten suhteiden tulevaisuudesta. Tästä syystä onnittelen Francisco José Millán Monia tästä loistavasta mietinnöstä, joka osuu näiden kahden maanosan suhteiden vahvistamisen kannalta hyvään aikaan.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin yhtyä Luis Yáñez-Barnuevo Garcían "hyviä uutisia" -huutoihin, sillä katson, että tämä mietintö merkitsee käännekohtaa suhteissa Yhdysvaltoihin.

Eräs hyvä ystäväni kertoi minulle äskettäin käyneensä Yhdysvalloissa ja yllättyneensä siitä, kuinka vähän siellä tiedetään Lissabonin sopimuksella perustetuista uusista toimielimistä ja uusista menettelyistä.

Jos minun olisi valittava Francisco José Millán Monin erinomaisesta mietinnöstä vain yksi asia, jota kiitän, se on juuri tämä: että siinä tuodaan transatlanttiset suhteet Lissabonin sopimuksen piiriin ja esitetään kaikki Lissabonin sopimuksen tarjoamat tärkeimmät mekanismit, joiden avulla Euroopan unioni voi ylläpitää läheisiä ja luottamuksellisia suhteita Yhdysvaltoihin.

Se antaa meille eurooppalaisille välineet, joita tarvitsemme voidaksemme ilmaista Euroopan tahdon, jota tarvittiin menneisyydessä, tarvitaan yhä tänään ja epäilemättä myös tulevaisuudessa.

Minäkin onnittelen Francisco José Millán Monia hänen laatimastaan erinomaisesta mietinnöstä.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä kaikkia tässä keskustelussa esittämistänne puheenvuoroista ja kommenteista. Minua ilahduttaa, että Euroopan parlamentti, komissio ja puheenjohtajavaltio ovat pitkälti samaa mieltä EU:n ja Yhdysvaltojen strategisen vuoropuhelun tärkeimmistä seikoista. Olen tyytyväinen siihen vahvaan tukeen, jonka annoitte ensimmäiseen epäviralliseen tapaamiseemme presidentti Obaman kanssa valitsemillemme aiheille: ensinnäkin energiavarmuus ja ilmastomuutos; toiseksi taloudellinen yhteistyö; ja kolmanneksi yhteistyö turvallisuuspolitiikassa ja ulkosuhteissa.

Kuuntelin tarkkaavaisesti myös muita kommentteja, jotka koskivat muun muassa tarvetta luoda uusi transatlanttinen toimintaohjelma, syventää yhteistyötä ulkoisen avun ja kehitysyhteistyön alalla, jatkaa yhteistyötä oikeus- ja sisäasioissa, jatkaa transatlanttisen talousneuvoston kehittämistä, tutkia mahdollisuuksia perustaa transatlanttinen poliittinen neuvosto ja niin edelleen. Otamme ne huomioon valmistellessamme kesäkuussa pidettävää säännönmukaista EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokousta.

Ne teistä, jotka toivat esiin muita kysymyksiä, kuten viisumivapauden – sillä kaikki EU:n valtiot eivät kuulu sen piiriin – muistavat, että vuosi sitten maani johti sitä koskevia pyrkimyksiä. Siitä keskusteltiin myös parlamentissa, ja vakuutan teille, että jatkamme tämän kysymyksen esille ottamista myös Yhdysvaltojen hallituksen kanssa.

Lopuksi haluan esittää seuraavat pohdinnat. Näyttää selvältä, että Yhdysvaltojen uusi hallinto on ottanut huomioon monia viime kuukausina ja vuosina lähettämistämme transatlanttisia suhteita koskeneista viesteistä. Nyt se vastaa niihin. Meitä on esimerkiksi pyydetty antamaan suurempi strateginen panos Afganistanin kysymyksessä. On myös selvää, että strategisen panoksen rinnalle odotetaan hyvin käytännöllistä sitoutumista, joten uskon teidän muistavan tämän, kun keskustelemme käytännön panoksestamme tulevaan Afganistanin operaatioon. Tämän ei pitäisi tulla meille yllätyksenä, kun kerran käymme syvällistä ja vakavaa keskustelua.

Kun presidentti Obama sanoi Berliinissä viime vuonna, ettei Yhdysvalloilla ole Eurooppaa parempaa kumppania, hän ei vain antanut periaatteellista lausuntoa vaan kehotti Eurooppaa myös todistamaan tämän.

Toiseksi, meille kaikille on selvää, että edessämme olevat haasteet lisääntyvät ja käyvät yhä monimutkaisemmiksi. Palatakseni yhteen avauspuheenpuhevuorossani esittämään näkökohtaan, jos EU ja Yhdysvallat ovat samaa mieltä, me voimme auttaa laatimaan maailmanlaajuisen toimintaohjelman. Tämä merkitsee myös oman osuutemme kantamista johtajuudesta ja muiden ohjaamista antamaan tukea ja varoja asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Voidakseen tehdä tämän ja ollakseen Yhdysvaltojen uskottava kumppani EU:n on kuitenkin esiinnyttävä mahdollisimman yhtenäisesti.

Puheenjohtajavaltio Tšekki varmistaa myös jatkossa, että transatlanttinen kumppanuus säilyy yhtenä EU:n ulkopolitiikan kulmakivistä. Odotan kiinnostuneena tämän suhteen syventämistä edelleen, kun kohtaamme yhdessä uusia haasteita, ja toivon, että tätä koskeva yhteistyö parlamentin kanssa jatkuu.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten monet puhujat totesivat, tämä keskustelu on osoittanut, että kyse on siitä, miten voimme panna tärkeimmät aloitteet toimeen Amerikan Yhdysvaltojen kaltaisen keskeisen strategisen kumppanin kanssa.

Koska esitin keskustelun alussa monia hyvin selviä ja käytännönläheisiä huomautuksia, esitän nyt vain muutaman konkreettisen kommentin.

Ensinnäkin lainsäätäjien rooli EU:n ja Yhdysvaltojen suhteissa sekä näiden suhteiden institutionaalinen rakenne ovat hyvin tärkeitä. Me kannatamme periaatteessa vankkumatta EU:n ja Yhdysvaltojen lainsäätäjien yhteyksien vahvistamista. On selvää, että ensisijaisen aloitteen tähän on tullava lainsäätäjiltä itseltään. Tiedän, että Euroopan parlamentti on tähän valmis, ja niin lienee kongressikin. Katson kuitenkin, että EU:n lainsäätäjien kannattaisi tehostaa yhteyksiään myös senaattiin, jonka vaalikausi on pidempi, sekä kongressin jäseniin, joiden alakohtainen asiantuntemus saattaisi viedä transatlanttisen talousneuvoston toimintaohjelmaa eteenpäin.

Kun Lissabonin sopimus tulee voimaan, se vahvistaa, kuten todettu, myös Euroopan parlamentin roolia EU:n ja Yhdysvaltojen vuoropuhelun muotoilemisessa erityisesti sääntelykysymyksissä; kuten keskustelussa mainittiin, ajatushautomot ovat varmasti myös hyvin tärkeitä, ei vain Yhdysvalloista meille vaan myös EU:sta Yhdysvaltoihin päin.

EU:n ja Yhdysvaltojen yhteisistä toimielimistä haluaisin ensinnäkin varoittaa, että transatlanttisen toimintaohjelman olisi perustuttava sisältöön pikemmin kuin menettelyihin. Kuten olen sanonut, ensimmäisissä tapaamisissamme presidentti Obaman kanssa on sen vuoksi tärkeää osoittaa, että pystymme keskittymään tuloksiin.

Olen kuitenkin pannut tarkoin merkille kehotuksenne uudistaa nykyiset järjestelyt uudessa transatlanttisessa toimintaohjelmassa. Aion käynnistää rakenteiden tarkistuksen niiden tehostamiseksi, ja komissio tekee tätä koskevia asianmukaisia ehdotuksia.

Sallikaa minun puhua lyhyesti myös transatlanttisesta talousneuvostosta (TTN). Komission jäsen Günter Verheugen tapasi jo uuden yhdysvaltalaiskollegansa Michael Fromanin 23. maaliskuuta 2009. TTN:ssä käsiteltävät tärkeimmät kysymykset uuden hallinnon aikakaudella ovat seuraavat: Ensinnäkin poliittisesti strategisten kysymysten esille tuominen ja samalla teknisluonteisempien asioiden käsittely huippukokousten asialistojen keventämiseksi. Toiseksi, tulevan työohjelman määräaika – tässä komission jäsen Verheugen haluaa asettaa hyvin pitkän aikavälin perspektiivin, mutta tätä on punnittava tämän komission toimikauden pituutta vasten, ja me tarvitsemme joitain lyhyen aikavälin tuloksia. Lopuksi, miten vastata jäsenvaltioiden – joille olemme luvanneet, mutta emme vielä toimittaneet, keskipitkän aikavälin ohjelman – vaatimuksiin saada osallistua nykyistä enemmän TTN:n työskentelyyn.

Toiseksi haluan huomauttaa, että olemme yhteisö, jolla on Yhdysvaltojen kanssa yhteisiä arvoja, mutta on yhä asioita, jotka täytyy tehdä. Sen vuoksi meidän on edelleen kannustettava Yhdysvaltoja allekirjoittamaan keskeiset YK:n ihmisoikeusyleissopimukset, kuten naisten syrjintää ja lasten oikeuksia koskevat yleissopimukset, vain pari mainitakseni. Tähän sisältyy myös kansainvälistä rikostuomioistuinta koskeva kantamme, kuten Bushin hallinnolle useaan otteeseen korostettiin, mutta tämä otetaan uudelleen esille.

Kolmanneksi, monien teistä mainitsema viisumivapaus ja viisumien vastavuoroisuusperiaate: kuten tiedämme, jäsenvaltioiden ja EU:n tason huomattavien ponnistusten ansiosta seitsemän jäsenvaltiota hyväksyttiin viisumivapausohjelmaan marras-joulukuussa 2008. Viiden jäsenvaltion kansalaiset eivät kuitenkaan

edelleenkin voi matkustaa Yhdysvaltoihin ilman viisumia. Tästä syystä jatkamme tämän kysymyksen esille tuomista.

Voin kertoa teille, että komission varapuheenjohtaja Jacques Barrot ja Tšekin ministeri Ivan Langer ottivat asian esille jälleen viime viikolla Washingtonissa, ja Yhdysvallat on yleisesti ottaen osoittanut ymmärrystä kannallemme, mutta korostanut samalla, että liittohallituksen toiminta perustuu lakisääteisiin vaatimuksiin, joilla asetetaan selvästi ohjelman tulevan laajentamisen puitteet ja joita kongressi seuraa tarkasti. Ministeri Janet Napolitano kertoi meille, että yksi uusi jäsenvaltio on hyvin lähellä päästä viisumivapausohjelman piiriin.

Lopuksi Afganistanista: paitsi että olemme jo aiemmin tehneet paljon, olemme valmiit antamaan panoksemme myös siviilioperaatiossa, ja myönnämme Aasian määrärahoistamme jonkin verran lisärahoitusta vaaleihin, poliisivoimille ja luultavimmin maatalouteen, sillä on tärkeää saada lisää vaihtoehtoisia toimeentulon lähteitä.

Olen aina avoin uusille ideoille, ja yksi mietinnössänne mainittu esimerkki on ulkoministerikokousten muuttaminen transatlanttiseksi poliittiseksi neuvostoksi, joka keskittyy voimakkaammin strategiaan aiheisiin. Kuten sanoin, aiomme tutkia mahdollisuutta uudistaa nykyistä transatlanttista toimintaohjelmaa tässä suhteessa, kun uusi transatlanttinen toimintaohjelma täyttää 15 vuotta vuonna 2010.

Francisco José Millán Mon, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin esittää kiitokseni puheenvuoroista ja saamistani onnittelusta. Tämän keskustelun tärkein elementti on mielestäni se, että Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen suhteiden merkityksestä vallitsee laaja yksimielisyys, samoin kuin tarpeesta vahvistaa niitä paitsi yhteisellä toimintaohjelmalla vakavien haasteiden ja konfliktien voittamiseksi myös uusilla institutionaalisilla järjestelyillä.

Yhtä poikkeusta lukuun ottamatta en ole kuullut suurempia vastalauseita kahdelle vuotuiselle huippukokoukselle tai transatlanttisen poliittisen neuvoston perustamiselle enkä myöskään lainsäätäjien vuoropuhelun kehittämiseksi järjestelmällisemmäksi vuoropuheluksi, eräänlaiseksi transatlanttiseksi edustajakokoukseksi, kuten mietinnössä suositellaan.

Tässä suhteessa olen tyytyväinen myös siihen, että komission jäsen piti lainsäätäjien vuoropuhelun vahvistamista hyvin hyödyllisenä ja että hän ja neuvoston edustaja eivät vastusta myöskään muiden instituutioiden vahvistamista, mikä nähdäkseni on tarpeen pitkälti Lissabonin sopimuksen vuoksi. Tämä olisi hyvin viisasta ja hyödyllistä molemmille osapuolille.

En voi yhdessä minuutissa vastata kaikkiin kuulemiini kommentteihin, mutta Venäjän suhteen haluaisin sanoa, että kuten Adrian Severin tietää, mietinnössä suositellaan rakentavaa yhteistyötä, mutta luonnollisesti ihmisoikeuksia ja kansainvälistä oikeutta kunnioittaen. Kiinaan mietinnössä on suoria ja epäsuoria viittauksia puhuessani uusien kehittyvien talousmahtien osallistumisesta maailmanlaajuiseen ohjausjärjestelmään. On selvää – ja tämä koskee pitkälti myös saamiani, onneksi vähälukuisia tarkistuksia – että mietinnössä ei voida käsitellä kaikkia aiheita.

Mietinnössä on priorisoitava; se on jo nyt liian pitkä, ja priorisoiminen merkitsee valitsemista, karsimista ja joskus hylkäämistä. En voi sekoittaa hyvin tärkeitä aiheita yhteen sellaisten aiheiden kanssa, jotka eivät ole yhtä tärkeitä. Mietinnön täytyy olla luettava. Sen vuoksi se ei saa luettaessa ”pudota käsistä”, kuten espanjaksi sanomme, koska se on niin painava.

Hyvät parlamentin jäsenet, katson, että yhteistyö Yhdysvaltojen kanssa on erittäin tärkeää; pääministeri Gordon Brown muistutti meitä tästä tosiasiasta täällä eilen. Uskon, että hyväksymällä tämän mietinnön huomenna parlamentti tekee velvollisuutensa ja lähettää viestin, jonka mukaan me haluamme ja vaadimme vielä vahvempia strategisia suhteita Yhdysvaltojen kanssa. Mietintö muistuttaa meitä siitä – kuten James Elles muutama minuutti sitten sanoi – että Euroopan unionin tärkein strateginen suhde on sen suhde Yhdysvaltoihin.

Toivon ja luotan, että komissio ja neuvosto tekevät erittäin tärkeitä lähiviikkoina ja -kuukausina kaiken voitavansa vahvistaakseen tätä suhdetta ja myös sen institutionaalista ulottuvuutta.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Presidentti Barack Obaman valinta saattaa merkitä uuden aikakauden alkua Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin suhteissa, mikäli molemmat osapuolet muuttavat hyvät aikeet ja ystävälliset julistukset konkreettisemmiksi toimiksi, joilla pyritään lujittamaan siteitä ja tehostamaan yhteistyötä.

Taluskriisin ja nykyisen geostrategisen ilmapiiirin vuoksi on hyvin tärkeää parantaa transatlanttista yhteistyötä, kun kohtaamme yhdessä vakavia haasteita. Yhdysvaltoja ja EU:ta yhdistää kumppanuus, joka on erittäin tärkeä molemmille ja kattaa kaikki toiminnan alat kaupasta sotilasliittoutumaan.

Tässä tilanteessa katson, että on äärimmäisen tärkeää poistaa viimeiset Yhdysvaltojen ja EU:n suhteissa olevat syrjinnän jäänteet. Sen, että kuuden Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaiset tarvitsevat yhä viisumin päästäkseen Yhdysvaltoihin, on oltava ensisijainen aihe siinä vuoropuhelussa, jota komissio ja Euroopan parlamentti käyvät Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa saavuttaakseen EU:n jäsenvaltioiden kaikkien kansalaisten täydelliseen vastavuoroisuuteen perustuvan yhdenvertaisen kohtelun. Tässä suhteessa olen tyytyväinen, että mietinnössä pyydetään Yhdysvaltoja poistamaan viisumivaatimukset niiltä kuudelta maalta, jotka eivät vielä kuulu viisumivapausohjelman piiriin.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) ”Yhdysvalloilla ei ole Eurooppaa parempaa kumppania”, presidentti Obama julisti Berliinissä heinäkuussa 2008. Euroopalla puolestaan ei ole parempaa kumppania kuin Yhdysvallat. Tämä on tärkein päätelmä ja tunnuslause, joka tästä erinomaisesta mietinnöstä voidaan tehdä.

2000-luvun globaalissa maailmassa Eurooppa ja Yhdysvallat kohtaavat yhteisiä haasteita, mutta niillä on myös samat arvot ja ne taistelevat samojen ihanteiden puolesta. Sen vuoksi kaikki mietinnön suositukset lujittaa EU:n ja Yhdysvaltojen suhteita ovat paitsi tervetulleita myös erittäin tarpeellisia.

Näissä suhteissa ihmisten väliset yhteydet ovat mielestäni kestävien suhteiden ja yhteistyön todellinen avain. Tästä syystä korostan aina uudelleen Yhdysvaltojen hallinnolle esitettyä kehotusta poistaa EU:n kansalaisia koskeva viisumijärjestelmä mahdollisimman pian ja annan sille täyden tukeni. On kestävämpiä, että viiden EU:n jäsenvaltion kansalaiset tarvitsevat edelleen viisumeita matkustaakseen Yhdysvaltoihin. Eurooppa on yhtenäinen kokonaisuus, ja sen kaikkia kansalaisia ja näiden kaikkia oikeuksia ja vapauksia pitäisi myös kohdella yhtenäisesti.

Antakaamme kansalaisten olla vuorovaikutuksessa, tutkijoiden tehdä yhteistyötä ja yritysten löytää ratkaisuja nykyiseen taluskriisiin. Vapaasta liikkuvuudesta näiden kahden maanosan välillä on näin ollen tullut polttavan tärkeä asia, ja sen olisi oltava ensisijainen aihe jo Prahan kokouksessa 5. huhtikuuta 2009.

Csaba Sógor (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) 18 viime vuoden aikana Yhdysvallat on saanut kestää paljon solvauksia – ja presidentti Bushin edellisen republikaanihallinnon tapauksessa usein aivan syystä.

Haluan muistuttaa teitä siitä, että ilman Yhdysvaltojen tukea ja osallistumista eräät Euroopan ongelmista olisivat yhä ratkaisematta. Mainitsemani ajanjaksolla kävi hyvin usein ilmi, että Euroopan unioni voi olla voimaton ja kyvytön ratkaisemaan omalla takapihallamme, omassa maanosassamme syntyviä konflikteja.

Ilman Yhdysvaltojen osallistumista ja Daytonan sopimusta Bosniassa sodittaisiin ehkä edelleen. Eikä minun varmasti tarvitse korostaa, että Kosovon asema olisi yhä epäselvä ja siksi äärimmäisen turhauttava paitsi kosovolaisten myös Euroopan mahtivaltioiden kannalta.

Huolimatta Yhdysvaltojen demokratian monista puutteista yhdysvaltalaiset ovat onnistuneet jossakin, mistä me voimme tässä vaiheessa vain unelmoida: heillä on musta presidentti. Asetan suuria toiveita transatlanttisiin suhteisiin ja toivon vilpittömästi, että asiat kehittyvät parempaan suuntaan sekä EU:n että Yhdysvaltojen eduksi.

8. Väliaikainen kauppasopimus Turkmenistanin kanssa - Väliaikainen kauppasopimus Turkmenistanin kanssa (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu:

- Jan Marinus Wiersman, Erika Mannin, Daniel Casparyn, Robert Sturdyn, Cristiana Muscardinin ja Eugenijus Maldekisin Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän sekä Unioni kansakuntien Euroopan puolesta

-ryhmän puolesta neuvostolle laatima suullinen kysymys EU:n ja Turkmenistanin väliaikaisesta kauppasopimuksesta (O-0024/2009 - B6-0019/2009)

- Jan Marinus Wiersman, Erika Mannin, Daniel Casparyn, Robert Sturdyn, Cristiana Muscardinin ja Eugenijus Maldekisin Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän sekä Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmän puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys EU:n ja Turkmenistanin väliaikaisesta kauppasopimuksesta (O-0025/2009 - B6-0020/2009) ja

- jäsen Casparyn kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0085/2006) ehdotuksesta neuvoston ja komission päätökseksi Euroopan yhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Turkmenistanin kauppaa ja kaupan liittämisestä koskevan väliaikaisen sopimuksen tekemisestä (05144/1999 - C5-0338/1999 - 1998/0304(CNS)).

Jan Marinus Wiersma, laatiija. – (NL) Arvoisa puhemies, on hyvä, että me tänään keskustelemme Euroopan parlamentin kannasta Turkmenistanin väliaikaiseen kauppasopimukseen. Parlamentti ja Euroopan unioni ovat pitäneet tätä asiaa jo pitkään taka-alalla. Neuvosto ja komissio pyrkivät tässä asiassa eteenpäin ja ne haluavat Euroopan parlamentin antavan siunauksensa väliaikaisen kauppasopimuksen solmimiselle, sillä se voisi auttaa parantamaan suhteita Turkmenistaniin.

Asiaa on pidetty taka-alalla jo pitkään ja siihen on syynsä. Parlamentti on tähän asti ollut varsin vastahakoinen äänestämään kauppasopimuksesta, sillä me olemme tyytymättömiä Turkmenistanin ihmisoikeustilanteeseen. Erityisellä varauksella parlamentti suhtautui edesmenneeseen presidenttiin ja diktaattoriin Turkmenbashiin, joka teki maasta suljetun diktatuurin ja kohteli omaa väestöään epäinhimillisesti. Ratkaiseva kysymys on tietysti se, onko Turkmenbashin kuoleman jälkeen valtaan noussut uusi hallitus saanut muutoksia aikaan. Haluaisinkin kuulla neuvostolta ja komissiolta, mitä muutoksia ja parannuksia ne ovat maan ihmisoikeustilanteessa viime vuosien aikana havainneet. Tämän lisäksi on vielä syytä kysyä, ovatko kyseiset muutokset riittävä syy ryhtyä tekemään päätöksiä ja allekirjoittaa kauppasopimus.

Komissiolla ja neuvostolla on luonnollisesti esittää uudelleenarvioinnille kaksi vahvaa perustetta. Strateginen konteksti on muuttunut. Näkökulmamme Keski-Aasiaan on nyt erilainen kuin pari vuotta sitten. Komission jäsen on panostanut Keski-Aasiaan paljon, mutta tiedän, että myös puheenjohtajavaltio katsoo, että Euroopan unioni ei saa jättää aluetta kiinalaisten ja venäläisten käsiin. Myös meillä on Keski-Aasiassa intressejä, mutta alue itse ei tunnista niitä. Olin Kazakstanissa vain jokin aika sitten, ja siellä saattoi vaivatta havaita, että maassa on paljon kiinnostusta Euroopan unionin suhteiden parantamiseen.

Toinen komission esiin tuoma merkittävä peruste on se, että tällä hetkellä meillä ei ole vahvaa oikeusperustaa Turkmenistanin suhteillemme. Käytämme yhä neuvostoajoilta periytyvää sopimusta, mikä on täysin kestämaton ratkaisu. Ilman parempaa sopimusta me emme voi perusteluiden mukaan saada myöskään aikaan kunnollista keskustelua ihmisoikeuksista.

Ratkaiseva kysymys odottaa yhä vastausta: onko ihmisoikeustilanne kohentunut siinä määrin, että meidän tulisi ottaa tämä tärkeä askel ja neuvoa parlamenttia tukemaan kauppasopimusta? Uskon, että tähän kysymykseen ei ole edelleenkaan saatu yksiselitteistä vastausta, ja odotan kiinnostuksella komission ja neuvoston näkemyksiä tästä ongelmasta. Olen yhä epäilevällä kannalla. Olen keskustellut asiasta pitkällisesti mietinnön esittelijän, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmään kuuluvan jäsen Casparyn kanssa. Kaipaamme yhä selvennystä neuvostolta useista asioista, jotka jäsen Casparykin mainitsee. Toivomme lisätietoja muun muassa Turkmenistanin tiedotusvälineiden tilanteesta sekä koulutuksesta ja Punaisen Ristin pääsystä vankiloihin. Uskomme, että näillä alueilla on tapahduttava todellista edistymistä ja että käsiteltävänä oleva kauppasopimus ja Turkmenistanin kanssa käytävä ihmisoikeuskeskustelu voisivat tukea muutosta parempaan.

Haluan vielä ottaa esiin yhden seikan. Se on ilmaistu selvästi myös päätöslauselmaesityksessä, jonka olemme laatineet yhdessä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän sekä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän kanssa. Me haluamme myös vahvat vakuudet siitä, että jos me päätämme antaa tälle kauppasopimukselle myönteisen lausunnon, niin meillä on tarvittaessa vielä mahdollisuus perääntyä. Jos me lopulta toteamme, että komission ja neuvoston ehdottamat menettelytavat eivät toimi ja että Turkmenistanin ihmisoikeustilanne ei kohennu merkittävästi, me haluamme mahdollisuuden pyytää komissiota ja neuvostoa jäädyttämään sopimuksen. Jos meille ei anneta tällaisia vakuuksia, tiedän, että minun on varsin vaikeaa saada tämänlaisessa ryhmäkokouksessa oma ryhmäni asian kannalle ja äänestämään kauppasopimuksen puolesta. Siinä tapauksessa me todennäköisesti kannattaisimme äänestyksen lykkäämistä. Meille on todella ehdottoman tärkeää saada vakuudet siitä, että jos Turkmenistanin

tilanne kohentuu vain vähän tai huonontuu, me voimme siinä tapauksessa ryhtyä keskustelemaan kauppasopimuksen mahdollisesta jäädyttämisestä. Parlamentilla on oltava oikeus esittää neuvostolle ja komissiolle jäädyttämistä koskeva vetoamus.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Bogusław Rogalski, laatija. – (PL) Arvoisa puhemies, EU:n ja Turkmenistanin sopimuksen ratifiointi on kiistanalainen kysymys Turkmenistanissa tapahtuvien demokraattisten periaatteiden ja perusihmisoikeuksien loukkausten vuoksi. Niistä huolimatta Turkmenistanin kanssa on syytä käydä neuvotteluita ja sopimus on syytä allekirjoittaa. EU:n ja Turkmenistanin suhteita tarkasteltaessa tulee ottaa huomioon erityisesti se, että ilman EU:n kanssa tehtävää taloudellista yhteistyötä, maan elintaso laskee. Sopimuksen ratifiointi voi varmasti auttaa kohentamaan turkmeenien elintasoa.

Meidän on syytä muistaa, että maassa on havaittu tiettyjä myönteisiä yhteiskunnallisia merkkejä. Yksi näistä merkeistä on Turkmenistanissa hiljattain hyväksytty lapsityövoiman kieltävä lainsäädäntö. Turkmenistanin on luonnollisesti yhä ratifioitava ja pantava täytäntöön useita Kansainvälisen työjärjestön sopimuksia – tätä ei olla kyseenalaistamassa. Se, että muutoksia toteutetaan Turkmenistanissa odotettua hitaammin, herättää kuitenkin levottomuutta. Vain muutamia yrityksiä on yksityistetty, hallitus pitää yhä useita talouden aloja tiukassa otteessaan, ja ulkomaiset suorat investoinnit ovat jääneet varsin vähäisiksi. Turkmenistanilla on hallussaan maailman runsaimpiin kuuluvat kaasuvaramot ja se on yksi maailman suurimmista puuvillan viejistä. Haluan muistuttaa, että tästä huolimatta noin puolet maan väestöstä elää köyhyydessä, sanoisin jopa äärimmäisessä köyhyydessä. Lisäksi maan poliittinen järjestelmä on kaukana tyydyttävästä. Valtaa pitävän puolueen ulkopuoliset poliittiset ryhmät ovat jatkuvan sorron kohteena, ja myös uskonnollisia ryhmiä sorretaan.

Kaikesta tästä huolimatta minusta vaikuttaa siltä, että EU:n ja Turkmenistanin sopimus täytyy laatia ja ratifioida, sillä voimme auttaa Turkmenistania vain keskustelemalla sen kanssa ja näyttämällä sille jonkinlaista esimerkkiä, jotta se jonain päivänä voisi viimein liittyä demokraattisten valtioiden joukkoon.

Robert Sturdy, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi – en huomannut, että minulla oli puheaikaa tämän aiheen kohdalla. Haluan vain kommentoida edellistä puheenvuoroa. Pidän tärkeänä sitä, että me tuemme lainsäädäntöä, joka voi tuoda Turkmenistania lähemmäs meitä. Meidän on varmistettava, että kaikki nämä valtiot ovat turvassa varsin vaikeassa ympäristössä.

Haluan tässä vaiheessa kiittää Daniel Casparya, joka on tehnyt väsymättä töitä tämän lain läpi viemiseksi. Tiedän, että hän pitää puheenvuoronsa hetken kuluttua, mutta hän on työskennellyt kansainvälisen kaupan valiokunnassa tämän nimenomaisen lain parissa.

Aikana, jolloin maailma kärsii valtavista rahoituspalveluiden rajoitteista ja muista ongelmista, meidän on taattava näiden valtioiden turvallisuus ja varmistettava, että ne yhtyvät Danielin ehdottamaan lainsäädäntöön. Tässä oli kaikki, mitä halusin asiasta sanoa. Pyydän anteeksi myöhästymistäni.

Daniel Caspary, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, me olemme käsitelleet EU:n ja Turkmenistanin välistä väliaikaista kauppasopimusta täällä Euroopan parlamentissa jo lähes kolmen vuoden ajan. Lähes kolme vuotta sitten olimme päässeet tilanteeseen, jossa kansainvälisen kaupan valiokunta oli hyväksynyt asiaa koskevan mietinnön. Mietintö kuitenkin hylättiin täysistunnossa muun muassa siitä syystä, että neuvosto ja komissio olivat lopettaneet työskentelemisen asian puolesta ja parlamentti totesi, ettei senkään tarvitse viedä asiaa eteenpäin, jos neuvosto ja komissio eivät tee niin.

Olen erityisen huojentunut siitä, että tällä kertaa lähtöasetelma on toinen, vaikka Turkmenistanin tilanne ei vielä täytäkään vaatimuksiamme. Ihmisoikeuksia laiminlyödään yhä monilla aloilla, ja maan demokraattiset rakenteet ovat myös monin tavoin puutteelliset. Yksilön vapaudet ovat hyvin rajoitettuja. Tiedonvälityksen vapaudessa on vielä paljon parantamisen varaa. Hallituksesta riippumattomien järjestöjen toimittamien tietojen mukaan maassa on meneillään satelliittiantennien poistokampanja, jolla pyritään rajoittamaan vapaiden tiedotusvälineiden saatavuutta entisestään.

Koulutusjärjestelmä ei vieläkaan vastaa vaatimuksiamme, joiden mukaan ihmisille tulee tarjota valistuneempaa ja ennen kaikkea asiantuntevampaa opetusta demokratiasta ja ihmisoikeuksista. Lisäksi vankiloiden tilanne sekä kysymys poliittisista vangeista ja Punaisen Ristin pääsystä näihin vankiloihin ovat yhä täysin vailla ratkaisua ja selitystä.

Toisaalta korviimme kantautuu jatkuvasti myös paljon perusteetonta arvostelua. Niin kutsutut hallituksesta riippumattomat järjestöt ovat laatineet viime vuosina useita vääriä raportteja. Olen saanut useista hallituksesta riippumattomista järjestöistä sen käsityksen, että ne kenties toimivat julkisivuina muista maista peräisin oleville yrityksille, joiden etujen mukaista on tehdä kaikkensa estääkseen Euroopan unionin ja Turkmenistanin väliset neuvottelut.

Käsitykseni mukaan suuri osa Euroopan unioniin vuotaneista julistuksista ja vääristä tiedoista on seurausta tietoisista pyrkimyksistä estää Euroopan unionin ja Turkmenistanin väliset neuvottelut. Tarkoitan raportteja, joiden mukaan maan kaikki sairaalat kahta pääkaupungin sairaalaa lukuun ottamatta olisi suljettu, että kaikki kirjastot kahta lukuun ottamatta olisi suljettu ja että kulkutaudit leviäisivät maassa räjähdysmäisesti terveydenhoidon surkean tilan vuoksi. Kaikki nämä raportit ovat osoittautuneet perättömiksi.

Missä pääongelma sitten piilee? On täysin mahdotonta muodostaa todenmukaista käsitystä Turkmenistanista ennen kaikkea, koska maan hallitus ei salli meidän tutkia maan tilannetta asianmukaisesti ja koska Euroopan unionilla ei ole siellä toimistoa, joka voisi huolehtia tarvittavista toimista paikan päällä.

Voimme kuitenkin todeta, että uusi presidentti on käynnistänyt lukuisia uudistuksia. Euroopan parlamentissa jokin aika sitten hyväksytty Euroopan unionin Keski-Aasian strategia keskittyy Keski-Aasian valtioihin. Väliaikainen kauppasopimus voisi olla ensimmäinen pieni askel, jolla voimme osoittaa turkmeeneille, että me otamme vuoropuhelun ohjekset käsiimme, että me viemme vuoropuhelua eteenpäin ja että me haluamme auttaa heitä jatkamaan hidasta – mutta toivottavasti vakaata – vaellusta kohti ihmisoikeuksia ja demokratiaa.

Päätöslauselmaehdotuksessamme, joka esiteltiin täällä parlamentissa useiden ryhmien päätöslauselmana, käsitellään monia arvostelua herättäneistä aiheista yksiselitteisesti. Siinä tuodaan esiin myös joitain havaitsemiamme myönteisiä muutoksia. Me haluamme kuitenkin painottaa, että me emme salli Turkmenistanin päästä kuin koira veräjästä ja me emme todellakaan halua luopua Turkmenistanin edessä tärkeinä pitämistämme arvoista, vaan me haluamme puolustaa ja ylläpitää niitä. Tämän vuoksi kumppanuus- ja yhteistyösopimusta ei tule pitää itsestäänselvyytenä ja, kuten edellinen puhuja totesi, komission ja neuvoston on ilmaistava selvästi mahdollisuus väliaikaisen sopimuksen jäädyttämisestä siltä varalta, että parlamentti pyytää sitä jossain myöhemmässä vaiheessa.

Parlamentti on esittänyt komissiolle ja neuvostolle useita kirjallisia kysymyksiä Toivon, että voitte perehtyä niihin ja esittää meille hyvin painokkaita vastauksia, jotta saamme tämän väliaikaisen sopimuksen yhdessä käyntiin huomenna.

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, pidän parlamentin jäsenten osoittamaa kiinnostusta EU:n ja Turkmenistanin suhteisiin varsin myönteisenä ja vastaan mielelläni neuvoston puolesta parlamentissa esiin tuotuihin kysymyksiin ja ongelmiin.

Turkmenistanin merkitys on kasvamassa monessa mielessä. Se oli pitkään varsin sisäänpäin kääntynyt valtio. Viimeisten parin vuoden aikana se on kuitenkin ottanut useita merkittäviä askeleita avautuakseen ulkomaailmalle. Maan hallitus on yhä avoimempi yhteistyölle. Tästä kertovat aiempaa painokkaammat pyrkimykset kehittää rakentavaa yhteistyötä EU:n Keski-Aasian strategian puitteissa.

Näistä muutoksista huolimatta sopimussuhteemme Turkmenistaniin ovat pysyneet muuttumattomina jo 20 vuoden ajan. Kuten jäsen Wiersma totesi, suhteemme Turkmenistaniin perustuvat Neuvostoliiton kanssa solmittuun vanhentuneeseen kauppaa sekä kaupallista ja talousyhteistyötä koskevaan sopimukseen.

Turkmenistanissa tapahtunut myönteinen kehitys tarjoaa meille tilaisuuden lujittaa kahdenvälisiä suhteitamme. Vuonna 1999 allekirjoitettu väliaikainen sopimus soveltaa väliaikaisesti myös vuonna 1999 allekirjoitetun kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen kauppaa koskevia osia. Jälkimmäisen sopimuksen ratifiointi on avoinna vain kolmessa jäsenvaltiossa.

EU:n ja Turkmenistanin suhteita voidaan tarkastella usealta kannalta. Ihmisoikeuksien ja demokratian edistäminen on kahdenvälisissä suhteissa luonnollisesti keskeisellä sijalla ja samalla avain laajempaan Keski-Aasian strategiaan. Turkmenistanin sijainti Afganistanin rajanaapurina tekee siitä myös strategisesti merkittävän valtion. Samaan aikaan Turkmenistan osallistuu Afganistanin jälleenrakennukseen sekä tarjoaa logistista tukea monien jäsenvaltioiden operaatioille ja toimille ISAF-joukkojen puitteissa (ylilennot) sekä kahdenväliseltä pohjalta. Turkmenistan on ratkaisevassa asemassa alueellisen turvallisuuden takaamisen ja huumekaupan torjumisen kannalta. Sen kasvava talous tarjoaa mahdollisuuksia EU:n yrityksille. Lisäksi Turkmenistan on tärkeä kumppani EU:n energiasuhteiden ja energiavarmuuden monipuolistamisessa. Nämä ovat kaikki tärkeitä alueita, joita meidän on oman etumme nimissä syytä kehittää.

On myös hyvä muistaa, että Turkmenistan on helmikuussa 2007 järjestetyistä presidentinvaaleista lähtien toteuttanut useita merkittäviä uudistuksia, muun muassa perustuslaillisia muutoksia. Monet perustuslain uusista säännöksistä osoittavat muiden julkistettujen uudistusten tavoin selvästi, että maa on oikealla tiellä, vaikka kyse onkin pitkäaikaisesta prosessista ja paljon on vielä tekemättä.

Ihmisoikeuksien osalta Turkmenistan on ryhtynyt EU:n kanssa rakentamaan vuoropuheluun useista ihmisoikeuksia koskevista aiheista. Vuoropuhelun ohessa maassa on tapahtunut joitain merkittäviä muutoksia parempaan. Joitain poliittisia vankeja on vapautettu ja yhteistyö YK:n kanssa on lisääntynyt. Turkmenistan on myös sallinut YK:n uskonnonvapausraporttojen vierailu maassa ja osallistunut täysimääräisesti YK:n määräaikaistarkistukseen. Lisäksi Ashgabatiin on perustettu YK:n ehkäisevän diplomatian keskus. Samalla sisäisiä matkustusrajoituksia on lievennetty, vuoropuhelu Punaisen Ristin kansainvälisen komitean kanssa on aloitettu ja opetusalan uudistuksessa on palautettu kymmenvuotinen toisen asteen opetus ja viisivuotinen yliopistotason opetus. Turkmenistan on liittynyt kansainvälisiin yleissopimuksiin, kuten kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen liittyvään toiseen valinnaiseen pöytäkirjaan ja naisten valtiollisia oikeuksia koskevaan yleissopimukseen.

Kaikki tämä osoittaa, että Turkmenistanissa tapahtuu myönteistä kehitystä. Ihmisoikeuksien sekä oikeusvaltion ja demokratian kunnioittamisen alalla on luonnollisesti vielä paljon tehtävää. Me pyrimme jatkossakin ajamaan erityisesti kaikkien poliittisten vankien vapauttamista, Punaisen Ristin kansainvälisen komitean vapaata pääsyä vankien luo, ulkomaanmatkoja koskevien rajoitusten poistamista sekä tiedotusvälineiden ja kansalaisyhteiskunnan vapautta.

Puheenjohtajavaltio on vakuuttunut, että paras tapa varmistaa näiden tavoitteiden toteutuminen Turkmenistanissa on jatkuva suhteiden lähentäminen. Jos me haluamme Turkmenistanin jonain päivänä noudattavan täysin kansainvälisiä vaatimuksia, meidän on voitava käydä avointa vuoropuhelua ja tarvittaessa ilmaistava kantamme selkeästi.

Tämän vuoksi meidän on nimenomaan päivitettävä suhteitamme sekä omia välineitämme ja työkalujamme. Nykyinen Turkmenistanin-suhteita koskeva sopimusjärjestely antaa mahdollisuudet vain alkeelliselle kahdensivuiselle vuoropuhelulle. Ainoa sopimukseen perustuva vuoropuhelun muoto on viranomaistason yhteiskomitean kerran vuodessa järjestettävä tapaaminen.

Väliaikainen sopimus tekisi ihmisoikeuksista suhteidemme keskeisen osan ja näin ollen parantaisi kykyämme vaikuttaa ihmisoikeuksien tulevaan kehitykseen Turkmenistanissa. Kumppanuus- ja yhteistyösopimus meniisi voimaan tultuaan askelen pidemmälle mahdollistamalla laaja-alaisen poliittisen vuoropuhelun.

Heinäkuussa 2007 hyväksytyssä EU:n Keski-Aasian strategiassa todetaan, että lisätäkseen yhteistyötä Keski-Aasian valtioiden kanssa EU tulee hyödyntämään kaikkia kumppanuus- ja yhteistyösopimusten tarjoamia mahdollisuuksia. Tällaiset sopimukset on jo laadittu Kazakstanin, Kirgisian ja Uzbekistanin kanssa. Tadžikistanin kohdalla voimassa on väliaikainen sopimus, joka pätee kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ratifiointia ja voimaantuloa odotettaessa.

Jotta EU:n Keski-Aasian strategiaa voidaan toteuttaa onnistuneesti, meidän on saatava kaikki Keski-Aasian valtiot siihen mukaan. Tästä syystä meidän on tärkeää luoda olosuhteet, jotka mahdollistavat myös Turkmenistanin osallistumisen. Jos Turkmenistan jää strategian ulkopuolelle, meidän on hyvin vaikea toteuttaa Keski-Aasiaa koskevia tavoitteitamme ja intressejämme.

Puheenjohtajavaltio on vakuuttunut siitä, että meidän on nyt luotava Turkmenistanin-suhteillemme asianmukainen oikeudellinen kehys, jonka ensimmäinen aste on väliaikainen sopimus. Sen ansiosta me voimme rakentaa maassa tapahtuvan kehityksen varaan ja laajentaa sitoutumistamme Keski-Aasiaan.

Väliaikainen sopimus on tehokkain tapa varmistaa, että Turkmenistan edistyy mainitsemillani avainalueilla, eikä vähiten ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion kunnioittamisessa. Tiedän, että te kannatatte näitä tavoitteita, ja toivon sen vuoksi, että voimme luottaa tukeenne tämän asian eteenpäin viemisessä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, presidentti Berdymukhamedovin nousu valtaan merkitsi Turkmenistanille aidosti uudenlaisen kehitysvaiheen alkua ja maassa on havaittavissa monia myönteisiä muutoksen merkkejä.

Uudet johtajat ovat osoittaneet olevansa asenteiltaan edeltäjänsä avoimempia. He ovat muun muassa poistaneet joitain maansisäisiä liikkumisvapauden rajoituksia, he ovat muuttaneet perustuslakia parlamentin asemaa parantavalla tavalla, he ovat perustaneet demokratiaan ja ihmisoikeuksiin keskittyneen instituutin ja he ovat isännöineet Ashgabatissa sijaitsevaa YK:n ehkäisevän diplomatian keskusta. He ovat myös

myöntäneet kansainvälisille tarkkailijoille luvan seurata viime joulukuussa järjestettyjä parlamenttivaaleja, mitä ei ollut koskaan aiemmin tapahtunut. Tämän lisäksi opetus- ja terveystieteen uudistukset ovat nyt, kuten tiedätte, hallituksen keskeisiä tavoitteita.

Euroopan parlamentti ehdotti vuonna 2006 turkmeeniviranomaisille, että nämä toteuttaisivat useita toimenpiteitä, jotta Euroopan parlamentti voisi lopultakin hyväksyä väliaikaisen sopimuksen. Lisäksi monia ehdotetuista toimenpiteistä on hyväksytty kahden viime vuoden aikana, uuden presidentin valitsemisesta lähtien. Neuvoston puheenjohtaja viittasikin niihin jo; haluan mainita erityisesti vain Punaisen Ristin kansainvälistä komiteaa koskevat toimenpiteet. Myös opetusalan uudistukset on käynnistetty. Opetusjärjestelmää uudenaikaistetaan, opettajia koulutetaan ulkomailla, opetusaikaa pidennetään ja kouluissa otetaan käyttöön internet.

Joitain vankeja on vapautettu, viimeisimpien joukossa muun muassa Valery Pal, jonka vapauttamista me olimme pyytäneet. Lisäksi Turkmenistan myönsi syyskuussa 2008 YK:n uskontoa ja vakaumusta koskeviin asioihin keskittyneelle erityisraportoijalle ensimmäistä kertaa vierailuluvan. Raportoijan mukaan tilanne on parantunut huomattavasti vuoteen 2007 nähden, vaikka yksilöt ja yhteisöt kärsivätkin maassa yhä monista ongelmista.

Myönteistä on myös rakentavien vuoropuheluiden käynnistyminen; tästä voidaan ottaa esimerkiksi jo mainittu ihmisoikeuksia koskeva vuoropuhelu. Voitte tietenkin luottaa siihen, että me aiomme käsitellä näissä tapaamisissa myös jatkossa ongelmallisia aiheita, erityisesti poliittisten vankien tilannetta, kokoontumisvapautta, tiedotusvälineiden vapautta, uskonnon vapautta ja vähemmistöjen oikeuksia, ja että aiomme joka kerta korostaa sitoutuneisuuttamme ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä ihmisoikeuksien tärkeyttä pitkäaikaisen taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen kannalta.

Näiden Turkmenistanin tilannetta koskevien – melko perusteltujenkin – pelkojen vuoksi Euroopan parlamentti on lykännyt päätöstään väliaikaisesti sopimuksesta. Jaan periaatteessa osan näistä peloista ja myönnän, että Turkmenistanilla on vielä pitkä tie edessään ennen kuin sen voidaan katsoa noudattavan täysin kansainvälisiä demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevia vaatimuksia.

Vaikka tapahtunut myönteinen kehitys on vain rajallista, se on kuitenkin osoitus tahdosta edistyä ja avautua muutoksille. Me pidämme kehitystä tilaisuutena, johon meidän tulee tarttua voidaksemme tehdä yhteistyötä turkmeeniviranomaisten kanssa ja kannustaa heitä. Olen täysin vakuuttunut, että Euroopan unionin on sitouduttava asiaan tiiviimmin voidakseen tehdä tietä tulevalle myönteiselle kehitykselle.

Väliaikaisen kauppasopimuksen, jolla tarkoitan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen kauppaa koskevia määräyksiä, soveltaminen olisi myönteinen ensiaskele, jonka ansiosta me voisimme vahvistaa suhteitamme Turkmenistaniin ja edistää tehokkaammin yhteistyötä, uudistuksia ja uudenaikaistamista kokonaisuutena. Lisäksi väliaikaiseen sopimukseen sisältyy ratkaisevan tärkeä ihmisoikeuksia koskeva lauseke, ja olen tietoinen toivomuksistanne mahdollistaa sopimuksen jäädyttäminen.

Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että väliaikaisen sopimuksen 1 artikla ja kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen 2 artikla sisältävät lausekkeet, joissa viitataan demokratian ja perusoikeuksien kunnioittamiseen kunkin sopimuksen keskeisinä osina. Tämän lisäksi haluan erityisesti muistuttaa, että molemmat sopimukset sisältävät lausekkeita, jotka sallivat kunkin osapuolen ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin, jos sopimusehtoja rikotaan vakavalla tavalla. Erityisen kiireellisissä tapauksissa näin voidaan tehdä myös kuulematta yhteiskomiteoita etukäteen.

Näin ollen sopimusten jäädyttäminen on mahdollista, jos ihmisoikeuslauseketta rikotaan vakiintuneella, jatkuvalla ja vakavalla tavalla. Väliaikainen kauppasopimus ei kuitenkaan ole lääke kaikkiin ongelmiin. Se ei varmastikaan ratkaise kaikkia Turkmenistanin ihmisoikeusongelmia, mutta se auttaa varmistamaan, että kansainvälisiä vaatimuksia noudatetaan huolellisemmin erityisesti oikeusvaltioita ja ihmisoikeuksia koskevissa asioissa.

Meillä on vielä kaksi muuta syytä parantaa suhteitamme Turkmenistaniin oman etumme nimissä. Nämä syyt ovat turvallisuus ja energia Turkmenistan sijaitsee Euroopan ja Aasian raja-alueella ja sen naapureita ovat muun muassa Iran ja Afganistan. On tärkeää, että Turkmenistan pysyy aktiivisesti puolueettomana tällä alueella, joka on varsin jännitteinen ja herkkä levottomuuksille.

Tämän vuoksi me teemme Turkmenistanin kanssa menestyksellistä yhteistyötä rajavalvonnan sekä terrorismin, islamilaisen ääriliikkeen, huumekaupan ja ihmiskaupan torjunnan alalla. Tämä yhteistyö on entistäkin tärkeämpää kansainvälisen yhteisön uudistettua hiljattain sitoutumisensa Afganistanissa ja Pakistanissa, ja alueelliset konferenssit on itse asiassa tarkoitus järjestää hyvin pian Haagissa ja Tokiossa.

Kuten me kaikki tiedämme, Keski-Aasiassa voi olla hyvin merkittävä asema energiavarmuuden takaamisessa. Me olemme lisänneet energiayhteistyötämme Turkmenistanin vallanvaihdoksen jälkeen. Euroopan unioni tekee kaikkensa, jotta eteläinen kaasulinja rakennetaan osana laajempaa energialähteiden ja energian kuljetusreittien monipuolistamispolitiikkaa. Turkmenistan on tämän hankkeen onnistumisen kannalta ilmiselvästi ratkaisevassa asemassa.

Lyhyesti sanottuna Turkmenistanin-suhteitamme on muokattava sekä EU:n arvojen että EU:n intressien perusteella. Tämän vuoksi olen vakuuttunut, että lujittamalla suhteitamme Turkmenistaniin, olemme paremmassa asemassa viedäksemme eteenpäin näkemystämme avoimesta yhteiskunnasta.

Me aiomme jatkossakin kannustaa maan viranomaisia etenemään myös muilla alueilla. Tällaisia alueita ovat muun muassa rikos- ja siviililainsäädännön uudistaminen, uskontoa koskeva lainsäädäntö, tiedotusvälineiden vapaus, poliittisten vankien vapauttaminen, kansainvälisten tarkkailijoiden päästäminen vankiloihin ja kansalaisyjärjestöjen aseman parantaminen.

Näiden kaikkien syiden vuoksi pyydän teitä hyväksymään Turkmenistanin väliaikaisen sopimuksen.

Puhemies. – (ES) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ennen kuin annan puheenvuoron tämän keskustelun puhujille luen teille – puhemiesistön monikielisyysasioista vastaavana puhemiehenä – joitain ohjeita uusille parlamentin jäsenille laaditusta esitteestä, jossa annetaan puhujille neuvoja siitä, miten he voivat parhaiten helpottaa tulkkien työtä, jotta tämä vertaansa vailla oleva ja ennen näkemätön monikielisyys ihme voisi jatkossakin toteutua päivittäin.

Eivät nämä toki ole niitä Mooseksen vuorelta alas tuomia kivitauluja, mutta näin täällä lukee: ”Puhu normaalilla puhenopeudella, varo puhumasta liian nopeasti. Jos mahdollista, puhu äidinkielelläsi. Vältä vaihtamista kieltä kesken puheenvuoron. On parempi puhua kuin lukea, mutta jos lukeminen on välttämätöntä, varmista, että tulkit saavat lukemasi tekstin. Anna viitteet asiakirjoihin selkeästi. Artikuloi luvut selvästi. Selitä käyttämäsi lyhenteet. Muista, että vitsejä on vaikea tulkita, ja puhu tulkeille. Kun toimit kokouksen puheenjohtajana, odota hetki ennen puheenvuoron antamista seuraavalle puhujalle, jotta tulkit ehtivät tulkita edellisen puheenvuoron loppuun ja vaihtaa kanavaa.”

Suurkiitos tulkkauksestanne. Haluan käyttää tämän tilaisuuden onnitellakseni tulkkveja, jotka mahdollistavat meidän työmme oman vaativan ja laadukkaan työnsä kautta.

Alexandru Nazare, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (RO) Haluan ensimmäiseksi – eikä tämä ole mikään sattuma tämän keskustelun yhteydessä – ilmaista tyytyväisyyteni Eurooppa-neuvoston viimeisimmässä kokouksessaan saavuttamaan kompromissiin Nabucco-kaasuputken rahoituksesta.

Olen tyytyväinen, että Nabucco-hanke on nimetty keskeiseksi energiahankkeeksi ja että työmme Euroopan parlamentin jäsenenä tämän hankkeen tukemiseksi ei ole valunut hukkaan.

Mitä tulee tänapäiväiseen keskusteluun, uskon, että esiin tuomiemme Turkmenistania koskevien aiheiden joukossa on kaksi, jotka ovat erityisen tärkeitä. Ne ovat taloudellinen yhteistyö erityisesti öljyn ja kaasun alalla sekä Turkmenistanin yhteiskunnan ja ihmisoikeuksien kehittyminen, jonka komissio jo mainitsi.

Olen tyytyväinen tähän mietintöön ja haluan onnitella jäsen Casparyä hänen tekemästään työstä.

Uskon komission jäsenen tavoin, että käsiteltävänä oleva sopimus tarjoaa nykyistä sopimusta paremmat puitteet EU:n ja Turkmenistanin väliselle yhteistyölle. Haluan kuitenkin korostaa, että meidän ei ole liian aikaista keskustella erityisistä Turkmenistanin kanssa toteutettavista yhteistyömuodoista ja maan sisällyttämisestä Euroopan unionin energiahankkeisiin. Käsiteltävänä oleva sopimus on kipeästi kaivattu keino nopeuttaa EU:n ja Turkmenistanin välistä taloudellista yhteistyötä.

Olemme mietinnön perusteella ymmärtäneet, että Ashgabatın viranomaiset ovat valmiita neuvottelemaan ihmisoikeuksista ja kansalaisvapauksista. EU:n tähänastisen kokemuksen perusteella pitäisi olla selvää, että näissä asioissa saadaan aikaan edistystä nopeimmin silloin kun ne on sisällytetty osaksi laajempaa keskustelua, joka koskee muita aiheita, kuten mahdollista pitkäaikaista talousyhteistyötä.

Turkmenistanin energiapolitiikka ja ulkopoliitiikka ovat tiukasti sidoksissa toisiinsa. Me voimme käsitellä niitä samanaikaisesti lujittamalla taloudellista yhteistyötä ja ottamalla käyttöön erityisiä toimenpiteitä sekä osoittamalla jatkuvaa kiinnostusta ihmisoikeuksiin.

Pidän Turkmenistanin kehitystä ja EU:n teollis- ja tekijänoikeuksien normeja koskevia arviointikriteereitä hyvinä. Pohdin, olisiko vastaavanlaisista, mutta realistisista ja pitkäaikaisista kriteereistä hyötyä myös taloudellisen yhdentymisen tai kansalaisvapauksien kehittymisen alalla.

Erika Mann, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä ja neuvoston puheenjohtaja Alexandr Vondraa heidän tarjoamistaan selvennyksistä. Olen kuitenkin varma, että he kokivat parlamentin jäsenten vielä epäröivän täyden tukensa antamista sopimukselle. Se on mielestäni helppo ymmärtää, sillä kyseessä on varsin yksinkertainen tapaus. Vaikeudet alkavat siitä, että parlamentin on annettava kumppanuus- ja yhteistyösopimukselle hyväksyntänsä, kun taas väliaikaiselle kauppasopimukselle hyväksyntää ei tarvita oikeudellisten velvoitteidemme vuoksi.

Tämän vuoksi me voimme väliaikaisen kauppasopimuksen osalta ainoastaan tuoda päätöslauselmassamme esiin näkemyksemme ja huolestamme sekä antaa tukemme tietyille aiheille. Tämän vuoksi parlamentti ja erityisesti edustamani poliittinen ryhmä epäröi kuitenkin täyden tukensa antamista väliaikaiselle kauppasopimukselle.

Toivon, että voitte ymmärtää suhtautumisemme ja ratkaista tämän ongelman. Tiedän, että teidän on hyvin vaikeaa tai jopa mahdotonta avata neuvotteluja uudelleen oikeudellisen prosessin vuoksi ja siksi, että te olette jo allekirjoittaneet oikeusperustan. Me olemme tietoisia tosiasioista. Olen kuitenkin varma, että te voitte löytää jonkinlaisen sitoumuksen ja tarkastella oikeusperustojen lisäkehittämistä ja niihin perehtymistä, jotta me voimme olla teidän puolellanne. Me kaikki tiedämme, kuinka tärkeä Turkmenistan on, ja me olemme jo antaneet tukemme muille sopimuksille. Ei ole siis kyse siitä, ettemmekö me tietäisi, mitä on tapahtunut, eikä siitä, ettemmekö me tietäisi, miten tärkeä Turkmenistan on. Kyseessä on kuitenkin varsin ongelmallinen tapaus.

Pyydän teitä tarkastelemaan asiaa uudelleen ja siksi pyydän teitä erityisesti tekemään minulle palveluksen: katsokaa laatimaamme 11 kohtaa. Kohdassa tuodaan esiin havaitsemamme ongelmat, jotka koskevat oikeudellisia velvoitteita sekä eroavaisuuksia väliaikaisen kauppasopimuksen ja kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen välillä.

Tunnustakaa päätöslauselmamme 9 kohta, jossa puhutaan ihmisoikeuslausekkeen sisällyttämisestä kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen. Komission jäsen, olen tietoinen esiin tuomistanne seikoista ja huomioin ne, mutta olen varma, että voitte tehdä vielä jotain tutkiaksenne tarkemmin sitä, miten me voimme vahvistaa tätä nimenomaista kohtaa.

Sama koskee 10 kohtaa, joka on tärkeä myös neuvoston kannalta. Me haluaisimme tarkistuslausekkeen. Tiedän, että lauseketta ei ole, mutta jälleen kerran pyydän teitä tekemään meille palveluksen: tutkikaa asiaa ja katsokaa, mitä voitte tehdä neuvotteluiden käynnistyessä uudelleen.

Jos voisitte tehdä jotain 8 kohdan suhteen, niin se olisi meille suureksi avuksi. Kohta käsittelee valvontaa, jota toivomme aina ja jota olemme pyytäneet toistuvasti. Valvonta ei tarkoita, että me haluaisimme istua neuvottelupöydässä. Olemme tehneet näin toisissa olosuhteissa, joten tutkikaa, mitä voitte tehdä tässä tapauksessa, miten voitte auttaa valvonnan määrittelemisessä. Tehkää meille palvelus ja tutkikaa tätä asiaa.

Haluan muuten sanoa, että te olette tehneet erinomaista työtä. Kaikki kohdat on sisällytetty EU:n ja Keski-Aasian uuteen 2000-luvun kumppanuussopimukseen. Te olette huomioineet jopa ILO:n suosituksen. Olette huomioineet ihmisoikeusongelmat, joten olen varma, että me voimme löytää kompromissin, mutta se edellyttää vielä hiukan lisää työtä.

Hélène Flautre, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, meidän ei pidä yrittää huijata itseämme. Meidän on ymmärrettävä, että turkmeenihallitus tulee Valery Palin vapauttamisesta huolimatta myös jatkossa kaappaamaan, vangitsemaan ja kiduttamaan maansa toisinajattelijoita.

YK:n uskontoa ja vakaumusta koskeviin asioihin keskittynyt erityisraportoiija on toki vierailut Turkmenistanissa, mutta toisaalta yhdeksän muuta raportoijaa ei ole vielä saanut lupaa käydä maassa. Heidän joukossaan on muun muassa kidutuksesta, ihmisoikeuksien puolustamisesta, oikeuslaitoksen riippumattomuudesta, koulutuksesta, terveydestä, sananvapaudesta ja muista keskeisistä aiheista vastaavia raportoijia.

Tuntuu siltä, että monet puhujista yrittävät ennen kaikkea saada itsensä vakuuttuneiksi sanomastaan. Meillä on yhä vastassamme yksi maailman repressiivisimmistä ja suljetuimmista järjestelmistä, vaikka maassa onkin tapahtunut jonkin verran edistystä ja vaikka meidän ei tarvitsekaan löytää oikeaa strategiaa sen tukemiseksi.

Me emme tietenkään saa olla naiiveja emmekä vaatia, että Turkmenistanin pitäisi kehittyä demokratian ja ihmisoikeuksien mallimaaksi tekemättä sen kanssa minkäänlaista sopimusta etukäteen.

Miten meidän sitten pitäisi toimia näiden kahden ääripään välillä? Ehdotan, että me yksinkertaisesti laadimme todellisen ulkopoliittikan ja että me täytämme äärimmäisen tarkat, mitattavissa olevat ja realistiset Euroopan parlamentin laatimat vaatimukset. Tarkoitin vierailulupia riippumattomille kansalaisjärjestöille ja YK:n erityisraportteille sekä Kansainväliselle Punaiselle Ristille. Me tiedämme, että neuvottelut ovat käynnissä, mutta niitä ei ole vielä viety loppuun. Tarkoitin opetusjärjestelmän mukauttamista kansainvälisten normien mukaiseksi – mikä on käynnissä, mutta tulokset ovat vielä varsin kaukana tyydyttävistä –, tarkoitan kaikkien poliittisten vankien vapauttamista ja heidän liikkumisvapauttaan – lyhyesti sanottuna alkeellisia ihmisoikeuksia. Ryhmäni ehdotus on sekä kunnianhimoinen että realistinen. Se voidaan tiivistää yksinkertaiseen kaavaan.

(Puhemies keskeytti puhujan pyytääkseen häntä puhumaan hitaammin tulkkien pyynnöstä)

Me emme voi sabotoida omaa politiikkaamme kieltämälle arvomme. Kyse ei ole Turkmenistanin eristyneisyyden puolustamisesta, vaan suhteiden luomisesta maahan. Miten meidän pitäisi toteuttaa tämä? Meidän on otettava kaksi kynää, yksi kuhunkin käteen. Toisella kynällä me allekirjoitamme tiekartan, jossa esitetään parlamentin asettamien vaatimusten täyttämiseksi saavutettavat vaiheet. Nämä vaiheet viitotetaan ajallisesti ja niille asetetaan tiukat aikarajat; niistä myös keskustellaan Turkmenistanin kanssa järjestettävissä ihmisoikeuksien alakomitean tapaamisissa.

Allekirjoitetuamme tiekartan me voimme toisessa kädessä olevalla kynällä allekirjoittaa käsiteltävänämme olevan sopimuksen. Uskon, että kun komissio ja neuvosto aikanaan keskustelevat ihmisoikeuslausekkeiden tulevaisuudesta, on ehdottoman tärkeää, että näitä lausekkeitä käytetään systemaattisesti ja että niihin liittyy systemaattisesti kuulemismekanismi, jota käyttämällä sopimus voidaan tarvittaessa jäädyyttää.

Puhemies. – (ES) Hyvä jäsen Flautre, puhemies ei mittaa puhujien puhenopeutta. Puhemiehellä on edessään lamppu, joka syttyy tulkkien lähettäessä hänelle hätäsignaalin, jos he ovat keskeyttäneet tulkkaamisen, koska eivät pysy puhujan tahdissa. Minä en mittaa kenenkään nopeutta; saan tämän hätäsignaalin ja välitän sen puhujille, jotta kaikki voisivat seurata keskustelua.

Kiitan teitä ymmärryksestänne.

Helmuth Markov, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, on kulunut jo vuosi siitä, kun Euroopan parlamentti ilmaisi varsin suoraan ja selvästi, mitä edistystä se piti tarpeellisena voidakseen hyväksyä Euroopan yhteisön ja Turkmenistanin välisen kauppasopimuksen. Tuolloin esiin tuodut vaatimukset ovat kohtuullisen helppoja täyttää. Niitä olivat vapaa ja esteetön pääsy Kansainväliselle Punaiselle Ristille, poliittisten vankien ja aseistakieltäytyjien vapauttaminen, kaikkien valtion matkustusrajoitusten poistaminen, helpompi pääsy ja paremmat työskentelyolosuhteet kansalaisjärjestöille ja YK:n järjestöille sekä opetusjärjestelmän perusteellinen uudistaminen. Myönnän, että presidentti Berdymukhamedovin hallitus on saanut aikaan myönteisiä muutoksia. Sitä ei voi kiistää. Mielestäni tapahtunut kehitys ei kuitenkaan vielä lähimainkaan riitä perustelevaan sopimuksen hyväksymistä nyt. Sekä te, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, että te, arvoisa komission jäsen, olette menettäneet elintärkeän tilaisuuden.

En välttämättä jaa kaikkia sosiaalidemokraattijäsenten näkemyksiä, mutta yhdyn kuitenkin heihin heidän todetessaan, että me – Euroopan parlamentti – haluamme teiltä takuut siitä, että jos parlamentti pyytää tämän väliaikaisen sopimuksen jäädyyttämistä, te suostutte pyyntöömme. Neuvoston puheenjohtaja ei maininnut tästä yhtään mitään ja te, komission jäsen, selititte meille sopimuksessa lukevan, että näin voidaan tehdä. Kyse ei kuitenkaan ole siitä, voidaanko näin tehdä sopimuksen mukaan; kyse on siitä, että teidän on oltava valmiita suostumaan parlamentin pyyntöön. Siitä tässä on kyse.

Pyydän kaikkia kunnianarvoisia kollegoitani, jos me haluamme ottaa itsemme vakavasti, meidän on vastustettava tätä ehdotusta huomenna, ellei komissio anna kirjallista suostumusta ja ilmoita meille julkisesti, että jäädytyspyyntöä noudatetaan. Tämä oli pakettiratkaisu, jota vaadittiin ehdottomasti, mutta te ette ole sanoneet siitä mitään. Täytyy sanoa, että tuntuu siltä, että te ette ota meitä vakavasti. Tästä olisi vähintäänkin pitänyt tehdä kantaa koskeva lausuma.

Totean sen vuoksi, että tätä väliaikaista sopimusta ei voida näissä olosuhteissa hyväksyä. Toivon, että voimme osoittaa tämän huomenna yksimielisesti.

David Martin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, pelkään kahden edellisen puhujan tavoin, että komissio ja neuvosto ovat esittäneet meille melko ruusunpunaisen kuvan Turkmenistanin tämänhetkisestä tilanteesta.

Maata helmikuusta 2007 lähtien hallinnut presidentti voi olla hiukan edeltäjäänsä parempi, mutta onko hän riittävän hyvä, jotta me voisimme hyväksyä väliaikaisen kauppasopimuksen, joka tekee tietä kumppanuus- ja yhteistyösopimukselle? Kuten jäsen Markov ja jäsen Flautre totesivat, me asetimme Turkmenistanille kansainvälisen kaupan valiokunnassa viisi varsin selkeää tehtävää, jotka maan olisi suoritettava ennen kuin voimme antaa suostumuksemme.

Ensinnäkin me totesimme, että Kansainväliselle Punaiselle Ristille täytyy myöntää vapaa pääsy Turkmenistaniin. Elleivät komissio ja neuvosto voi kertoa toisin, olen ymmärtänyt, että tähän mennessä Punainen Risti ei ole voinut vierailla yhdessäkään Turkmenistanin vankilassa eikä tavata yhtäkään vankia.

Toiseksi me sanoimme, että Turkmenistanin on yhdenmukaistettava opetusjärjestelmänsä kansainvälisten normien mukaiseksi. Neuvosto on oikeassa todetessaan, että toisen asteen opetusjärjestelmän kestoa on pidennetty vuodella. Ymmärtääkseni uudistuksia ei ole kuitenkaan pieniä opetusjärjestelmän parannuksia lukuun ottamatta suunnattu turkmeenien enemmistölle, vaan ainoastaan pienelle eliitille ja tuleville öljy- ja kaasualan ammattilaisille.

Kolmanneksi me olemme pyytäneet poliittisten vankien vapauttamista. Joitain vankeja on vapautettu, mutta vapautettujen lukumäärä on jäänyt vähäiseksi. Turkmenistanin vankiloissa viruu yhä kirjaimellisesti satoja, ellei jopa tuhansia poliittisia vankeja, jotka odottavat oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä.

Neljänneksi me vaadimme kaikkien ulkomaille matkustamista koskevien rajoitusten poistamista. On mielenkiintoista, että sekä neuvosto että komissio keskittyivät maan sisäiseen matkailuun. Me vaadimme myös vapautta matkustaa ulkomaille. Sitä ei ole myönnetty.

Viidenneksi me totesimme, että riippumattomille kansalaisjärjestöille ja YK:n ihmisoikeuselimille on myönnettävä vapaa pääsy ja myös lehdistölle on taattava sen vapaudet. Nyt voimme todeta, että maassa ei ole lehdistönvapautta ja että kansalaisjärjestöille ei ole myönnetty vapaata pääsyä. Siinä missä YK:n uskonnollista suvaitsevaisuutta tarkkaileva raportoi on kyllä päästetty maahan, Turkmenistaniin pääsyä jonottaa yhä useampi YK:n vierailija kuin mihinkään muuhun maailman maahan.

Voimmeko me todella tehdä kauppaa tällaisen valtion kanssa? No, oletan, että useimmat parlamentin jäsenet ja muiden elinten edustajat vastaavat tähän ilman muuta myöntävästi. Mistä syystä asiat ovat muuttuneet siihen nähden, kun kaupan valiokunta hyväksyi päätöslauselmansa vuonna 2007? Kyynikot saattavat sanoa, että taustalla on kaasu- ja öljylähteiden löytyminen Turkmenistanista, se, että me haluamme rakentaa uuden putkiston ja se, että suhteiden rakentaminen on yhtäkkiä strategisten etujemme mukaista. Jos tämä pitää paikkansa, niin alkäämme teeskennellä, että syy on ihmisoikeustilanteen parantumisessa. Kyse on Euroopan unionin oman edun tavoittelemisesta.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Arvoisa puhemies, myös minä vastustan ehdotusta, jonka mukaan Euroopan parlamentin pitäisi ilman ehtoja hyväksyä Turkmenistanin kauppasopimus, mistä loppujen lopuksi tässä keskustelussa on kyse. Me voimme kirjoittaa perusteluihimme mitä hyvänsä, mutta siitä lähtien, kun olemme painaneet vihreää nappia, asia ei ole enää meidän käsissämme, elleimme me saa komissiolta takuuta mahdollisuudesta peruuttaa sopimus.

Mistä syystä meidän oikein pitäisi hyväksyä Turkmenistanin kanssa solmittava sopimus? Meille on kerrottu kaikenlaisista parannuksista, ja on totta, että diktatuuri on toteuttanut joitain myönteisiä muutoksia ja tehnyt useita lupauksia. Amnesty Internationalin meille toimittamien tietojen mukaan näitä muutoksia on kuitenkin pantu täytäntöön vain hyvin rajatusti. Mitä perusteluita tälle on annettu? Perustelu, joka meille on esitetty, on se, että sopimuksen puuttuminen ei ole saanut aikaan tuloksia. Mielestäni kyseessä on absurdi perustelu, joka epäsuorasti kehottaa kaikkia diktaattoreita pitämään pintansa, sillä siten me taivumme ennemmin tai myöhemmin. Mielestäni meidän on sanottava selvästi, että kaasun hinta voi olla liian korkea ja että jos kaasun hintana on sopimusten tekeminen Turkmenistanin diktatuurin kanssa, niin silloin sen hinta on aivan liian korkea.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) On valitettavaa, että Euroopan unionin ja muiden kansainvälisten organisaatioiden toimet ihmisoikeuksien puolustamiseksi Turkmenistanissa eivät ole vielä johtaneet myönteisiin tuloksiin. Maassa olevat toimittajat ja ihmisoikeusaktivistit on vaiennettu. Naisia ja lapsia raiskataan ja kaupataan yhä.

Olen kuitenkin vakuuttunut, että suhteiden jäädyttäminen ja Turkmenistanin eristäminen eivät juuri parantaisi tilannetta. Ei siksi, että Turkmenistanilla on suuret kaasuvaramot, vaan yksinkertaisesti sen vuoksi, että vain suhteiden rakentaminen ulkomaailmaan voi edistää demokratian kehittymistä.

Näin ollen kannatan Euroopan komission kantaa ja väliaikaista sopimusta, joka voidaan jäädyttää tarvittaessa, jos maan tilanne sitä edellyttää. Euroopan unionin suhtautumista energiaan ei pidä missään tapauksessa erottaa Turkmenistanin-suhteiden yhteydessä ihmisoikeuksien alalla tapahtuvista muutoksista.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, salaperäisen Turkmenistanin ainoat vahvuudet eivät ole öljy ja kaasu. En tarkoita, etteivätkö maan hiilivetyresurssit olisi merkittävät. Ne ovat EU:lle itse asiassa strategisesti elintärkeitä ottaen huomioon, että unioni haluaa päästä pois Venäjän varjosta energiatoimitusten suhteen ja että myös Turkmenistan selvästi toivoo samaa.

Turkmenistanin valtavat ja ilmiselvästi saatavilla olevat kaasuvaramot ovat itsessään riittävä syy toivoa läheisempää suhdetta EU:n kanssa. Mielestäni meillä on kuitenkin myös muita syitä, joiden vuoksi meidän pitäisi pyrkiä solmimaan Turkmenistanin kanssa väliaikainen kauppasopimus. Turkmenistan on malliesimerkki rauhanomaisesta ja vakaasta muslimivaltiota. Lisäksi sen maallinen hallitus on sitoutunut torjumaan islamistiterrorismia Afganistanissa, jossa käymme parhaillaan sotaa.

Totta kai maassa on vielä vakavia ihmisoikeuksia, demokratiaa ja poliittisia vapauksia koskevia ongelmia, mutta samankaltaisia ongelmia on myös Venäjällä ja Kiinassa, enkä muista sosialistien ottaneen tätä esiin viime aikoina Tiibet-keskustelun yhteydessä. Kuitenkin me ylläpidämme strategisia suhteita näihin molempiin maihin.

Me voimme edistää Turkmenistanin myönteistä kehitystä vuoropuhelun ja kumppanuuden avulla, emme eristämisen kautta. Sen vuoksi kannatan EU:n ja Keski-Aasian valtioiden välisten suhteiden parantamista yleensä.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, toivon, että tämä väliaikaista sopimusta koskeva keskustelu voi toimia tilaisuutena käynnistää Turkmenistanin tilanteen perusteellinen tarkastelu ja vaatia enemmän käytännön toimia nykyisen, varsin kielteisen tilanteen parahtamiseksi.

Ashgabatın hallitus hylkäsi hiljattain useita suosituksia, joihin sisältyi muun muassa suositus vapauttaa poliittiset vangit, tarkistaa poliittisiin syihin perustuneet aiemmat vankeustapaukset ja poistaa ihmisoikeusaktivisteille asetettu mielivaltainen matkustuskielto. Tähän asti Turkmenistan on suoraan sanoen ollut suljettu kansainvälisten organisaatioiden tarkkailijoilta, jotka eivät ole voineet vierailla maassa 10 vuoteen. Toimittajat ja aktivistit eivät voi työskennellä vapaasti, ja kaikkien vastustajien uhkailu on päivittäistä.

Euroopan unioni ja kansainvälinen yhteisö vaativat nyt muutosta ihmisoikeusasioihin; puhtaasti taloudellisia sopimuksia olisi hyvin vaikea hyväksyä.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, mielestäni meidän on lopetettava tekopyhä suhtautuminen tähän asiaan.

Kuuluin vuonna 2006 Turkmenistanissa vierailleeseen Euroopan parlamentin valtuuskuntaan. Me teimme tuolloin useita ehdotuksia, jotka komission jäsen on hyväksynyt.

Ymmärrän toki komission ja neuvoston perustelut. Jos kuitenkin vertaamme toisaalta tehtyjä ehdotuksia ja toisaalta Keski-Aasiaa koskevaa raporttia, jonka puolesta me äänestimme muutama kuukausi sitten, 20. helmikuuta 2008, ja jossa toistimme muun muassa vankien vapauttamista ja Punaista Ristiä koskevat vaatimuksemme, onko tilanteessa tapahtunut todellista edistystä? Ei ole.

Kun luin ”Turkmenistan-raporttia”, koin lukevani itse asiassa ”Nabucco-raporttia”, sillä loppujen lopuksi tässä maailman kolmanneksi suurimmassa kaasuntuottajamaassa meitä kiinnostaa ennen kaikkea energia ja kaasu. Tiedän myös – tämä selitettiin meille erittäin hyvin Turkmenistanin-vierailumme aikana –, että jos Euroopan unioni ei olisi kiinnostunut maan kaasuvaramoista, niin se voisi kääntyä muiden asiakkaiden, kuten Kiinan, puoleen. Tämän vuoksi meidän ei pidä olla tekopyhiä, meidän täytyy tehdä selväksi...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa olevani varsin pitkälle samaa mieltä kollegani tohtori Charles Tannockin kanssa. Jos häntä ei olisi keskeytetty, hän olisi puheenvuoronsa päätteeksi todennut, että EU:n pitäisi edistää – ja komission ja neuvoston pitäisi rahoittaa – Kaspianmeren alueen halki Keski-Aasiaan kulkevaa kaasulinjaa, jotta EU ei olisi riippuvainen vain yhdestä energianlähteestä ja jotta me emme joutuisi erään naapurimaamme poliittisten tavoitteiden uhriksi.

Puhemies. – (ES) Kiitos, hyvä jäsen Beazley. On aina hyvä täydentää jäsen Tannockin ajatuksia, jotka ovat aina rakentavia ja toimivat inspiraation lähteenä parlamentille.

Nyt on viimeisen puhujan, jäsen Martinin, vuoro.

Me aiomme puhemiehistössä tutkia, voidaanko puheenvuoroja antaa tässä kohtaa puhujille, jotka ovat jo osallistuneet keskusteluun, sillä he yleensä avaavat sen uudelleen. Tässä tapauksessa, koska olemme päässeet viidenteen puhujaan ja viidellä puhujalla on oikeus puhua, annan kuitenkin puheenvuoron jäsen Martinille.

David Martin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos tästä puheenvuorosta. Pyysin toista puheenvuoroa, sillä haluan esittää komissiolle hyvin erityisen kysymyksen ennen komission uutta puheenvuoroa. Haluan tietää, millä tavoin ihmisoikeuslausekkeeseen, josta sovimme, voidaan tarkkaan ottaen vedota ja millä tavoin se voidaan panna täytäntöön. Olisiko komission vastuulla todeta, onko ihmisoikeuksia loukattu, ja jos komissio toteaisi niin, sovittaisiinko sopimuksen jäädyttämisestä neuvostossa yksimielisesti vai määräenemmistöllä? Kuinka käytännönläheinen ihmisoikeuslauseke tulee oikein olemaan? Meillä on ihmisoikeuslausekkeitä monissa kansainvälisissä sopimuksissa, mutta tähän mennessä me emme ole – seuraavaa keskustelua lukuun ottamatta – lähes koskaan vedonneet niihin. Valko-Venäjä on tässä suhteessa yksi harvoista poikkeuksista.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä oli varsin hyödyllinen keskustelu. Puheenvuoroissa keskityttiin ennen kaikkea ihmisoikeuksiin, mikä ei tullut meille yllätyksenä. Haluan jälleen kerran korostaa, että sopimuksen nykyinen ihmisoikeuslauseke mahdollistaa jäädyttämisen, jos ihmisoikeusloukkauksia todetaan. Itse jäädyttämisen osalta uskon, että jos tilanne Turkmenistanissa heikentyy, meidän on otettava parlamentin ehdotukset hyvin vakavasti.

Lopullisen päätöksen tekee tietenkin neuvosto, joka tarkastelee kaikkia rajoittavia toimenpiteitä, jäädyttäminen mukaan lukien, ja tässä tapauksessa meillä on ennakkotapauksia eräistä muista Keski-Aasian valtioista.

Myös yhteistyö Punaisen Ristin kanssa otettiin puheeksi. Meidän ei ole helppoa arvioida Punaisen Ristin ja Turkmenistanin välistä yhteistyötä yksinkertaisesti siitä syystä, että Punainen Risti noudattaa tässä suhteessa varsin tiukkaa vaiteliaisuutta. Saatavilla olevien tietojen perusteella meidän täytyy myöntää, että tekemistä ja kehittämistä on vielä paljon, mutta samalla voimme huomata myönteisiä asioita ja edistymistä.

Yleensä ottaen ja yhteenvetona haluan sanoa, että Turkmenistanin ihmisoikeustilanteessa on toki paljon toivomisen varaa, mutta jatkuva eristäytyminen ei ole järkevä vaihtoehto. Ehdollinen lähestymistapa 11 vuotta sitten neuvoteltuun väliaikaiseen sopimukseen ei ole tehokas tapa taata ihmisoikeuksien ja demokratian kehittyminen.

Meidän täytyy luonnollisesti käydä Turkmenistanin kanssa vuoropuhelua ihmisoikeuksista ja siihen me myös pyrimme. Tšekin tasavallan pääministeri vieraili maassa aivan hiljattain. Hän kävi presidentin kanssa Ashgabatissa keskustelua juuri näistä asioista.

Puheenjohtajuus on vakuuttunut, että meillä on nyt tilaisuus lujittaa suhteitamme Turkmenistaniin, ja tämä lähestymistapa on ainoa tehokas keino luoda suoraa vuoropuhelua sellaisissa asioissa kuin ihmisoikeuksissa.

Kumpikaan Turkmenistanin pääkumppaneista – ei Venäjä, eikä Kiina, jotka molemmat kasvattavat parhaillaan vaikutustaan alueella – ei todennäköisesti tule nostamaan ihmisoikeuksia asialistansa kärkeen.

Näin ollen asianmukaisen sopimussuhteen luominen, jonka ensiaskel on väliaikainen sopimus, on keskeinen askel tällaisen suhteiden lähentämiseen tähtäävän politiikan tiellä. Parlamentin vastustus vahingoittaisi alkavaa vuoropuhelua Turkmenistanin kanssa ja heikentäisi kykyämme edistää tärkeissä asioissa, kuten ihmisoikeuksien parantamisessa.

Tämän vuoksi kannustan parlamenttia esittelijä Daniel Casparyn tavoin antamaan väliaikaiselle sopimukselle täyden tukensa.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Eleanor Roosevelt on sanonut, että on parempi sytyttää kynttilä kuin kirotta pimeyttä. Tämä pätee myös Turkmenistaniin. Turkmenistanin

ihmisoikeuksien edistämisen ja demokratian tukemisen tulee luonnollisesti jatkossakin olla keskeinen tavoitteemme. Monet teistä ovat todenneet aivan oikein – esimerkiksi jäsen Flautre, joka ei ole enää paikalla –, että muutokset tapahtuvat hitaasti. Se on totta. Siitä huolimatta muutoksia kuitenkin tapahtuu, ja nämä muutokset on tunnustettava ja niihin on kannustettava.

Meidän on siis autettava Turkmenistania auttamaan itseään. Meidän on sen vuoksi luotava maahan rakentavat, jatkuvat ja strategisesti onnistuneet suhteet. Meidän on luotava sopimussuhteillemme kunnollinen kehys. Voimassa oleva kaupp- ja yhteistyösopimus ei kuitenkaan suppeutensa vuoksi mahdollista sitä.

Haluan sanoa muutaman sanan jäädyttämisestä tai mahdollisesta jäädyttämisestä. Kuten tiedätte ja kuten puheenjohtaja juuri totesi, näistä asioista päättää – yksimielisesti – neuvosto. Komissio voi tehdä ehdotuksen jäädyttämisestä.

Haluan muistuttaa teitä, että esimerkiksi Andijanin tapahtumien jälkeen neuvosto päätti asettaa Uzbekistanille rajoittavia toimenpiteitä, joihin kuului muun muassa asevientikielto sekä matkustusrajoituksia uzbeekiviranomaisille, joiden oli todettu olleen osallisia tapahtumiin. Sen lisäksi kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen mukaiset tekniset kokoukset sekä yhteistyökomitea ja alakomiteat keskeytettiin. Näitä toimenpiteitä tarkkailtiin jatkuvasti ja uusittiin tai tarkistettiin tarvittaessa vuosittain.

Jos vastaavanlaisia tapauksia – tai vain tilanteen vakavaa heikkenemistä – havaitaan, neuvosto voi ryhtyä samankaltaisiin toimenpiteisiin tai harkita jopa jäädyttämistä ja komissio harkitsisi varmasti kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja, jäädyttäminen mukaan lukien.

Erityisen ihmisoikeuksia koskevan jäädyttämislauskkeen sisällyttäminen kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen edellyttäisi sopimuksen muuttamista. Se ei olisi ongelmatonta, sillä se edellyttäisi neuvotteluiden avaamista uudelleen Turkmenistanin ja EU:n jäsenvaltioiden kanssa. On syytä muistaa, että Turkmenistan allekirjoitti ja ratifioi sopimuksen jo vuonna 2004 ja myös 12 EU:n jäsenvaltiota on ratifioinut sen.

Mitä tulee kysymykseen siitä, voiko ihmisoikeuksien loukkaaminen johtaa kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen jäädyttämiseen, toistan, että sekä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksessa että väliaikaisessa sopimuksessa on lauseke, jonka mukaan ihmisoikeuksien kunnioittaminen on keskeinen osa sopimusta. Tämän totesin jo aiemmin varsin selvästi. Sekä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksessa että väliaikaisessa sopimuksessa on lauseke, jonka nojalla kumpi tahansa osapuolista, joka katsoo, että toinen osapuoli ei ole täyttänyt sopimuksen mukaisia velvoitteitaan, voi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin, mihin se voi erityisen kiireellisissä tapauksissa ryhtyä myös kuulematta ensin yhteiskomiteaa.

Sekä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksessa että väliaikaisessa sopimuksessa on myös yhteinen julistus, jossa selitetään, että erityisen kiireellisillä tapauksilla tarkoitetaan tapauksia, joissa jompikumpi osapuolista syyllistyy sopimuksen materiaaliseen rikkomiseen, ja että materiaalisella rikkomuksella tarkoitetaan sopimuksen jonkin keskeisen osan loukkaamista.

Näin ollen materiaallinen rikkomus kiireellisissä tapauksissa antaa osapuolille oikeuden ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin. Meidän näkemyksemme mukaan näihin toimenpiteisiin voidaan lukea myös sopimuksen jäädyttäminen. Tämän vuoksi pyydän vielä kerran teitä, hyvät parlamentin jäsenet, antamaan hyväksyntänne EU:n ja Turkmenistanin väliaikaisen kauppasopimuksen aktivoimiselle.

Olen valmis tukemaan komission poliittista sitoutumista ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun tarkkailemiseen ja asiasta raportoimiseen parlamentille säännöllisesti. Tämä olisi kauppasopimuksessa mahdollisuus lisätä yhteistyötä ja auttaisi meitä vähitellen nostamaan Turkmenistanin kanssa käytävän vuoropuhelun kehityksen samalle tasolle alueen monien muiden valtioiden kanssa jo laadittujen kehysten kanssa. Meidän on syytä pitää myös se mielessä.

Me voimme vaikuttaa myönteisten muutosten toteutumiseen ja ihmisoikeustilanteen kohentumiseen vain luomalla tiiviimpiä suhteita.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

Daniel Caspary, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, suurkiitos tämänpäiväisestä keskustelusta. Olemme edistyneet sen ansiosta huomattavasti. Haluan kiittää kaikkia ystäviäni, jotka ovat tehneet kanssani töitä tämän asian parissa kuluneiden kuukausien aikana.

Mieleeni jäi erityisesti yksi neuvoston puheenjohtajan keskeinen toteamus: Kiina tai Venäjä tai edes Iran eivät voi opettaa Turkmenistanin kansalle demokratiaa eivätkä ihmisoikeuksia. Parlamentti on viime vuosien aikana asettanut yksiselitteisiä ehtoja, joiden toteutuessa me voimme hyväksyä tämän väliaikaisen sopimuksen. Viimeisimpänä tällaisia ehtoja on esitetty jäsen Özdemirin Keski-Aasian strategiaa koskevassa mietinnössä.

Euroopan parlamentti tekisi valtavan myönnytyksen, jos me nyt käytännössä katsoen hautaisimme noin kolme tai kuusi kuukautta sitten asettamamme vaatimukset ja toteaisimme, että me kaikesta huolimatta hyväksymme mietintöni väliaikaisesta sopimuksesta. Toisaalta tiedän hyvin, että me puhumme tänään väliaikaisesta sopimuksesta. Äänestyksen lykkääminen ei olisi ollut hyvä ajatus. Tiedän myös, että meidän ei pidä käyttää Turkmenistania ja väliaikaista sopimusta panttivankina, jonka avulla yritämme muuttaa EU:n toimielinten välistä vallan tasapainoa.

Tiedän myös hyvin, että jos komissio ja neuvosto suostuvat vaatimuksiin, joita monet meistä ovat tänään esittäneet, kyseessä olisi ennakkotapaus, vaikka parlamentin vaatimukset ovatkin mielestäni – ja tätä haluan korostaa – täysin perusteltuja. Odotan sen vuoksi – mieluiten jo tänä iltana – komissiolta lupausta siitä, että jos valvonta paljastaa Turkmenistanin tilanteen huonontuneen ja jos parlamentti hyväksyy päätöslauselman, jossa se pyytää komissiota ehdottamaan neuvostolle väliaikaisen sopimuksen jäädyttämistä, komissio tällöin antaa neuvostolle jäädyttämistä koskevan ehdotuksen. Tämän pitäisi nähdäkseni olla mahdollista nykyisten sopimusten puitteissa.

Pitäisin kuitenkin erittäin myönteisenä, jos neuvosto antaisi meille lupauksen siitä, että se ottaisi tämän asian käsiteltäväkseen välittömästi ja keskustelisi siitä komission ehdotuksesta jossain tulevassa kokouksessaan. Sekä neuvosto että komissio voivat varmasti antaa nämä lupaukset turvautumatta Euroopan unionin toimielinten välisen yhteistyön yleiseen järjestelmään. Olisin kiitollinen, jos te voisitte antaa nämä lupaukset tänään tai viimeistään huomenna ennen äänestystä. En haluaisi suositella ryhmäni jäsenille ennen huomista äänestystä, että mietintöäni koskevaa äänestystä lykättäisiin.

Puhemies. – (PT) Olen vastaanottanut kaksi työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

9. EU:n ja Valko-Venäjän vuoropuhelun puolivuotisarviointi (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat EU:n ja Valko-Venäjän vuoropuhelun puolivuotisarvioinnista.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen parlamentin jäsenille tilaisuudesta tarjota teille tuoreimmat tiedot Valko-Venäjän viimeaikaisesta kehityksestä ja erityisesti kertoa neuvoston viime maanantaisen keskustelun tuloksista.

Kuten monet teistä tietävät, Valko-Venäjällä on tapahtunut monia myönteisiä muutoksia neuvoston päätettyä jäädyttää viisumikiellot väliaikaisesti ja osittain viime lokakuussa. Erityisesti on syytä tuoda esiin For Freedom -liikkeen ja Tšernobyl-aloitteiden keskuksen rekisteröinti, riippumattomien sanomalehtien, kuten *Narodnaya Volya* ja *Nasha Niva*, painaminen ja jakelu, internetin säätelyä koskeva pyöreän pöydän keskustelu tiedotusvälineiden vapautta koskevista asioista vastaavan Etyjin edustajan kanssa, käynnissä oleva asiantuntijoiden kuuleminen Etyjin/ODIHR:n kanssa vaalilakiin tehtävistä parannuksista sekä vastaperustetut neuvoa-antavat elimet, joihin kuuluu muun muassa ihmisoikeuksista vastaava elin ja jotka kokoavat yhteen kansalaisyhteiskunnan ja jopa opposition edustajia.

Nämä muutokset voivat vaikuttaa vähäpätöisiltä, mutta Valko-Venäjän tapauksessa ne ovat varsin merkittäviä. Osa valkovenäläisistä kansalaisyhteiskunnan edustajista on tunnustanut tämän.

Maassa on kuitenkin todettu myös huolestuttavia tapahtumia. Tärkeältä ihmisoikeusjärjestöltä, Viasnalta, on evätty rekisteröityminen, joidenkin riippumattomien tiedotusvälineiden valtuuttamisessa on ongelmia ja, vaikka kansalaisyhteiskunnan ja opposition edustajien häirintä on vähentynyt, lyhytaikaisia pidätyksiä tehdään yhä. Seuraamme tiiviisti myös oppositiolta saatuja valituksia väitetyistä pakollisista kutsunnoista.

Valko-Venäjän tilanne ei siis ole yksiselitteinen. Me olemme kuitenkin vakuuttuneita siitä, että suhteiden vahvistamista tulee jatkaa ja että myönteistä kehitystä täytyy tukea. EU:n Valko-Venäjän-suhteiden tulee

jatkossakin perustua näihin periaatteisiin. Poliittikkamme tulevaa suuntaa harkitessamme meidän on pidettävä mielessä laajemmat strategiset intressimme alueella sekä rahoituskriisin vaikutus.

16. maaliskuuta tekemämme päätös perustui näihin huomioihin. Päätöksellä jatkettiin rajoittavia toimenpiteitä vuodella ja samalla tiettyjä valkovenäläisiä viranomaisia koskevien matkustusrajoitusten jäädyttämistä jatkettiin yhdeksällä kuukaudella.

Perusteellisessa tarkastelussa, joka on tarkoitus suorittaa tämän yhdeksän kuukauden jakson päättymiseen mennessä, keskitytään viiteen alueeseen, jotka neuvosto asetti lokakuussa 2008 antamissaan päätelmissä. Näitä alueita ovat vaalilain uudistaminen ja muut demokraattisten arvojen kunnioittamiseen tähtäävät käytännön toimet, oikeusvaltio sekä ihmisoikeudet ja perusvapaudet, mukaan lukien sananvapaus, tiedotusvälineiden vapaus, kokoontumisvapaus ja poliittinen yhdistymisvapaus.

Me olemme vakuuttuneita, että viime viikolla sovittu jäädyttämisen jatkaminen auttaa meitä saavuttamaan poliittiset tavoitteemme. Se tarjoaa meille tilaisuuden jatkaa huolestuttavina pitämiemme ihmisoikeusasioiden käsittelemistä valkovenäläisten kumppaneidemme kanssa. Ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun käynnistäminen ensi kuussa on erityisen tärkeä askel.

Kahdenvälisiä poliittisia yhteyksiä koskeneen kiellon poistamisen jälkeen on tehty useita korkean tason vierailuja, muun muassa ministeritroikan vierailu tammikuun lopussa. Tämän yhteydenpidon tavoitteena on ollut kannustaa Valko-Venäjää sekä luoda yhteisymmärrystä ja tasoittaa osapuolten erilaisia odotuksia. Me toivomme, että vuoropuhelu jatkuu tulevina kuukausina.

Me olemme vakuuttuneita, että meidän on oltava rakentavia Minskin suhteen. Me pysyttelemme realisteina, emmekä odota dramaattisia muutoksia. Muutokset ottavat aikansa, ja on meidän kaikkien etujen mukaista kannustaa tulevaa myönteistä kehitystä.

On tärkeää, että Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnan edustajat ovat kannattaneet avoimesti pyrkimyksiämme suhteiden parantamiseksi. He osallistuivat hiljattain varsin hyödylliseen keskusteluun parlamentin jäsenten kanssa. Me olemme säännöllisesti yhteydessä Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnan edustajiin ja aiomme jatkaa tätä vuoropuhelua sekä kansalaisyhteiskunnan ja riippumattomien tiedotusvälineiden tukemista Valko-Venäjällä.

Haluan lopuksi sanoa muutaman sanan itäisestä kumppanuudesta, jolle Eurooppa-neuvosto antoi viime viikolla tukensa ja joka käynnistetään toukokuussa pidettävässä huippukokouksessa. Valko-Venäjä on yksi kuudesta itäiseen kumppanuuteen kuuluvasta valtiosta. Me uskomme vakaasti, että Valko-Venäjän pitäisi osallistua tähän uuteen aloitteeseen alusta pitäen. Sen kahdenvälisen osallistumisen laajuus riippuu kuitenkin useista tekijöistä, erityisesti sen edistymisestä erällä jo mainitsemillani alueilla.

Olen kiitollinen julkisesta tuesta, jonka parlamentti antoi neuvoston viime maanantaisen kokouksen tulokselle. Yhdeksän kuukauden kuluessa tehtävä perusteellinen tarkastelu on varmasti ratkaiseva tulevien päätösten kannalta ja sillä tulee olemaan suuri vaikutus myöhempiin Valko-Venäjän-suhteisiimme myös yleisemmin. Neuvosto on valmis pitämään parlamentin ajan tasalla tilanteen kehitymisestä ja odottaa kiinnostuksella näkemyksiänne asiasta.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, Valko-Venäjä on tienhaarassa.

Me olemme tilanteessa, jossa viisumikiellon vuoden loppuun asti jäädyttävä neuvoston päätös on juuri tehty ja Euroopan parlamentin päätöslauselman hyväksyminen on ovella. On aika tarkastella alustavasti Valko-Venäjän politiikkaamme kuusi kuukautta pakotteiden poistamisen jälkeen – lokakuusta 2008 lähtien – ja pohtia, mitä seuraavat yhdeksän kuukautta tuovat tullessaan.

Olen henkilökohtaisesti vakuuttunut siitä, että Euroopan unionin viime lokakuussa tekemä päätös jäädyttää pakotteet oli onnistunut, ja se onkin saanut aikaan myönteistä kehitystä.

Valko-Venäjä on ryhtynyt toimenpiteisiin, jotka viittaavat kiistattomasti demokratian vahvistumiseen. Tarkoitin erityisesti kahden riippumattoman sanomalehden paluuta myyntipisteisiin, sitä, että jopa Aleksandr Milinkevitšin järjestö on vihdoinkin laillistettu, vaalilakiyhteistyötä Etyjin/ODIHR:n kanssa sekä useita oppositiopuolueiden ja kansalaisjärjestöjen, kuten Valko-Venäjän puolalaisten liiton, kongresseja, joiden pitäminen on ollut nyt mahdollista. Tähänastinen kehitys on toki rajallista ja riittämätöntä, mutta se on kuitenkin Valko-Venäjällä ennen näkemätöntä, ja yleisesti ottaen me voimme todeta, että edistystä on todella tapahtunut.

Sen vuoksi tämä kahtalainen arvio sai Euroopan unionilta kahtalaisen vastauksen tasapainoisessa päätöksessä, joka tehtiin viimeisimmässä yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston kokouksessa. Pakotteiden jäädyttäminen pidemmäksi aikaa antaa meille mahdollisuuden ylläpitää vuoropuhelua, kuten kansalaisyhteiskunta nimenomaisesti pyysi meitä tekemään muun muassa Euroopan parlamentissa aivan hiljattain, 4. maaliskuuta, pidetyssä foorumissa.

Samalla me kuitenkin pidämme kiinni käytettävissämme olevasta välineestä, sillä pakotteet voidaan palauttaa vuoden lopussa, jos me toteamme siihen mennessä saavutetun edistyksen riittämättömäksi. Me aiomme myös jatkaa tutkimuksiamme seuraamalla jatkuvasti tilannetta paikan päällä nähdäksemme, onko kehitystä tapahtunut niillä viidellä avainalueella, joista sovittiin yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmissä viime lokakuussa. Minskissä olevan valtuuskuntamme välityksellä komissio lisäksi analysoi tilannetta paikan päällä aktiivisesti.

Hyvät parlamentin jäsenet, suhtaudun myönteisesti Euroopan parlamentin aloitteeseen koota ulkoasiainvaliokunnan sekä suhteista Valko-Venäjään vastaavan Euroopan parlamentin valtuuskunnan jäsenistä valtuuskunta, joka matkustaa Minskiin 10 päivän kuluttua tapaamaan viranomaisia ja eri osapuolia saadakseen käsityksen tilanteesta paikan päällä.

Lähetän paikalle samaan aikaan alueesta vastaavan yksikköni johtajan, joka tekee varmasti tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin valtuuskunnan kanssa. Uuden ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun käynnistäminen Valko-Venäjän kanssa on toinen arvokas askel, jonka ansiosta voimme jäsenellä vaatimuksemme paremmin ja saada keskusteluihimme lisää syvyyttä.

Tämän vuoropuhelun ensimmäinen keskustelu käydään Minskissä todennäköisesti lähipäivien aikana, ja Euroopan unioni aikoo ottaa silloin puheeksi kaikki ongelmalliset asiat. Tapaamme kansalaisyhteiskunnan edustajia ennen tätä keskustelua ja sen jälkeen voidaksemme hyödyntää heidän asiantuntemustaan.

Hyvät parlamentin jäsenet, suhteiden kehittäminen tähän Euroopan sydämessä sijaitsevaan naapuriimme edellyttää, että me pohdimme huolellisesti sitä, miten vastaamme Valko-Venäjän kehitykseen, myös pitkällä aikavälillä. Meidän on löydettävä vastaus, joka tuo Valko-Venäjää lähemmäs eurooppalaista perhettä ja sen arvoja. Tämän vuoksi Eurooppa-neuvosto päätti viime perjantaina, kuten neuvoston puheenjohtaja jo mainitsi, hyväksyä Valko-Venäjän mukaan itäiseen kumppanuuteen ja tarkemmin sanoen sen monenväliseen osaan: foorumeihin. Itäinen kumppanuus tarjoaa Valko-Venäjälle tilaisuuden luoda uusia tuki- ja tiedonvaihtoverkostoja kaikkien naapureidensa kanssa. Se on tilaisuus myös Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnalle, joka haluaa päättää eristyisyytensä ja osallistua kansalaisyhteiskuntaa käsittelevään foorumiin.

Komission ehdotuksen teksti on varsin yksiselitteinen Valko-Venäjän itäisen kumppanuuden kahdenväliseen osuuteen osallistumisen kohdalla: Euroopan unionin ja Valko-Venäjän kahdenvälisen suhteiden kehittäminen on ja tulee olemaan riippuvainen maan poliittisen tilanteen kehittymisestä.

Itänaapurimme kärsivät muun maailman tavoin rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksista. Tämän vuoksi kannatan henkilökohtaisesti Valko-Venäjälle suunnattavia taloudellisia tukikeinoja. Kansainvälinen valuuttarahasto otti eurooppalaisten jäsentensä aktiivisella tuella merkittävän ensimmäisen askeleen myöntäessään 2 miljardin Yhdysvaltain dollarin lainan kriisin välittömien seurausten korjaamiseksi, toisin sanoen maksutaseen vajauksen poistamiseksi. Seuraavassa vaiheessa Valko-Venäjän pitäisi saada mahdollisuus nostaa EIP:n lainoja ja suurempia Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin lainoja rahoittaakseen Euroopan laajuista tieverkostoa koskevia hankkeita. Samalla tuetaan Valko-Venäjän taloudellisten siteiden monipuolistamista.

Komissio pyrkii parhaillaan vahvistamaan teknistä vuoropuheluaan Valko-Venäjän kanssa yhteistä etua koskevilla aloilla, kuten energian, liikenteen, tulliasioiden, standardien ja pidemmällä aikavälillä myös talouden alalla.

Hyvät parlamentin jäsenet, parlamentti hyväksyy tämän vuoropuhelun tukemiseksi ensi viikolla Valko-Venäjää koskevan päätöslauselman, ja komissio aikoo kiinnittää aidosti tarkkaa huomiota suosituksiinne. Toivon omasta puolestani vilpittömästi, että me voimme tulevana kuukausina jatkaa läheistä yhteistyötä tilanteen arvioinnissa sekä Valko-Venäjän, sen viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävässä vuoropuhelussa. Toivon myös, että tämä ensiaskelel johtaa meidät tekemään perusteellisen molemminpuolisen sitoumuksen, joka pohjautuu konkreettiseen edistykseen.

Charles Tannock, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n suhteita Valko-Venäjän kanssa määrittelevät tällä hetkellä molemmiin puolin ja oikeutetusti käytännön näkökohdat. Vuosia jatkunut

eristämisperitiikka ei johtanut mihinkään, kuten neuvosto on vasta nyt huomannut. Se ei ainakaan millään tavoin vähentänyt Euroopan viimeisen eristäytymisperitiikkaa harjoittavan diktaattorin, presidentti Alexander Lukašenkan, valtaa.

Minulla oli kaksi viikkoa sitten kunnia tavata täällä Strasbourgissa kaksi merkittävää valkovenäläistä toisinajattelijaa, joiden kanssa keskustelimme maassa tapahtuneista poliittisista muutoksista. Toinen heistä, Alexander Kazulin, on hiljattain vapautettu poliittisesta vankeudesta, minkä ansiosta EU on osin alkanut suhtautua Lukašenkaan suopeammin.

Poliittinen sorto on silti yhä vakava ongelma Valko-Venäjällä. On siis kyseenalaista, voiko tämä EU:n ja Valko-Venäjän suhteiden lämpeneminen johtaa mihinkään, sillä Lukašenka, joka on enemmän kallellaan EU:hun päin, saattaa hyvinkin pelata peliä Venäjän kanssa. Suhteiden kehittäminen on kuitenkin parempi vaihtoehto kuin viime vuosikymmenellä epäonnistuneen boikottipolitiikan jatkaminen.

On ehdottoman tärkeää, että neuvosto soveltaa Valko-Venäjään myös jatkossa keppi ja porkkana -menettelyä. Jos Lukašenkalle tarjotaan selkeitä kannustimia sisäisten poliittisten uudistusten toteuttamiseen, hän saattaa vastata myöntävästi. Hänelle on kuitenkin myös tehtävä selväksi, että hän ei voi jatkaa entiseen malliin ja että yksikin merkki autoritarismin tai sorron lisääntymisestä voi johtaa suhteiden lämpenemisen keskeyttämiseen ja EU:n Valko-Venäjän WTO-jäsenyydelle antaman tuen heikkenemiseen. Lukašenkan kutsuminen Prahassa toukokuussa pidettävään huippukokoukseen, jossa käynnistetään myös Valko-Venäjää koskeva itäinen kumppanuus, voisi tässä vaiheessa olla mielestäni liian pitkälle vietyä. Meidän on edellytettävä, että suhteita kehitetään vain, jos Valko-Venäjän hallitus sitoutuu merkittävällä tavalla muuttamaan tapojaan.

Valko-Venäjä on myös saatava vakuuttuneeksi siitä, että Georgian alueiden Abhasian ja Etelä-Ossetian tunnustaminen itsenäisiksi valtioiksi ei ole hyväksyttävää. Toistaiseksi ainoastaan Venäjä on tunnustanut ne. Uskon, että Valko-Venäjä pyrkii ottamaan etäisyyttä Venäjän vaikutusvaltaan ja että meidän on käytettävä tämä tilaisuus hyväksemme. Aitojen muutosten tukeminen Valko-Venäjällä vaatii EU:lta varmasti kärsivällisyyttä ja sitoutumista, mutta lopputulos – Valko-Venäjän saaminen takaisin eurooppalaiseen perheeseen – on kyllä kaiken vaivan arvoinen.

Jan Marinus Wiersma, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, me tuemme aiempien puhujien tavoin Euroopan unionin politiikkaa vuoropuhelun kehittämiseksi ja suhteiden lähentämiseksi Valko-Venäjän kanssa myös jatkossa. Me olemme työskennelleet tämän asian parissa jo kuusi tai seitsemän kuukautta ja meidän on nähtävä, kantavatko Euroopan unionin pyrkimykset hedelmää myös tästä eteenpäin. Tästä huolimatta me suhtaudumme kuitenkin yhä varauksella Valko-Venäjän hallitukseen, joka ei ole erityisen tunnettu demokraattisuudestaan. Olen itse saanut olla yhteydessä maan hallintoon useita kertoja, ja voitte uskoa, että presidentti Lukašenka ei ole muuttunut demokratian kannattajaksi yhdessä yössä.

Se, että hän haluaa lähentää maansa suhteita Euroopan unioniin, johtuu muista syistä. Me voimme kuitenkin käyttää tätä halua painostaaksemme häntä etenemään tiellä, jolle hän astui ryhtyessään toteuttamaan useita myönteisiä muutoksia ihmisoikeuksien alalla. Uskon jäsen Tannockin tavoin, että on vielä liian varhaista arvailla, pitäisikö hänelle myöntää tunnustukseksi mahdollisuus osallistua itäiseen kumppanuuteen. Todellinen keskustelu ihmisoikeuksista on vielä käymättä, ja ihmisoikeusloukkauksia tapahtuu yhä.

Ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun osalta me uskomme, että oppositiolle on suotava täysivaltainen asema. Me olemme tukeneet oppositiota viime vuosien aikana monin tavoin, muun muassa myöntämällä kaksi Sakharov-palkintoa. Maan hallituksen mielestä opposition tukeminen tällä tavoin ei ole hyväksyttävää. Ennakkotapauksia kuitenkin on. Osallistuin itse kuusi tai seitsemän vuotta sitten Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön ja Euroopan neuvoston ohella pyrkimyksiin, joiden tavoitteena oli saada aikaan Valko-Venäjän hallituksen ja silloisen opposition välistä vuoropuhelua. Ne pyrkimykset eivät onnistuneet, mutta ne muodostavat kuitenkin ennakkotapauksen tämän tyyppisille tapaamisille.

Haluamamme eurooppalaisen politiikan on edistettävä selvästi vapautta ja avoimuutta. Tärkeinä pitämämme kohdat on mainittu myös käsiteltävänä olevassa päätöslauselmassa. Jos näiden kohtien suhteen tapahtuu kehitystä seuraavien parin kuukauden aikana, me katsomme, että EU:n rajoitteita voidaan vähentää.

Haluaisin lisätä vielä pari seikkaa. Ensinnäkin me uskomme, että komission on otettava huomioon myös se, että Valko-Venäjällä tiedetään Euroopan unionista varsin vähän ja että yksi satelliittitelevisiokanava ei tule muuttamaan tätä tilannetta. Meidän on tehtävä enemmän Valko-Venäjältä käsin ja Valko-Venäjällä. Toiseksi kehoitan kysymään Minskin viranomaisilta, eikö kaikki Tšernobylin lapsia koskevat matkustusrajoitukset voisi jo poistaa.

Lopuksi haluan tuoda esiin henkilökohtaisemman huomion. Uusi tilanne on saanut ainakin jotain hyvää aikaan. Minulle on nimittäin ensimmäistä kertaa kuuteen tai seitsemään vuoteen myönnetty viisumi. Sen ansiosta voin matkustaa parlamentin valtuuskunnan kanssa Valko-Venäjälle pariksi viikoksi, mikä on minulle varsin tervetullut tilaisuus.

Janusz Onyszkiewicz, ALDE-ryhmän puolesta. – (PL) Kun Valko-Venäjän vastaiset pakotteet poistettiin, me toivoimme, että järjestelmän pehmittäminen etenisi hiukan pidemmälle. Näin ei ole kuitenkaan käynyt. Edelliset puhujat ovat jo maininneet tämän, mutta haluaisin meidän kuitenkin muistavan, että maassa ei ole rekisteröity uusia poliittisia puolueita, että uhka jo olemassa olevien puolueiden rekisteröitymisen peruuttamisesta on yhä ilmassa, että sanomalehdille, joille olisi voitu myöntää jakelulupa, ei ole myönnetty sitä ja että internetsivustoja, kuten Radio Free Europe:n sivustoa, vastaan on tehty uusia verkkopohjaisia hyökkäyksiä. Lisäksi presidentti Lukašenka päätti poistua Minskistä, minkä vuoksi komission jäsen Ferrero-Waldnerin vierailua ei voitu toteuttaa. En pidä tätä ystävällisenä eleenä. Se ei myöskään varsinaisesti osoita, että Lukašenka ymmärtäisi EU-suhteiden merkityksen tai arvostaisi niitä.

On totta, että presidentti Lukašenka ei ole tunnustanut Abhasiaa ja Ossetiaa. Hän on kuitenkin vieraillut Abhasiassa, ja näyttää siltä, että näiden kahden osapuolen välillä tulee olemaan läheistä taloudellista yhteistyötä – en puhu tässä yhteydessä valtioista, sillä meillehän Abhasia ei tietenkään ole valtio. Mitä tulee oppositioon, presidentti Lukašenka kutsuu sitä ”viidenneksi pilariksi”, eikä hänellä ole ilmeisesti minkäänlaista aikomusta tunnustaa sitä poliittisen opposition tärkeäksi osaksi, jollainen se on kaikissa maissa.

Mielestäni meidän kannattaa kuitenkin tässä yhteydessä pitää yllä jonkinlaista vuoropuhelua. Olen jäsen Tannockin kanssa yhtä mieltä siitä, että presidentti Lukašenkaa ei pitäisi kutsua Prahaan. Siinä mentäisiin aivan liian pitkälle. Meidän pitäisi sen sijaan ottaa tehokkaampaan ja laajempaan käyttöön eräs toinen käytettävissämme oleva väline, nimittäin rahoitusväline, jolla tuetaan demokraattista ja taloudellista kehitystä. Haluaisin tässä yhteydessä kysyä, en sitä, minkä suuruisia summia myönnettiin, vaan sitä, minkä suuruisia summia viime vuonna ja vuonna 2007 käytettiin demokratian tukemiseen Valko-Venäjällä radiotoiminnalle myönnettyjä tukia lukuun ottamatta.

Konrad Szymański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa komission jäsen, Valko-Venäjän vastaisten pakotteiden jäädyttämistä täytyy jatkaa, jotta me voimme käyttää kaikki mahdolliset tilaisuudet käydä vuoropuhelua maan kanssa. Valko-Venäjän viranomaisten täytyy kuitenkin olla tietoisia siitä, että tälle kokeilulle on varattu aikaa vain rajatusti ja että me emme aio odottaa ehdotuksinemme loputtomiin.

Meidän on myös oltava hyvin varovaisia. Ensimmäiset kuukaudet ovat antaneet meille vain hataran käsityksen Minskin viranomaisten aikeista. Samaan aikaan Valko-Venäjän puolalaisten liiton vastainen sorto jatkuu, katolilaisia pappeja karkotetaan maasta ja maan ainoalta riippumattomalta televisiokanavalta, Belsat Televisionilta, on evätty mahdollisuus rekisteröidä toimistonsa Minskissä. Tässä on riittävästi syitä jättää Alexander Lukašenka EU:n huippukokouksen ulkopuolelle Valko-Venäjän opposition vetoomusten mukaisesti.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, arvoisa komission jäsen, olen komission jäsenen kanssa yhtä mieltä siitä, että neuvoston päätös jatkaa Valko-Venäjän vastaisia pakotteita vuodelle ja samalla jäädyttää ne yhdeksäksi kuukaudeksi oli järkevä ratkaisu. Me kehotamme Valko-Venäjää tekemään yhteistyötä kanssamme, mutta me pidämme samalla mielessä, että se on Euroopan viimeinen epädemokraattinen valtio.

Huolimatta Valko-Venäjällä viime aikoina tapahtuneista myönteisistä muutoksista, joihin neuvoston puheenjohtaja jo viittasi, ei voida sanoa, että maassa kunnioitettaisiin perusihmisoikeuksia, kuten sananvapautta, oikeutta ilmaista poliittisia mielipiteitä tai kansallisten ja uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksia. Tästä huolimatta me tarjoamme Valko-Venäjälle mahdollisuutta osallistua itäiseen kumppanuuteen, koska me uskomme, että se tulee tuomaan mukanaan hyötyjä – ennen kaikkea Valko-Venäjän väestölle.

Itäinen kumppanuus merkitsee edullisempia viisumeita, parempaa taloudellista yhteistyötä ja rahoitustukea kansalaisyhteiskunnalle. Tällaisia etuja Valko-Venäjä voi saada uudesta politiikasta monien vuosien eristyneisyyden jälkeen. Haittapuolena on kuitenkin varmasti EU:n hyväntahtoisuuden häikäilemätön hyväksikäyttö epädemokraattisen hallinnon uskottavuuden parantamiseksi. Valko-Venäjän hallitus, joka pitää otteessaan tärkeimpiä joukkotiedotusvälineitä ja käyttää niitä tiedottamisen sijasta propagandan levittämiseen, on jo julistanut voitokkaasti, että Euroopan unioni hyväksyy ”valkovenäläisen mallin”, joka sallii demokratian ja vapauksien rajoittamisen. Euroopan parlamentin on todettava yksimielisesti, että valkovenäläisillä on samat oikeudet kuin muidenkin vapaiden eurooppalaisten valtioiden kansalaisilla, mukaan lukien oikeus osoittaa vapaasti mieltään Minskissä tänään, Valko-Venäjän itsenäisyyden

91-vuotisjuhlapäivänä. Itäisen kumppanuuden tarkoituksena on auttaa valkovenäläisiä toteuttamaan oikeutensa. Jos maan viranomaiset yrittävät estää tämän, he vaarantavat kumppanuuden ja hyvät suhteet länsimaiden kanssa, etenkin neuvoston puheenjohtajan mainitsemaa korkean tason suhteet ja erityisesti itäistä kumppanuutta koskevan Prahan toukokuisen huippukokouksen osalta.

Niin kauan kuin poliittiset aktivistit pysyvät pidätettyinä, niin kauan kuin nuoria demokratiaa kannattavia opposition aktivisteja pakotetaan armeijaan, niin kauan kuin miliisit hajottavat mielenosoituksia väkivalloin ja niin kauan kuin riippumattomia toimittajia sakotetaan heidän sanoistaan ja julkaisuistaan, Valko-Venäjän johtajilla ei ole oikeutta odottaa kumppanuutta tai sovittelua Euroopan johtajilta, neuvostolta, komissioltai eikä Euroopan parlamentilta.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Valko-Venäjä sijaitsee Euroopan sydämessä ja sen pitäisi mielestäni olla kiinnostunut luomaan hyviä suhteita sekä Euroopan unioniin että toiseen naapuriinsa, Venäjään. Osallistuminen Euroopan unionin kumppanuusohjelmaan antaa siihen tilaisuuden luoda tällaisia suhteita.

Riippumaton, vakaa Valko-Venäjä, joka etenee kohti demokratiaa, ihmisoikeuksien kunnioittamista ja sosiaalista markkinataloutta, on Euroopan unionin ja erityisesti lähimpien jäsenvaltioiden, Liettuan, Latvian ja Puolan, etu. Olen vakuuttunut, että Valko-Venäjän kansa haluaa tätä entistä enemmän.

Maahan kohdistettu eristämispoliitiikka oli epäoikeudenmukainen, ja tämä on sanottava selvästi. Toisaalta niin kauan kuin sanan- ja mielipiteenvapautta sekä puolueiden ja opposition toimia rajoitetaan, Brysselin ja Minskin välillä ei voi olla todellista vuoropuhelua ja ymmärrystä.

En usko, että vielä on tullut aika levittää Brysselin punaiset matot Valko-Venäjän johtajille.

Valko-Venäjä on Euroopan ainoa valtio, jossa yhä suoritetaan teloituksia, vaikka niiden määrä onkin ihmisoikeusjärjestöjen laskelmien mukaan laskenut huomattavasti. Uskon, että kaikki Euroopan parlamentin jäsenet ovat edustamaansa ryhmään katsomatta tyytymättömiä tähän tilanteeseen ja ovat valmiita pyytämään Minskiä poistamaan kuolemantuomion heti tilaisuuden tullen.

Valko-Venäjä suunnittelee rakentavansa seitsemän vuoden kuluessa ydinvoimalan melko lähellä Liettuan rajaa. Haluan muistuttaa, että Euroopan komissio on luvannut seurata tarkasti, miten Valko-Venäjän viranomaiset noudattavat IAEA:n ja muiden kansainvälisten organisaatioiden sääntöjä, ja varmistaa, että ydinvoimala täyttää kaikki viimeisimmät turvallisuusvaatimukset.

Puhemies. – (PT) Seuraavana on ”catch the eye” -menettelyn mukainen osuus.

Olen saanut liikaa puheenvuoropyyntöjä. Suuri osa niistä on tullut Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmältä. Annan puheenvuoron vain kolmelle ryhmän jäsenelle.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentin hyväksymä ”catch the eye” -menettely ei anna puhemiehelle oikeutta valita puhujia sen mukaan, mihin ryhmään he kuuluvat. ”Catch the eye” -menettelyn periaate on minun ymmärtääkseni se, että kukin yksittäinen jäsen voi pyytää teiltä, puhemieheltä, puheenvuoroa. Mielestäni on valitettavaa, että sanotte antavanne puheenvuoron vain kolmelle PPE-DE-ryhmän jäsenelle. Se ei ole parlamentin työjärjestyksen mukaista.

Puhemies. – (PT) Hyvä jäsen Beazley, tämä on aina ollut käytäntönä ja tulee olemaan käytäntönä niin kauan kuin minä toimin puhemiehenä.

Olen saanut samanaikaisesti useita pyyntöjä, sillä lähes kaikki jäsenet pyytävät puheenvuoroa samaan aikaan. Voin hyväksyä vain viisi pyyntöä, sillä en voi pidentää tämän menettelyn kestoa viemättä aikaa seuraavilta keskusteluilta. Tätä käytäntöä on lisäksi noudatettu aiemmin, joten sen muuttaminen aiheuttaisi eroja aiempiin istuntoihin nähden.

Jäsen Beazley, työjärjestyspuheenvuoro on käsitelty. Teidän on turha vaatia, sillä en anna teille puheenvuoroa. En anna teille puheenvuoroa. Työjärjestyspuheenvuoro on käsitelty.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Valkovenäläiset viettävät tänään itsenäisyyspäivää. Valko-Venäjä julisti itsensä tasavallaksi 25. maaliskuuta 1918. Juuri nyt, samalla kun keskustelemme, Minskissä, Tiedekatemiaa vastapäätä olevalla aukiolla, on meneillään demokraattisen opposition järjestämä mielenosoitus. Aukiolle on kerääntynyt viisi tuhatta ihmistä. Toivon, että heihin ei kohdisteta vastatoimenpiteitä. Tämän vuoksi haluan aiempaan tapaan ja erityisesti tänään osoittaa solidaarisuutta

kaikille valkovenäläisille kautta maailman ja ennen kaikkea niille valkovenäläisille, jotka osoittavat Minskissä mieltään, heille, jotka pitävät itsenäisyyden ja vapauden lippua korkealla.

Mitä tulee vuoropuheluun Valko-Venäjän kanssa, vuoropuhelua tarvitaan, mutta ei hinnalla millä hyvänsä. Jos Euroopan unioni haluaa tehdä jotain tekemättä myönnytyksiä hallinnolle, mutta kuitenkin tukien vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa, sen täytyy ratkaista Schengen-viisumeiden hintaongelma mahdollisimman pian. Schengen-viisumit, jotka maksavat 60 euroa, ovat liian kallista huvia monille valkovenäläisille. Haluan muistuttaa, että Venäjän kansalaisille Schengen-viisumit ovat puolta edullisempia.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) On tärkeää jatkaa työtä Euroopan unionin ja Valko-Venäjän välisten suhteiden luomiseksi. Valko-Venäjän kansalaisten perusoikeuksia on ehdottomasti kunnioitettava. Nykypäivänä ei voida hyväksyä, että sellaisia oikeuksia kuin sananvapautta, mielipiteenvapautta tai oikeutta vaaleihin tai riippumattomaan oikeuslaitokseen poljetaan.

Kannatan sen vuoksi ajatusta kannustaa Valko-Venäjää tekemään kaikkensa demokratian lisäämiseksi ja pidän tervetulleena päätöstä sisällyttää Valko-Venäjä uuteen ohjelmaan, jolla vahvistetaan EU:n itäistä politiikkaa eurooppalaisen naapuruuspolitiikan kautta. Uskon, että tämän avulla Valko-Venäjä voi muuttua vakaaksi ja turvalliseksi ja parantaa kansalaistensa elintasoja. Yhteisön pitäisi jatkaa rahoitustuen myöntämistä alueen vähäosaisimmille ja puuttua kansalaisten oikeuksien loukkauksiin. Toistan: yhteisön pitäisi puuttua kansalaisten oikeuksien loukkauksiin.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (HU) EU:n Valko-Venäjä-politiikka oli ennen yksiselitteinen. Etusijalla olivat ihmisoikeudet ja demokratisaatioprosessi. Me emme sulkeneet pois suhteiden lähentämistä, mutta meidän ehtomme olivat yksiselitteiset; nyt tämä tilanne on kuitenkin muuttunut ratkaisevasti.

Valkovenäläiset poliittiset aktivistit ja riippumattomat asiantuntijat puhuvat totta sanoessaan, että järjestelmä ei ole muuttunut perusteitaan myöten, vaan tehdyt muutokset ovat ainoastaan kosmeettisia. Vaikka joitain poliittisia vankeja on vapautettu, heidän tilalleen on vangittu uusia, ja nuoret aktivistit lähetetään vankilan sijasta armeijaan. Tapahtuneet muutokset eivät koske itse järjestelmää.

EU:ssa monet uskovat, että itäisen kumppanuuden onnistuminen riippuu myös Valko-Venäjältä. Bryssel haluaa täyttää aukon, jonka Ukrainan epävarmuus jätti, ja tähän tarkoitukseen jopa presidentti Lukašenka voi osoittautua kelpoiksi. EU:n toimielimet ovat onnistuneet pyyhkimään pois itse asettamansa ehdot. Komission vuosia jatkuneen työn tuhosivat yksi ainoa Javier Solanan vierailu. Presidentti Lukašenka uskoi olevansa tarpeeksi vaikutusvaltainen peruakseen komission jäsen Ferrero-Waldnerin vierailun. Sen sijaan, että se olisi pakotettu hyväksymään ehdot, Minsk on löytänyt kumppanin kompromissihakuisesta Javier Solanasta.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olen kuunnellut teitä tarkasti. Vihreät kannattavat vuoropuhelua, mutta ainoastaan kriittistä vuoropuhelua, toisin sanoen vuoropuhelua, joka ei ole ainoastaan korupuheita diktaattorille.

Vuoropuhelulla on pyrittävä valkovenäläisen ihmisoikeuspolitiikan parantamiseen, jotta esimerkiksi eurooppalaiselle humanistiselle yliopistolle annettaisiin lupa palata takaisin ja jotta ilmaisunvapautta ei enää rajoitettaisi ja jotta mielenosoitukset, kuten tämänpäiväinen mielenosoitus, voitaisiin pitää kenenkään estämättä. Vuoropuhelun on tuettava demokraattisia voimia. Muuten siinä ei ole mieltä. Sen ei pidä puukottaa demokratiaa selkään. Ihmisoikeuksia on käsiteltävä tässä tilanteessa avainkysymyksinä ja Valko-Venäjällä on sallittava EU:n ihmisoikeusvälineiden käyttö.

Uskon aiempien puhujien tavoin, että kumppanuuteen ryhtyminen on ennenaikaista. Katson kuitenkin, että viisumikustannuksia tulisi pienentää.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, kaikki neuvoston ja komission luettelemat toimenpiteet on hyväksytty, sillä ne kohentavat väestön tilannetta.

Onko kuitenkin oikein antaa diktaattorin ottaa paikkansa huipulta? Eikö se ole loukkaus niitä kohtaan, jotka on viime aikoina vangittu ja joita edelleen pidetään vangittuina? Arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, haluan esittää teille suoran kysymyksen: onko mahdollista, että Valko-Venäjän viranomaiset ovat jollain tavoin painostaneet EU:n viranomaisia kutsun saamiseksi Prahan huippukokoukseen? Pidän tätä kutsua epäsuhtaisena ja asiaankuulumattomana.

Puhemies. – (PT) Hyvät parlamentin jäsenet, meillä on jonkin verran aikaa jäljellä, joten voin antaa puheenvuoron vielä joillekin muille sitä pyytäneille. Tämä ei liity millään tavoin siihen, mitä totesin aiemmin. Kyse on ainoastaan tasapainottavasta hallinnoinnista, jota harjoitan aina tämän "catch the eye" -menettelyn aikana.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, (...) tyytyväisenä Valko-Venäjän uuteen halukkuuteen tehdä yhteistyötä Euroopan unionin ja kansainvälisen yhteisön kanssa. Me olemme hyvin varovaisia toimissamme presidentti Lukašenkan kanssa, mutta uusi suunta on tervetullut tämän suhteen. Me emme väsy muistuttamaan Valko-Venäjää siitä, että sen ihmisoikeuspolitiikkaa on muutettava kattavalla ja merkittävällä tavalla.

Komissio voisi mielestäni vaatia Minskiltä selkeämpää ja johdonmukaisempaa käyttäytymistä yhden asian suhteen. Tarkoitan parin kuukauden vierailuja, joita kymmenet tuhannet valkovenäläislapset tekevät eurooppalaisiin perheisiin. Valko-Venäjän hallitus on suhtautunut vierailuihin jo vuosien ajan absurdilla, jopa käsittämättömällä tavalla. Se on useasti peruuttanut lasten vierailuja viime hetkellä, mikä loukkaa isäntäperheitä ja lyö jo lyötyjä lapsia, joista monet ovat vaikeista perheoloista tulevia orpoja ja jotka saavat kärsiä tilanteesta eniten. Meidän on saatava tähän tilanteeseen muutos mahdollisimman pian.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Slovakia viettää tänään Bratislavan kynttilämielenosoituksen 21-vuotisjuhlapäivää. 25. maaliskuuta 1988 kristittyjen rauhanomainen mielenosoitus lehdistön vapauden ja uskonnonvapauden puolesta hajotettiin väkivaltaisesti poliisin ja armeijan voimin. Kynttilämielenosoitus merkitsi Slovakian pitkään odotetun vapauden historiallista alkua, ja sen vuoksi ymmärrän hyvin, että kollegani pitävät EU:n asennemuutosta presidentti Lukašenkan suhteen hälyttävänä.

Olen vakuuttunut, että presidentti Lukašenkaa ei pitäisi kutsua Prahaan. Slovakian totalitaarisesta järjestelmästä saamieni henkilökohtaisten kokemusten perusteella en usko, että totalitaristinen johtaja voi muuttua sydämeltyään demokraatiksi. Näin voi tapahtua ainoastaan, jos hänellä on käytännön syitä muuttua. Hyvät parlamentin jäsenet, meidän pitäisi kuunnella tarkemmin Valko-Venäjän oppositiota ja Aleksandr Milinkevichia. Meidän ei pidä poistaa Valko-Venäjän vastaisia pakotteita ennen kuin voimme olla aivan varmoja, että maasta on tullut aidosti demokraattinen.

Puhemies. – (PT) Aioin antaa puheenvuoron myös jäsen Beazleylle, mutta hän on ilmeisesti lähtenyt istuntosalista kiukkuisena minulle. Näin ollen en voi antaa hänelle puheenvuoroa.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää teitä kaikkia näkemyksistänne. Kuten totesin avauspuheenvuorossani, Valko-Venäjän viranomaiset ovat havaintojemme mukaan toteuttaneet viime kuukausina muutoksia, jotka ovat lokakuun 2008 neuvoston päätelmissä ilmaistujen odotusten suuntaisia. Nämä muutokset ovat merkittäviä Valko-Venäjän tilanteen huomioon ottaen. Tilanne on kuitenkin kahtalainen, ja juuri käymämme keskustelu vahvisti mielestäni sen. Me toivomme näkevämmme Valko-Venäjällä vielä lisää muutoksia, kuten rikostuomioistuinten uudistamisen, muiden tiedotusvälineiden rekisteröimisen ja kansalaisjärjestöjä koskevia parannuksia.

Maan tilanne ja hallituksen toteuttamat muutokset otetaan huomioon myöhemmin arvioitaessa rajoittavia toimenpiteitä. Lokakuun 2008 neuvoston päätelmissä mainituilla alueilla saavutettu kehitys tullaan arvioimaan. Arviointia tehdään jo vakituisesti, lisäksi keskustelemme kehityksestä opposition jäsenten kanssa. Tapasin esimerkiksi Alexander Kazulinin Prahassa vain viikko sitten.

Olemme valmiita lähentämään suhteitamme Valko-Venäjän kanssa riippuen maassa tapahtuvasta demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltiota koskevasta kehityksestä. Uskon, että me voimme tarjota Valko-Venäjälle konkreettisia kannustimia itäisen kumppanuuden puitteissa, mutta myös muutoin.

Tänään on keskusteltu paljon myös itäisen kumppanuuden käynnistävästä huippukokouksesta ja Valko-Venäjän osallistumisesta siihen. Haluan sanoa tästä muutaman sanan. Sanon tämän hyvin selvästi: tämä asia vaatii EU:n sisäistä yksimielisyyttä, eikä tästä ole vielä tehty päätöksiä. Asiaa käsitellään lähempänä huippukokousta, enkä halua esittää asiasta arvailuja tässä vaiheessa. Kuitenkin se, että kutsua ei ole vielä lähetetty, on jo itsessään painostusta.

Haluan kiittää teitä vielä kerran tästä mielenkiintoisesta keskustelusta ja arvokkaasta panoksestanne. Me arvostamme suuresti Euroopan parlamentin kiinnostusta ja aktiivista osallistumista Valko-Venäjän tilanteen käsittelyyn. Arvostamme myös tukeanne EU:n suhteidenlähentämispolitiikalle. Valko-Venäjä on EU:lle merkittävä naapuri, ja sen vuoksi siellä tapahtuvat muutokset koskevat meitä kaikkia. Meidän on tärkeä

välittää Minskiin selkeä ja johdonmukainen viesti, ja olen iloinen, että parlamentti on voinut tukea meitä tässä.

Suhteiden lähentäminen on tärkeää, sillä se on meille paras tapa edistää sellaisia muutoksia, joita toivomme näkevämmme Valko-Venäjällä ja jotka ovat merkittäviä EU:n laajempien etujen kannalta. Kuten totesin avauspuheenvuorossani, olen valmis pitämään parlamentin ajan tasalla tilanteen kehittymisestä ja uskon, että tämä koskee myös seuraavia neuvoston puheenjohtajia, eikä vähiten neuvoston viime viikolla sopiman tulevan perusteellisen tarkastelun yhteydessä.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, puhun jälleen kerran aivan lyhyesti.

Kuten tiedämme, Valko-Venäjällä on tapahtunut edistystä, mutta paljon on tietenkin vielä tehtävänä. On myös selvää, että Valko-Venäjän eristämispolitiikka on aikansa elänyt ja että vuoropuhelu on ainoa tehokas tapa edistää maan demokratian kehittymistä.

Haluan huomauttaa jäsen Schroedterille, että tämä vuoropuhelu on luonnollisesti kriittistä; se on itsestäänselvää. Euroopan unioni on tässä suhteessa sitoutunut valvomaan tarkasti kehitystä, jotka koskevat seuraavia viittä avainasiaa: poliittisia vankeja, vaalilainsäädäntöä, tiedotusvälineiden vapautta, kansalaisjärjestöjen vapautta sekä yhdistymisvapautta. Minskissä olevat vastuuhenkilömme laativat parhaillaan säännöllisiä raportteja ja tulevat laatimaan niitä myös jatkossa. Ihmisoikeuksia koskeva vuoropuhelu täydentää tätä prosessia.

Ihmisoikeuksien lisäksi käsittelyä vaativat myös monet muut asiat, kuten yliopiston tapaus. Me olemme pyytäneet arvioimaan tapahtunutta kehitystä suhteessa mainitsemini viiteen seikkaan, ja pidän tätä tarpeellisena. On myös tärkeää, että me annamme sanamme. Tarkoitan, että jos me toteamme kehitystä tapahtuneen, me ryhdymme puolestamme joihinkin toimenpiteisiin.

Meidän näkökulmastamme kyseessä on tarpeellinen prosessi, joka on vielä lapsenkengissään ja joka edellyttää jatkuvaa huomiota. Sen vuoksi valvontaa tarvitaan.

Haluan myös sanoa tässä kohtaa – toivon tämän pitävän paikkansa –, että Valko-Venäjä on tällä välin solminut lapsia koskevissa asioissa kahdenvälisiä sopimuksia joidenkin valtioiden, erityisesti Italian, kanssa. Pidän tätä hyvin tärkeänä, ja olemme kuitenkin voineet todeta jonkin verran edistystä tapahtuneen.

Tilanne on selkeä myös viisumien osalta. Yksittäiset jäsenvaltiot voivat pienentää viisumimaksuja tietyille ryhmille, mukaan lukien kansalaisille. Yleistä viisumien myöntämisen helpottamista koskevaa sopimusta ei voida kuitenkaan vielä laatia, sillä se edellyttäisi koko itäisen kumppanuuden tai naapuruuspolitiikan täytäntöönpanoa.

Lopuksi voin sanoa vielä ydinvoima-asiasta, että viime marraskuussa Valko-Venäjällä vieraili komission valtuuskunta. Kävimme korkean tason vuoropuhelua energia-asioista ja vaihdoimme näkemyksiä kansainvälisestä turvallisuudesta. Me aiomme luonnollisesti säilyttää tämän aseman myös jatkossa.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavassa istuntojaksossa.

10. Eurooppalainen omatunto ja totalitarismi (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat eurooppalaisesta omastatunnosta ja totalitarismista.

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puheenjohtaja, olen erittäin kiitollinen tilaisuudesta puhua teille aiheesta, joka on erityisen merkittävä puheenjohtajavaltiolle ja meille kaikille. Se on myös keskeinen aihe siinä, mitä merkitsee olla osa Euroopan unionia.

Kaksikymmentä vuotta sitten, suuri osa Keski- ja Itä-Eurooppaa, myös kotimaani, onnistui pääsemään irti kommunistihallinnon kahleista. Se oli käännekohta meille ja Euroopalle. Se avasi tien henkilökohtaisen vapauden uudelleen löytämiselle: sananvapaus ja toimintavapaus – ja myös vapaus kehittää elämänlaatuamme.

Puheenjohtajavaltio Tšekki katsoi, että kyseisen tapahtuman 20-vuotispäivää pitäisi muista tärkeänä virstanpylväänä Euroopan historiassa. Silloin voidaan muistella rautaesiripun kaatumista mutta myös oppia jotain yleisesti Euroopan totalitarismista.

Sittemmin päätettiin, että vuodesta 2009 tehdään Keski- ja Itä-Euroopan demokraattisen muutoksen 20-vuotisjuhla. Puheenjohtajavaltio Tšekki on erityisen tyytyväinen siihen, että merkkivuodesta on tehty yksi toimielinten välisen viestinnän painopistealoista vuonna 2009. Se oli itse asiassa meidän ehdotuksemme. Jäsenvaltioita on kannustettu sisällyttämään aihe viestintäänsä tänä vuonna, ja ne ovat hyväksyneet sen.

Olen kiittolinen Euroopan parlamentille siitä, että se on tukenut puheenjohtajavaltio Tšekkiä ja on halunnut osallistua moniin aihetta koskeviin tapahtumiin. Haluaisin kiittää erityisesti monia parlamentin jäseniä heidän tuestaan julkisen kuulemisen järjestämiselle aiheesta "Eurooppalainen omatunto ja totalitaarisen kommunismin rikokset" viime viikolla Brysselissä, missä olimme yhdessä komission jäsen Figel'in kanssa.

Euroopan parlamentti on ehdottanut, että natsismin ja totalitaarisen kommunismin uhreille omistetaan muistopäivä. Jäsenvaltiot saavat päättää, haluavatko ne osallistua tällaiseen tapahtumaan ja miten. Puheenjohtajavaltio Tšekin puolesta voin vakuuttaa teille, että haluamme antaa tukemme tällaiselle aloitteelle.

Puheenjohtajavaltio on käynnistänyt myös aloitteen eurooppalaisen muistamisen ja omantunnon foorumin perustamiseksi. Sen tavoitteena on lisätä kansalaisten tietoja Euroopan historiasta ja totalitaaristen hallitusten tekemistä rikoksista. Olen tyytyväinen siihen, että aloite on herättänyt huomattavaa kiinnostusta jäsenvaltioissa, joista monet ovat korostaneet, kuinka tärkeää on keskittyä demokraattisiin arvoihin ja perusoikeuksien kunnioittamiseen Euroopan unionia tukevina perusperiaatteina.

On monia syitä siihen, miksi on arvokasta muistaa tällaista tapahtumaa ja perustaa pysyvä viestintä- ja tutkimushanke, kuten puheenjohtajavaltio Tšekin ehdottama foorumi.

Ensinnäkin olemme sen velkaa niille, jotka kärsivät totalitaarisista rikoksista, muistaaksemme heidän kokemuksensa murskaavien ja vastuuttomien hallintojärjestelmien käsissä mutta myös kohdataksemme menneisyyden kollektiivisesti. Vain hyväksymällä historian voimme todella murtautua vapaaksi menneiden järjestelmien kahleista.

Toiseksi, vasta kun käsitämme kunnolla kyseisten hallintojärjestelmien aiheuttaman kärsimyksen, voimme ymmärtää täysin nykyhetkeä. Euroopan unioni puolustaa kaikkea, mikä on totalitarismin vastakohta. Niille meistä, jotka olemme päässeet kommunismin pihdeistä, Euroopan unionin jäsenyys on yksi tärkeimmistä takuista siitä, ettemme koskaan enää palaa totalitarismiin. Tämän näkemyksen me kaikki jaamme. Sitä täytyy arvostaa, eikä sitä saa koskaan ottaa kevyesti. Kollektiivinen omatunto ja menneisyyden muisto ovat yksi keino vahvistaa nykyhetken arvoa.

Kolmanneksi, olemme sen velkaa lapsillemme. Voimme oppia monia asioita totalitaarisesta menneisyydestämme. Ehkä tärkein niistä on tarve kunnioittaa ihmisoikeuksia ja perusarvoja. Ihmisoikeuksia ja vapautta ei voida opettaa tyhjiössä. Ihmisoikeusrikkomusten siemenet ovat historiassa, joskus kaukaisessa historiassa. Meidän on tunnettava historia ja ymmärrettävä totalitarismin vaarat, jos haluamme välttää toistamasta joitakin menneisyyden kauheimmista tapahtumista. Vältettäviä asioista eivät ole vain kynnisyys ja manipulaatio: myös apatia ja piittaamattomuus on voitettava.

Euroopan parlamentin vaalit järjestetään muutaman kuukauden kuluttua, ja toivon, että niihin liittyy vilkas keskustelu. Se on demokratian tunnusmerkki. Meidän olisi arvostettava sitä. Uskon vakaasti, että tämänpäiväisen keskustelumme aihe nousee puoluepolitiikan yläpuolelle. Se koskee tärkeämpiä arvoja kuin puolueiden erot. Kyse on siitä, miten järjestämme yhteiskuntamme tavalla, jolla varmistetaan, että jokaisella on ääni ja mahdollisuus ilmaista näkemyksensä.

Kotimaani lähihistorian takia olen keskittynyt erityisesti totalitaariseen kommunistihallintoon. Tässä parlamentissa on tänään edustettuna suhteellisen harvoja valtioita, joita totalitarismi ei ole koskettanut muodossa tai toisessa viime vuosisadalla. Sellaisissa yhteiskunnissa, joita haluamme rakentaa Euroopan unionin puitteissa, ei ole tilaa järjestelmille, joissa valtiota ei saa arvostella ja haastaa, joissa valtio rajoittaa ihmisten luovuutta tai joissa yksilöitä väheksytään.

Tarjoan siksi tukeni ja puheenjohtajavaltio Tšekin tuen Euroopan parlamentin aloitteille ja haluan tehdä yhteistyötä aloitteiden tukemiseksi tiedottamalla niistä ja antamalla niille tunnustusta.

Puhetta johti*varapuhemies* **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Ján Figel, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, vuosi sitten, huhtikuussa 2008, Euroopan unionissa järjestettiin ensimmäistä kertaa kuuleminen totalitaaristen hallitusten tekemistä rikoksista. Komission ja puheenjohtajavaltio Slovenian yhdessä järjestämä kuuleminen käynnisti prosessin, ja komissio aikoo jatkaa prosessia päättäväisesti askel kerrallaan.

Tämä on vaikea mutta välttämätön prosessi, sillä se on tärkeä kysymys, joka auttaa meitä ymmärtämään paremmin Euroopan unionin yhteistä historiaa, menneisyyttä, mutta joka koskee myös Euroopan yhdentymisen tulevaisuutta. Tämä on prosessi, joka vaikuttaa talouden lisäksi myös kulttuuriin ja historiaan.

Tietysti jäsenvaltioiden on itse päätettävä, miten tehdä päätöksiä, joilla käsitellään uhrien odotuksia ja edistetään sovintoa. Euroopan unioni voi vain helpottaa kyseistä prosessia tukemalla keskustelua ja edistämällä kokemusten ja parhaiden käytäntöjen jakamista.

Komissio pitää tärkeänä aloitteena Euroopan parlamentin kirjallista kannanottoa elokuun 23. päivän julistamisesta eurooppalaiseksi stalinismin ja natsismin uhrien muistopäiväksi ja tukee sitä, jotta totalitaaristen hallitusten tekemien rikosten muisto säilyy ja kansalaiset, erityisesti nuoremmat sukupolvet, saavat tietoa.

Kuuleminen, joka järjestettiin 8. huhtikuuta 2008, osoitti, että Länsi-Euroopan jäsenvaltioiden on tiedostettava paremmin idän jäsenvaltioiden traaginen historia, joka on myös osa yhteistä Euroopan historiaa. Meidän on reagoitava ymmärtävyisyyden puutteeseen, jos haluamme välttää unionin jakautumisen tärkeässä asiassa, jonka pitäisi päinvastoin yhdistää meitä.

Komissio toivoo, että jäsenvaltioiden parlamentit, joille julistus on osoitettu, panevat julistuksen täytäntöön tavalla, joka sopii niiden omaan historiaan ja käsityksiin.

Komission kiinnittää nyt huomionsa kertomukseen, jonka se julkaisee vuonna 2010 – ensi vuonna – kuten neuvosto on pyytänyt. Kertomus tarjoaa tilaisuuden jatkaa poliittista keskustelua uusien EU:n aloitteiden tarpeellisuudesta.

Kertomuksen pohjaksi on käynnistetty tutkimus, jolla pyritään tarjoamaan tosiasioihin perustuva katsaus jäsenvaltioissa käytetyistä erilaisista säädöksistä, menetelmistä ja käytännöistä totalitaaristen rikosten muiston säilyttämiseksi. Tutkimus valmistuu tämän vuoden lopussa.

Hyödynnämme myös kuulemisessa esitettyjä puheenvuoroja, jotka puheenjohtajavaltio Slovenia on julkaissut.

3. kesäkuuta 2008 annettu Prahan julistus eurooppalaisesta omastatunnosta ja kommunismista sisältää monia ajatuksia ja ehdotuksia, jotka otetaan myös huomioon kertomuksen valmistelussa. Komissio on halukas tutkimaan, millaiset mahdollisuudet sillä on osallistua hankkeisiin kuten eurooppalaisen muistamisen ja omantunnon foorumi, jonka varapääministeri Vondra juuri mainitsi ja jolla pyritään edistämään alalla toimivien kansallisten järjestöjen tiedonvaihtoa ja verkostoitumista.

Yleisemmällä tasolla komissio tutkii, miten yhteisön ohjelmat, esimerkiksi se, josta minä olen vastuussa – Kansalaisten Eurooppa, voisivat auttaa unionin kansalaisia tiedostamaan nämä kysymykset entistä paremmin.

Odotan kiinnostuneena keskustelua.

Jana Hybášková, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, minulle on suuri kunnia puhua tänään. Vuonna 2005 hyväksyimme päätöslauselman toisen maailmansodan päättymisestä 60 vuotta aikaisemmin. Havaitsimme, että Euroopan parlamentilla ja EU:lla ei ollut poliittista tahtoa yhteiseen näkemykseen ja arviointiin Euroopan historiasta. Samalla kun fasismien ja natsismin uhrin ovat saaneet kohtuulliset korvaukset, kommunismin miljoonat uhrin on unohdettu. Siksi olen tyytyväinen voidessani ilmoittaa, että päätöslauselma eurooppalaisesta omastatunnosta ja totalitarismista, jonka parissa useimmat parlamentin poliittiset ryhmät ovat työskennelleet tänä iltapäivänä, on melkein valmis. Eurooppa ei ole yhtenäinen niin kauan kuin länsi ja itä eivät sovi yhteisistä tutkimuksista, tunnustamisesta, vuoropuhelusta ja yhteisymmärryksestä fasismien, kommunismin ja natsismin yhteisestä historiasta. Jotta me eurooppalaiset voisimme elää tulevaisuudessa yhteisymmärryksessä, me olemme laatineet kysymyksen neuvostolle ja komissiolle. Kysymys perustuu Euroopan neuvoston päätöslauselmaan ja rasismien ja muukalaisvihan seurantakeskuksen puitepäätökseen sekä Prahan julistuksen prosessiin.

Haluaisin siksi kysyä neuvostolta ja komissiolta: Mihin konkreettisiin toimiin aiotte ryhtyä tieteellisten tutkimusfoorumien perustamiseksi itään ja länteen kommunismin, natsismin ja fasismin rikosten tutkimiseksi? Tarjoaako komissio rahoitusta Kansalaisten Eurooppa -välineestä? Miten tuette elokuun 23. päivän julistamista totalitarismin uhrien muistopäiväksi? Miten neuvosto ja komissio suhtautuvat kysymykseen yhtäläisestä symbolisesta tunnustuksesta totalitaarisen kommunismin viattomille uhreille? Millaisia toimia neuvosto ja komissio toteuttavat, jotta voimme sopeutua totalitaarisen kommunismin perintöön rikoksena ihmiskuntaa vastaan, jota voidaan verrata seurauksiltaan natsismin ja fasismen seurauksiin? Lopuksi kysyn, aikooko puheenjohtajavaltio Tšekki antaa erityistehtävän edelleen puheenjohtajavaltio Ruotsille?

Jan Marinus Wiersma, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, ryhmäni ei vastusta tänään käytävää keskustelua sinänsä, mutta meidän on todella vaikea tiivistää keskustelun tulokset päätöslauselmaan. Siitä saa sen vaikutelman, että voimme laatia päätöslauselman siitä, miten käsitellä Euroopan historiaa sekä erityisesti totalitaarista menneisyyttä. Kun juuri käydyistä neuvotteluista kävi ilmi, ne juutuivat varsin nopeasti siihen, mitä sanamuotoja voisimme tai emme voisi käyttää tällaisessa päätöslauselmassa.

Annetaan historioitsijoiden päättää, miten historiaamme tarkalleen ottaen pitäisi tulkista, kun tiedetään, että objektiivisuus on mahdotonta. On ilmeistä, että poliitikot voivat auttaa varmistamaan sen, että menneisyyteen kiinnitetään riittävästi huomiota ja että se pätee myös Hitlerin ja Stalinin rikoksiin. Noita rikoksia ei saa koskaan unohtaa, ja meidän on kunnioitettava uhreja. Meidän kaikkien täytyy myös tietää, että Keski- ja Itä-Euroopan asukkaat kärsivät kahdessa totalitaarisessa järjestelmässä ja että se ei ole minun kaltaisten ihmisten kokemus, koska olen syntynyt Alankomaissa. Entinen Euroopan parlamentin jäsen Bronisław Geremek totesi kerran varsin osuvasti, että emme ole vielä onnistuneet yhdistämään muistojamme.

Poliitikkoina meidän vastuullamme on järjestää se, mitä haluamme erityisesti muistella, mutta tehdään se yhdessä historioitsijoiden kanssa. 1900-luvun Euroopan totalitaaristen järjestelmien kaikkien uhrien muistopäivä on sinänsä hyvä ehdotus, mutta pohditaan yhdessä historian tutkijoiden kanssa sitä, mikä olisi muistopäivän asianmukainen muoto ja oikea päivämäärä, niin että kaikki voivat tukea sitä. Olen itse historian tutkija. Katson, että jos yhdistämme muistopäivän pelkästään Molotov–Ribbentrop-sopimukseen, se ei tekisi oikeutta kaikelle, mitä tapahtui 1900-luvulla.

On tärkeää keskustella asiasta. Mitkä ovat poliitikkojen ja historioitsijoiden väliset jakolinjat? Mitä haluamme muistella ja miksi? Keskustelu jatkuu epäilemättä. Me osallistumme siihen ryhmänä aivan varmasti. Esimerkkinä siitä haluan näyttää teille tämän kirjan, joka julkaistaan kahden viikon kuluttua nimellä *"The politics of the past, the use and abuse of history"* ja jossa jätämme puheenvuoron juuri historioitsijoille, ja toivomme, että kirja todellakin edistää keskustelun laatua täällä parlamentissa ja tietysti myös muualla.

István Szent-Iványi, ALDE-ryhmän puolesta. – (HU) Euroopan unioni syntyi kahden totalitaarisen järjestelmän varjossa. Se oli reaktio toisen maailmansodan ja kansanmurhan kauhuihin, mutta aivan yhtä tärkeä oli sen tehtävä pysäyttää stalinismi ja kommunismi ja pitää elossa toivo, että Eurooppa voi jonain päivänä yhdistyä uudelleen demokratiassa ja rauhassa.

Euroopan unioni on yhtenä ihmiskunnan historian menestyksekkäimmistä hankkeista onnistunut molemmissa tehtävissä. Perustamista seurasi pitkä rauhan ja hyvinvoinnin kausi, jollaista ei ole koskaan aiemmin nähty. Ei ollut sattuma, että Kreikka, Espanja ja Portugali, jotka vapautuivat autoritaarisesta hallinnosta, päättivät liittyä Euroopan unioniin, eikä sekään ole sattuma, että kommunismin romahdettua jokainen Keski- ja Itä-Euroopan valtio päätti valita Euroopan unionin eikä kolmatta tietä.

Toinen menestyksen merkki on se, että myös Balkanin valtiot suuntaavat tulevaisuudessa Euroopan unioniin, kuten tietyt Itä-Euroopan ja Etelä-Kaukasuksen valtiot, jotka monissa tapauksissa elävät vielä sortohallinnon alla.

Kun puhumme totalitarismista, emme tee sitä siksi, että haluamme elää menneisyydessä. Ei, me haluamme katsoa eteenpäin, mutta voimme välttää menneisyyden virheitä ja syntejä vain, jos tutustumme menneisyyteen, jos käsittelemme menneisyyttä. Rauhan edistäminen ei mahdollista käsittelemättä menneisyyttä ja tunnustamatta totuutta. Se on yksi tärkeimpiä asioita, joita viime vuosikymmenten historiasta voidaan oppia, ja siksi on tärkeää muistaa totalitarismin kauhut.

Paljon tehtävää on vielä jäljellä. Tietyissä jäsenvaltioissa – valitettavasti kotimaani Unkari on yksi niistä – totalitaaristen kommunistihallitusten salaisten palvelujen arkistoja ei voida vielääkään tutkia vapaasti. On raivostuttavaa, että ihmiset eivät saa tutustua omaan menneisyyteensä. Euroopan unionilla on tärkeä tehtävä eli vedota kyseisiin valtioihin, jotta nämä korjaavat sietämättömän tilanteen.

Toiseksi, valitettavasti useissa jäsenvaltioissa, myös kotimaassani, ääriliikkeiden edustajien mielipiteet ovat valtaamassa alaa. Tällä hetkellä kyse on lähinnä oikeistosta, ainakin meidän maassamme, mutta on toisia valtioita, joissa ääriivasemmisto etenee. On tärkeää, että teemme heillekin selväksi molempien järjestelmien kauhut.

Myös lähinaapuriemme joukossa on sortojärjestelmiä – yhdestä niistä, Valko-Venäjistä, keskusteltiin juuri äsken – joten sorrosta puhuminen ei rajoitu menneisyyteen.

Eurooppalainen omatunto ei voi olla puhdas, jollei menneisyyttä tutkita ja muisteta huolellisesti. Kun muistamme uhreja, niin täytämme todellakin velvollisuutemme, koska yhteisenä velvollisuutenamme ja vastuunamme on tehdä 2000-luvusta erilainen kuin 1900-luvusta, niin että totalitarismin kauhu eivät koskaan palaa Eurooppaan.

Hanna Foltyn-Kubicka, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelussa totalitaaristen hallitusten rikoksista paljon aikaa on omistettu uhreille, kun taas yllättävän vähän on puhuttu niistä, jotka uhrasivat henkensä taistellessaan natsismia ja kommunismia vastaan.

Haluaisin jälleen kerran muistella miestä, josta pitäisi tulla totalitarismin vastustajien järkkymättömän vastarinnan symboli – kyseessä on ratsuväen kapteeni Witold Pilecki. Hän meni vapaaehtoisesti Auschwitzin tuhoamisleirille organisoimaan vastarintaliikettä ja keräämään tietoa joukkomurhista. Hän onnistui pakenemaan, vain kuollakseen vuosia myöhemmin niskaan ammutusta luodista, joka ammuttiin neuvostoliittolaisten teurastajien käskystä. Myös minä vetoan jälleen hänen teloituksensa päivämäärän, toukokuun 25. päivän puolesta, jotta se nimettäisiin totalitarismin vastaisen taistelun sankarien kansainväliseksi muistopäiväksi, koska monet tuntemattomat ihmiset, jotka Pileckin tavoin menettivät henkensä taistelussa perusoikeuksien ja -vapauksien puolesta, ansaitsevat tulla muistetuksi.

Haluaisin lisätä vielä yhden asian. Eilen juhlimme Euroopan parlamentissa kotitekoisen jäätelön eurooppalaista teemapäivää. Toistan, juhlimme kotitekoisen jäätelön eurooppalaista teemapäivää. Siksi en ymmärrä, miksi 25. toukokuuta ei voi olla päivä, jolloin muistamme totalitarismin vastaisen taistelun sankareita.

László Tókes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (HU) On kulunut 20 vuotta siitä, kun Temesvárin (Timișoara) kansannousu käynnisti prosessin, joka johti häpeällisen Ceaușescun diktatuurin kaatumiseen. Emme voi muistella tunteettomasti tai objektiivisesti intoa, jolla Temesvárin romanialaiset, unkarilaiset, ja saksalaiset, eri etnisten ja uskonnollisten yhteisöjen edustajat, liittyivät rohkeasti yhteen vastustaakseen tyranniaa.

Äänioikeuden riistäneen, epäoikeudenmukaisen kommunistisen diktatuurin yksiselitteinen tuomitseminen ei ole meille satunnainen poliittinen mielipide vaan ennen kaikkea moraalinen kysymys. Ei voida hyväksyä sitä, että kahdenkymmenen vuoden kuluttua niin ei ole tapahtunut.

Viime viikolla romanialaiset, unkarilaiset ja bulgarialaiset puhujat osallistuivat julkiseen kuulemiseen, jossa Prahan julistuksen yhteydessä otettiin käsiteltäväksi kommunistien tekemät rikokset. Siellä hyväksytyssä päätöslauselmassa todetaan seuraavasti: Euroopan yhteisön on hylättävä kaksinaismoralismi, joka ilmenee eri tavoista, joilla natsismia ja kommunismia on arvioitu. Kumpikin epäinhimillinen diktatuuri ansaitsee tuomion.

Pyydän Euroopan parlamenttia tuntemaan yhteisvastuuta fasistisen kommunismin uhreista ja auttamaan kommunismin jatkuvan perinnön kitkemisessä edellä mainittujen moraalisten, historiallisten ja poliittisten vaatimusten mukaisesti. Vain siten jakautunut Eurooppa voidaan todella yhdistää, ja siitä voi tulla se, mistä pääministeri Gordon Brown puhui eilen 20-vuotisjuhlan yhteydessä seuraavasti: ”Ystäväni, tänään ei ole vanhaa Eurooppaa eikä uutta Eurooppaa, ei Itä-Eurooppaa eikä Länsi-Eurooppaa, on vain yksi Eurooppa, kotimme Eurooppa”. Olkoon niin!

Vladimír Remek, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pyrkimys vakuuttaa, että kommunismi voidaan samastaa natsismiin tai fasismiin, ja luoda niin kutsuttuja tutkimusinstituutteja tai -foorumeita vaikuttaa poliittiselta opportunistilta. Radikaali oikeisto tarvitsee sitä myös tulevien vaalien takia. Se ei liity mitenkään objektiivisiin, aidosti riippumattomiin arviointeihin. On jo olemassa riittävästi historian tutkimusinstituutteja ja -keskuksia käsittelemään asiaa. En ole tietenkään sokea, ja niin kutsutussa kommunismissa esiintyi sortoa, epäoikeudenmukaisuutta ja pakottamista. On toki tutkittava ja tuomittava oikeudenmukaisesti rikokset. Kuitenkin jopa ODS:n Jan Zahradil totesi kuulemisessa: ”Kommunismin samastaminen Saksan natsismiin ei ole oikein. Se on tehtävä tavalla, jossa otetaan huomioon suhteet ja analysoidaan niitä”. Jos jotkut eivät halua erottaa toisistaan kommunismia ja natsismia, menneisyyden kommunisteja ja nykyisiä kommunisteja, jotka minun tavoin edustavat täällä parlamentissa

lukuisia kommunisteja demokraattisten vaalien jälkeen, niin he ehkä vain yrittävät niputtaa minut yhteen natsien kanssa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, on hyvä, että on tehty useita aloitteita totalitaaristen järjestelmien uhrien muistamiseksi. Ei kuitenkaan ole järkevää muistella entisten järjestelmien, kuten kommunismin ja kansallissosialismin, uhreja, samalla kun jätetään huomiotta nykyisten totalitaaristen uhkien, kuten islamismin, uhrit.

Totalitaarisen islamin tuomitseminen ei merkitse lainkaan sitä, että tuomitaan Euroopan yksittäisiä muslimeja, jotka kunnioittavat oikeusvaltioperiaatetta soveltavan demokraattisen valtion sääntöjä, arvoja ja normeja ja joille uskonto on yksityisasia. Meillä täytyy kuitenkin olla rohkeutta tunnustaa, että poliittinen islam, totalitaarinen islam – islamilaisten valtioiden lisäksi myös terroristijärjestöt kuten Al-Qaida ja vastaavat liikkeet – vaatii edelleen monia uhreja kaikkialla maailmassa.

Oikea tapa toimia on se, että Euroopan unioni ryhtyy moniin voimakkaisiin toimiin näiden uhrien muistamiseksi ja sen varmistamiseksi, että tällaisten totalitaaristen islamilaisten järjestöjen ja valtioiden uhrien määrä rajoitetaan niin pieneksi kuin mahdollista, mieluiten nolleen. Loppujen lopuksi meillä täytyy olla rohkeutta myöntää – ja sekin on ongelma Euroopan unionille – että totalitaarisen islamin arvostelu ei ole aina tervetullutta täällä vallitsevan poliittisen korrektiuden hengen takia. Eikä totalitaarista islamia edes mainita komission ja neuvoston lausunnoissa juuri nyt, kun meidän olisi todellakin koottava rohkeutemme senkin ongelman käsittelemiseksi ja ryhdyttävä tarvittaviin toimiin.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, vuonna 1948 presidentti Truman kirjoitti: ”Kohtaamme nyt täsmälleen saman tilanteen kuin Britannia ja Ranska vuonna 1939 Hitlerin kanssa. Totalitaarinen valtio on samanlainen, kutsuttiin sitä natsistiseksi, fasistiseksi, kommunistiseksi tai Francon Espanjaksi. Venäjän oligarkia on Frankensteinin diktatuuri, pahempi kuin mikään muu, Hitler mukaan luettuna.”

Kysymys kuuluu, miksi meidän on vielä 61 vuotta myöhemmin väiteltävä samoista ongelmista. Katson, että tarvitsemme nyt EU:n taloudellista ja poliittista laajentumista mutta myös eurooppalaisten tietoisuuden lisäämistä ihmiskuntaa vastaan tehdyistä massiivisista rikoksista, joita tapahtui kaikkialla Euroopassa 1900-luvulla. Meidän on yhdistettävä eurooppalainen historiankäsitelmä – ennakkoluulot ja erilaiset näkemykset historiasta – koska vain siten voimme edetä tulevaisuuden parempaan Eurooppaan.

Ei, meidän on käsiteltävä kysymystä diktatuurista, siitä ei pidä kiistellä. Meidän on aloitettava uhreista – uhrien tasa-arvosta – koska jokaisen totalitaarisen järjestelmän uhrin ihmisarvoa on pidettävä samanarvoisena ja se ansaitsee oikeuden ja muiston sekä Euroopan laajuisen tunnustuksen ja takuun ”ei enää koskaan”.

Siksi sanoisin, että on tekopyhää välttää tai lykätä keskustelua ja päätelmien tekoa näistä kysymyksistä. Se ei ole akateemisen tutkimuksen aihe. Meillä on tarpeeksi todistuksia laajamittaisista rikoksista. Tarvitsemme poliittista ja moraalista tahtoa edetä. Olen erittäin kiitollinen puheenjohtajavaltio Tšekille ja komission jäsen Figel’ille heidän lausunnoistaan, jotka antavat toivoa siitä, että löydämme Euroopan laajuisen yhteisymmärryksen.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin aloittaa puheenvuoroni siteeraamalla runoa, jonka on kirjoittanut yksi 1900-luvun suurimmista venäläisistä runoilijoista Osip Mandelštam. Käytän kieltä, jolla runo on kirjoitettu, eli venäjää:

(Parlamentin jäsen puhui venäjää.)

Ne ovat kauheita sanoja. Tämän runon takia Osip Mandelštam karkotettiin. Hän kuoli Vladivostokissa, matkalla kohti päämääräänsä. Joulukuussa 1938 hänet haudattiin yhteishautaan. Osip Mandelštam symboloi 1900-luvun Euroopan totalitaaristen järjestelmien miljoonia uhreja.

Nyky-Euroopan pitäisi muistaa 1900-luvun totalitaaristen järjestelmien uhreja koko maailmassa. Kyseiset uhrit ovat muistimme perusta, Euroopan demokratian kestävä henkinen perusta. Samalla näemme 1900-luvun koko historian. Muistellemme autoritaaristen järjestelmien uhreja, Euroopan valtioiden uhreja, kansallismielisten ja militarististen järjestelmien uhreja Espanjassa, Portugalissa ja Kreikassa.

Haluaisin kiinnittää huomiota seminaariin, jonka ryhmämme, Euroopan parlamentin sosialistiryhmä, järjesti ja kirjaan, joka on omistettu historian ja politiikan ongelmille ja jonka ryhmämme aikoo julkaista. Haluamme käsitellä tätä ongelmaa vakavasti. Vastustamme muistin manipulointia ja muistin loukkaamista, jota käytetään nykyään ideologisessa taistelussa, puolueiden kamppailussa Euroopan poliittisessa järjestelmässä. Me

muistamme uhreja. 1900-luvun totalitaaristen järjestelmien uhrien on oltava Euroopan nykyisen demokratian perustana.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). – (LV) Hyvät parlamentin jäsenet, valitettavasti Euroopan yhteiset arvot eivät vielä sisällä vaatimusta Euroopan eri totalitaaristen hallitusten tekemien rikosten ja niiden seurausten perusteellisesta ja totuudenmukaisesta arvioinnista. Puolitotuudet, yksipuoliset tulkinnat ja historiallisten tosiasioiden kieltäminen heikentävät eurooppalaisia. Rasismia ja muukalaisvihaa koskevassa puitepäätöksessä määrätään rikosvastuusta vain natsien rikosten törkeästä vähättelystä mutta vaietaan totalitaarisen kommunismin rikoksista Euroopassa. On korkea aika soveltaa totalitaaristen rikosten arviointiin objektiivista menetelmää. Voimme hyödyntää Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen kokemuksia. Se perustuu kansainvälisten oikeuksien ja periaatteiden yleisesti tunnustettuihin rikkomisiin, jotka ovat kaikkien hyvin tuntemia ja joita on sovellettu vähintään Nürnbergin oikeudenkäynneistä lähtien. Meidän on lopultakin käsiteltävä totuudenmukaisesti Euroopan totalitaarista lähihistoriaa Euroopan tulevaisuuden ja Euroopan yhteisten arvojen nimessä!

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, lähes 20 vuotta rautaesiripun kaatumisen jälkeen tämä on tässä parlamentissa ensimmäisen keskustelu aiheesta, joka voisi iskeä kiilaa idän ja lännen ihmisten väliin, jopa Euroopan unionissa. Miksi? Näkemys totalitaarisesta järjestelmästä on ulkopuolelta hyvin erilainen kuin sisäpuolelta. Tavat, joilla 1900-luvun Euroopan historiaa käsiteltiin ja siitä kerrottiin, erosivat huomattavasti, erityisesti yksittäisissä jäsenvaltioissa. Sen lisäksi joissakin Keski- ja Itä-Euroopan jäsenvaltioissa ihmiset, jotka loukkasivat ihmisoikeuksia tai lähettivät ihmisiä leireille tai kuolemaan ilman oikeusmenettelyä, ovat edelleen virassa ja arvostettuja. Jos emme tiedosta asiaa kunnolla, se myrkyttää yhteisen tulevaisuutemme. EU ei siksi saisi jäädä toimettomaksi.

Olen tyytyväinen siihen, että olemme nyt antaneet asialle eurooppalaisen foorumin. Luotan siihen, että käsittely ei pääty tämän päivän keskusteluun ja että käynnistämme yhdessä komissio kanssa prosessin mainitsemienne hankkeiden täytäntöön panemiseksi. Toivon, että onnistumme tällä prosessilla saattamaan vielä elossa olevat tekijät vastuuseen ja muistamaan uhreja, jotta ymmärrämme toisiamme paremmin yhteisen tulevaisuuden hyväksi.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin viheliäinen kommunisminvastainen strategia on törkeä loukkaus kansalaisia kohtaan: väärentämällä historiaa, herjaamalla ja valehtelemalla fasismi samastetaan kommunismiin. Kaikkein taantumuksellisin ja barbaarisin järjestelmä, jonka kapitalismin on synnyttänyt, eli fasismi samastetaan ihmisen edistyskäsittelyänsä ideaan eli kommunismiin ja ihmisten keskinäisen hyväksikäytön lakkauttamiseen.

Se on loukkaus niitä 20 miljoonaa neuvostoliittolaista kohtaan, jotka uhrasivat henkensä voittaakseen fasismin. Vulgaari kommunisminvastaisuus ei kohdistu niinkään paljon menneisyyteen, vaan se kohdistuu pääasiassa nykyhetkeen ja tulevaisuuteen. Sen tavoite nyt on vähentää ruohonjuuritason vastarintaa ja siirtää kapitalismin kriisin taakka työntekijöille, ja sen tavoite tulevaisuudessa on vastata väistämättömään yleiseen kapitalistisen järjestelmän haastamiseen ja kaatamiseen. Siksi kommunisteja vastaan hyökätään ja sosialistien ja kommunistien suunnitelmat murskataan. Halutaan myös pakottaa kommunistiset puolueet, joilla on vahvat periaatteet, luopumaan niistä ja integroitumaan.

Petätte itseänne. Kommunisteilla ei aikomustakaan hävetä. He ovat puolustaneet ideologiaansa jopa hengellään. Emme aio allekirjoittaa yhtään katumuksen julistusta imperialisteille. Heidän kaatamisensa on sosiaalinen tarve, ja pyrimme siihen johdonmukaisesti. Emme pelkää heitä. Sosiaalinen vallankumous jatkuu. Se teitä pelottaa, ja siksi käytte tätä kampanjaa.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, uskon, että tänään voimme todellakin tunnistaa ne, jotka harjoittavat totalitarismia. Ensimmäinen mieleen tuleva valtio on Kiina. Se on tällä hetkellä valtio, jossa pakotetaan tekemään abortteja; jossa on laogai-pakkotyöleirejä, todellisia keskitysleirejä, joissa ihmiset tekevät työtä suurille kansainvälisille yrityksille tai Kiinan valtiolle; ja valtio, jossa pappeja ja poliittisia vastustajia vangitaan. Kiina on siksi valtio, joka tulee ensimmäisenä mieleeni.

Toisena mainitsisin islamilaisen totalitarismin, ennen kaikkea šaria-lain. Siinä islamista tulee tosiasiaa totalitaarinen laki, niin että muiden uskontojen tai naisten tai yleensäkin kaikkein oikeuksia sorretaan. Sitten on tietynlaisen totalitarismin nousu, jopa Euroopassa, ja haluaisin tarkastella sitä hetken.

Aikaisemmin mainittiin Unkari – olin henkilökohtaisesti läsnä mielenosoituksissa Unkarissa, kun vuoden 1956 kansannousua muisteltiin, ja näin poliisin sortavan mielenosoittajia, ja minutkin tarkastettiin ja minua pyydettiin näyttämään henkilötodistus, vaikka poliisi tiesi varsin hyvin kuka olin.

Tietty totalitarismi nousee siellä, mutta on muunkinlaista totalitarismia, joka näkyy pääministeri Zapateron mutta myös liittokansleri Merkelin ja presidentti Sarkozyn julistuksissa paavin lausunnoista Afrikassa ja muista katoliseen kirkkoon liittyvistä tapahtumista. Nämä valtion tai hallituksen päämiehet eivät ole koskaan puhuneet muita uskontoja vastaan, mutta arvostelevat varsin jyrkästi katolista kirkkoa. Siitä seuraa suvaitsemattomuuden ilmapiiri tietyissä maissa, kuten näimme taannoin esimerkiksi Notre Damessa, kun antikataliset aktivistit hyökkäsivät uskovien kimppuun.

József Szájer (PPE-DE). – (HU) Kristinusko ja yleismaailmalliset ihmisoikeudet antavat meille yhden mitan, joka on ihmisarvo ja ihmiselämän ehdoton kunnioittaminen. Siitä syystä meidän on tuomittava kaikki nykyään niin muodikkaat pyrkimyksen laskea, mikä epäinhimillinen diktatuuri tappoi tai nöyryytti eniten ihmisiä.

Demokraattina, eurooppalaisena ei voi hyväksyä sitä, että vielä tänään, jopa tässä parlamentissa on ihmisiä, joiden mielestä kommunistidiktatuurien rikokset voidaan antaa anteeksi ja unohtaa. Ei voida hyväksyä kaksinaismoralismia, jossa tehdään ero uhrin ja uhrin, rikoksen ja rikoksen, kärsimyksen ja kärsimyksen sekä kuoleman ja kuoleman välillä.

Ne, jotka yrittävät perustella kommunistidiktatuurien rikoksia, väittävät, että kauhuteot tehtiin ylevien ihanteiden nimessä, tasa-arvon ja veljeyden nimessä. Hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa puhemies, se on valtava vale, ja kaikki, mitä diktaattorit tekivät, luetaan heitä vastaan eikä heidän hyväkseen, sillä he pettivät kansaa lupaamalla yleviä tavoitteita, kuten kirjailija István Örkény sanoi Unkarin radiossa vuoden 1956 kansannousun aikana: "Valehtelimme yöllä ja valehtelimme päivällä, valehtelimme kaikilla aallonpituuksilla."

Siitä syystä, vapauden, demokratian ja yleisen eurooppalaisen periaatteen nimessä pyydämme, vaadimme, että luodaan yleinen eurooppalainen muistopäivä ja monumentti kommunismin uhreille ja että perustetaan eurooppalainen museo, arkisto ja tutkimusinstituutti dokumentoimaan kommunismin rikokset. Luetaan pois demokraattien riveistä ne, jotka edelleen hakevat oikeutusta kommunistien rikoksille, ja annetaan Euroopan tukea koko sydämeästään kaiken epäinhimillisen toiminnan tuomitsemista. Tukekoon mahdollisimman moni meistä Prahan julistusta.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Olen varma siitä, ettei kukaan tässä salissa – eivät edes ne, joilla on tällä hetkellä parempaa tekemistä – suvaitsi sitä, mikä tapahtui 60 vuotta sitten Baltian maissa, kun lähes 100 000 ihmistä, enimmäkseen naisia ja lapsia, karkotettiin Siperiaan. Vieläkin valitettavammaksi asian tekee se, että jo käynnistyneen vaalikampanjan takia, jotkut osoittelevat sormellaan sosiaalidemokraatteja väittäen ettemme ymmärrä kyseisten tekojen rikollisuutta.

Sanat "sosialismi" ja "kommunismi" voivat todellakin merkitä eri asioita puolueemme eri jäsenille, mutta kukaan ei voi oikeuttaa tuolloin tehtyjä rikoksia.

Miksi meidän täytyy puhua tästä – ei vain historioitsijoiden vaan myös poliitikkojen? Koska ilman menneisyyden oikeudenmukaista arviointia emme voi olla varmoja siitä, että olemme tehneet kaiken mahdollisen, jotta tapahtumat eivät toistu. Se on tärkeää, koska menneisyyden varjot eivät ole kadonneet. Vaikka onkin vaikeaa kuvitella Hitleriä nostettavan jalustalle tänä päivänä, Stalinin monumentti seisoo ylväänä hänen kotikaupunkinsa Gorin keskusaukiolla. Viime vuonna Venäjällä Stalin äänestettiin historian 12. suurimmaksi henkilöksi.

Wojciech Roszkowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, joskus sanotaan, että totalitaristinen natsismi saa alkunsa oikealta ja totalitaristinen kommunismi vasemmalta. Se ei ole mitenkään tarkka määritelmä. Rotuviha ja luokkaviha ovat vain kaksi versiota samasta asiasta – vihasta – joka tuhoaa ihmisten omiatuntoja ja sosiaalisia suhteita. Kuulimme täällä hetki sitten yhden tällaisen lausunnon, Athanasios Pafilisin lausunnon.

Viha synnyttää sortoa, ja sorto on tasavallan, demokratian ja oikeusvaltion vastakohta. Demokraattisessa järjestelmässä on vasen ja oikea. Natsien ja kommunistien totalitarismi hävitti demokratian. Siten ei ollut niin, että natsismi oli oikealla ja kommunismi vasemmalla. Natsismi ja kommunismi olivat kaikkialla.

Se, joka tänä päivänä suhteellistaa totalitarismin rikollisen luonteen, oli kyse totalitaristisesta natsismista tai kommunismista, vastustaa oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti ja demokraattisesti hallitun valtion perinteitä. On muuten tyypillistä, että vaikka eurooppalainen oikeisto ei suhteellista nykyään natsien rikoksia, eurooppalainen vasemmisto suhteellistaa kommunistien rikokset. Se tulee täysin selväksi asenteesta, jolla sosialistit ja kommunistit suhtautuvat päätöslauselmaesitykseen asiasta, josta olemme neuvotelleet tänään.

Emme äänestä tässä istuntosalissa historiallisesta totuudesta, äänestämme itseämme koskevasta totuudesta ja moraalista arvioistamme.

(Suosionosoituksia)

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, miksi demokraatit ovat niin pidättyväisiä, kun pitää nimetä diktaattorit ja ne, jotka omistivat uransa demokratian vastustamiseen orjuuttaen valtioita ja vainoten niitä, jotka uskalsivat puhua heitä vastaan, ja jotka ovat vastuussa rikoksista?

Tänä iltana emme puhu totalitarismista emmekä käytä kiertoilmauksia: puhumme Hitlerin fasistisesta, rikollisesta diktatuurista ja Josif Stalinin kommunistisesta, rikollisesta diktatuurista. Kun olin 16-vuotias, asuin Frankfurt am Mainissa, joka on kahden tunnin panssarivaunumatkan päässä Prahasta.

Ministeri Alexander Dubček, jonka olemme palkinneet tässä parlamentissa, yritti kovasti liberalisoida järjestelmän. Hän puhui kommunismin inhimillisistä kasvoista. Kommunismin epäinhimilliset kasvot kuuluivat Leonid Brežneville sekä hänen edeltäjilleen ja seuraajilleen.

Arvoisa komission jäsen, katson että, jos haluamme puolustaa arvojamme, meidän olisi kunnioitettava kommunismin ja fasismin uhreja. Meidän ei pitäisi tehdä eroa kyseisen kahden rikollisen välillä – sillä sitä he olivat. Ainoa ero on siinä, että Hitler hävisi sodan ja Stalin voitti sodan.

Tänään tämän parlamentin puhemies kunnioitti kolmesta Baltian maasta, Virosta, Latviasta ja Liettuaista, karkotettujen ihmisten muistoa. Arvoisa ministeri, teidän kotimaanne kärsi: Jan Palach menetti henkensä. Hän yritti epätoivoisesti todistaa miten pitkälle oli valmis menemään osoittaakseen, että järjestelmä, jossa hän eli, oli sietämätön. Muistan kuunnelleeni 16-vuotiaana Radio Prahaa, kun panssarivaunut miehittivät pääkaupunkinne Václavin aukiolla. ”Älkää unohtako meitä”, rohkeat maanmiehenne sanoivat. Arvoisa komission jäsen, tänä iltana emme unohda niitä, jotka kärsivät. Meillä olisi oltava rohkeutta nimetä tapahtumista vastuussa olleet henkilöt, mutta meidän olisi katsottava tulevaisuuteen sen varmistamiseksi, ettei tämä manner kärsi enää koskaan hitlerismistä tai stalinismista.

(Suosionosoituksia)

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, emme saa unohtaa – siitä olen samaa mieltä – emmekä saa tehdä liian monta hienovaraista jakoa: poliittisesta näkökulmasta katsottuna kaikki totalitarismin muodot ovat tuomittavia ja kommunismi ja fasismi aiheuttivat korjaamatonta tuhoa tälle mantereelle.

Nyt me olemme 27 valtion ja 500 miljoonan ihmisen yhdistynyt manner, joka jakaa vapauden, demokratian ja ihmisoikeuksien arvot, ja meidän olisi tuomittava yhtä lailla totalitaarinen kommunismi, joka tuhosi Keski- ja Itä-Euroopan, sekä natsismi-fasismi, joka vuosia aikaisemmin oli tuhonnut monta Euroopan maata, mukaan luettuna kotimaani.

Elin 32 vuotta Francon diktatuurissa enkä unohda sitä, eivätkä jotkut puhujat, esimerkiksi Kreikasta tai Portugalista, ole unohtaneet omaa menneisyyttään.

En koskaan unohtanut, vaikka olinkin nuori, kärsimystä, jota ihmiset kokivat kommunistidiktatuurissa. En ole koskaan ollut kommunisti, ja olen aina tuominnut kommunismin. Se ei estänyt minua olemasta Francon vastainen taistelija ja tuomitsemasta Francon järjestelmää.

Taistelu on sama. Meidän on taisteltava samojen periaatteiden ja samojen arvojen puolesta ja säilytettävä aina muisto kaikkien totalitarismin muotojen uhreista.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät parlamentin jäsenet, 60 vuotta sitten 43 000 viatonta ihmistä, mukaan luettuna lapsia ja vanhuksia, karkotettiin Latviasta ilman oikeudenkäyntiä. Jos se tapahtuisi nyt Ranskassa, se tarkoittaisi 1,3 miljoonaa ihmistä. Siksi on tärkeää, että voimme tänään puhua totalitaarisen kommunismin rikoksista. Olisi väärin jättää kyseiset rikokset historioitsijoille, kuten täällä on ehdotettu, kunnes rikosten todistajat ja uhrit ovat kuolleet. Emme saa vähätellä kyseisten rikosten merkitystä emmekä saa kieltää niitä. Euroopan parlamentti toteaa kirjallisessa kannanotossaan selvästi, että 23. elokuuta olisi julistettava stalinismin ja natsismin uhrien muistopäiväksi, eikä kenenkään täällä pitäisi kieltää sitä. Neuvoston on pantava Euroopan parlamentin päätös viipymättä täytäntöön, niin että tällaiset rikokset eivät toistu koskaan tulevaisuudessa.

Rihards Pīks (PPE-DE). – (LV) Arvoisa puhemies, arvoisa Alexandr Vondra, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, suurin osa niistä, jotka ovat opiskelleet Euroopan historiaa, tietää, että toinen maailmansota alkoi 1. syyskuuta 1939, kun Hitler hyökkäsi Puolaan. Paljon pienempi osa ihmisistä tietää,

että Hitler pystyi tekemään niin, koska hän oli tehnyt 23. elokuuta 1939 sopimuksen Stalinin kanssa: hyökkäämättömyyssopimuksen. Sitäkin harvempi tietää, että Stalinin hallinto toimitti kahden vuoden ajan Hitlerille polttoainetta ja teollisuuden raaka-aineita, niin että Hitler pystyi valloittamaan Länsi-Euroopan. Vielä sitäkin harvempi ihminen tietää, että koko 1930-luvun Stalinia varten oli valmisteltu hyökkäysaseita, panssarivaunuja ja laskuvarjojoukkoja. Kun Hitlerillä oli käytettävissään 400 laskuvarjojääkäriä, Stalinilla oli miljoona laskuvarjojääkäriä valmiina hyökkäykseen. Sen lisäksi tätä ulkopoliittikkaa oli tuettu Neuvostoliiton kommunistisen bolševikkipuolueen päätöksillä. Kommunistisen puolueen eri suljetuissa kokouksissa annettiin päätöslauselmia siitä, että olisi kehitettävä ristiriitoja Länsi-Euroopan valtioiden kanssa, niin että Neuvostoliitto voisi sitten vapauttaa ne. Eikä siinä kaikki: sisäpolitiikan alalta voidaan mainita, että 5. joulukuuta 1937 alkaen alettiin pidättää ja tappaa kaikkia latvialaisia, jotka olivat jääneet asumaan Neuvostovenäjälle. Kahden vuoden aikana tapettiin 70 000 Neuvostoliitossa asuvaa latvialaista vain siksi, että he olivat latvialaisia. Miten meidän siis pitäisi puhua kyseisestä järjestelmästä, jonka ulkopoliittikka oli aggressiivista ja jossa sisäpolitiikkaa käytettiin maan omien kansalaisten tuhoamiseen? Se oli totalitaarinen, rikollinen järjestelmä, aivan kuten natsismi. Kiitos.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) On vaikea kirjoittaa yhteistä Euroopan historiaa, koska toisen maailmansodan jälkeen Länsi- ja Itä-Eurooppa elivät eri historiaa. Keski- ja Itä-Eurooppa sekä Baltian maat olivat yhtälailla natsi- ja neuvostodiktatuurien uhreja, emmekä kuitenkaan voi samastaa natsismia stalinismiin.

Kukaan ei voi kiistää sitä, että miljoonat joutuivat stalinistisen diktatuurin uhreiksi, kokonaisia kansoja karkotettiin eikä kukaan voi vapauttaa sitä vastuusta tai suhteellista tekoja. Natsi-Saksan organisoima juutalaisten kansanmurha pelkän alkuperän perusteella, oli ennennäkemätön hirmuteko ihmiskunnan historiassa.

Länsi-Euroopassa ei usein ymmärretä sitä, että meille natseista vapautuminen merkitsi samalla uutta miehitystä, Neuvostoliiton sorron alkamista. Siitä syystä suhtautuminen toukokuun 9. päivään on erilaista vanhoissa ja uusissa jäsenvaltioissa, erityisesti Baltian maissa, jotka menettivät valtiollisen itsenäisyytensä ja joiden älymystö tuhottiin.

Olisi hyvä asia tunnustaa menneisyys ilman politiikkaa, ilman nykyisiä poliittisia painotuksia, ja muotoilla yhteinen historiankertomus. Unkarilaisen runoilijan Attila Józsefin sanoin, ”menneisyyden tunnustaminen on riittävän suuri ponnistus”.

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Arvoisa puhemies, monet kollegani ovat jo maininneet sen, että muistelemme tänään Neuvostoliiton 60 vuotta sitten toteuttamia pakkosiirtoja, kun se karkotti ihmisiä Siperiaan. Tiedämme senkin, miten vaikeaa on tuomita kommunistihallintoa samalla tavalla kuin muita totalitaarisia hallintoja. Se johtuu siitä, ettemme puhu vain menneisyydestä vaan myös tulevaisuudesta. Tällä viikolla julkaistiin tieto, että Latviassa Harmonia-keskuksen johtaja eurovaalien ehdokasluettelossa, josta valittavat edustajat liittyvät sosialistien ryhmään täällä Euroopan parlamentissa, on Alfrēds Rubiks, Neuvostoliiton kommunistisen puolueen Latvian osaston entinen johtaja, jota vastaan käytiin oikeutta kommunistien tekemistä rikoksista. Kyseessä on henkilö, joka kannattaa kommunistista ideologiaa ja joka vastusti Latvian itsenäisyyden palauttamista viime hetkeen saakka. Nyt hänet aiotaan valita maasta, jonka hän itse on kieltänyt. Siinä vastaus siihen, miksi Euroopan parlamentin on tulevaisuudessakin vaikea tuomita rikoksia tasa-arvoisesti ja miksi hyviä ja pahoja totalitaarisia järjestelmiä on aina olemassa. Kiitos.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Kommunismi on petollinen filosofia. Teoriassa siinä puhutaan hyvinvoinnista, tasa-arvosta ja ihmisoikeuksien kunnioittamisesta, kun taas käytännössä se on tarkoittanut valeita, syrjintää, vihaa ja jopa rikoksia.

Kommunismi on tuomittava kaikin käytettävissä olevin keinoin. Niin tehtiin Romaniassa vuonna 2006 maan presidentin sanoin, sen jälkeen kun presidentin tätä tarkoitusta vasten asettama komissio oli antanut raporttinsa.

Kommunismi kieltää kaiken, mikä edustaa vapautta, ja tekee ihmisistä järjestelmästä riippuvaisia. Kukaan, joka ei ole koskaan elänyt kommunismin alla, ei voi ymmärtää, miten paljon totalitaarinen järjestelmä voi vaikuttaa ihmisen elämään ja ajattelutapaan.

Jos voisin kääntää kelloja taaksepäin, voisin ne, jotka ovat eläneet koko elämänsä kapitalismissa mutta kaipaavat kommunismia, asumaan 1980-luvun Romaniaan.

Romaniassa kommunistihallitus pääsi valtaan venäläisten joukkojen avulla, mikä maksoi tuhansia ihmishenkiä työleireillä ja vankiloissa. Poliitikkoja, älykköjä, maanviljelijöitä, eri uskonnollisten ryhmien edustajia ja

yleisesti ottaen yhteiskunnan mallikansalaisia katosi ainoana rikoksenaan se, etteivät he alistuneet totalitaariseen järjestelmään.

Vaikka rappeutuneen talousjärjestelmän aiheuttamat suurimmat ongelmat voidaan ratkaista asianmukaisilla toimilla, ihmiset tarvitsevat aikaa unohtaakseen, antaakseen anteeksi ja mukautuakseen uuteen elämäntapaan, vaikka se olisikin verrattomasti parempi.

Demokratia on tarjonnut ajatuksen-, sanan- ja liikkumisvapauden. Sen on tarjottava turvallisuutta myös tulevaisuudessa. Ei ole eroa siinä, aiheutuuko köyhyys materiaalisten hyödykkeiden puutteesta vai siitä, ettei ole varaa ostaa tuotteita. Sinä päivänä, kun onnistumme poistamaan köyhyyden, kommunismin kummitus katoaa lopullisesti.

Hyvät kollegat, Romania ja muut Itä-Euroopan valtiot ajautuivat kommunistiseen järjestelmään maailman johtajien tekemien päätösten seurauksena, vaikka vain yksi johtajista oli kommunisti. Muut johtajat edustivat demokraattisia järjestelmiä.

Älkää unohtako tätä historiallista totuutta, kun arvioitte entisten kommunistivaltioiden nykyistä tai tulevaa tilannetta tai teette sitä koskevia päätöksiä riippumatta siitä, ovatko ne Euroopan unionin jäsenvaltioita.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Pahoittelen sitä, ettei yksikään entinen kommunistivaltio ole vielä tutkinut ja tunnustanut perusteellisesti kommunistien toisen maailmansodan jälkeen tekemiä rikoksia.

Koska hallitukset olivat vallassa vuosikymmeniä sodan jälkeen, ne onnistuivat hävittämään suurimman osan todisteista. Siksi rikollisia ei ole edes nimetty saati sitten tuomittu. Voittajat kirjoittivat historian.

Euroopan unionin on vedottava valtioihin, jotka olivat aikaisemmin kommunistien vallassa, jotta nämä antavat historiatutkijoilleen mahdollisuuden tehdä tutkimuksia ja sisällyttää koko totuus sodanjälkeisestä kaudesta koulujen historiankirjoihin. Heidän olisi kirjoitettava myös niiden länsiliittoutuneiden joukkojen syyllisyydestä, jotka palauttivat tai luovuttivat maanpakolaisia kommunistien käsiin.

Euroopan unionin olisi myös kehotettava jäsenvaltioita harkitsemaan niiden katujen ja aukoiden uudelleennimeämistä, joiden nimet on saatu kiistanalaisilta sankareilta, kuten Jugoslavian Tito, joka oli vastuussa monista sodan jälkeen tapahtuneista tapoista, sen mukaan mikä heidän roolinsa aikaan on ollut.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kun kuulen tässä istuntosalissa, että kommunistit eivät ole valmiita häpeämään huolimatta Vianmeren–Itämeren kanavan rakentamisen vaatimista kymmenistä miljoonista uhreista, huolimatta miljoonista ihmisistä, jotka karkotettiin Siperiaan monista kansoista (mukaan luettuna venäläiset, mutta pelkästään puolalaiset lasketaan miljoonissa) ja huolimatta kokonaisten kansojen, esimerkiksi Krimin tataarien, tuomitsemisesta kuolemaan, olen järkyttynyt ja tyrmistynyt.

Ratsuväen kapteeni Pilecki, joka meni Auschwitziin vapaaehtoisesti ja jonka kommunistit myöhemmin vangitsivat, kertoi vaimolleen, että ”Auschwitz oli pelkkää leikkiä”. Kotimaani on kärsinyt kummastakin totalitaarisesta järjestelmästä, ja haavat eivät ole vielä kukaan parantuneet. Tuollaisilla järjestelmillä ei ole oikeutta olemassaoloon. Meidän olisi kunnioitettava niitä, jotka taistelivat totalitarismia vastaan, ja meidän olisi kunnioitettava uhrien muistoa.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan yhteisön on tehtävä kaikkensa pitääkseen yllä sankareiden muistoa ja estääkseen totalitaaristen rikosten vähättelyn. Vastarintaan osallistuneiden kohtalon, niiden kohtalon, jotka murhattiin ratsuväen kapteeni Pileckin tavoin, olisi aina oltava mielessämme, erityisesti siksi että ajatus Euroopan integraatiosta heräsi niiden ihmisten keskuudessa, jotka vastustivat natsismia ja kommunismia. Sen lisäksi juuri tämä ajatus esti uudet konfliktit ja totalitaaristen järjestelmien nousun toisen maailmasodan jälkeen.

Totalitarismin vastaisen taistelun sankarien kansainvälinen muistopäivä olisi askel kohti yhteisymmärrystä 1900-luvun Euroopan historiasta ja osa historiallisia tosiseikkoja koskevien keskinäisten ennakkoluulojen ja tietämättömyyden yhteistä torjuntaa. Se, että eurooppalaiset muistavat totalitaarisen natsismin ja kommunismin rikokset, antaa meille toivoa siitä, että mantereemme ei koskaan enää joudu niin traagisten tapahtumien kohteeksi.

György Schöpflin (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tällä keskustelulla on uusi ulottuvuus. Yhdentyneen Euroopan lisäksi myös eurooppalaisen vasemmiston on tarkasteltava kiireesti koko menneisyyttään.

Ilman perusteellista historiantutkimusta joidenkin entisten kommunistimaiden vasemmiston on pakko elää valheellisen menneisyyden kanssa, sellaisen menneisyyden kanssa, josta kaikki piinalliset tapahtumat on karsittu pois. Se pakottaa vasemmiston sitten suojelemaan valheellista menneisyyttä, mikä heikentää sen demokraattista uskottavuutta. Kun lännen vasemmisto hyväksyy uudistamattoman postkommunistisen vasemmiston legitimiiksi kumppanikseen, sekin pakottaa itsensä puolustamaan menneisyyttä, jota ei voida puolustaa. Se heikentää lännen vasemmiston sitoutumista demokratiaan.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopalla on myrskyisä historia perusvapauksien rajoittamisen ja totalitarismin osalta. Joissain Euroopan osissa 1900-lukua leimasivat totalitaariset järjestelmät.

Nyt moraalisen velvollisuutenamme on varmistaa, että jokaisella Euroopan unionin kansalaisella on samat oikeudet. On erittäin tärkeää, että EU tukee myös vähemmistöjen oikeuksia, erityisesti koska monet valtiot kaikkialla maailmassa eivät kunnioita perusoikeuksia tällä alalla.

Haluaisin myös huomauttaa, että samalla kun EU vastustaa syrjintää ja ihmisoikeusrikkomuksia Tiibetin kaltaisissa tapauksissa, meille kaikille on selvää, että myös EU:ssa on etnisiä ja kielellisiä vähemmistöjä, jotka ovat usein kulttuurisen ja kielellisen assimilaation kohteena. Tämä joidenkin EU:n jäsenvaltioiden käytäntö on asia, jota olisi tarkasteltava ja harkittava vakavasti uudelleen.

Romanian unkarilaiset, kansa, jota edustan, ovat tällainen tapaus.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, József Szájerin ehdotus muistopäivästä totalitarismin uhrien historialle on aivan oikea. Pidän sitä oikeana siksi, että vaikka natsien aiheuttamat kauhut tunnetaan hyvin, ja jopa jotkut saksalaiset ovat yrittäneet käsitellä niitä, stalinismista tiedetään paradoksaalisesti hyvin vähän. Paradoksi on siinä, että jopa siperialaiset Stalinin omasta maasta ajattelivat, että hän oli hyvä mies ja että syy Venäjän vastoinkäymisiin oli muualla.

Emme voi kuulla miljoonia ihmisiä, jotka menettivät henkensä Siperiassa, emmekä saa koskaan tietää, miten he kärsivät, mutta tunnen yhden uhrin, joka on vielä elossa. Kyseinen henkilö tuntee edelleen, vaikka hän kävelee kadulla, ettei hän ole enää elossa. Se on yksi oire Siperiaan karkotuksesta. Hengissä selvinneet tietävät, millaista kärsimys oli. Venäjällä on sanonta (*parlamentin jäsen sanoi muutaman sanan venäjäksi*) – joka tarkoittaa ”jos et ole ollut siellä, tulet olemaan, ja jos olet ollut siellä, et unohda sitä”. Mielestäni meidän olisi puhuttava avoimesti kummastakin totalitarismin muodosta.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän olisi tehtävä kaikkemme Euroopan moraalisen rappion pysäyttämiseksi. Opportunismi on ilmeistä, kun viime vuosisadalla tehdyt vakavat rikokset ihmiskuntaa vastaan unohdetaan. Valitettavasti kommunistisen totalitarismin rikosten unohtaminen saa aikaan kaikkien uusnatsien lepyttelyn Saksassa, Venäjällä ja muualla: kuka tahansa heistä voisi kysyä, jos neuvostoliittolaisille annetaan anteeksi, niin miksi meidän edeltäjillemme ei anneta anteeksi?

Tuon pahan ilmiön juuret ovat Nürnbergissä, missä natsit vapautettiin syytteistä, jotka koskivat salaliiton tekemistä Stalinin kanssa toisessa maailmansodassa. Suurin rikos jätettiin huomiotta asianmukaisen prosessin takia. Miksi? Siksi että Hitlerin kaksoisolennon Stalinin varjo oli tuomioistuimen yllä kahden ratkaisevan vuoden ajan. Jopa silloin länsi antautui moraalisesti neuvostoliittolaisille. Ei ole mitään syytä olla mieleltään rajoittunut ja pelokas ikuisesti.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, tänään päätän puheeni täällä tšekki kielellä. Yritän tehdä yhteenvedon ja samalla vastata joihinkin kysymyksiin, joita täällä on esitetty. Katson, että kyseessä on kolme asiaa. Ensinnäkin kiitän kaikkia, jotka osallistuivat viime viikon kuulemiseen ja tähän täysistuntokeskusteluun. Jos se on ollut ensimmäinen keskustelu laatuaan pitkään aikaan, niin se voi olla vain hyvä asia, ja katson, että ensimmäinen päätelmä on se, että meidän on johdettava keskustelua ja jatkettava sitä. Se on muistamisen ja omantunnon foorumin tavoite. Miksi on tärkeää, että meillä on tällainen eurooppalainen foorumi? Se on tärkeä väline unohtamista vastaan. Jos unohdamme menneisyyden, luomme tietysti mahdollisuuden sen paluulle takaoven kautta tulevaisuudessa. Se on myös mahdollisuus torjua menneiden rikosten suhteellistaminen. Hitler ja Stalin olivat samanlaisia. Tietysti oli maita, joissa natsismi mahdollisti sitä seuranneen kommunismin ja siihen liittyvät rikokset tai helpotti niitä. Kaikenlainen suhteellistaminen on kuitenkin äärettömän vaarallista – enkä halua politikoida tässä asiassa.

Toiseksi meidän on säilytettävä historiallinen tietoisuus osana eurooppalaista koulutusta. Meidän on lisättävä rahoitusvälineitä sen varmistamiseksi, että Euroopan totalitaarisella menneisyydellä on paikkansa koulutuksen alalla. Se oli yksi viime viikolla pidetyn kuulemisen havainnoista. Se vaatii resursseja, ja kiitän komissiota ja komission jäsentä Figel'iä erityisesti siitä, että komissio on halukas yhteistyöhön tässä asiassa.

Lopuksi kysymys siitä, mihin tämän keskustelun pitäisi johtaa. Puheenjohtajuuskausi on lyhyt, vain kuusi kuukautta. Olemme puolivälissä, enkä tietenkään kuvittele, että kun tämä parlamentti hajoaa vähän ajan kuluttua, voimme saavuttaa mahdottomia, mutta katson, että ajatus Euroopan laajuisten instituutioiden perustamisesta, olipa kyseessä museot, tutkimusinstituutit tai säätiöt, on tarpeellinen. Vastaavat instituutiot, jotka toimivat kansallisella tasolla, järjestivät yhdessä viime viikon kuulemisen, ja mielestäni tällaisia instituutioita tarvitaan nopeasti Euroopan tasolla. Tehtävä kuuluu kuitenkin enemmän elimille, jotka vastaavat jatkuvuudesta, kuin kuusi kuukautta kerrallaan toimivalle puheenjohtajavaltiolle. Jos tehtävämme oli antaa panos tiettyjen keskustelujen käynnistämiseksi, niin kiitän teitä jälleen kerran tähän keskusteluun osallistumisesta ja haastan ne teistä, jotka vastaavat jatkuvuudesta, jatkamaan keskustelua tulevaisuudessa, ja ehkä se johtaa johonain päivänä siihen, että instituutioita todella perustetaan.

Ján Figel', komission jäsen. – (SK) Olen jo selittänyt alustuksessa komission päätavoitteet ja voin vain vahvistaa vielä kerran sen, että olemme valmiita ja halukkaita, mikä on myös yksi tekijä. Jos Euroopan komissio on halukas tarjoamaan apuaan tässä prosessissa, niin olen jo maininnut seuraavat vaiheet, jotka sisältävät jäsenvaltioiden tällä alalla eri menetelmin ja mekanismein tekemien tutkimusten päättämisen ja odotetun kertomuksen julkaisemisen ensi vuonna. Minulla on kuitenkin jotain lisättävää, mikä sivuaa keskustelua. Jotkut puhujat ovat muistuttaneet siitä, että kommunismin romahtamisesta sekä Berliinin muurin ja rautaesiripun kaatumisesta Euroopassa on kulunut 20 vuotta, mikä on pitkä aika. Minun mielestäni koskaan ei ole liian myöhäistä, ja tämä äskettäin laajentunut parlamentti laiminlöisi velvollisuuksiaan, jos se ei antaisi lausuntoa totalitaarisen kommunismin rikoksista eikä käynnistäisi keskustelua, koska rikokset ovat kokemus, jonka monet ihmiset ovat tuoneet tähän paikkaan, ja todellakin suurin osa puhujista tulee uusista jäsenvaltioista.

Minäkin olen elänyt suurimman osa elämästäni totalitaarisessa järjestelmässä Tšekkoslovakiassa, ja kaikkien asianosaisten henkilökohtaisista ja yleisistä kokemuksista olisi luotava eurooppalainen muisti, eurooppalainen yhteenkuuluvuus, ja samalla olisi tuettava prosessia, jolla estetään totalitarismin paluu ja sen rikosten vähättely ja kieltäminen tai totuuden kieltäminen. Kyseisten rikosten kieltäminen merkitsee itse asiassa totuuden suhteellistamisen lisäksi etiikan ja moraalien suhteellistamista, mikä johtaa yhä uusiin ongelmiin ja ajatukseen, että ihmisten eliminointi tarkoittaa ongelman eliminointia. Ajatus siitä, että ongelmia voidaan eliminoida eliminoimalla ihmisiä, on yksi stalinismin periaatteista.

Näen EU:n laajentumisen laajemmassa mielessä ja juuri siksi osaan tunnistaa mainitut totalitarismin eri muodot eri maissa. Meillä on velvollisuus tunnistaa ne, muistaa ne ja ryhtyä tarvittaviin toimiin lähtökohtana korvaukset, kuntouttaminen, oikeusjärjestyksen luominen, totuuden asettaminen etusijalle, ihmisarvon kunnioittaminen ja kaikki muu, mikä on vapauden ja demokratian tiellä.

Haluaisin myös sanoa, että meistä tuntuu usein siltä, ikään kuin uhat tulevat kaukaa ja ulkopuolelta, ja että nykymaailman jakolinjoilla ei ole mitään tekemistä uskonnon tai sivilisaation tai kulttuurin kanssa, vaan toisaalta elämän ja ihmisten kunnioittamisen (määritelty ihmisoikeuksissa) ja toisaalta kaikenlaisen fanatistisuuden kanssa. Fanatismia on monenlaista. Tunne sen muodot myös nykymaailmassa, ja juuri siksi Alexandr Vondran mainitsema koulutus on niin tärkeää, niin että nuoret ja myös varttuneemmat ihmiset voivat erottaa ihmisten kunnioittamisen ääriilikkeistä, populismista, kansallismielisyydestä tai fanatismista sen monissa eri muodoissa.

Haluaisin lopettaa korostamalla, että Euroopan komissio tukee aidosti tätä prosessia ja että se etsii keinoja sen tukemiseksi. Tämä keskustelu on vain yksi askel, mutta muita asioita seuraa perässä. Meidän on tehtävä enemmän jäsenvaltioiden tasolla. Haluaisin lopettaa myös toteamalla, että nykyinen EU:n laajentuminen on mahdollinen monien ihmisten uhrausten ansiosta ja että se ei tapahdu millään automaattisella prosessilla. Yhdentynyt Eurooppa, demokratia, vapaus tai oikeusvaltio eivät syntyneet automaattisesti vaan valtavien ponnistelujen ja toistuvan verenvuodatuksen tuloksena. Meidän on muistettava se.

Haluaisin päättää puheenvuoroni sillä, mitä – muistaakseni – Tunne Kelam sanoi unionin laajentumisesta, johon liittyy maantieteen, markkinoiden ja valtioiden lukumäärän lisäksi myös tietoisuuden lisääminen, muistin kasvattaminen sekä kunnioituksen ja vastuun kasvattaminen. Jos voimme sisällyttää sen prosessiin, jota nyt juhlistamme, viittä vuotta laajentumisesta, niin olemme valmiita uusiin prosesseihin tulevaisuudessa. Jos emme onnistu siinä, niin matkasta tulee paljon vaikeampi. Paljon kiitoksia, ja toivotan onnea muistin ja myös vastuun kasvattamiseen.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavassa istuntojaksossa.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Slavi Binev (NI), kirjallinen. – (BG) Oikeus on yksi EU:n perusarvoista.

Kannatan UEN-ryhmän kollegoitani ja heidän esittämänsä päätöslauselmaa RC-B6-0165/2009 korostaen sitä, että EU on perustettu oikeusvaltioperiaatteelle, joka on yksi demokratian peruspiirteistä. Juuri se on periaate, johon parlamenttivaalien on perustuttava. Bulgariassa tapahtuvaan äänien ostamiseen liittyvä ongelma kuitenkin osoittaa täysin päinvastaista.

Sen jälkeen, kun edelliset paikallisvaalit saatettiin toistuvasti huonoon valoon äänien häpeämättömällä ostamisella, minkä takana olivat Bulgarian GERB-puolue (Bulgarian kansalliset Euroopan kehityksen puolesta), DPS-puolue (vapauksien ja oikeuksien liike) ja BSP-puolue (Bulgarian sosialistipuolue), tavallisille kansalaisille jäi se tunne, että heillä ei ollut oikeutta valita ehdokkaita. Tämän tuloksena he ovat entistä vähemmän halukkaita äänestämään uudelleen.

Nykyisestä rikoslaista ja lukuisista ilmenneistä lain rikkomisista huolimatta yhtään komission kertomuksessa mainituista henkilöistä ei ole vielääkään tuomittu näistä rikoksista, koska asiasta vastaavat valvontaviranomaiset ovat selvästi haluttomia tekemään lopun äänien ostamisesta. Bulgariassa oikeuslaitos osoittaa edelleen päättäväisyyden puutetta, ja yleisesti tunnetut rikoksentehtäjät valmistelevat jälleen vaalia edeltäviä kampanjoita samalla, kun äänensä myyneet etsivät nyt uusia ostajia, jotka tarjoavat parhaan hinnan.

Haluan korostaa, että niin kauan kuin näitä lain rikkomisia sallitaan Bulgariassa ja valtio jatkaa toimettomuuttaan tässä asiassa, rehellisiltä äänestäjiltä riistetään tosiasiaa heidän perusihmisoikeutensa, heidän oikeutensa valita. Vaadin, että parlamentti ei istu kädet ristissä tekemättä mitään.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan totalitarismiin liittyvä ongelma johtuu siitä, että yksittäisten jäsenvaltioiden kokemukset tällä alalla ovat hyvin erilaisia. Monet eurooppalaiset eivät yksinkertaisesti tiedä, millaista oli elää totalitaarisessa järjestelmässä, ja niillä, jotka eivät ymmärrä totalitarismia, on luonnollinen taipumus sivuuttaa tällaisessa järjestelmässä tehdyt rikokset ja nähdä ne sen sijaan historian tapahtumina. Kommunismeissa ja fasismeissa taisteltiin kuitenkin aktiivisesti useimpia eurooppalaisia arvoja vastaan ja niissä oltiin sen lisäksi valmiita rikkomaan kaikki eettiset periaatteet sairaiden ja turmeltuneiden ajatusten nimessä – ja kyseisissä järjestelmissä kyseisiä periaatteita todellakin rikottiin ja aiheutettiin tuskaa, kärsimystä ja kuolema miljoonille ihmisille.

Mitä enemmän eurooppalaiset tietävät totalitarismin todellisesta luonteesta sitä parempi Euroopan unionin tulevaisuudelle. Kyse ei ole miljoonien ihmisten kärsimyksen juhlimisesta. Kyse on siitä, että ymmärretään dramaattiset seuraukset, joita totalitaariset käytännöt aiheuttivat ja aiheuttavat edelleen monissa Euroopan maissa. Yhteisvastuullisuus, vapaus, myötätunto, suvaitsevaisuus, vuoropuhelu – kaikki nämä arvot näyttävät erilaiselta, jos tarkastelemme niitä totalitarismista saatujen kokemusten näkökulmasta. Muistetaan se. Totalitarismin vastaisen taistelun sankarien muistopäivä auttaisi epäilemättä lisäämään tietoa tuskallisesta menneisyydestä. Se vuorostaan auttaisi vähentämään ennakkoluuloja, rajoittamaan stereotypioita ja toivomaan, että Eurooppa ei enää koskaan koe totalitarismia.

(Istunto keskeytettiin klo 20.15 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

11. Turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistaminen internetissä (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavaksi Stavros Lambrinidisin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistamisesta internetissä (2008/2160(INI)) (A6-0103/2009)

Stavros Lambrinidis, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, elämme aikana, jolloin kaikki – hallitukset, yksityiset yritykset ja jopa rikolliset – pyrkivät hankkimaan mahdollisimman paljon sähköistä tietoa meistä – meidän yksityiselämästämme.

Erityisesti internet tarjoaa yksityiskohtia yksityiselämästämme, mitä ei voinut kuvitella muutama vuosi sitten. Samalla on selvää, että se parantaa meidän mahdollisuuksiamme käyttää perusoikeuksiamme, kuten sananvapautta, poliittisen toiminnan vapautta, tiedon- ja koulutusvapautta sekä yhdistymisvapautta.

Ei ole niinkään selvää, että meitä uhkaa vaara, että näitä samoja vapauksia loukataan internetin käytön seurauksena. Hallitukset, yksityiset yritykset tai jopa rikolliset tarkkailevat salaa sitä, mitä me teemme tai katsomme internetissä. Sitäkin vähemmän selvää on se, miten löydämme asiassa tasapainon, miten voimme säännellä internetiä siten, että voimme hyötyä siitä, mutta rajoittaa ilmeisiä vaaroja.

Pyrin mietinnössäni vastaamaan näihin kysymyksiin. Niitä ovat muun muassa seuraavat:

- ensinnäkin mietinnössä vaaditaan EU:n aloitetta maailmanlaajuisen internetiä koskevan oikeusluettelon laatimiseksi;
- toiseksi mietinnössä todetaan, että on torjuttava tehokkaalla mutta suhteellisella tavalla tietoverkkorikollisuuden vanhoja ja uusia muotoja, kuten väärän henkilöllisyyden käyttöä, sekä suojeltava tekijänoikeuksia; siinä myös muistutetaan että lainsäädännöstä ei saa seurata kaikkien kansalaisten, epäiltyjen ja muiden kuin epäiltyjen, oikean ja väärän, järjestelmällistä valvontaa, koska se olisi tietysti heidän yksityisyytensä räikeä loukkaus;
- kolmanneksi siinä kehoitetaan kansalaisten internetiin pääsyä koskevien oikeuksien alalla hallituksia varmistamaan, että kaikkein köyhimmmät kansalaiset pääsevät internetiin syrjäisillä alueilla;
- neljänneksi siinä korostetaan, että verkkolukutaidottomuus on 2000-luvun uutta lukutaidottomuutta aivan kuten luku- ja kirjoitustaidottomuus 1900-luvulla, ja että internetiin pääsy on siksi perusoikeus, jota voi verrata oikeuteen käydä koulua;
- viidenneksi siinä vaaditaan toimia käyttäjien suostumuksen rajoittamiseksi, tärkeä kysymys, jota aion nyt käsitellä.

Kysymys suostumuksesta on erittäin monimutkainen ja, jos emme ratkaise sitä nyt, se palaa ahdistelemaan meitä. Kerron teille esimerkin: parikymmentä vuotta sitten kukaan ei tiennyt mitä sanomalehteä luin; ainoastaan perheeni ja ehkä muutama ystäväni. Siksi – tämä on erityisen totta diktatuurin aikana – salainen palvelu yritti saada sen selville, jotta he voisivat tehdä minusta kansion. Sitten he voisivat sanoa, että Stavros Lambrinidis lukee sitä ja sitä sanomalehteä, joten hänen täytyy olla kommunisti tai hänen täytyy olla amerikkalaismielinen. Nykyään jätän jäljen joka kerta, kun luen sanomalehteä. Se tarkoittaa sitä, että yksityiset yritykset voivat laatia vastaavia ”kansioita”. Ne voivat laatia profiilin minusta, politiikasta johon uskon, ruokailutavoistani tai jopa terveydestäni. Tarkoittaako se, että käyn näillä Internet-sivuilla, sitä että annan yhteiskunnalle luvan palata 40 vuotta ajassa taaksepäin.

Meidän on nopeasti annettava järkevää lainsäädäntöä, jolla saavutetaan tasapaino rikollisuuden torjunnan ja oikeuksien suojelun välille sähköisellä aikakaudella. Tasapaino näyttää vaikealta saavuttaa, mutta ei ole sitä. Se voidaan löytää. Emme saa enää käsitellä kyberavaruutta aivan kuin se olisi arkielämän ulkopuolella, jotain erillistä. Se on osa elämäämme. Se tarkoittaa sitä, että kaikkia oikeuksia tai esteitä, joita sovelletaan poliisiin ja yksityisiin yrityksiin internetissä, täytyy soveltaa myös sen ulkopuolella, muuten meitä uhkaa vapauksien poistaminen turvallisuuden nimissä, ja lopulta meillä ei ole vapauksia eikä todellista turvaa.

Lopuksi haluan kiittää lämpimästi kaikkien poliittisten ryhmien varjoesittelijöitä, jotka näen täällä salissa, heidän huomattavasta tuestaan. Kiitokseni kaikille kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäsenille yksimielisestä tuesta, jota mietintö sai kaikilta poliittisilta ryhmiltä. Odotan, että se hyväksytään täysistunnossa.

Ján Figel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän yleisesti Euroopan parlamenttia sekä erityisesti Stavros Lambrinidisia tärkeästä mietinnöstä, joka antaa ajankohtaisen panoksen perusvapauksien ja turvallisuuden edistämiseen internetissä.

Samalla kun internet saa yhä enemmän painoarvoa nykyaikaisissa yhteiskunnissa ja talouksissa ja vaikuttaa moniin elämäntilanteisiin, teknisen kehityksen huima vauhti aiheuttaa merkittäviä haasteita, joihin meidän on vastattava asianmukaisesti, jos haluamme hyödyntää internetin ja tietoyhteiskunnan kaikkia mahdollisuuksia.

Jaamme erityisesti Stavros Lambrinidisin huolet, jotka koskevat henkilötietojen suojelua, joka on erityisen tärkeä internetin käyttäjille. Saanen vakuuttaa teidät siitä, että komissio on edelleen sitoutunut vahvistamaan kansalaisten perusoikeuksien ja perusvapauksien sekä erityisesti varmistamaan yksityisyyden ja henkilötietojen korkeatasoisen suojelun internetissä ja muissa yhteyksissä.

Uskon vakaasti siihen, että asianmukaisen yksityisyyden suojan tavoittelu ei ole ristiriidassa turvallisuuden lisäämisen kanssa. Kyseistä kahta tavoitetta voidaan tavoitella yhdessä ja niin pitääkin tehdä.

Internetin vakaus ja turvallisuus olivat tärkeimpiä tavoitteitamme tietoyhteiskuntaa käsittelevässä huippukokouksessa vuonna 2005, ja jatkamme näiden tavoitteiden kanssa. Kyseiset asiat esitellään pian uudessa strategiassa kriittisen tietoteknisen infrastruktuurin suojaamisesta, myös EU:n valmiuksien parantamiseksi suurimittaisen verkkohyökkäysten ja häiriöiden varalta. Kyseinen strategia sisältää toimintasuunnitelman, jossa määritellään etenemissuunnitelma internetin vakautta ja selviytymiskykyä koskevien periaatteiden ja suuntaviivojen edistämiseksi.

Strategian puitteissa kehitetään strategista yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, erityisesti tietoyhteiskuntaa koskevissa vuoropuheluissa, joiden avulla pyritään saavuttamaan maailmanlaajuinen yhteisymmärrys tällä alalla. Samaan aikaan komissio on vakuuttunut siitä, että perusvapauksien, kuten sananvapauden, kunnioittaminen internetissä on varmistettava.

Taaskaan nämä kaksi tavoitetta eivät sulje toisiaan pois. Mietinnössänne käsitellään myös mahdollisuutta kehittää maailmanlaajuisia normeja, tietosuojaa ja sananvapautta. Komissio osallistuu tietosuojaviranomaisten vuosittaisiin kokouksiin ja seuraa käynnissä olevaa työtä, joka koskee mahdollisia tulevia yksityisyyttä ja henkilötietosuojaa koskevia kansainvälisiä normeja. Olemme vahvasti sitoutuneet edistämään korkeatasoista suojaa, jota EU:n kansalaiset nauttivat tällä hetkellä.

Komissio jatkaa sananvapauden edistämistä kansainvälisillä foorumeilla. Uutta lainsäädäntöä ei pidetä tällä alalla toistaiseksi tarpeellisenä. Meillä on jo monia sitovia kansainvälisiä välineitä sananvapaudesta. Tällä hetkellä pitäisin hyödyllisenä sitä, että pohditaan huolellisesti oikeita tapoja valvoa voimassa olevaa lainsäädäntöä. Kyse on siis täytöntöönpanosta. Olisi myös autettava maailmanlaajuisia kaupallisia toimijoita määrittelemään paremmin roolinsa ja vastuunsa sananvapauden perusoikeuden edistämisessä ja vahvistamisessa internetin maailmanlaajuisessa ympäristössä.

Haluaisin lopettaa yleisellä kommentilla. Uskon, että meidän olisi käsiteltävä vakavia haasteita, joita mietinnössä tuodaan päivänvaloon, ja varmistettava, että oikeuksien ja vapauksien konkreettinen harjoittaminen ei rajoitu kohtuuttomasti vain internetiin.

Esimerkiksi, keskeinen tekijä turvallista tietoyhteiskuntaa koskevassa komission strategiassa on ollut vuodesta 2006 lähtien kokonaisvaltainen lähestymistapa, jolla varmistetaan sidosryhmien välinen koordinaatio mutta tunnustetaan myös, että jokaisella niistä on erityiset roolinsa ja velvollisuutensa. Meillä kaikilla on velvollisuutemme varmistaa, että toimintamme internetissä ei rajoita liikaa – ja mahdollisesti edistää – muiden turvallisuutta kyseisessä mediassa.

Näin ollen komissio on yhteistyön hengessä tyytyväinen mietintöön ja tukee sitä.

Manolis Mavrommatis, *kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi kiitän esittelijää Stavros Lambrinidisia tärkeästä mietinnöstä, jonka hän on laatinut, ja hänen tavoitteestaan suojella henkilötietoja. Se on periaate, jota suurin osa meistä kunnioittaa, myös minä henkilökohtaisesti.

Kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelijana katson, että internet on poikkeuksellinen foorumi kulttuurin ja tiedon levittämisessä. Muistutan siitä onnitellakseni ja kiittäakseni kulttuuri- ja koulutusvaliokunnassa olevia ystäviäni, jotka äänestivät lausuntoni puolesta.

Ihmiset kaikkialla maailmassa voivat tutustua esimerkiksi digitaalisiin museoarkistoihin, sähköisiin kirjoihin, musiikkiin ja audiovisuaaliseen materiaaliin. Valitettavasti kyberavaruuden suunnattomassa maailmassa kulttuurimateriaalia ei ole suojeltu asianmukaisesti. Piratismi tuntuu olevan enemmän sääntö kuin poikkeus, ja tekijöille aiheutuu tappioita heidän henkisen omaisuutensa laittomasta jakelusta. Heihin kuuluvat runoilijat, lauluntekijät, säveltäjät, tuottajat ja kaikki luovan työn tekijät yleensä.

On kolme asiaa, jotka edistävät piratismiin leviämistä: tekniset laitteet ja kopioinnin edulliset kustannukset, huonot taloudelliset olosuhteet ja internetin leviäminen.

Tarkistuksella 4 palautetaan kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan suositus kaikkien osapuolten oikeuksien ja vapauksien oikeudenmukaisesta tasapainosta sekä kaikkien Euroopan unionin perusoikeuskirjaan perustuvien perusoikeuksien suojelusta internetin laajan käytön yhteydessä.

Siksi tuemme kyseistä tarkistusta, jossa toistetaan se, että kaikki perusoikeudet ovat yhtä arvokkaita ja niitä on suojeltava samalla tavalla.

Nicolae Vlad Popa, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (RO) Tämä mietintö on Euroopan parlamentin jäsenten yhteistyön tulosta. Siksi kiitän kollegoitani, erityisesti Stavros Lambrinidisia, sekä Urszula Gacekia, Alexander Alvaroa, Inger Segelströmiä ja Manolis Mavrommatisia, joiden kanssa minulla oli ilo työskennellä, siis varjoesittelijänä.

Katson, että mietinnössä käsitellään tärkeimpiä kysymyksiä, jotka liittyvät turvallisuuden ja perusihmisoikeuksien vahvistamiseen internetissä. Viittaan erityisissä voimassa olevissa asetuksissa säädettyjen oikeuksien suojeluun, mukaan luettuna niiden digitaaliset näkökohdat, sekä uusien periaatteiden tunnustamiseen ja kehittämiseen internetin valvomiseksi.

Tekstissä on hyvä tasapaino sananvapauden ja yksityisyyden suojelun sekä verkkorikollisuuden torjuntaa koskevan tarpeen välillä. Siinä korostetaan myös erittäin ongelmallista internetin liiallista valvontaa, joka voi muuttua uudenlaiseksi sensuuriksi.

Mietinnössä käsitellään myös internetin koulutusnäkökohtaa, verkko-oppimista, sähköisen identiteetin määrittelyä ja käyttäjien oikeuksia sisältöön, jota he ovat tuottaneet internetiin, sekä henkilökohtaisten tietojen suojelua siinä mielessä, että käyttäjille tarjotaan mahdollisuus poistaa itse tuottamansa sisältö pysyvästi.

Nämä ovat arkoja aiheita nykyisessä tilanteessa, jossa sosiaalisilla verkkosivustoilla käy yhä enemmän nuoria, mutta ei pelkää nuoria. Siksi olen täysin vakuuttuneena kehottanut kollegoitani äänestämään mietinnön puolesta.

Inger Segelström, PSE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, aloitan kiittämällä Stavros Lambrinidisia ja kaikkia muita kansalaisoikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäseniä, jotka ovat tehneet tästä niin rakentavan ja huolellisesti harkitun mietinnön. Kiitän myös tuesta, jota olen saanut tarkistuksilleni. Sillä tuetaan nimenomaan käyttäjien ja kuluttajien oikeuksien vahvistamista.

Osa, joka koskee tekniikan soveltamista – esimerkiksi internetin valvontaa – on erittäin tärkeä. On hyvä, että Euroopan parlamentti korostaa nyt sitä, että kansalaisten yksityisyys ja ihmisoikeudet asetetaan etusijalle.

Mietinnössä tehdään selväksi, että internet-liikennettä voidaan valvoa vain silloin, kun epäillään rikosta, ja osana oikeuden päätöksellä käynnistettyä oikeusprosessia. Siitä tulee tärkeä perusta kansalaisoikeuksien valvonnalle. Mietinnössä esitellään tarpeellisia toimia viime hetkellä.

Olen yllättynyt Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän tarkistuksista. Kyseiset ehdotukset heikentävät kansalaisoikeuksia ja kansalaisten yksityisyyttä. Ryhmät eivät ole tarkastelleet kriittisesti myöskään sitä, mitä tekninen kehitys voi aiheuttaa, jos emme kiinnitä siihen huomiota.

Luonnollisesti on torjuttava internet-rikoksia ja rikoksia, joissa lapsia ja nuoria käytetään hyväksi. Tässä yhteydessä keskeisiä kysymyksiä on kuitenkin esimerkiksi se, että Ruotsin konservatiivinen hallitus on antanut niin sanotun FRA-lain, jossa säädetään sellaisten kansalaisten tarkkailusta, jotka eivät ole rikollisia ja joita ei ole tuomittu rikoksesta, kun sen sijaan kansalaisten pitäisi tarkkailla meitä. Mietinnössä arvostellaan voimakkaasti Ruotsin konservatiivista hallitusta, joka on uhmannut kaikkea arvostelua ja säättänyt kyseisen FRA-lain Ruotsissa. Ruotsin viranomaisilla on nyt oikeus tarkkailla internet-liikennettä ilman rikosepäilyä tai uhkaa kansalaisille tai yhteiskunnalle.

Huomisen päätöksen jälkeen oletan, että Ruotsin hallitus harkitsee asiaa uudelleen ja varmistaa sen, että lakia muutetaan. Muuten se joutuu vastakkain Euroopan parlamentin ja EU:n 27 jäsenvaltion valitsemien edustajien kanssa.

Alexander Alvaro, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, onnittelen aluksi Stavros Lambrinidisia hyvin tehdystä työstä. Hän otti kaikki varjoesittelijät hyvin mukaan mietinnön laatimisen ja teki parhaansa päästäkseen kompromisseihin.

Tämä mietintö, jossa käsitellään tietoyhteiskuntaa koskevia tärkeitä kysymyksiä, on tärkeä askel kohti internetiä, jolla taataan kansalaisten turvallisuus ja heidän perusvapautensa. Vapauden ja turvallisuuden rajat eivät pääty virtuaalimaailman rajoille. Esittelijä on ottanut mietinnössään huomioon verkkorikollisuuden, lapsipornografian, väärän henkilöllisyyden käytön ja petosten sekä tekijänoikeusrikkomusten torjunnan. Hän on yrittänyt ottaa mukaan Europolin ja tehdä selväksi, että nykyisiä fyysisen maailman lakeja on sovellettava myös virtuaalimaailmaan.

Samaan aikaan esittelijä on onnistunut löytämään tasapainon kansalaisoikeuksien ja sananvapauden suojelun, tietosuojan ja internetissä olevien tietojen poistamisen välillä. Tähän mennessä internet ei ole unohtanut mitään. Jotkut meistä voivat olla iloisia siitä, että internetiä ei ollut olemassa, kun olimme 13-, 14-, 15- tai 16-vuotiaita ja teimme nuoruuden syntejä, joita emme nyt haluaisi löytää nyt YouTubesta tai Facebookista.

Esittelijä on korostanut tiedonsaannin ja, mikä vielä tärkeämpää, internetiin pääsyn tarvetta ja tekijänoikeuksien kunnioittamista. Tiedän hyvin, että monien parlamentin jäsenten mielestä mietinnössä ei mennä tarpeeksi pitkälle tekijänoikeuksien suojelussa. Kehitetään sitä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevan direktiivin yhteydessä ja korostetaan kyseisiä seikkoja siinä direktiivissä.

Tässä mietinnössä tehdään selväksi, että internetin sensuroiminen tai verkkoon pääsyn estäminen, mitä suunnitellaan tai toteutetaan jo joissakin unionin jäsenvaltioissa, eivät sovellu valistuneeseen yhteiskuntaamme, ja mietinnössä tehdään selväksi myös se, että Euroopan unioni ei seuraa totalitaaristen valtioiden esimerkkiä ja katkaise kansalaistensa tiedonsaantia tai syötä heille tietoa sen mukaan mitä heidän tarvitsee tietää.

Olen tyytyväinen siihen, että meillä on tässä tasapainoinen mietintö, jossa otetaan huomioon tietoyhteiskunnan vaatimukset, ja olisin tyytyväinen, jos oma ryhmäni ja muut ryhmät antaisivat sille huomenna mahdollisimman laajan tuen, niin että voimme kehittää internetiä yhteiskunnan etujen mukaisesti.

Roberta Angelilli, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, muut parlamentin jäsenet ovat jo sanoneet sen, mutta haluaisin toistaa, että internetiä ei pitäisi kriminalisoida tai sensuroida, koska se tarjoaa viestintä-, sosialisatio- ja tiedotusmahdollisuuksia, mutta on olemassa tarve laatia maailmanlaajuinen strategia verkkorikollisuuden torjumiseksi.

Erityisesti meidän on suojeltava lapsia ja kerrottava vanhemmille ja opettajille internetin uusista potentiaalisista vaaroista. Nämä ovat tavoitteita, joita EU:n on tavoiteltava tehokkaasti, ja onnittelen esittelijää hyvin tehdystä työstä.

Huolimatta jäsenvaltioiden lainsäädännön rangaistuksista ja suhteellisen korkeatasoisesta suojelusta verkkohyväksikäyttöä, lasten seksuaalista hyväksikäyttöä ja lapsipornografiaa vastaan lastensuojelun normia on nostettava edelleen, erityisesti siksi, että uutta teknologiaa, erityisesti internetiä, kehitetään jatkuvasti ja pedofiilit käyttävät uusia muotoja lasten valmistelemiseksi verkossa hyväksikäyttöön.

Juuri siitä syystä päätin jättää mietintöön tarkistuksen, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan tarkistamaan alaikäisten internetin käyttöä koskevaa lainsäädäntöä, erityisesti tekemällä lasten hyväksikäyttöön valmistelusta (*grooming*) rikos, kuten lokakuussa 2007 tehdyssä Euroopan neuvoston yleissopimuksessa lasten suojelemiseksi seksuaaliselta riistolta ja hyväksikäytöltä määritellään.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitän Stavros Lambrinidisia erittäin paljon siitä, että hän on onnistunut ottamaan huomioon internetin turvallisuuden ja samalla suojelemaan ja kunnioittamaan korvaamattomia perusoikeuksia. Oletan, että perusoikeuksien suojeleminen tässä mietinnössä saa tukea myös sitten, kun teemme päätöksen televiestintäpaketista. On olemassa selvä yhteys tämän mietinnön ja televiestintäpaketin välillä. Toivon, että pääsemme myös sitten sopuun siitä, että on tärkeää suojella kansalaisoikeuksia.

Kuten useat parlamentin jäsenet ovat jo todenneet, internet on tuonut mukanaan paljon uusia mahdollisuuksia sananvapaudelle. Kansalaiset, jotka eivät normaalisti pääse suurten tiedotusvälineiden keskustelufoorumille, voivat ajaa mielipiteitä ja asioita. Internet on mielipiteenvaihdon uusi areena, ja sitä tarvitaan kipeästi poliittiseen mobilisointiin. Se tarjoaa kansalaisille enemmän mahdollisuuksia valvoa päätöksentekijöitä. Tärkeää on se, että kansalaisilla itsellään on mahdollisuus valvoa lainsäätäjiä ja muita vallanpitäjiä. Internet on lisännyt tiedon määrää. Ennen kaikkea meillä on mahdollisuus vaihtoon ja yhteyksien luomiseen eri kulttuureista tuleviin ihmisiin ja maailman eri osiin.

Kun keskustelemme tästä asiasta, on tärkeää varmistaa myös se, että meillä on todellinen sananvapaus ja takuut sensuuria ja mielipiteiden, tiedon ja mielipiteenmuodostuksen rajoittamista vastaan. Perusihmisoikeudet, sananvapaus ja yksityisyys ovat demokratian tärkeitä osatekijöitä, ja niitä on aina suojeltava ja kunnioitettava. Internet on siten tärkeä tekijä demokraattisessa yhteiskunnassamme, ja sellaisena sen pitäisi pysyäkin.

Haluaisin siksi äänestää tarkistusta 5 vastaan. Sillä pyritään poistamaan teksti ”varmistetaan, että kiistanalaisten poliittisten mielipiteiden ilmaisemisesta internetissä ei panna vireille rikosoikeudenkäyntiä”. Jos tämä tarkistus menee läpi, se on takaisku demokratialle. Kuka päättää, mitkä ovat kiistanalaisia poliittisia mielipiteitä? On demokraattinen oikeus voida ilmaista erilaisia poliittisia näkemyksiä.

Internetin käyttäjien oikeus voida poistaa internet-sivustoilta pysyvästi henkilökohtaisia tietoja on myös tärkeä. Tietysti meidän on torjuttava internet-rikoksia, niin kuin kaikkia muitakin rikoksia, mutta myös se on tehtävä oikeudellisesta varmallalla tavalla rikoslain mukaisesti, niin kuin muuntutyypisten rikosten tapauksessa.

Lapsiin kohdistuvat internet-rikokset ovat erityisen vakavia. Tässä suhteessa noudatamme Euroopan neuvoston yleissopimusta lasten suojelemiseksi seksuaaliselta riistolta ja hyväksikäytöltä. Rikokset kohdistuvat muihinkin ryhmiin. Ajattelen erityisesti naisia, jotka ovat joutuneet seksiorjakaupan uhreiksi. Seksiala käyttää nykyään internetiä ja seksuaalista väkivaltaa, josta monet naiset ja lapset kärsivät. Tässä yhteydessä haluaisin muistuttaa kollegoitani siitä, että he voivat tukea kirjallista kannanottoa, jolla pyritään lopettamaan kyseinen väkivalta, ja se on kirjallinen kannanotto N:o 94.

Lopuksi haluaisin mainita vaaran, jonka olemme nähneet niin kutsutussa terrorismin vastaisessa sodassa. Se on toisinaan johtanut kohtuuttomiin hallituksen asettamiin rajoituksiin sananvapauden ja yksittäisten henkilöiden yksityisyyden alalla. Kyseiset rajoitukset ovat aiheuttaneet kansalaisille turvallisuusriskin. Eri maiden turvallisuuspalvelut ovat vaihtaneet henkilötietoja, jotka he ovat saaneet valvomalla internetiä. Se on vaarantanut ihmishenkiä, esimerkiksi kun jonkun on täytynyt paeta kotimaastaan poliittisen vainon takia. Kehotan teitä antamaan tukenne tälle mietinnölle huomenna.

Hélène Goudin, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, ihmettelen joka päivä sitä, miten fantastinen väline internet on, mutta vaikka EU väittäisi sitä kuinka paljon, maailmanlaajuinen tietokoneverkko ei ole eurooppalainen. Ajatus, että Brysselistä tai Strasbourgista annettu asetus voisi muuttaa sen, on aika uskomaton ja kaukana todellisuudesta. Voi olla perustelua väittää, että EU on väärä foorumi sentyyppisen ongelman ratkaisemiseen, jota mietinnössä korostetaan. Haluaisin antaa teille pari esimerkkiä. Mietinnössä verrataan internetin käyttöoikeutta oikeuteen käydä koulua. Se on aika uskalias väite, kun tiedämme, että oikeus tai mahdollisuus käydä koulua ei ole itsestään selvä monissa EU:n jäsenvaltioissa.

Yksilön oikeuksien suojeleminen ja edistäminen internetissä ja tasapaino, joka olisi löydettävä yksityisyyden ja turvallisuuden välillä, ovat erittäin tärkeitä, mutta nekaan eivät ole asioita, jotka pitäisi ratkaista EU:ssa. Kyse on kansainvälisestä ongelmasta, jota on käsiteltävä ensisijaisesti kansainvälisellä tasolla.

Toinen sydäntäni lähellä oleva asia on tiedostojen jakaminen. Siinä meitä kehoitetaan soveltamaan yhteistä rikosoikeudellisia toimia tekijänoikeuksien suojelemiseksi. Uskon vakaasti siihen, että jäsenvaltioiden olisi päätettävä, mikä on rikos ja mitä seuraamuksia siitä on? Ei voida hyväksyä sitä, että EU noudattaa täysin musiikki- ja elokuvateollisuuden linjaa, varsinkaan siksi, että yritämme kriminalisoida kokonaisen sukupolven.

Lopuksi haluaisin sanoa, että on vaikeaa antaa lainsäädäntöä tällä alalla, koska teknologia muuttuu paljon nopeammin kuin politiikka.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää siitä, että hän on hyväksynyt ehdotukseni, jolla tietokoneohjelmistojen valmistajia kannustetaan ryhtymään lisätoimiin pääsyn estämiseksi pornografisille ja väkivaltaisille verkkosivustoille.

Tämä on erityinen huolenaihe vanhemmille. On tosiasia, että lapset osaavat käyttää tietokoneita paremmin kuin me. Vanhemmilla saattaa olla aavistus siitä, että he voivat aktivoida suodattimia internet-selaimissa, mutta se vaatii hiukan tietoa selainohjelmista sekä tietoista päästöstä aktivoida järjestelmä.

Jos suodatin on ”päällä” oletusasetuksena, on todennäköistä, että paljon useampia lapsia – myös kaikkein nuorimpia, jotka käyttävät internetiä yhä enemmän ilman valvontaa – voidaan suojella ajautumasta tahattomasti sivuille, joilla on heihin vahingollinen vaikutus. Vetoan valmistajiin, jotta ne vastaavat ehdotukseemme. Heidän ei pitäisi nähdä sitä määräyksenä tai rajoituksena vaan pikemminkin markkinointimahdollisuutena. Jos voisin valita kahdesta vastaavasta tietokoneesta ja näkisin toisessa lapsiystävällinen-merkin, joka vahvistaa että suodattimet on esiasennettu, valitsisin vanhempana kyseisen tuotteen. Aikanaan tällaisen valinnan tekevät vanhemmat varmistaisivat sen, että siitä tulee alan normi. Toivon todellakin, että pääsemme siihen alan yhteistyön avulla.

Alin Lucian Antochi (PSE). – (RO) Internet on nyt saavuttanut uuden vaiheen, jossa sitä ei pidetä vain elintärkeänä liike-elämän välineenä vaan myös erilaisten mielipiteiden maailmanlaajuisena foorumina.

Tämä kehitys on kuitenkin herättänyt ristiriitaisia asenteita. Toisaalta internet tarjoaa edelleen huikeita mahdollisuuksia ja jouduttaa koulutuksen, kulttuurin, talouden ja yhteiskunnan kehitystä, ja toisaalta sitä pidetään foorumina, jota voidaan käyttää väkivaltaisen käyttäytymisen edistämiseen, mikä vaikuttaa ihmisten vapauteen ja turvallisuuteen.

Sen lisäksi, maailmanlaajuisen luonteensa takia internet uhkaa myös yksityisyyttä, koska kansalaisten internet-toimintaa valvotaan usein. Valvojina toimivat hallitukset, poliisiviranomaiset, yritykset ja jopa rikolliset ja terroristit, mikä voi johtaa jopa väärän henkilöllisyyden käyttöön.

Tässä tilanteessa on määriteltävä oikeudellinen linja, jossa erotetaan toisistaan kansalaisten turvallisuuden ja perusvapauksien suojeleminen internetissä sekä eri viranomaisien suorittama rajoittamaton kansalaisten valvonta, niin että lainsäädännöstä tulee tehokasta muttei liiallista rikollisuuden vastaisissa toimissa. Siksi on määriteltävä tietosuojan, turvallisuuden ja sananvapauden maailmanlaajuiset normit internet-operaattorien ja -käyttäjien jatkuvalla yhteistyöllä.

On myös tärkeää, ja tässä suhteessa tuen täysin esittelijää, etsiä ja antaa rajat käyttäjiltä pyydettyille luvulle, riippumatta siitä ovatko pyytäjänä hallitukset vai yksityiset yritykset, mikä tarkoittaa yksityisyydestä luopumista tiettyjä internet-palveluja tai etuoikeuksia vastaan.

Arvoisa puhemies, lopuksi totean, että jäsenvaltioiden olisi pyrittävä muokkaamaan kansallinen lainsäädäntö sellaiseksi, että sillä suojellaan perusoikeuksia internetissä, koska se voi edistää myös yhteisen strategian laatimista verkkorikollisuuden tai terrorismin torjumiseksi.

Haluan onnitella Stavros Lambrinidis ja koko ryhmää, joka on osallistunut mietinnön laatimiseen.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, onnittelen muiden tavoin esittelijää, joka on laatinut erinomaisen mietinnön. Haluaisin käsitellä lyhyesti muutamaa seikkaa.

Ensinnäkin olemme viime vuosina nähneet yritysten ja hallitusten suorittaman henkilötietojen kokoamisen lisääntyvän todella nopeasti. Hallitukset käyttävät yritysten tietokantoja, mutta ensimmäiseen ja kolmanteen pilariin sovelletaan vieläkin eri suojatasoja, mitä pidän erittäin huolestuttavana.

Toinen seikka – ja olen tyytyväinen että sitä koskeva tarkistukseni on hyväksytty – on se, että myös rikolliset käyttävät tietysti hyväkseen internetiä kaikin tavoin. Väärän henkilöllisyyden käyttö kasvaa hälyttävää vauhtia, ja niinpä meidän on pyydettävä Euroopan komissiota luomaan yhteyspiste tällaisen väärinkäytön varalle – tiedonvaihdon lisäksi myös uhrien hyväksi.

Kolmanneksi, maailmanlaajuiset normit ovat todellakin välttämättömiä. Myös tätä asiaa käsitellään, mutta tällaiset normit on laadittava avoimessa demokraattisessa prosessissa eikä siten, että Euroopan komission virkamiehet neuvottelevat Yhdysvaltojen virkamiesten kanssa.

Lopuksi, vaikka Euroopan komissio käyttää usein kauniita sanoja vapaudesta ja kansalaisoikeuksista, olen huomannut, että komission jäsen Frattinin johdolla ja myös neuvoston avulla viime vuosina on toteutettu lukuisia toimia, joiden avulla kansalaisia voidaan vakoilla kellon ympäri ja rajoittaa heidän vapauksiaan. On korkea aika arvioida, mitä on tapahtunut ja millaisia seurauksia on aiheutettu. Siksi haluan lopettaa antamalla komissiolle ehdotuksen: kehottaisin nimittämään tulevilla vaalikaudella erityisen komission jäsenen vastaamaan kansalaisoikeuksista ja -vapauksista.

Puhemies. – (EN) Annoin Sophia in't Veldille hieman lisää aikaa, koska hänellä on Twitterissä 400 seuraajaa. Minulla on vain yhdeksän. Nyt 450.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, puhun kollegamme Jacques Toubonin puolesta.

Aluksi kiitän Nicolae Vlad Popaa, joka on tehnyt erinomaista työtä yrittäessään saavuttaa kompromissin, jonka kaikki voivat hyväksyä, huolimatta joidenkin Euroopan parlamentin sosialistiryhmän ja Verts/ALE-ryhmän jäsenten omaksumista äärimmäisistä kannoista.

Mietinnössä käsitellään tärkeää kysymystä, miten löytää internetissä tasapaino turvallisuuden ja perusvapauksien välillä. Vaikka uusi teknologia merkitsee monille samaa kuin edistys ja mahdollisuudet, se ei ole riskiton. On esimerkiksi välttämätöntä taata sanan- ja tiedonvapaus tässä uudessa mediassa, samalla kun varmistetaan, että kunnioitetaan muita perusvapauksia, kuten ihmisten yksityiselämän ja henkilötietojen sekä tekijänoikeuksien suojelua.

Esittelijä Stavros Lambrinidis, joka on tehnyt erinomaista työtä, on ottanut huomioon uudentyyppiset internet-rikokset ja niiden aiheuttamat erityisesti lapsiin kohdistuvat vaarat. Valitettavasti mietintö jää epäselväksi ja jopa vaaralliseksi muissa kohdissa.

Ruth Hieronymin, Manolis Mavrommatisin ja Jacques Toubonin jättämien tarkistusten tavoitteena on tehdä selväksi, että perusvapauksiin kohdistuvia hyökkäyksiä ei pitäisi tukea sanan- ja tiedonvapauden nimessä.

Jäsenvaltioiden ja internet-operaattorien pitäisi jättää hieman liikkumavaraa niin, että ne voivat löytää parhaat ratkaisut sen varmistamiseen, että toisten oikeudet eivät estä toisten oikeuksien käyttöä. Lakeja on sovellettava internetiin samoin kuin kaikkeen muuhun. Internet ei voi olla virtuaaliavaruus, jossa sallitaan teko, joka on todellisuudessa rikos ja jota suojelee vain teknologia ja tapa, jolla sitä käytetään. Kyseessä on demokraattisten yhteiskuntiemme oikeusvaltioperiaate.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, onnittelen kollegaani ja ystävääni Stavros Lambrinidisia mietinnöstä, jonka hän on laatinut, ja myös varsin tasapainoisesta suullisesta selityksestä siitä, mihin hän mietinnöllä pyrkii.

Olen tuonut mukani kirjan, joka on *Sopimus Euroopan perustuslaista*. 90 prosenttia Espanjan äänestäjistä ja suurin osa niiden valtioiden kansallisista parlamenteista, joita Euroopan parlamentin jäsenet edustavat, on hyväksynyt sopimuksen.

Sopimus ei tullut voimaan tiettyjen poliittisten vaikeuksien takia, mutta teksti on keskeinen, koska se sisältää – ja henkilökohtaisesti pidän sitä äänestäjien antamana mandaattina – Euroopan unionin perusoikeuskirjan. Katson, että perusoikeuskirjaan on koottu Lambrinidisin mietinnössä esitetyt periaatteet.

Ensinnäkin internet on vapauden, nykyaikaisuuden ja yhtäläisten mahdollisuuksien alue, jossa ihmiset kommunikoivat ja seurustelevat toistensa kanssa ja vaihtavat tietoja ja ajatuksia. Kyseinen oikeus on tunnustettu Euroopan perustuslakia koskevan sopimuksen II-71 artiklassa.

Toiseksi internetin pitäisi suojella vapautta ja tietoyhteiskunnan kehitystä tavalla, jossa kunnioitetaan tekijänoikeuksia ja käyttäjien yksityisyyttä. Tekijänoikeus ja käyttäjien yksityisyyttä koskeva oikeus tunnustetaan erityisesti Euroopan perustuslakiluonnoksen II-77 artiklassa.

Kolmanneksi meidän on haettava oikeaa tasapainoa oikeuksien suojelun, tarjotun sisällön ja internetin digitaalisen sisällön laillisten markkinoiden edistämisen sekä verkossa uusille yrityksille avoimen kehityksen välillä. Meidän on käsiteltävä myös henkilötietojen suojelua, joka tunnustetaan perustuslakiluonnoksen II-68 artiklassa.

Siten katson, että Lambrinidisin mietinnössä käsitellään kaikkia näitä kysymyksiä. On selvää, ettei siinä käsitellä yksityiskohtaisesti olosuhteita, vaatimuksia, seurauksia ja seuraamuksia, joita internetin väärinkäyttö aiheuttaa, mutta katson, että ne kuuluisivat lainsäädäntöasiakirjaan, emmekä me nyt keskustele sellaisesta.

Claire Gibault (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, taiteilijana olen surullinen, olen järkyttynyt kulttuurialan vähäisestä kiinnostuksesta Lambrinidisin mietintöön.

Korostaisin sitä, että meidän on aina suojeltava yksilön oikeuksia kokonaisuudessaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti ja taattava kaikkien osapuolten oikeudet ja vapaudet. Tietoyhteiskunta on yhä tärkeämpi talouden ala mutta myös merkittävä innovoinnin ja luovuuden lähde, joka tukee nykyaikaista taloutta.

Se tarkoittaa muun muassa sitä, että on taattava monipuolinen kulttuuri ja koulutus kaikille yhteisön lainsäädännön puitteissa ja että on tunnustettava asianmukaisesti tekijöiden ja esiintyjien taiteellisen työn arvo, digitaalinen talous mukaan luettuna. Tällainen tunnustus tarkoittaa kuitenkin heidän palkitsemistaan kaikista tavoista, joilla heidän taiteellista panostaan käytetään, jotta he voivat elää ammatistaan ja ovat täysin vapaita omistautumaan sille.

Tässä yhteydessä tekijänoikeuksia ei saa nähdä esteenä vaan luovan toiminnan edistäjänä, erityisesti kehittyvien uusien verkkopalvelujen yhteydessä.

Toisaalta katson, että jopa internetissä rasitisesta, vihaa lietsovasta tai revisionistisesta keskustelusta on nostettava syyte. Sananvapautta on käytettävä vastuullisesti. On löydettävä oikea tasapaino internetiin pääsyn, yksityisyyden kunnioittamisen ja tekijänoikeuksien suojelun välillä. Siksi kehotan teitä, hyvät parlamentin jäsenet, hyväksymään tarkistukseni 2 ja 6.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, meille on tullut melkein tavaksi käsitellä jokaisessa täysistunnossa internetiä koskeva mietintö. Se on hyvä asia, koska se antaa jäsenvaltioille ja Euroopan unionille mahdollisuuden käsitellä tehokkaasti ajankohtaisia kysymyksiä, jotka liittyvät internetin

käyttöön. Onnittelen hyvää ystävääni Stavros Lambrinidisia siitä, että hän hyväksyi laajaan mietintöönsä parlamentin jäsenten tarkistuksia, joilla lisättiin useita uusia näkökohtia käsiteltävänä olevaan asiaan.

Viime kerralla parlamentti tutki kysymyksiä, jotka liittyvät internetin videopelien ja alaikäisiin kohdistuviin vaaroihin sekä alaikäisille turvallista internetiä koskeviin Euroopan unionin rahoitusmekanismeihin. Tämän päivän keskustelu on vakuuttanut minut entistä enemmän siitä, että lopullisessa analyysissä on kyse lainsäädännöllisestä lähestymistavasta.

Siksi katson, että ainoa asia, jota meidän pitäisi vaatia, on lainsäädännön tasolla tehtävä tutkimus moninaisista ongelmista, joita internetin käytöstä aiheutuu. Mietintö on siksi hyödyllinen luettelona, joka oikeudellisten asiantuntijoiden on tutkittava perusteellisesti. Heidän on sitten toteutettava tutkimustyö, joka antaa mietinnössä mainituille eri sidosryhmille välineet antaa lainsäädäntöä, jolla turvataan demokraattisesti oikeusvaltioperiaate internetin käytössä. Emme luonnollisestikaan voi puhua demokratiasta, kun kaikilla kansalaisilla ei ole taloudellisesta asemasta riippumatta oikeutta käyttää internetiä. Tilanne ei ole nyt sellainen, mutta toivomme, että jonain päivänä se tulee olemaan.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Hyvät parlamentin jäsenet, voitteko kuvitella elämää ilman internetiä? Minä en enää voi. Tulen virosta, joka on johtava maa maailmassa internetin saatavuuden alalla. Siksi meillä on ehkä enemmän kokemuksia internetin vaaroista, verkkohyökkäyksistä, jotka kohdistettiin maahamme kaksi vuotta sitten, niin että kansainvälisten tutkimusten mukaan lapsemme ovat joutuneet verkkoahdistelun uhriksi enemmän kuin monien muiden maiden lapset.

Euroopan parlamentti on viime vuosina antamallaan monilla mietinnöillä itse asiassa hakenut vastausta kysymykseen ”mikä on internet”? Nyt ajankohtaisempi kysymys olisi se, onko internetin maailma erillinen tila, ikään kuin virtuaalimaailma, joka ei ole osa tosielämää, vai onko se osa julkisuutta. Myös tätä kysymystä Stavros Lambrinidis käsittelee mietinnössään, jossa hän toteaa, että tärkein tehtävämme on löytää sopiva tasapaino yksityisyyden ja turvallisuuden välillä.

Sananvapaus otetaan puheeksi aina, kun internetin vapauden rajoittaminen mainitaan – sananvapaus on oikeus levittää tietoa, mielipiteitä, vakaumuksia ja muuta tietoa, mutta siihen liittyy myös vastuu. Haluan kiittää esittelijää ja toivon, että jaksamme kaikki etsiä vastauksen seuraavaan kysymykseen: mikä on internet; voidaanko sitä säännellä, ja jos voidaan niin miten? Koska internet on yksi globalisaation selvimpiä merkkejä, meidän on lähestyttävä sitä kansainvälisesti.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Hyvät parlamentin jäsenet, mietinnön sisältö vastaa täysin otsikkoa. Siinä käsitellään Euroopan unionin perusoikeuskirjaa ja Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimusta lapsen oikeuksista ja pyritään suojelemaan lapsia rikoksilta. Onnittelut esittelijälle.

Internet on maailma, jossa esiintyy asioita, joita ole nimenomaisesti määritelty oikeuksien ja vapauksien rikkomisiksi tai rikoksiksi niitä vastaan. Ilmaisumahdollisuudet, tiedonhaku ja sosiaaliset kontaktit korvataan usein niiden täydellisellä vastakohdalla. Internet tarjoaa hedelmällisen maaperän säännösten kiertämiselle ja rajoittamattomalle ilmaisunvapaudelle.

Olosuhteissa, jotka tarjoavat anonymiteettiä ilman valvontaa, tuloksena on vastuunpakoilu kielellisten termien valinnassa ja käytössä. Kyseiset termit sisältävät usein slangia, kyynisyyttä ja jopa karkeuksia. Niistä kehittyi epäluottamuksen ja vihan kieli, joka siirtyy jokapäiväiseen käyttöön. Sitä matkitaan ja se antaa mallin tietyille asenteille.

Tällainen kieli ei edistä lapsen henkistä ja moraalista hyvinvointia eikä johda kulttuuriin ja arvoihin. Siksi olen kiinnittänyt huomioni siihen, että tarvitaan erillistä analyysia internetissä käytetystä kielestä ja sen vaikutuksesta lapsen henkilökohtaiseen kehitykseen.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen yksi niistä, jotka haluaisivat varmistaa internetin vapauden jatkumisen. Internetin perustajilla oli vankka usko ihmiskunnan perustavanlaatuihin hyvytyteen, ja minä jaan sen uskon. Valitettavasti kohtaamme hyvin usein internetissä, aivan kuten kaikissa yhteiskunnissa, sen ikävän tosiasian, että tarvitaan säännöksiä varmistamaan myös niiden suojelu, jotka eivät pysty puolustautumaan. Henkilökohtainen turvallisuus on perusoikeus, aivan kuten oikeus sanan- ja ilmaisunvapauteen.

Inhottavuudet, kuten lapsipornografia ja pedofilia, ja internet-petokset on lopetettava. Emme voi hyväksyä kaikenlaisia internetissä liikkuvia saalistajia, ja samalla kun keskustelemme tästä erittäin kiinnostavasta aiheesta, haluaisin kiinnittää huomionne paljon vähemmän keskusteltuun asiaan: internet on täynnä myös sivustoja, joissa lietsotaan vihaa, väkivaltaa ja suvaitsemattomuutta kaikenlaisia vähemmistöjä vastaan,

mukaan luettuna etniset vähemmistöt. Se on internetin osa-alue, joka vaatii huomiota. Meidän on varmistettava, että myös vähemmistöt tuntevat olevansa suojeltuja. Ei voida hyväksyä sitä, että monet ääriyhmät käyttävät internetiä vihan ja muukalaisvihan lietsomiseen.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomiota internetiin liittyviin useisiin ongelmiin.

Ensinnäkin haluan viitata henkilötietojen ja luottamuksellisuuden suojeluun sähköisessä äänestyksessä, joka antaa vammaisille henkilöille mahdollisuuden käyttää kansalaisoikeuksiaan. Toiseksi haluaisin mainita tekijänoikeuksien suojelun sikäli, kun se koskee taiteellista materiaalia, jota voidaan helposti levittää internetissä. Seuraava asia koskee lasten suojelua haitalliselta sisällöltä, kuten väkivaltakohtauksilta ja pornografialta, asianmukaisilla suodattimilla ja kouluttamalla vanhempia. Neljäntenä on ongelma, joka koskee lasten suojelemista pedofiileilta ja sieppaajilta sekä mahdollisuutta jäljittää rikolliset käyttämällä jälkiä, joita he ovat jättäneet internetiin, kuten pedofiilin osoite, tai rikoksista matkapuhelimella tehtyjä tallenteita, jotka on siirretty internetiin. Jos erään nuoren miehen Saksassa antamia lausuntoja ei olisi jätetty huomiotta, hänen uhrinsa, eli oppilaat ja opettajat jotka hän ampui, olisivat vielä elossa. Seuraava kysymys, joka on itse asiassa kaikkein tärkein, koskee sananvapauden kunnioittamista, ja tässä suhteessa lakia olisi noudatettava aivan yhtä lailla kuin kaikilla muilla aloilla. Jotkut näistä ongelmista vaativat uusia teknisiä ratkaisuja. Onnittelten esittelijää.

Ján Figel', komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia puhujia sitoutuneista ja mielenkiintoisista puheenvuoroista. Haluan vain lisätä kaksi asiaa siihen, mitä sanoin alussa. Jaamme esimerkiksi huolet, jotka koskevat tekijänoikeuksia ja niitä koskevaa tasapainoista lähestymistapaa. Se on tärkeää tietoyhteiskunnan yleiselle kehitykselle. Kyseisten tekijänoikeuksien valvonta on tasapainotettava asianmukaisesti perusvapauksien tai -oikeuksien kanssa. Viimeksi mainitut on lueteltu mietinnössä, mukaan luettuna oikeus yksityisyyteen, henkilötietojen suojelu ja oikeus osallistua tietoyhteiskuntaan.

Monet teistä mainitsivat lapset – alaikäiset – niiden suojelun, jotka todennäköisimmin kohtaavat nämä haasteet, ja he istuvat tietokoneen ääressä joka päivä. Tässäkin asiassa suosittelen yhteistyötä ja kutsun kumppanit, jäsenvaltiot ja toimielimet tekemään yhteistyötä Safer Internet -ohjelmassa vuosina 2009–2013. Ohjelmalle on varattu huomattava talousarvio. On jo ryhdytty toimiin, jotka koskevat kohtuutonta tai laitonta sisältöä sekä haitallista käyttäytymistä, kuten lasten hyväksikäytön valmistelu tai kiusaaminen, jotka on mainittu.

On monia avoimia kysymyksiä, mutta kannatan sitoumuksia koskevan vakavan politiikan täytäntöönpanoa kansallisesti ja kansainvälisesti. Meillä on direktiivi yksityisyydestä ja sähköisestä viestinnästä, paljon konkreettisia toimia tai toimintasuunnitelmia, eurooppalainen ohjelma kriittisen infrastruktuurin suojelusta. Siksi sanoin, että emme tarvitse lisää lainsäädäntöä vaan pikemminkin asianmukaista täytäntöönpanoa, ja sitten tietysti lisäkehitystä. Joku mainitsikin jo televiestintäpaketin. Eilinen kolmikantaneuvottelu antoi paljon toivoa lopullisesta sopimuksesta.

Lopetan toteamalla, että tämä vuosi on julistettu Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodeksi ja mottona on: kuvittele, luo, innovoi. Emme ehkä osaa kuvitella maailmaa ilman internetiä mutta on tärkeää kuvitella ja luoda ja innovoida, jotta siitä tulee entistä turvallisempi ja se lähestyy ihmistä ja inhimillistä vastuuta.

Stavros Lambrinidis, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komissiota. Helpotan tulkkien työtä – koska puhun vapaasti – ja käytän poikkeuksellisesti englantia.

Kunnioitan niiden mielipiteitä, jotka ovat huolestuneita tekijänoikeuksien suojelusta. Minulla on kuitenkin vaikutelma, että he taistelevat väärästä mietinnöstä. Minun mietintöni ei ole yhden asian mietintö; se on mietintö, jossa käsitellään yleisesti perusoikeuksien suojelua ja turvallisuutta internetissä ja siksi se tosiaan sai taakseen yksimielisen tuen.

Mietinnössä kuitenkin käsitellään myös tekijänoikeuksia, mutta kuunnellessaan joitakin puheenvuoroja voisi kuvitella, että ne jätetään siinä huomiotta. Luen teille erityisesti siitä, miten tasapainoiseksi olemme yrittäneet tehdä tämän mietinnön. 1 k kohdassa annamme neuvostolle kehotuksen: ”annetaan teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseen tähtääviä rikosoikeudellisia toimenpiteitä koskeva direktiivi sen jälkeen, kun nykyaikaisen innovaatiotutkimuksen valossa on arvioitu, kuinka paljon sitä tarvitaan ja miten laaja direktiivi on oikeasuhtainen”. Näin mietinnössä todetaan.

Tarkistukset ovat kuitenkin kaikkea muuta kuin tasapainoisia. Tarkistukset, joilla poistetaan se, mitä mietinnössä vaaditaan – eli kaikkien käyttäjien järjestelmällisen valvonnan kieltäminen riippumatta siitä ovatko he epäiltyjä tai syyllisiä turvallisuuden takaamiseksi – ovat kaikkea muuta kuin tasapainoisia. Niissä meitä vaaditaan luopumaan täysin perusoikeuksista jonkin muun suojelemiseksi.

Toiseksi tarkistukset, joilla poistetaan tai vesitetään mietinnössä oleva erittäin täsmällinen viittaus – että kiistanalaista poliittista mielipiteenilmaisua ei pitäisi kriminalisoida – ovat tarkistuksia, joita vastustan, ja olen iloinen kuullessani, että monet muut tässä salissa ajattelevat sanoin.

Poliittista mielipiteenilmaisua on suojeltava, erityisesti silloin kun se on kiistanalaista. Jos jokainen tässä salissa olisi samaa mieltä muiden kanssa, emme tarvitsisi sananvapautta koskevaa lainsäädäntöä. Kyseistä lainsäädäntöä tarvitaan silloin, kun emme ole samaa mieltä – sekä erityisesti suojelemaan mielipiteenilmausta, joka voi suututtaa ihmisiä kuten minä tai muut. Mietinnön viittauksessa ei puhuta ”rikollisesta” mielipiteenilmauksesta. Siinä puhutaan nimenomaisesti ”kiistanalaisesta poliittisesta” mielipiteiden ilmaisemisesta”. Kehotan siksi kaikkia kannattamaan kyseistä mietinnön kohtaa sekä koko mietintöä.

Olen erittäin kiitollinen kaikille, jotka ovat täällä tänä iltana – jopa niille jotka ovat eri mieltä kanssani. Tiedän ettei se ole helppoa. Kiitos tuestanne näinä kuukausina, jotka johtivat tähän mietintöön. Työskentelen tulevaisuudessa mielelläni teidän mietintöjenne parissa ja osoitan teille vastaavaa ymmärtämystä ja tukea.

Puhemies. – (EN) Kiitos, kollegat. Kiitos, Manolis Mavrommatis, mielipiteistänne ja erityinen kiitos Stavros Lambrinidisille onnistuneesta työstä sekä tärkeästä ja mielenkiintoisesta mietinnöstä.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 26. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Neena Gill (PSE), kirjallinen. – (EN) Onnittelen esittelijää mietinnöstä. Uskon, että internet on parantanut eurooppalaisten elämää monin tavoin. Se on lisännyt mahdollisuuksiamme saada tietoa, auttanut meitä ymmärtämään ympäröivää maailmaa ja vahvistanut sosiaalisia yhteyksiämme toisiin ihmisiin.

Äänestäjät kertovat minulle, että heitä huolestuttavat internetin vaarat. Meillä on ulottuvillamme merkittävä teknologia, mutta juuri vapaus, jonka se meille antaa, tarjoaa myös rikollisille vapauden käyttää teknologiaa väärin. Tämä mietintö, jossa keskitytään perusoikeuksiin, on edistysaskel internetin tekemisessä turvallisiksi. Puhuimme viime istuntojaksolla siitä, että lapsipornografiaa on torjuttava. Tasapainottamalla vapauden ja turvallisuuden, ehdotukset, joista olemme tänään äänestäneet, muodostavat uuden elintärkeän välineen uhan torjunnassa.

Mietinnössä esitetään myös huolia sähköisestä lukutaidosta. Emme voi edetä yhdessä yhteiskuntana, jos rajoitamme niiden oikeuksia, joille internet ei ole tuttu, neuvottelemalla muille uusia vapauksia. Olemme tyytyväisinä ottaneet vastaan perusteelliset muutokset, joita internet on tuonut. Edetäksemme vielä kauemmas meidän pitäisi nyt keskittyä käsittelemään yhtä halukkaasti kyseisen vallankumouksen kielteisiä puolia.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) On tunnettua, että internetiä on yhä vaikeampi hallita, mutta jäsenvaltioiden hallitusten on otettava painopistealokseen yksityisyyden perusoikeuden suojeleminen internetissä sekä internetin turvallisuus.

Internetin käyttö tarjoaa lukemattomia etuja, mutta emme saa unohtaa hyväksikäytön vaaraa, jolle jotkut internetin käyttäjät altistuvat.

Siksi meidän on hyväksikäytön rajoittamiseksi määriteltävä tietosuojan, turvallisuuden ja sananvapauden normit EU:ssa ja jäsenvaltioissa.

Toisaalta on toteutettava kiireellisiä toimia verkkorikollisuuden torjumiseksi ja tässä asiassa haluaisin korostaa maailmanlaajuisen strategian laatimisen merkitystä.

Korostan, että verkkorikollisuuden torjunta edellyttää aktiivista yhteistyötä poliisiviranomaisten, internet-palveluntuottajien, käyttäjien ja muiden toimijoiden välillä.

Minun täytyy lopettaa sanomalla, että on taattava oikeus koulutukseen ja internetin käyttöön sekä internetin käyttäjien turvallisuuteen ja oikeuksien suojeeluun.

12. Biarritzissa marraskuussa 2008 pidetyssä urheiluministerien kokouksessa annetun julkilausuman seuranta (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Katerina Batzelin ja Doris Packin CULT-valiokunnan puolesta esittämästä suullisesta kysymyksestä komissiolle: Biarritzissa marraskuussa 2008 pidetyssä urheiluministerien kokouksessa annetun julkilausuman seuranta (O-0049/2009 – B6-0223/2009).

Katerina Batzeli, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Biarritzissa marraskuussa 2008 pidetty epävirallinen urheiluministerien kokous oli ensimmäinen todellinen eurooppalainen urheilufoorumi ylikansallisen yhteistyön tasolla.

Se on ensimmäinen todellinen ja tärkeä askel. Urheilussa sellaisia periaatteita kuin toissijaisuus, autonomia ja itsesääntely sovelletaan laajalti kansallisesti ja alueellisesti. Niillä ei kuitenkaan voida vastata peruskysymykseen, onko urheilulla periaatteessa sosiaalinen rooli vai pelkästään kaupallinen ulottuvuus, joka tekee urheilusta väistämättä tuotteen sisämarkkinoilla.

Nykyään urheilun voimakas kaupallistuminen ja se, että urheilu on suuntautunut täysin kaupallisille aloille, josta esimerkkinä vaikkapa mainostaminen joukkotiedotusvälineissä, ovat liittäneet urheiluun puhtaasti taloudellisia piirteitä. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen on jo vedottu useaan kertaan, jotta se ratkaisisi erityistapauksissa sen, tavoitellaanko urheilulla vain sosiaalista etua vai päinvastoin liittykö siihen myös taloudellisia näkökohtia, mikä tarkoittaisi sitä, että se on yleishyödyllinen taloudellinen palvelu.

Vaikka urheilun erityinen sosiaalinen rooli ei oikeuta sen yleistä poikkeamista yhteisön lainsäädännöstä, se tunnustetaan edelleen ja sille sallitaan rajoituksia edellyttäen, että urheilun sosiaalinen rooli sinänsä oikeuttaa tällaiset poikkeukset.

Arvoisa komission jäsen, on tiettyjä kysymyksiä, jotka esitetään myös valiokuntamme kysymyksessä:

- ensinnäkin sama huoli järjestöjen autonomiasta; urheiluseurojen ja -liittojen autonomia on taattava; on kuitenkin selviä tapauksia, joissa itsesääntely ei takaa kaikkien sidosryhmien yhtäläistä kohtelua;

- toiseksi, komission on annettava nopeasti tarvittavat suuntaviivat yleishyödyllisen taloudellisen palvelun käsitteen määrittelyyn urheilussa ja perusteet, joilla sisämarkkinoiden vapaudet ja kilpailusäännöt määrätään sekä

- kolmanneksi, yksi asia, jota ei ehkä mainittu suullisessa kysymyksessä, mutta joka on erittäin tärkeä, on kansallisella tasolla esiin noussut kysymys siitä, miten hallita valtion tai yksityisten radio- ja televisioyhtiöiden oikeuksia urheilulähetyksiin; uutta teknologiaa ja televiestintää käyttävien monien uusien yksityisten palvelunharjoittajien tulo markkinoille oli se tekijä, mikä periaatteessa houkutteli monet urheiluliitot myymään kyseisiä oikeuksia etuuskohdelun perusteella.

Tässä kohdassa on kuitenkin korostettava sitä, että juuri urheilun sosiaalisen roolin takia olisi väärin edistää järjestelmää, josta puuttuu seurojen välinen yhteisvastuullisuus ja jossa taloudellista kilpailua lisätään. Kollektiivisia neuvotteluja, joita Manolis Mavrommatis myös käsitteli mietinnössään, olisi edistettävä sopivimpana ja parhaimpana ratkaisuna urheilualalle.

Oli ratkaisu mikä tahansa, arvoisa komission jäsen, siinä on kunnioitettava markkinoiden oikeusmenettelyä mutta myös urheilun julkista roolia ja sitä, että urheilu on sosiaalinen hyödyke ja sen on oltava kaikkien yhteiskunnan osien saatavilla. Rooli ja tapa, jolla urheiluseurat organisoidaan, ovat tärkeitä tekijöitä siinä, miten ne neuvottelevat Euroopan komission ja Euroopan parlamentin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan kanssa.

Ján Figel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, suhtaudun myönteisesti EU:n urheiluministerien lausuntoon, jonka he antoivat viime marraskuussa Biarritzissa pidetyssä kokouksessa. Heillä on tärkeä tehtävä, kun he vievät urheilua koskevaa poliittista keskustelua eteenpäin askel kerrallaan ja vahvistavat myös urheilun keskustelurakenteita, mitä suositelimme valkoisessa kirjassamme vuonna 2007. Urheilun valkoisen kirjan täytäntöönpano etenee hyvin.

Myös joulukuussa annettu urheilua koskeva Eurooppa-neuvoston julkilausuma on erittäin tärkeä askel eteenpäin, ja siinä kehoitetaan painokkaasti lisäämään vuoropuhelua Kansainvälisen olympiakomitean ja urheiluliikkeen kanssa.

Komissio on vastannut nopeasti kumpaankin poliittiselta puolelta tulleeseen vetoomukseen. Urheilua koskeva vuoropuhelun on kuitenkin edelleen haastava tehtävä, koska urheilu on monimuotoista ja urheilun rakenteet ovat monimutkaisia.

Tammikuussa Lausannassa tapasin Kansainvälisen olympiakomitean puheenjohtajan Jacques Roggen ja kansainvälisten urheiluliittojen edustajia. Kokouksessa vahvistettiin se, että urheilujärjestöt eivät todellakaan enää vaadi urheilulle yleisiä poikkeuksia – ryhmäpoikkeuksia – yhteisön säännöstöstä ja ne ovat valmiita käsittelemään aihekohtaisesti urheiluun liittyviä aiheita, joilla on oikeudellisia vaikutuksia. Mielestäni tämä on asianmukainen tapa selkiyttää Euroopan unionin lainsäädännön soveltamista urheiluun valkoisessa kirjassa annettujen ohjeiden ohella.

Keskustelemme myös joukkueurheilusta. Yksikölläni oli viime viikolla kokous suurimpien kansainvälisten ja eurooppalaisten joukkueläjiinliittojen kanssa, ja keskustelun aiheena oli urheilijoiden vapaa liikkuvuus ja syrjimättömyys urheilussa. Aion seurata kyseistä keskustelua kutsumalla kokoon uuden korkean tason kokouksen kesäkuussa.

Lopuksi totean, että on saavutettu huomattavaa edistystä luomalla EU:n sosiaalisen vuoropuhelun rakenne urheilun alalla. Se alkoi jalkapallosta, ja uskon että se jatkuu muilla aloilla.

Vuoropuhelun kehityksen muodosta voin todeta, että ei yksinkertaisesti ole mahdollista, että olisi vain yksi, virallinen kehys keskustelulle urheiluliikkeen kanssa. Koska urheilu on järjestäytynyt erityisellä tavalla, vuoropuhelussa on otettava huomioon urheilun eri tasot.

Olen sitoutunut rakentamaan kumppanuuteen urheilun kaikkien toimijoiden kanssa kunnioittaen urheilun autonomiaa, toissijaisuusperiaatetta sekä kansallista ja EU:n lainsäädäntökehystä. Se on mielestäni ratkaisevan tärkeää tulevassa urheilua koskevassa EU:n poliittisessa kehityksessä, joka meidän täytyy – ennakoimatta Lissabonin sopimuksen kehitystä – panna täytäntöön jo ensi vuonna.

Kiitän myös Euroopan parlamenttia sekä erityisesti kulttuuri- ja koulutusvaliokuntaa sen antamasta tuesta. Myös te olette hyväksyneet erityismäärärahat tai talousarvion valmistelutoimille, joita alamme pian panna täytäntöön. Tämä on tärkeä mahdollisuus, ja se auttaa meitä muotoilemaan ajatuksemme tulevaisuutta varten.

Manolis Mavrommatis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, urheilun valkoisesta kirjasta vastaavana esittelijänä minulla on ollut mahdollisuus esitellä Euroopan parlamentin kanta Biarritzissa järjestetyssä Euroopan unionin jäsenvaltioiden urheiluministerien kokouksessa.

Valkoisessa kirjassa korostetaan tarvetta kunnioittaa urheilun autonomiaa ja erityisluonnetta. Urheilua koskevassa poliittisessa keskustelussa Euroopassa annetaan usein suurta arvoa niin kutsutulle ”eurooppalaiselle urheilumallille”. Keskustellessaan eurooppalaisten urheilun sidosryhmien kanssa urheilun valkoisesta kirjasta komissio ja Euroopan parlamentti sopivat siitä, että, kävi miten kävi, urheilun erityisluonnetta on kunnioitettava. Eurooppalaista urheilua voidaan lähestyä kahdella tavalla:

- ensinnäkin urheilutoiminnan ja urheilusääntöjen erityisluonne ja
- toiseksi urheilurakenteiden erityisluonne.

Toisen erityispiirteen alalla Euroopan unioni tunnustaa urheilujärjestöjen ja edustusrakenteiden autonomian. Tällaisia ovat esimerkiksi järjestöt, jotka organisoivat ammattilaisten mestaruussarjoja.

Kuitenkin entistä parempaa ja tehokkaampaa koordinoitua varten EU:ssa tarvitaan vähimmäissääntelyä. Niinpä komissio ja eurooppalaiset urheilun sidosryhmät katsovat, että suurimpaan osaan haasteista voidaan vastata itsesääntelyllä siten, että kunnioitetaan järkevän hallinnan ja yhteisön lainsäädännön periaatteita.

Yleisesti puhuen Euroopan unioni on erityisen tarkka, kun on kyse sen lähestymistavasta urheilukysymyksiin sekä niiden sääntelystä edellyttäen, että niissä noudatetaan EU:n lainsäädäntöä.

Emine Bozkurt, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on tehnyt kovasti töitä urheilun valkoisen kirjan parissa ja on antanut täyden tukensa Euroopan komissiolle esitetyle pyynnölle antaa selvät suuntaviivat urheilua koskevan EU:n lainsäädännön soveltamisesta. Parlamentin lisäksi urheilujärjestöt koko Euroopasta ovat vaatineet selkeyttä. On epäinhimillistä, että ne jätetään pimentoon, koska nykytilanteessa tuomioistuinten on päätettävä kerta toisena jälkeen EU:n lainsäädännön soveltamisesta. EU:n urheiluministerit toistivat komissiolle esitetyn pyynnön Biarritzissa.

On aika kuulla komissiolta itseltään, onko se vielä aloittanut kyseisten suuntaviivojen kehittämisen. Voiko komissio kertoa meille, milloin ne ovat käytettävissä? Onko se valmistautunut järjestämään sidosryhmien kokouksen, johon osallistuu muiden muassa urheilumaailman ja Euroopan parlamentin edustajia, jotta tämä prosessi saadaan käyntiin tai sitä saadaan vauhditettua ja jotta asiat selkenevät eurooppalaisille urheilujärjestöille mahdollisimman pian?

Tästä pääsenkin toiseen, läheiseen asiaan. Kokemus on osoittanut, että nykyään ei ole juuri lainkaan tai ainakaan hyviä mekanismeja vuoropuhelulle urheilusta. Paras esimerkki on keskustelu Maailman antidopingtoimiston (WADA) muutetusta antidopingsäännöstöstä. Niissä takerrutaan epätoivoisesti toimimattomiin sääntöihin, eikä niissä ole tilaa todelliselle vuoropuhelulle EU:n toimielinten kanssa eikä sille, että urheiluväki hakee ratkaisuja itse kehittämällä antidopingpolitiikkaa, joka on tehokasta ja jossa todellakin kunnioitetaan kansalaisoikeuksia ja urheilijoiden yksityisyyttä. Olen keskustellut monesti sellaisten urheilijoiden ja sidosryhmien järjestöjen kanssa, jotka valittavat, ettei heitä kuulla ja että WADA ja Kansainvälinen olympiakomitea esittävät vaatimuksia mutta eivät ole valmiita ottamaan vastaan palautetta. Pelkästään WADAn vastaus UEFA:n ja FIFAn eiliseen ehdotukseen osoittaa sen, että avoin asenne on täysin pois suljettu.

Kuinka paljon Euroopan komissio aikoo järjestää kuulemisia antidopingpolitiikan alalla eurooppalaisten urheilijoiden kansalaisoikeuksien suojelemiseksi, ja miten sen mukaan urheilun kuuleminen olisi järjestettävä – yleisesti ja tällaisessa asiassa? Katsooko komissio myös, että tällaisen kuulemisen itsessään on oltava molemminpuolista?

Zdzisław Zbigniew Podkański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin urheiluministerien Biarritzissa marraskuussa 2008 pitämässä kokouksessa annettua julkilausumaa seuraavia toimia koskeva suullinen kysymys on perusteltu. Yhteiskunnan dynaamisia muutoksia seuraavat muutokset urheilussa. Yhä useampi ongelma nykyaikaisessa urheilussa jää vaille vastausta, eivätkä työnantajat reagoi. Urheilun alalla olemme erityisessä kriisissä. Muun muassa doping ja nuorten urheilijoiden kauppaaminen lisääntyvät.

Urheilijoiden, erityisesti nuorten, kohteleva kauppatavarana evää heiltä mahdollisuuden jatkaa urheilun ulkopuolisella uralla aikuisina. Ministerit kehottavat perustellusti tarjoamaan nuorille mies- ja naisurheilijoille koulutusta ja urheilua sisältäviä opetusohjelmia sekä toimia asianmukaisten laitosten ja rakenteiden lisäämiseksi. Ehdotetut kehitystoimenpiteet, jotka liittyvät nuorten urheilijoiden väliseen kilpailuun, ovat hyviä, mutta toimenpiteet eivät saa aiheuttaa niiden urheilijoiden pois sulkemista, joiden suoritukset ovat parempia.

Asiassa on siksi huomattava määrä uhkia ja epäilyksiä. Uhilla on maailmanlaajuinen luonne ja siten kohtuullinen yhteisön koordinointi neuvoa antavan kehityksen muodossa on hyväksyttävää, niin kauan kuin se ei ole pakollista. Aina jää kuitenkin jäljelle kysymys yksityiskohdista. Suullisen kysymyksen toisesta osasta voidaan sanoa, että kaikki ylhäältä alaspäin tapahtuva institutionaalinen koordinointi näyttää syrjäyttävän kansalliset hallitukset. Emme saa sortua siihen houkutukseen.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, UEFA:n puheenjohtaja Michel Platini esitteli äskettäin Euroopan parlamentille erinomaisia ehdotuksia jalkapallossa esiintyvän nuorten pelaajien kauppaamista koskevan vitsauksen torjumiseksi. Sillä on suora yhteys Katerina Batzelin esittämään kysymykseen. UEFA:n ehdotus on selvä: lopetetaan nuorten pelaajien, alle 18-vuotiaiden lasten, kansainväliset siirrot. Asia on tietysti arka, koska monet pitävät sitä EU:n liikkumisvapauden rikkomisena.

Kyse on siitä, kenen etu ja mikä periaate on tärkein. Vastaus, siitä olemme samaa mieltä, on nuorten ja lasten kunnollinen koulutus sekä kouluissa että urheiluseuroissa. Lasten kauppaaminen, joskus Euroopan puolelta toiselle, perheen kanssa tai ilman, ei voi edistää tasapainoista kasvatusta. Siinä aihe kysymykselle, jonka esitän komission jäsenelle: aiotteko puolustaa UEFA:n ehdotusta, ja aiotteko myös käynnistää aiheesta vuoropuhelun sidosryhmien – pelaajien, seurojen, liigojen ja liittojen – kanssa lyhyellä aikavälillä?

Minulla on toinenkin kysymys: se koskee 6+5-sääntöä, jolla pyritään myös suojelemaan nuoria pelaajia ja kannustamaan seuroja investoimaan enemmän omien nuortensa valmentamiseen. Saksalainen tutkimuslaitos INEA teki äskettäin aiheesta tutkimuksen FIFAn pyynnöstä ja havaitsi, että 6+5-sääntö on todellakin hyväksyttävä ja EU:n lainsäädännön mukainen. Komission jäsen Figel, mikä on teidän näkemyksenne asiasta? Haluaisimme myös teidän, Euroopan unionin, aloittavan aiheesta vuoropuhelun urheilun hallintoelinten kanssa huomioon ottaen jalkapallon erityisluonteen, josta me kaikki olemme samaa mieltä, Lissabonin sopimusta odottaessa.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kovasti komission jäsentä alustuksesta. Se, mitä kaikki pyytävät, on oikeusvarmuus.

Minulla on pari kysymystä, jotka perustuvat siihen, ja myös yksi kysymys Lissabonin sopimuksesta, mikäli se ratifioidaan. Kunnon konservatiivisena euroskeptikkona minun pitäisi sanoa, että toivottavasti ei koskaan.

Kysynpähän vain, mitä sen mahdollinen ratifiointi merkitsee urheilujärjestöille ja urheilun hallintoelimille? Monet hallintoelimistä uskovat, että sopimuksessa tunnustetaan konkreettisesti niiden erityisluonne, urheilun erityisluonne. Joten, arvoisa komission jäsen, voitko kertoa meille, miten uudessa sopimuksessa annettu tunnustus edistää urheilua? Saavatko urheilualan edustajat sitten poikkeuksia eri aloilla, kuten työlae-lainsäädännössä tai muussa lainsäädännössä, mihin he oikeastaan pyrkivät?

Oikeusvarmuuteen liittyy niin monia kysymyksiä, joissa komission pitäisi ja se voisi auttaa urheilujärjestöjä. Pitäisikö sallia Euroopan ulkopuolisten yritysten valtavat investoinnit eurooppalaisiin urheiluseuroihin? Minulla ei ole mitään sitä vastaan. Itse asiassa pidän sitä suorana investointina EU:hun ja siksi erittäin myönteisenä asiana. Urheilujärjestöt ja monet hallintoelimet pitävät sitä kuitenkin huonona asiana. Mikä siis on teidän tulkintanne siitä, että urheilujärjestöt kieltävät tällaisen käytännön?

Kuten kollegani Ivo Belet totesi, UEFA ehdottaa nyt alle 18-vuotiaiden pelaajien rajat ylittävien siirtojen kieltämistä. EU:n lainsäädännössä tunnustetaan työntekijäksi vähintään 16-vuotias henkilö, joten mitä tapahtuu, kun 17-vuotias henkilö kyseenalaistaa sen, ettei voinut siirtyä toisen jäsenvaltion seuraseuraan tilanteessa, jossa olemme nyt?

Omat kasvatit; FIFA:n 6+5-sääntö: miten nämä kaksi kohtaa selitetään? Jalkapallo on aina erittäin kiinnostunut näistä aiheista, ja se näyttää osoittavan suuntaviivat. Kaikki nämä asiat vaikuttavat itse asiassa poolo- ja rugby-järjestöihin sekä pöytätenniksen pelaajiin – ne koskevat kaikkia urheilulajeja.

Tarkastelemmeko useampia urheilulajeja? Aikooko komissio perustaa foorumin, johon urheilun edustajat voivat säännöllisesti tulla keskustelemaan komission kanssa avoimesti ongelmistaan ja saada vastauksia kysymyksiinsä – Lissabonin sopimuksen kanssa tai ilman sitä?

Puhemies. – (EN) Arvoisa komission jäsen, teillä on puheenvuoro. Muistakaa, että on esitetty useita kysymyksiä, mutta ainoastaan kaksi niistä liittyy suulliseen kysymykseen.

Ján Figel', komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, se on totta. Yleensä kysymykset ovat helpompia kuin vastaukset ja yleensä kysymyksiä on enemmän kuin vastauksia, mutta uskon että yhdessä löydämme enemmän ja parempia vastauksia.

Kyse on yhteistyöstä, ei ainoastaan Euroopan parlamentin ja komission välillä vaan erityisesti urheiluseurojen, urheiluliittojen, jäsenvaltioiden ja sidosryhmien välillä. Jos ne toimivat vastuullisesti ja avoimesti, ne etsivät yhdessä ratkaisuja, jotka ovat hyväksyttävissä ja lainsäädännön mukaisia. Muuten me mukautamme ja muutamme lainsäädäntöä, joko jäsenvaltioissa tai EU:ssa. Näin meidän olisi siis edettävä. Toivon, että tämä lähestymistapa säilytetään.

Mielestäni moni asia on muuttunut vuoden 2007 jälkeen. En halua toistaa itseäni tai suositella jälleen kerran valkoisen kirjan lukemista. Siitä on olemassa lyhennetty versio ja myös versio, jossa on liitteitä. Kun teimme ensimmäisen yrityksen, kokosimme yhteen kaikkien urheilun liittyvien tapausten ja päätösten kuvaukset, jotka muodostivat eräänlaisen kartan, joka osoitti, miten urheilu liittyy Euroopan yhteisön lainsäädäntöön tai politiikkaan. Ehdotamme tietysti uusia suuntaviivoja. Olemme ehdottaneet – ja Biarritzissa esittelin – liikunnan suuntaviivat, jotka voisivat auttaa edistämään liikunnan määrää, tehoa ja laatua yhteiskunnissamme sekä erityisesti kouluissa. Terveysministerien pitäisi hyväksyä se. Meillä ei ole urheiluministerien neuvostoa, mutta suurin syy siihen on itse asiassa se, että se liittyy kansanterveyteen.

Meillä ei voi olla laajaa suuntaviivojen kokonaisuutta kaikesta. Olen sanonut, että voimme käsitellä erityisiä konkreettisia asioita aihekohtaisesti pikemmin kuin tapauskohtaisesti. Seuraavaksi voimme toivoakseni käsitellä lisenssejä – miten luoda entistä avoimempi ja kestävämpi järjestelmä sekä periaatteet lisenssipolitiikalle. UEFalla tai sen kumppaneilla pitäisi tietysti olla konkreettinen vastuu asiasta, mutta me voimme auttaa. On oman etumme mukaista edistää periaatteita kuten itsesääntelyä, avoimuutta ja kestävyyttä, ja voimme antaa muitakin tärkeitä panoksia lisensoinnin kehittämiseen.

Tuemme antidopingkonferenssia. Se tarjoaa erinomaisen tilaisuuden sanoa paljon enemmän asiasta, mutta vastustan uuden toimiston tai Euroopan WADAn perustamista. Olen myös todennut julkisesti, että on olemassa NADAS, jäsenvaltioidemme kansallisten antidopingtoimistojen eurooppalainen yhteistyöverkosto,

joka on avoin julkisille ja yksityisille toimistoille. EU:n on oltava entistä aktiivisempi ja yhtenäisempi. WADasta voidaan ottaa oppia, ja meidän olisi tehtävä se nopeasti. On olemassa kiistoja. Olemme puhuneet Emine Bozkurtin kanssa näistä käytännesäännöistä. Tänäpäin näin televisiossa Sepp Blatterin ja WADAn puheenjohtajan John Fahey'n keskustelevan siitä, miten antidoping ja jalkapalloturnaukset voivat edetä rinnakkain sen jälkeen, kun käytännesäännöt on hyväksytty, ja asiassa on ongelma.

Katson, että tarvitsemme antidopingin alalla lisää sisäistä yhteistyötä, jotta EU:n uskottavuus kasvaa. Meillä on Euroopan neuvosto, meillä on yleissopimus. Meillä on monta syytä toimia entistä johdonmukaisemmin antidopingmaailman tukemiseksi tai sellaisen maailman tukemiseksi, joka torjuu dopingia entistä tehokkaammin. Olette sanoneet, että vuoropuhelu ei ole helppoa tällä alalla – en tarkoita pelkästään antidopingia vaan urheilua yleisesti. On totta, että joskus se on vaikeaa, jopa kansainvälisesti ja EU:ssa tai eri lajien tai alojen välillä, mutta voin vakuuttaa teille, että vuoropuhelun ja avoimuuden kulttuuri ja valmius vuoropuheluun ovat kasvussa.

Osallistuin tilaisuuteen, jossa avattiin Euroopan olympiakomiteoiden (EOC) Brysselin toimisto, joka on lähellä Rond Point Schumania ja komissiota, neuvostoa ja Euroopan parlamenttia. Se merkitsee Euroopan olympiakomiteoiden ja Kansainvälisen olympiakomitean jatkuvaa läsnäoloa EU:n toimielimissä vuoropuhelua ja yhteistyötä varten. Se kertoo jotain asian merkityksestä ja molemminpuolisesta valmiudesta käydä vuoropuhelua ja löytää ratkaisuja.

Kansainvälisiä siirtoja koskevassa kysymyksessä myös minä kannatan nuorten suojelua sekä koulutuksen edistämistä. Vuonna 2001 hyväksyimme päätökset tai sopimukset kansainvälisistä siirroista. Yleinen ikäraja on noin 18, mutta Euroopassa on erikoisjärjestely 16–18 vuoden ikää varten. Ellei ilmaannu vakavia tai erittäin kriittisiä ongelmia, meidän ei tarvitse muuttaa koulutusta, vaan me voimme edistää parempaa koulutusta ja lisäkoulutusta ja työskennellä lahjakkuuksien kanssa Euroopassa.

Siksi me esimerkiksi kannatimme omia kasvatteja koskevaa sääntöä, koska sillä edistetään tämänkaltaista toimintaa. Se ei tietenkään ole absoluuttinen sääntö mutta koskee erityisjärjestelyjä. Suosimme tai edistämme erityisluonnetta tietyin säännöin. Olemme sanoneet, että palaamme tähän päätökseen viiden vuoden aikana nähdäksemme mikä uuden säännön todellinen vaikutus on ollut – ei vain teoriassa. 6+5-sääntö nykymuodossaan ei ole EU:n lainsäädännön mukainen, kuten tutkimuksessa on osoitettu. Olemme puhuneet tutkijoiden kanssa ja olemme lukeneet asiakirjat, mutta asiassa ei ole mitään uutta. Periaatteessa emme voi sanoa olevamme samaa mieltä tutkimuksen kanssa.

Minun täytyy kuitenkin sanoa, että vuoropuhelu – erityisesti Biarritzin ja Lausannen äskettäisten tapahtumien jälkeen – on todellista ja erittäin konkreettista Euroopan komission ja sen kumppanien, myös FIFA:n, välillä. 6+5-sääntöä koskevassa erityiskysymyksessä me jatkamme eteenpäin. Jopa FIFA sanoo, ettei ole mitään syytä pitää kiirettä lähestymistavan kanssa vaan tarvitaan erittäin konkreettisia ja uskottavia vastauksia. FIFA ei halua joutua muutokiistoihin. Olemme sopineet asiantuntemuksen ja vaihdon lisäämisestä. Minusta se on erittäin hyödyllistä.

Lissabonin sopimuksesta ja erityisluonteen tunnustamisesta voin todeta, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 149 artiklaan on lisätty kaksi erityislausetta, jotka koskevat koulutusta, nuorisoa ja urheilua. Se koskee myös kilpailun tasoa. Se on vain tukitoimi, joten Euroopan unionilla ei ole päätösvaltaa, vaan se voi ainoastaan tukea jäsenvaltioita urheilijoiden koskemattomuuden edistämässä. Voisi olla hyödyllistä perustaa urheiluneuvosto niin kuin meillä on koulutus- ja nuorisoneuvosto, jota voitaisiin ehkä laajentaa. Se voisi auttaa muodostamaan EU:n ensimmäistä urheilupolitiikkaa ja -ohjelmaa, mutta se ei tarkoita rakenteen muutosta tai yleistä poikkeusta. Aihekohtaista erityisyyttä, joka on todellista eikä tarkoita tavallista toimintaa, on voitava puolustaa järjestelmässä tai Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa.

Mielipiteeni heijastaa vain komission mielipidettä. Mielipiteemme ei ole lopullinen Euroopan unionin lainsäädännön selittämisen osalta. Erityisesti tällä alalla monet asiat ovat kytköksissä toisiinsa. Haluaisimme parantaa oikeusvarmuutta, minkä takia me käynnistimme prosessin. Valkoinen kirja on julkaistu, ja Pierre de Coubertin -toimintaohjelma auttaa tekemään siitä luettavan ja konkreettisen, mutta se on prosessi. Lissabonin sopimuksella voimme auttaa vielä enemmän, mutta ilman sitä meidän on jätävä sille tasolle, jonka olemme saavuttaneet nyt.

Puhuin alle 18-vuotiaiden pelaajien siirroista. FIFA on tehnyt niistä erittäin hyvän päätöksen, joka koskee siirtojen lisäksi alaikäisten tukemista ja suojelua urheilussa – jalkapallossa – ja pidän sitä oikeana lähestymistapana. Joillain aloilla UEFA antaa hyvän esimerkin, esimerkiksi omien kasvattien alalla, ja joillain aloilla FIFA antaa hyvän esimerkin, esimerkiksi alaikäisten suojelussa. Mielestäni voimme auttaa molempia, ja on tärkeää, että jalkapallon maailmassa toimitaan myös yhdenmukaisesti.

Lopuksi – ja olen pahoillani siitä että vastaukseni on pitkä – käsittelen Christopher Heaton-Harrisin mainitsemaa urheilufoorumia, ja olemme itse asiassa jo perustaneet sen. Biarritzissa pidimme ministerikokouksen tärkeimpien kumppanien kanssa, mutta ennen sitä oli foorumi, johon osallistui yli 200 sidosryhmää hyvin erilaisilta urheilun aloilta. Foorumi oli erittäin myönteinen, kommunikatiivinen ja avoin, ja haluamme jatkaa sitä. Uskon, että Ruotsin tai erityisesti Espanjan puheenjohtajuuskaudella voimme järjestää toisen foorumin pohtimaan saavuttamaamme edistystä ja antamaan jatkoa koskevan sitoumuksen.

Siinä minä olin, kun aloin vastata kysymyksiin – tekemässä yhteistyötä avoimella, säännöllisellä ja uskottavalla tavalla. Jos asia on näin, EU on johtava alue, jossa urheilua suojellaan ja edistetään ja jossa torjumme urheilun kielteisiä ilmiöitä, kuten dopingia, korruptiota, väkivaltaa ja rasismia. Pyydän teitä hyväksymään tämän lähestymistavan, koska meillä ei ole parempaakaan. Emme halua määrätä mitään vaan ehdottaa, suojella ja tukea. Siinä on vastaukseni.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

13. Turvallinen ja ympäristön kannalta järkevä alusten kierrätys (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Johannes Bloklandin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä, joka koskee Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) alaisuudessa toukokuussa 2009 käytäviä neuvotteluja turvallista ja ympäristön kannalta järkevää alusten kierrätyksestä koskevan yleissopimuksen voimaantuloehdoista (O-0028/2009–B6-0224/2009).

Johannes Blokland, laatija. – (NL) Arvoisa puhemies, viime vuoden toukokuun täysistunnossa Euroopan parlamentti vastusti selvästi alusten romuttamiseen liittyviä ihmisarvoa alentavia ja ympäristöä kuluttavia olosuhteita. Useilla Etelä-Aasian rannoilla puretaan kuitenkin valtavia romutettavia merialuksia ympäristöä kuluttavissa ja ihmisarvoa alentavissa olosuhteissa. Esimerkiksi Bangladeshissa ei yhdessäkään 36 romuttamosta noudateta turvallisuus- ja ympäristöstandardien vähimmäisvaatimuksia.

Yksi hyvä asia on, että tästä syystä korkein oikeus määräsi viikko sitten Bangladeshin hallituksen sulkemaan nämä ”romuttamot” kahden viikon kuluessa. Samalla korkein oikeus kielsi kaikkien vaarallisia aineita kuljettavien alusten saapumisen Bangladeshin alueelle. Lisäksi Bangladeshin ympäristöministerille annettiin kolme kuukautta aikaa laatia Baselin yleissopimusta noudattavat säännöt romutettavien alusten kierrätyksestä.

Juuri näitä samoja tärkeitä toimenpiteitä Euroopan parlamentti puolsi viime vuoden päätöslauselmassa. Voisi melkein kuvitella, että Bangladeshin korkein oikeus on lukenut päätöslauselmamme. Pidän päätöstä tärkeänä voittona taistelussa aiemmin mainittuja tuomittavia käytäntöjä vastaan. On ehdottoman tärkeää, että Bangladeshin hallitus noudattaa tarkkaan tuomioistuimen päätöstä. Tämä koskee Bangladeshin lisäksi myös muita Aasian maita.

Kuten olen jo huomauttanut, yksittäisten valtioiden panos ei riitä. Laivanromutusongelmaan tarvitaan yhä kipeästi maailmanlaajuinen ratkaisu. Tämän vuoden toukokuussa Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) järjestää Hongkongissa kansainvälisen konferenssin, jossa tavoitteena on tehdä maailmanlaajuinen sopimus romutettavien alusten kierrätyksestä. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselman on taattava, että neuvostolle ja komissiolle lähetetään selvä signaali neuvotteluita varten, jotta lopputuloksesta tulee paras mahdollinen.

Viime vuoden päätöslauselmaan nähden on tärkeää lisätä seuraavat viisi kohtaa. Ensinnäkin on tehtävä selväksi, että vaarallisia aineita sisältäviä romutettavia aluksia tulee pitää vaarallisena jätteenä ja että niiden tulisi siksi kuulua Baselin yleissopimuksen soveltamisalaan. Määritelmistä väittelemisen ei edistä ympäristönsuojelua. Euroopan kansanpuolueen (kristillisidemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän ehdottama tarkistus 1 heikentää jonkin verran tätä kantaa, enkä voi siksi tukea sitä. Toiseksi, alusten ajamista rannalle paikan päällä tapahtuvaa romutusta varten ei voida pitää hyväksyttävänä. Kolmanneksi, toimiin on ryhdyttävä – erityisesti yksirunkoisten säiliöalusten käytöstä poistamiseen liittyen – ennen pitkähkön ratifiointikauden päättymistä. Neljänneksi, käyttöön tulee ottaa romuttamoiden sertifiointijärjestelmä. Lisäksi, kuten Euroopan parlamentti totesi viime vuonna, toimiin tulisi edelleen kuulua tuottajan vastuuseen perustuva pakollinen rahasto. Euroopan komissio vaikuttaa kuitenkin harkitsevan tätä kantaa uudelleen. Siksi haluaisin kuulla komission jäsen Figel’in kertovan, että komissio on yhä valmis perustamaan romutusrahaston.

Euroopan parlamentti näyttää tällä ja viime vuoden päätöslauselmalla selvää suuntaa kohti mainittujen ongelmien ratkaisua. Olen tyytyväinen siihen, että ympäristön valiokunta ja liikenne- ja matkailuvaliokunta ovat pitkälti yhtä mieltä asiasta. Toivon, että neuvosto ja komissio antavat yhtä lailla keskitetyn panoksensa, jotta Hongkongissa saadaan kahden kuukauden kuluttua aikaan järkevä yleissopimus, joka takaa niin turvallisuuden ja kansanterveyden kuin ympäristön hyvinvoinnin. Pyydän komission jäsen Figel'iä kertomaan, käyttääkö Euroopan komissio tätä selvää suuntaa keskeisenä valttina IMO-konferenssin keskusteluissa ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä yleissopimuksen nopean toimeenpanon takaamiseksi.

Ján Figel', komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää parlamenttia sen osoittamasta suuresta kiinnostuksesta ja aktiivisesta osallistumisesta alusten purkamisasiaan. Kiitän erityisesti Johannes Bloklandia.

Tämä on erittäin hyvä lähtökohta EU:n tuleville toimille, joilla taataan, että Euroopan unioni osallistuu omalta osaltaan tämän kansainvälisen ongelman ratkaisemiseen. Nämä kysymykset ovat ajankohtaisia, kun otetaan huomioon jo mainitsemani Bangladeshin korkeimman oikeuden äskettäinen päätös ja maassa vallitseva tilanne. Päätöksen seurauksena kaikki alusten romuttamot suljetaan kahden viikon kuluessa, sillä ne eivät ole ympäristöministeriön hyväksymiä. Luetteloon sisältyvien vaarallisten alusten tuonti kielletään, ja kaikki tuodut alukset on esipuhdistettava Bangladesh alkaa laatia alusten purkamista koskevaa kansallista lainsäädäntöä, joka noudattaa Baselin yleissopimusta.

Nyt siirryn käsittelemään meitä lähempänä olevaa asiaa vastaamalla kysymyksiinne.

Ensimmäinen kysymyksenne koskee luopumista rantaromutusmenetelmästä – eli käytöstä poistettujen alusten suoraan rannalla tapahtuvasta purkamisesta.

Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että menetelmästä aiheutuu vakavia riskejä ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Harkitsimme strategiamme vaikutustenarvioinnissa rantaromutuksen kieltämistä EU:ssa. Kiellon tehokkuutta kuitenkin epäiltiin, sillä se koskisi vain EU:n lipun alla purjehtivia aluksia ja sitä voitaisiin kiertää helposti ja laillisesti lippua vaihtamalla.

Mielestämme on tehokkaampaa panostaa sen takaamiseen, että parhaillaan laadittavat tekniset suuntaviivat, joilla tuetaan tulevaa IMon yleissopimusta, todella vievät alusten kierrätystä turvalliseen ja ympäristön kannalta järkevään suuntaan. Suuntaviivojen laatiminen on tähän mennessä edistynyt erittäin lupaavasti. On joka tapauksessa hyvin epätodennäköistä, että perinteinen rantaromutusmenetelmä täyttäisi tulevien suuntaviivojen asettamat vaatimukset.

Toiseen kysymykseenne liittyen voin ilokseni vahvistaa, että komissio on täysin sitoutunut työskentelemään edistääkseen alusten kierrätystä koskevan yleissopimuksen tehokasta ja nopeaa saattamista osaksi EU:n lainsäädäntöä. Ympäristöasioiden pääosasto on jo käynnistänyt useita tutkimuksia ja arvioi parhaillaan yleissopimuksen keskeisten osien vaikutuksia. Mielestäni on hyvin tärkeää, että Euroopan unioni osoittaa johtajuutta ja korostaa sitä, että asia on meille ensisijaisen tärkeä. Tämä kannustaa kolmansia maita ratifioimaan yleissopimuksen ja nopeuttaa näin sen voimaantuloa.

Jaan kuitenkin kolmannessa kysymyksessä esittämänne huolen siitä, ettei olemassa olevaa yhteisön säännöstöä tule horjuttaa. Työntekijöiden oikeuksia ja ympäristönsuojelua koskevat olemassa olevat vaatimukset on turvattava, kun IMon yleissopimus saatetaan osaksi lainsäädäntöä. Siksi vertaamme tutkimuksessamme huolellisesti IMon yleissopimuksen ja yhteisön säännöstön vaatimuksia toisiinsa. Haluan myös painottaa, että takaamme erityisesti sen, ettei jätteiden siirrosta vuonna 2006 annettua asetusta horjuteta.

Pilar Ayuso, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kuten jäsen Blokland kertoi, tämä kysymys on hyvin ajankohtainen, sillä alusten kierrätystä koskevasta yleissopimuksesta järjestetään diplomaattikonferenssi toukokuussa. Siksi haluan onnitella jäsen Bloklandia sekä hänen esittämästään kysymyksestä että hänen laatimastaan päätöslauselmasta.

Me Espanjan kansanpuolueessa kannatamme alusten romuttamisessa käytettävien huonojen käytäntöjen ja menettelytapojen torjumista ja tuemme siksi Johannes Bloklandin päätöslauselmaehdotusta. Muutama kohta meitä kuitenkin huolestuttaa.

Ensimmäinen on 3 kohta, johon jäsen Blokland itse jo viittasi. Sen mukaan aluksia olisi kokonaisuudessaan pidettävä vaarallisena jätteenä ja että niiden olisi siksi kuuluttava Baselin yleissopimuksen soveltamisalaan. Olemme esittäneet tarkistuksen tästä kohdasta, koska asiasta on eriäviä tulkintoja sekä Euroopan unionin sisällä että sen ulkopuolella. Mielestämme Baselin yleissopimus tulee ottaa huomioon, eikä sen kanssa ei saa

olla ristiriitaisuuksia. Soveltamisen yksityiskohdat tulee kuitenkin määrittää alusten purkamisesta tehtävässä kansainvälisessä sopimuksessa.

Päätöslauselmaehdotuksen 14 kohdassa kehoitetaan ottamaan käyttöön rahoitusmekanismi, joka perustuu meriliikennealan maksamiin pakollisiin maksuihin. Mielestämme tällä hetkellä on hieman ennenaikaista puhua pakollisista maksuista, sillä Kansainvälinen merenkulkujärjestö ei ole vielä päättänyt, mikä järjestelmä tämän rahoituksen avulla otetaan käyttöön. Uskon, ettei Euroopan komissiollakaan ole selvää vastausta asiaan.

Lopuksi 15 kohdassa kehoitetaan komissiota selkeästi vahvistamaan, että vastuussa on se valtio, jonka lainsäädäntöä jätteesen sovelletaan. Asia ei mielestämme ole komission päätettävissä. Päinvastoin, olemme sitä mieltä, että myös tästä tulisi päättää kansainvälisessä sopimuksessa.

Tärkeää on taata johdonmukaisuus alusten kierrätyksestä tehtävän sopimuksen ja vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevan Baselin yleissopimuksen välillä. Samalla on Baselin yleissopimuksen lisäksi otettava huomioon koko olemassa oleva lainsäädäntö.

Ján Figel', komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos jäsen Ayuson ja jäsen Bloklandin kommentteista ja erityisesti viimeksi mainitun sitoutuneesta työpanoksesta. Kuten jo aiemmin mainitsin, erityisesti jätteen ja vaarallisen jätteen yhteydessä on tärkeää varmistaa, että yleissopimuksen täytäntöönpano on täysin äskettäin hyväksytyn jätteiden siirrosta annetun asetuksen (EY) N:o 1013/2006 mukainen.

Mitä tulee rahoitukseen, tällä hetkellä ei ole olemassa rahastoa tai mekanismeja. Olemme käynnistäneet tutkimuksen mahdollisten vaihtoehtojen tai ratkaisujen löytämiseksi ja aloitamme pian julkiset kuulemiset aiheesta. Otamme nyt ja silloin mielellämme vastaan kommentteja, erityisesti romutusrahaston perustamiseen liittyen.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 26. maaliskuuta 2009.

14. Yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskeva valkoinen kirja (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Klaus-Heiner Lehnen talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskevasta valkoisesta kirjasta (2008/2154(INI)) – (A6-0123/2009).

Klaus-Heiner Lehne, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ensimmäiseksi haluan kiittää varjoesittelijöitä, erityisesti sosialisteja ja heidän edustajaansa jäsen Sánchez Presedoa ja liberaaleja ja heidän edustajaansa jäsen Bowlesia, sillä he työskentelivät kanssani erittäin menestyksekkäästi kompromissitekstin parissa, joka tänään esitetään komission valkoisesta kirjasta tehtynä mietintönä. Olemme tällä kertaa onnistuneet saavuttamaan erittäin suuren, ryhmien rajat ylittävän enemmistön ja päässeet hyvin toteuttamiskelpoiseen kompromissiin, jota voidaan pitää suuntaviivana Euroopan komission tulevassa työssä ja myöhemmin lainsäädäntöprosessin aikana parlamentin ja neuvoston työssä.

Olemme tehneet mietinnössä selväksi – ja aivan oikeutetusti –, että kilpailusääntöjen rikkomiseen liittyen parlamentin kanta on unionin perinteiden mukaisesti se, että toimiin ryhtyminen on ensisijaisesti viranomaisten – sekä kansallisten kilpailuviranomaisten että unionin kilpailuviranomaisen – tehtävä. Näin ei synny ikään kuin toista tahoja, joka olisi samalla tasolla virallisen kartellien torjumistoiminnan kanssa. Olemme tietoisesti valinneet Euroopassa eri tien kuin Yhdysvallat, jonka tilanteeseen omaamme usein verrataan.

Parlamentissa ollaan yhtä mieltä siitä, että niin kutsuttuihin ryhmäkanteisiin on löydettävä ratkaisu. Jos yksityisen lainvastainen toiminta vahingoittaa hyvin monia henkilöitä, jotka kärsivät suhteellisen pieniä tappioita, oikeudenkäynteihin, joissa tavallinen prosessioikeus ei yksinkertaisesti ole tarpeeksi tehokas, tarvitaan erillinen ratkaisu. Tällaisen välineen luominen on myös osa oikeussuojan tarjoamista ja sisämarkkinoiden jatkokehittämistä. Tästä olemme yhtä mieltä.

Olemme samaa mieltä myös siitä, ettemme halua Eurooppaan kehittyvän Yhdysvaltojen kaltaista oikeudenkäyntien tehtailua, jossa liikkuu vuosittain 240 miljardia dollaria. Yhdysvaltojen malli ei loppujen lopuksi ole kuluttajien edun mukainen, vaan, kuten kaikki tiedämme aiheeseen liittyvistä kirjoista, hyödyttää

pääasiassa amerikkalaisia lakitoimistoja. Tällä ei ole juurikaan tekemistä oikeusvaltion periaatteen kanssa, emmekä haluakaan sillä olevan. Sovimme, ettei Amerikan järjestelmän prosessioikeudellisia kidutusvälineitä tule ottaa käyttöön Euroopassa. Tämä koskee erityisesti todisteiden vastaanottamista ja kuluja. Tämä on erittäin tärkeä näkökohta.

Totesimme myös olevamme pohjimmiltaan sitä mieltä, että periaatteen näkökulmasta EU:n lainsäädäntö voi toimia vain suostumukseen perustuvana ratkaisuna ja että ulkopuolelle jäämisen mahdollistava ratkaisu voitaisiin sallia tässä yhteydessä vain, jos jäsenvaltioilla on jo samankaltainen ratkaisu ja jos kansallinen perustuslaki sallii sen. Kaikkien maiden kansallinen perustuslaki ei mahdollista suostuvuuteen perustuvuutta, ja se on ristiriidassa myös aikuiskuluttajan periaatteen kanssa.

Huomautamme jatkuvasti siitä, että Euroopan komissio on täysin unohtanut käsitellä tässä valkoisessa kirjassa tuomioistuinten ulkopuolisia käsittelyjä. Kilpailun pääosasto ja komissio ovat siirtyneet suoraan oikeudenkäynteihin. Parlamentissa oikeuspolitiikasta käytyjen keskustelujen perusteella olemme kuitenkin jo vuosien ajan tienneet, ettei oikeudenkäynti ole aina paras tapa edetä ja että tuomioistuinten ulkopuoliset sovittelumekanismit sopivat usein paljon paremmin ongelmien ratkaisemiseen. Sitä paitsi kuluttaja-asioiden pääosastossa samasta aiheesta tehtävä rinnakkainen työ on edennyt paljon pidemmälle. Pääosasto käsiteli laajasti näitä vaihtoehtoisia riitojenratkaisuvälineitä vihreässä kirjassaan – siis yhtä kuulemisvaihetta aiemmin. Olemme ehdottomasti sitä mieltä, että Euroopan komission on kiireesti työstettävä asiaa uudelleen.

Lopuksi vielä yksi hyvin merkittävä asia: emme halua lainsäädännön olevan pirstoutunut. Nyt kilpailuoikeus luo tällaisen välineen. Kuluttajansuoja tulee kyseeseen samassa yhteydessä. Tiedämme, että jossain vaiheessa jotakin samankaltaista harkitaan pääomamarkkinaoikeuden, ympäristöoikeuden ja sosiaaioikeuden yhteydessä. Mielestämme on ehdottoman tärkeää, että harkintaan otetaan myös horisontaalinen lähestymistapa ja että vähintään tuemme prosessioikeudellisia välineitä, jotka ovat kaikilla alueilla jotakuinkin yhtenevät, horisontaalisella välineellä. Tämä on ratkaisevan tärkeää.

Ján Figel', komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tuen komission puolesta jäsen Lehnen mietintöä, jonka talous- ja raha-asioiden valiokunta on hyväksynyt ja jonka hyväksyminen on osoitus poliittisten ryhmien välistä vahvasta yksimielisyydestä. Olemme iloisia siitä, että mietintö tukee voimakkaasti valkoista kirjaa.

Komissio on pannut merkille, että mietintö tukee valkoisen kirjan toteamusta siitä, että Euroopan yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta kärsineet kohtaavat tällä hetkellä huomattavia vaikeuksia vaatiessaan korvausta kärsimästään vahingoista. Olemme yhtä mieltä siitä, että toimenpiteisiin on ryhdyttävä, jotta vahinkoa kärsineille voidaan taata täysimääräinen korvaus.

Olemme samaa mieltä myös siitä, että ryhmäkanteet ovat ratkaisevan tärkeitä kuluttajien ja pienten yritysten kannalta, sillä ne antavat näille realistisen ja tehokkaan mahdollisuuden saada korvaus satunnaisesta vahingosta. Komissio on talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön kanssa täysin samaa mieltä myös siitä, että turhia oikeudenkäyntejä ja oikeudenkäynteihin liittyviä väärinkäytöksiä on vältettävä. Siksi ryhmäkannamenettelyihin tulee liittää asianmukaiset suojakeinot.

Olemme myös täysin samaa mieltä siitä, että ryhmäkanteiden lähestymistavan on oltava johdonmukainen ja että eri alueiden, kuten kilpailuoikeuden tai kuluttajansuojalainsäädännön, aloitteiden välinen yhteensopivuus on siksi taattava. Samalla komissio suhtautuu myönteisesti toteamukseen, jonka mukaan johdonmukainen lähestymistapa ryhmäkanteisiin ei välttämättä tarkoita, että kaikki alueet on käsiteltävä yhdellä ja samalla horisontaalisella välineellä. Johdonmukaisuusvaatimus ei saa kohtuuttomasti viivästyttää sellaisten toimenpiteiden kehitystä, joiden katsotaan olevan välttämättömiä Euroopan yhteisön kilpailuoikeuden täyden täytäntöönpanon kannalta.

Gabriela Crețu, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon esittelijä. – (RO) Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta perustaa kantansa tiettyyn tosiasiaan: kilpailuoikeuden rikkomisesta aiheutuvat haitalliset vaikutukset tuntuvat taloudellisesti usein myyntiketjun loppupäässä ja koskevat erityisesti loppukäyttäjiä ja pienyrityksiä.

Tässä tapauksessa kärsittyjen tappioiden korvaaminen on tärkeää, mutta samalla korvauksia on vaikea saada, sillä tappiot koskevat niin monia tahoja ja niin pieniä summia. Tästä syystä olemme pyytäneet lainsäädännöllisten ja muiden kuin lainsäädännöllisten toimien pakettia, joka tarjoaisi kaikille vastaavassa tilanteessa oleville unionin kansalaisille työkalun, jolla he voivat puolustaa oikeuttaan täysimääräiseen korvaukseen.

Tuemme kaikkia toimia, joilla pyritään poistamaan tämän tavoitteen saavuttamiseen liittyvät ongelmat: asiakirjoihin tutustumisen helpottamista, oikeudenkäyntikulujen alentamista ja todistustaakan kääntämistä.

Pidämme myönteisenä komission ehdotusta yhdistää oikeutettujen yksiköiden nostamat edustukselliset kanteet sellaisten edustuksellisten kanteiden kanssa, jotka ilmaisevat selkeää suostumusta. Olemme kuitenkin sitä mieltä, että ulkopuolelle jäämisen mahdollistavista edustuksellisista kanteista on käytävä lisää keskustelua, sillä niiden etuna on ”kerralla lopullinen” ratkaisu ja epävarmuuden vähentyminen.

Ioan Lucian Hămbășan, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (RO) Vaikka EU:n perustamissopimuksessa selvästi kielletään kartellit ja muunlainen kilpailuoikeuden rikkominen, näistä vahinkoa kärsivien Euroopan yhteisön kuluttajien on vaikea vaatia korvausta.

Esimerkiksi Romaniassa sementtiteollisuuden alan kartelli sai äskettäin useiden miljoonien eurojen sakot. Voimassa oleva lainsäädäntö ei kuitenkaan velvoita viranomaisia, joiden toimivaltaan kilpailun valvominen kuuluu, osallistumaan vahinkoa kärsineiden korvausasiaan.

Haluaisin painottaa sitä, että viranomaisten tulisi ottaa huomioon maksettu tai maksettava korvaus, kun he määrittävät väärinkäyttöön syylliseksi osoitettujen yritysten sakon. Näin voitaisiin estää aiheutetun vahingon ja sovellettavien rankaisutoimenpiteiden väliset ristiriidat ja varmistaa erityisesti, että tämänkaltaisesta menettelystä kärsineet saavat korvauksen.

Tästä syystä suhtaudun myönteisesti komission aikomukseen parantaa keinoja, joilla taataan kilpailuoikeuden rikkomisesta kärsineiden kuluttajien oikeudet Euroopassa.

Parlamentti esitti hyvin selvästi, ettei Euroopassa tule olla ulkopuolelle jäämisen mahdollistavaa järjestelmää. Siksi vahinkoa kärsineet on nimettävä mahdollisimman nopeasti valituksen tekemisen yhteydessä.

Suostumukseen perustuva järjestelmä takaa sen, että kilpailuoikeuden rikkomisesta vahinkoa kärsineet saavat korvauksen. Parlamentti ei halua kenenkään muun, kuten asianajajien, ammattijärjestöjen tai kuluttajansuojaviraston, hyötyvän yksityisten kanteiden ansiosta.

Lisäksi uskon, että parlamentti lisää mukaan uuden tärkeän osan, joka on jäänyt pois komission ehdotuksesta. Vaihtoehtoiset riitojenratkaisumenettelyt ovat useissa tapauksissa paljon oikeusprosesseja tehokkaampia vaihtoehtoja vahinkoa kärsineille, joilla on oikeus korvaukseen. Viitataan siihen tosiasiaan, että korvauksen hakemisen yhteydessä sovittelut on aloitettava ensisijaisesti tuomioistuinten ulkopuolella. Vaihtoehtoisten menettelyjen kulut ovat huomattavasti alhaisemmat kuin yksityisten kanteiden, sillä kuluttajat saavat korvauksen kärsityistä vahingoista paljon nopeammin.

Antolín Sánchez Presedo, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen ja hyvät kollegat, talous- ja raha-asioiden valiokunta hyväksyi tämän mietinnön yksimielisesti. Lopputulos on erinomainen ja, ottaen huomioon kyseessä olevien asioiden vaikeuden, monimutkaisuuden ja kiistanalaisuuden, myös harvinaislaatuinen. Se edistää ja lujittaa uutta yksityisten kanteiden pilaria, joka on olennaisen tärkeä yhteisön kilpailupolitiikan tehostamisen kannalta. Tämä on uusi askel kohti edistyneempää ja tehokkaampaa vastuupolitiikkaa, joka kunnioittaa entistä paremmin vahinkoja kärsineiden oikeuksia ja asettaa lainsäädännön rikkojat tehokkaammin vastuuseen.

Siksi haluan ensimmäiseksi onnitella esittelijä Lehneä, joka on ollut ensisijaisesti vastuussa tämän tehtävän saattamisesta onnistuneeseen lopputulokseen. Hänen ajatustensa laadukkuus, hänen avoin mielensä ja valmiutensa ryhtyä vuoropuheluun sekä hänen taitonsa erottaa parhaat kompromissit ovat olleet keskeisiä tämän lopputuloksen saavuttamisessa. Haluan kiittää myös lausuntojen valmistelijoita, varjoesittelijöitä ja tarkistusten esittäjiä, jotka ovat tehneet huomattavaa työtä mietinnön edistämiseksi.

Yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskeva komission valkoinen kirja on vastaus pyyntöön, jonka Euroopan parlamentti esitti suurelta osin hyväksymästään vihreästä kirjasta antamassaan päätöslauselmassa. Näin on muun muassa siltä osin kuin kirja tukee julkisten ja yksityisten oikeustoimien toisiaan täydentävää luonnetta sekä kannattaa ryhmäkanteita – tosin välttämällä Yhdysvaltain kaltaista ryhmäkanteiden liiallisuutta – ja helpottaa näin korvausten vaatimista, ehdottaa mahdollisuutta tutustua asianmukaisiin tietoihin oikeudellisen valvonnan alla vastustaen kuitenkin tietojen kalastelua sekä vaatii erillisten kanteiden ja jatkokanteiden nostamista sekä vapaaehtoisten korvausten järjestelmää.

Mietintö puolustaa parlamentin osallistumista yhteispäätösmenettelyyn yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvien vahingonkorvauskanteiden nostamista koskevan lainsäädännön laatimisen yhteydessä. Tätä kantaa ei tule ymmärtää siten, että yhteisön toimivaltapolitiikan asema lainsäädännön oikeudellisena

perustana kiistettäisiin, vaan siten, että alan tavanomaisen menettelyn vaatimuksia nostetaan, jotta ne vastaavat perustamissopimuksessa tunnustettuja korkeampia arvoja.

Jos asetuksella on merkittävä vaikutus perusoikeuteen, kuten kansalaisten oikeuteen nauttia tehokasta oikeussuojaa – joka on osa EU:n ja jäsenvaltioiden järjestelmää –, demokratia perusperiaate ja kansallisten oikeudellisten periaatteiden kunnioittaminen – joiden mukaan tällaisia asioita voidaan säännellä vain oikeustason säännöksillä tai toisin sanoen kansan suorien edustajien toimilla, edellyttävät Euroopan parlamentin osallistumista lainsäädäntään.

Lisäksi mietintö esittää horisontaalisen, yhtenäisen lähestymistavan sellaisten yhteisten ongelmien ratkaisemiseen, joita yksityisten kanteiden nostaminen kilpailuoikeuden puitteissa saattaa aiheuttaa muilla aloilla. Näin vältetään pirstoutuneelta ja epä johdonmukaiselta lähestymistavalta.

Yksityisiä kanteita voidaan nostaa julkisten elimien toimesta sekä ryhmäkanteiden tai yksittäisten kanteiden kautta. Tämän toisen järjestelyn voivat toteuttaa suoraan vahinkoja kärsineet tai epäsuoraan oikeutetut yksiköt, kuten kuluttaja- tai ammattijärjestöt, jotka voivat olla ennalta nimettyjä tai tapauskohtaisesti määritettyjä. Kun kanteen nostaja on oikeutettu yksikkö, vahinkoja kärsineiden ryhmä on määritettävä hakemuksen toimittamisen yhteydessä. Yksittäiset vahinkoja kärsineet voidaan nimetä myöhemmin, mutta kuitenkin mahdollisimman pian ilman tarpeetonta viivytystä ja olemassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Tämä ratkaisu on hyvin tärkeä pienten ja hajanaisten vahinkojen tapauksissa.

Mietinnössä nousee tasapainoisella tavalla esiin kysymys oikeudesta tutustua jatkokanteiden nostamiseen tarvittaviin tietoihin. Liikesalaisuuksien säilyminen tulee turvata, samoin kuin sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevien ohjelmien tehokkuus. Näitä ohjelmia varten pyydetään ohjeita.

Edellytykset asetetaan siten, että yhteisön kilpailuviranomaisten verkostoon kuuluvan viranomaisen tekemät päätökset voivat tulla sitoviksi toisessa jäsenvaltiossa ja siten, että vastuun periaatteen mukaisesti todistustaakka käännetään ja todistetussa rikkomisessa oletusarvona on tuottamus.

On myös syytä korostaa eteenpäin välittämisen hyväksymistä puolustuksena epäsuorasti vahinkoja kärsineiden kohdalla ja järjestelmää, joka yksinkertaistaa ja vähentää oikeudenkäyntikuluja. Lisäksi haluan painottaa julkisoikeudellisten ja yksityisoikeudellisten kanteiden välistä myönteistä vuorovaikutusta sekä vahinkoja kärsineiden korvausten edistämistä kanteiden nostamisen viisivuotiskauden vakiinnuttamisessa.

Lopuksi haluan ilmaista kiitollisuuteni komissiolle vuoropuhelusta, jota on ylläpidetty koko tämän prosessin ajan ja pyytää komission jäsentä toimittamaan viipymättä sen kehittämiseen tarvittavat aloitteet.

Diana Wallis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää jäsen Lehneä hänen laatimastaan mietinnöstä ja vahvistaa, että ryhmäni tukee mietintöä.

Totean myös, että mielestäni on hieman outoa, että tämä keskustelu käydään myöhään illalla, kun samaa aihetta koskeva kysymys on käsiteltävänä huomisaamulla. Olisi ollut järkevää käsitellä asiat yhdessä.

Haluan kehua mietintöä sanomalla, että ryhmäni lähtökohtana on ”tehdä oikeutta” – tehdä oikeutta koko Euroopan unionin pk-yrityksille ja kuluttajille, jotka kohtaavat sopimatonta ja kilpailua rajoittavaa toimintaa. Muutama viikko sitten ryhmäni järjesti seminaarin parlamentissa Brysselissä. Minuun vaikuttivat suuresti eräät osallistujamme, jotka olivat tällaisen kilpailuvastaisen toiminnan riskialueella – ja mikä ironista, juuri sementtiteollisuuden alalla. Mitä he sanoivatkaan? Viettehän tätä eteenpäin: tarvitsemme jotain, joka antaa meille mahdollisuuden saada vastuuseen nämä Euroopan markkinoiden epäasialliset toimijat.

Haluamme Euroopan laajuisen ratkaisun ja haluamme sen mahdollisimman nopeasti, sillä jos emme sitä saa, oma ennusteeni ja varoitukseni on seuraava: osa jäsenvaltioista kehittää järjestelmiä, jotka johtavat edullisimman oikeuspaikan etsimiseen tuomioiden vapaan liikkuvuuden seurauksena. Siksi pyydän – eurooppalainen järjestelmä mahdollisimman nopeasti.

Puhemies. – (EN) Varmistan, että esityslistaa koskeva mainintanne saatetaan esityslistasta vastaavan puheenjohtajakokouksen tietoon. Joskus se tekee virheitä.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puheenjohtaja, sisämarkkinat ovat ehdottomasti EU:n suurin panos Euroopan vapauden ja vaurauden hyväksi. Ne edellyttävät muun muassa tehokasta kilpailulainsäädäntöä. Nyt huomion kohteena ovat kilpailuoikeuden rikkomiseen liittyvät vahingonkorvaukset.

Kansalaisten ja yritysten mahdollisuuteen vaatia korvauksia on hyviä perustavanlaatuisia syitä. Jäsen Lehnen mietinnöstä ilmenevät – osittain tahattomasti – asiaan liittyvät ongelmat ja riskit. Valkoisessa kirjassa puhutaan

Euroopan oikeudellisesta kulttuurista, mutta sellaista ei ole olemassa. Sääntöjä ei tule perustaa toiveajatteluun. Esittelijä haluaa meidän välttävän amerikkalaistyylistä korvauskulttuuria. Myös tämä on toiveajattelua. Päinvastoin, tällaisen kulttuurin kehittymisen riski on suuri.

EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden välinen vastuunjako on jätetty huomiotta. Toissijaisuusperiaatteen edellytyksistä ei ole tehty objektiivista analyysiä. Periaatetta ei yksinkertaisesti oteta tosissaan.

Myös monet muut kohdat ovat epäselviä ja osa taas vaarassa olla täysin mielivaltaisia. 7 ja 11 kohta herättävät huolestuneisuutta. Kilpailuoikeuden rikkomiseen perustuvien vahingonkorvauskanteiden tulee olla itsestään selvä lähtökohta. Se edellyttää, että rikos on vahvistettu oikeudessa. Tämän jälkeen lainvoimaisuus pätee myös yksittäisten kanteiden yhteydessä, eikä yksittäisistä jutuista annettuja tuomioita voida muuttaa.

15 ja 18 kohta antavat kantajalle mahdollisuuden valita itselleen edullisimman oikeusjärjestelmän. Tämä aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ja johtaa edullisimman oikeuspaikan etsimiseen, josta tulee todellinen uhka.

Tietojen epäsymmetristä jakautumista on määrä vähentää pakottamalla yritykset antamaan tietoja kantajalle. Tämä johtaa tärkeiden yritystietojen subjektiiviseen käsittelyyn ja tarjoaa mahdollisuuden niiden väärinkäyttöön.

Tässä vaiheessa riskejä ja epäselviä kohtia on vielä aivan liian paljon. Parlamentin tulisi siksi hylätä tämä mietintö ja pyytää yksityiskohtaisempi analyysi aiheesta ennen päätöksen tekemistä.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kollegat, ensin kiitän suuresti esittelijä Lehneä, joka on tehnyt erinomaista työtä ja löytänyt sopivia ratkaisuja hyvin vaikeisiin kysymyksiin yhteisymmärryksessä muiden ryhmien jäsenten kanssa.

Huomaan keskustelusta, että olemme kaikki samaa mieltä siitä, että tarvitsemme horisontaalisen lähestymistavan kaikkiin ryhmäkanteisiin. Siksi pyydän, ettei komissio anna yksittäisten pääosastojen erillisiä ehdotuksia kullakin erillisellä alueella, vaan parhaassa tapauksessa antaa meille ryhmäkannemenettelyn, joka kattaa kaikki Euroopan sisämarkkinoihin, Euroopan kansalaisiin ja tietysti – kuten jäsen Wallis sanoi – Euroopan pk-yrityksiin liittyvät alueet. Olemme yhtä mieltä siitä, että kartellien vuoksi vahinkoa kärsineiden etuja on ajettava tehokkaasti ja että Euroopan talouteen on kohdistettava kartellivalvontaa sosiaalisen markkinatalouden periaatteen mukaisesti. Emme halua erilaisia kansallisia säännöksiä väärinkäyttävän edullisimman oikeuspaikan etsimisen muodossa.

Tämän illan keskustelu ei kuitenkaan ole tarjonnut paljonkaan tietoa siitä, mikä olisi tehokkain tapa tämän saavuttamiseen, sillä mielestäni ryhmäkanteiden mahdollisuudet yliarvioidaan usein. Siksi on tärkeää asettaa taas tiettyjä mittapuita, joihin kaikkia ryhmäkannemenettelyjä verrataan. Meidän on vastattava kysymykseen, onko kuluttajien tai vahinkoja kärsineiden oikeussuojan parantaminen ryhmäkanteiden, rajat ylittävien oikeudenkäyntien ja useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon vaikuttavien oikeudenkäyntien yhteydessä todella tarpeen. Jäsenvaltioiden perustuslain asettamat rajoitukset – ulkopuolelle jättäytyminen, suostumukseen perustuva osallistuminen ja lukuiset muut tekijät – on otettava huomioon eurooppalaisessa menettelyssä. Jos tämä ei ole mahdollista – kuten komissio on jo osittain myöntänyt –, meidän on otettava mukaan jäsenvaltioiden oikeusvälineet ja luotava yhteinen menettely jäsenvaltioiden parlamenttien kanssa, jotta voimme ajaa Euroopan kuluttajien etuja.

Pyrimme ehdottomasti välttämään Euroopassa Yhdysvaltain mallin mukaisia joukkokanteita. Haluamme taata korvauksen myöntämisen, mutta vain niille, joille on todellisuudessa aiheutunut vahinkoja. Haluamme kehottaa niin painokkaasti kuin mahdollista välttämään perusteettomia kanteita ja edistää vaihtoehtoisia sovittelumenettelyjä.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, myös minä haluan kiittää jäsen Lehneä rakentavasta ja perusteellisesta mietinnöstä, joka käsittelee tärkeitä kilpailuoikeuteen liittyviä kysymyksiä ja parantaa kuluttajansuojaa.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin antaa yksityishenkilöille ja yrityksille oikeuden kilpailuoikeuden rikkomisesta aiheutuneiden vahinkojen korvauksiin. Tästä huolimatta todellisuus on se, että yksityishenkilöt, joille on aiheutunut vahinkoa yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta, saavat harvoin korvauksen. Meidän on siksi luotava menettelyjä, jotka lisäävät luottamusta ja auttavat yksityishenkilöitä puolustamaan oikeuksiaan yli rajojen.

Kuluttajat ja pienyritykset eivät uskalla käynnistää oikeuskäsittelyjä, koska pelkäävät pitkiä, venyviä prosesseja ja erityisesti korkeita kuluja. Tähän asiaan tehtävät muutokset edistävät rajat ylittävää kauppaa.

Jos haluamme, että koko EU:ssa on toimivat sisämarkkinat, joilla ihmiset voivat luottaa siihen, että heidän tapauksensa tutkitaan oikeudellisesti varmalla tavalla ja että he saavat täysimääräisen korvauksen aiheutuneista vahingoista eli tappiosta, meidän on luotava uusia menettelyjä ryhmäkanteiden helpottamiseksi.

Ryhmäkanteista puhuttaessa esiin otetaan aina Yhdysvallat ja sen käytännöt ja ääripää. Meidän tulee tietysti oppia tästä, mutta emme saa kuitenkaan antaa pelotella itseämme. Euroopan järjestelmän on oltava eurooppalainen, ei amerikkalainen. Jos mitään ei tehdä, tilanne menee vain pahemmaksi.

Ján Figel', komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia hyvin mielenkiintoisista puheenvuoroista ja erityisesti Klaus-Heiner Lehneä johdantoesityksestä. Olen kuunnellut teitä kiinnostuneena ja ymmärrän nyt, miksi täällä vallitsee tällainen yhteisymmärrys ja miksi työskentelette yhdessä tämän asian parissa valiokunnassa ja myös täysistunnossa.

Minulla ei ole paljonkaan lisättävää, paitsi ehkä oikeusperustasta. Riippuu tietysti ehdotetun toiminnan tavoitteista ja sisällöstä, mutta haluan komission jäsenenä vakuuttaa teille – ehkä toiseen vastuualueeseen liittyen, mutta puhun nyt komission puolesta –, että pyrimme hyvin läheiseen yhteistyöhön parlamentin kanssa. Nähtäväksi jää, miten tämä toteutetaan käytännön konkreettisten kohteiden tai kysymysten yhteydessä. Pyrimme kuitenkin tekemään parlamentin kanssa läheistä yhteistyötä, tai ainakin niin läheistä kuin sovellettava oikeusperusta antaa myöten.

Mitä tulee mainitsemaan pirstoutuneisuuteen ja horisontaaliseen lähestymistapaan, uskon, että komission vastaus on johdonmukainen ja yhtenäinen lähestymistapa – mikä käy hyvin selväksi valkoisesta kirjasta. Lisäksi mielestäni Euroopan oikeusperinne ja oikeuskulttuurin juuret eroavat monesti mainituista amerikkalaisista vastineistaan. Voimme kuitenkin oppia muilta ja kehittää järjestelmäämme.

Julkiseen noudattamisen valvontaan ja oikeusjärjestykseen liittyen olen tietysti sitä mieltä, ettei valvontaa pidä missään tapauksessa vähentää. 81 ja 82 artikla ovat hyvin tärkeitä EU:n yhteismarkkinoiden ja yhteisten politiikkojen pilareita. Niissä on kyse oikeudesta, ja vahingonkorvauskanteet täydentävät tätä lainvalvontaa.

Viimeisenä – mutta ei ehkä vähäisimpänä – tuomioistuinten ulkopuoliset sovittelut. Komissio on niiden kannalla, mutta tällainen toivottu lähestymistapa edellyttää olemassa olevaa ja toimivaa tehokasta vahingonkorvauskanteiden oikeudenkäyntijärjestelmää jäsenvaltioiden tasolla. Siksi jäsenvaltioita on kannustettava ja autettava, jotta nämä asiat ja järjestelmät saadaan toimimaan EU:n kaikissa jäsenvaltioissa. Sen jälkeen voimme palata näihin kohtiin.

Suuri kiitos kuitenkin tästä keskustelusta, joka oli myös minulle hyvin mielenkiintoinen. Hyvää jatkoa.

Klaus-Heiner Lehne, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, aluksi haluan kiittää avuliaita ystäviäni heidän suuresta panoksestaan. Puhalsimme kaikki yhteen hiileen ja pääsimme hyvään lopputulokseen.

Sanon kuitenkin hyvin selvästi komissiolle seuraavaa, jotta asiaan ei jää väärinkäsityksen varaa: parlamentin näkökulmasta ei tule kysymykseenkään, että komissio esittää pöytälaatikosta kaivetun lakiehdotuksen. Ei siis tule kysymykseenkään. Odotamme komission ottavan huomioon tänään päätetyt asiat ja sisällyttävän ne ehdotettavaan lainsäädäntöön.

Horisontaalisen lähestymistavan tärkeys ei perustu pelkästään aiemmin esittämiini näkökohtiin. Komission jäsen otti itse esiin oikeusperustan kysymyksen. Kun on kyse näin tärkeästä hankkeesta, käyttöön on otettava lähestymistapa, joka takaa sen, että parlamentti osallistuu lainsäädännön laatimiseen tasavertaisesti komission kanssa. Jos lähestymistapa perustuu vain kilpailuoikeuteen, voimassa olevan Nizzan sopimuksen vaatimukset eivät toteudu. Tämä on samalla hyvin perustavanlaatuinen poliittinen perustelu sille, miksi pidämme horisontaalista ratkaisua oikeana. Komission tulee harkita asiaa tarkkaan.

Toinen ratkaiseva asia on mielestäni se, että tarvitsemme yhä ratkaisun tuomioistuinten ulkopuolisia sovitteluja koskevaan kysymykseen. Puhuitte aiemmin lähentymisestä kilpailun pääosaston työn kanssa. Verrattaessa kuluttajansuojaa koskevaa vihreää kirjaa ja kilpailua koskevaa valkoista kirjaa toisiinsa ei kuitenkaan välttämättä ensimmäiseksi synny vaikutelmaa lähentymisestä. Selvin esimerkki tästä on tuomioistuinten ulkopuolisten sovittelumenettelyjen käsittely – tai pikemmin käsittelyn puute – valkoisessa kirjassa.

Asiaan liittyy vielä useita muitakin ongelmia, joihin odotamme ratkaisua. Haluan mainita vielä lyhyesti kysymyksen mahdollisuudesta tutustua Euroopan komission asiakirjoihin. Kaikissa rikosoikeudenkäynneissä, joissa vaaditaan korvausta, on mahdollisuus päästä tarkastelemaan yleisen syyttäjän asiakirjoja. Miksi tämä ei päde Euroopan komissioon? Sitä en ymmärrä.

Sama koskee seuraamusten määräämistä: myös siinä on otettava huomioon se, että korvauksen vaatimisen on oltava tulevaisuudessa mahdollista. Komission on muokattava myös tähän asiaan liittyvää tekstiä ja esitettävä tekstejä ja ehdotuksia, jotka ovat valkoisessa kirjassa tähän mennessä esitettyjä yksityiskohtaisempia. Jotta vältytään väärinkäsityksiltä, sanon hyvin selkeästi parlamentin näkökulmasta seuraavaa: odotamme enemmän kuin mitä valkoisessa kirjassa esitetään ja odotamme myös kilpailun pääosaston ja komission noudattavan ehdotuksiamme. Muuten Euroopan parlamentti nousee vastarintaan.

Puhemies. – (EN) Kiitan kaikkia tähän tärkeään aiheeseen liittyvistä puheenvuoroista. Kiitan myös komission jäsentä, henkilökuntaa ja tulkkeja.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 26. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Parlamentin mietinnössä painotetaan sakkojen määräämättä jättämistä tai lieventämistä koskevien ohjelmien hyödyllisyyttä kartellitapausten paljastamisessa. Ilokseni voin nyt kertoa, että Viron parlamentissa keskustellaan parhaillaan tällaisen ohjelman luonnoksesta. Tästä on tarkoitus tulla keskeinen osa kartellien torjuntaa, joka on tärkeää yhteismarkkinoiden toiminnan parantamisen ja kuluttajien oikeuksien suojelemisen kannalta, sillä kartellisopimukset saattavat nostaa kuluttajahintoja jopa 25 prosenttia.

Uskon kuitenkin, että myös edustuksellisilla kanteilla voi olla merkittävä vaikutus kilpailuoikeuden toteuttamisen tehokkuuteen ja kuluttajansuojan parantamiseen. Siksi meidän on keskitettävä huomiota myös niihin, niin Virossa kuin koko Euroopan unionissa. Tutkimus on osoittanut, että edustukselliset kanteet parantaisivat huomattavasti kuluttajien halukkuutta puolustaa oikeuksiaan. Maissa, joissa kuluttajien aktiivisuus kaatuu menettelyjen monimutkaisuuden ja korkeiden kulujen pelkoon, edustuksellisten kanteiden kaltaiset toimet ovat ratkaisevan tärkeitä.

15. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

16. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

17. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.15.)